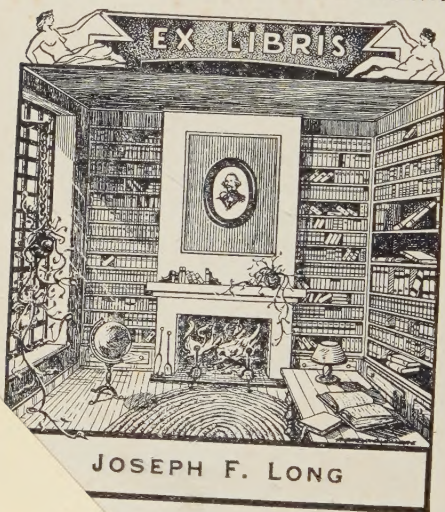

ME DOCTARVM HEDERAE PRAEMIA FRONTIVM

JOSEPH'S UNIVERSITY LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2024

HOMERI ILIAS

EX RECOGNITIONE

GULIELMI DINDORFII.

OXONII:
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

M.DCCC.LVI.

PA
3404
H76
1856

PRÆFATIO.

HOMERI Ilias et Odyssea postquam in manus grammaticorum Alexandrinorum pervenissent, primus qui post immemorabiles aliorum conatus artem criticam his carminibus adhiberet Zenodotus Ephesius fuit, quem tertio ante æram nostram seculo vixisse constat. Is quum a Ptolemæo secundo bibliothecæ Alexandrinæ præfectus esset ejusdemque regis jussu veterum epicorum lyricorumque carmina colligere et commodum in ordinem redigere suscepisset, præcipuam in Homero operam posuit, cujus Iliadem et Odysseam in duodequingenta rhapsodias divisit codicumque undique collectorum et valde, ut videtur, inter se dissimilium copiam habuit. His inter se collatis, quanquam non constat quo judicio delectis et adhibitis, Iliadis et Odysseæ primam quæ hoc nomine digna esset recensionem facere instituit, qua tanquam fundamento usi sunt qui post Zenodotum eodem in studio versati sunt grammatici, licet opera ejus adeo nulla ex parte satisfaceret ut Aristarcho aliisque grammaticis plus laboris in refutandis Zenodoti opinionibus consumendum fuerit quam ipse impendisse videtur excogitandis: de quo ne hodie quidem judicare difficile est. Nam etsi Zenodoti recensiois quam nunc habemus notitia, per Aristarchum potissimum ejusque sectatores ad nos propagata, sæpe parum accurata est plurimorumque locorum lectio Zenodotea nos latet, partim grammaticorum illorum partim posteriorum scholiastarum librariorumque culpa, tot tamen omnis generis errorum documenta manifesta ex Zenodoti recensione prolata videmus ut vix dubitari possit quin opera ejus his carminibus magna ex parte plus nocuerit quam profuerit. Ac primo quidem quum versus plurimos ab interpolatoribus illatos esse collatis inter se exemplaribus manuscriptis aliisque indicibus usus

recte intellexisset, longius quam debebat progressus alios plurimos temere suspectos habuit locosque non paucos sublatis poetæ verbis quam maxime genuinis et ad sententiæ integritatem sæpe necessariis mirum in modum contortos exhibuit. Non minore licentia in scriptura constituenda versatus est, quam sæpissime ita interpolavit ut parum subtili sermonis Homericæ cognitione imbutum eum fuisse pateat. Licet igitur multa in Zenodoto reprehendenda sint, nemo tamen tam iniquus erit qui vitio ei omnia vertat, quæ magna ex parte artis criticæ et grammaticæ quæ tum erat infantiae imputanda sunt.

Proximus post Zenodotum novæ recensiois auctor existit Aristophanes Byzantius, qui Zenodoti institutione usus mature in carminibus Homericis et emendandis et explicandis elaborasse videtur. Is ab Zenodoti quidem exemplo profectus, sed multo quam ille sobriore iudicio usus doctrinæque copiis longe amplioribus instructus de rebus plurimis rectius quam Zenodotus iudicavit, viamque ad eam horum carminum tractationem præparavit quam postmodum Aristarchus Samothracius ad perfectionem multo majorem adduxit. Quo factum est ut Zenodoti et Aristophanis grammaticorumque qui horum auctoritatem secuti essent memoria magis magisque obscuraretur, nec Crates Pergamenus, acerrimus Aristarchi adversarius et ipse quoque novæ recensiois auctor, audiretur, sed Aristarchi recensio plurimarum aliarum editionum fundamentum fieret, quarum auctores quum partim Aristarchi partim aliorum vel suum ipsorum iudicium sequerentur, ingens orta est variarum lectionum copia, quam ne integram quidem, sed plurimis partibus defectam ex scholiastarum aliorumque grammaticorum notationibus cognitam habemus. De quibus quum in scholiorum editione potius quam hoc loco dicendum sit, non inutile tamen fore putavi huic editioni brevem subijcere lectionum illarum conspectum, ex quo commodius quam ex amplis vel veterum grammaticorum vel recentiorum editorum commentariis perspicietur quid veteres critici aut præstiterint aut non præstiterint, et quantopere Aristarchus iudicio, doctrina et subtili sermonis

Homerici scientia ceteris grammaticis omnibus superior fuerit.

Diversa ab his grammaticorum veterum recensitionibus codicum qui hodie supersunt ratio est, qui licet multa adsciverint quæ Aristarcho aliisque antiquiorum recensitionum auctoribus probata fuisse ex scholiastarum annotationibus cognoscimus, tamen nullus eorum integram aut Aristarchi aut ullius alius veteris grammatici recensitionem exhibet, sed omnes, quantumvis sæpe inter se discrepantes, in univ-
ersum veterem quandam incertæ et originis et auctoritatis textum exhibent, quam *παράδοσιν* appellare solent grammatici, nos hodie non minus incertæ notionis vocabulo *Vulgatam* vocamus. Cujusmodi editionibus jam veteres Græci ante Alexandrinorum grammaticorum tempora uti sunt, alii emendatioribus, alii deterioribus: de quibus tantum scimus quantum locorum Homericorum quos scriptores veteres citant plurimos cum scholiastarum codicumque nostrorum lectionibus comparatio docet, sæpe illa incerta, quum versus Homerici a multis memoriter minusque accurate citati sint, interdum etiam a posteriorum temporum correctoribus ad recentiora exempla refecti esse possint. Non raro tamen lectiones servatas esse videmus iis quæ nunc in codicibus reperiuntur multo et exquisitiores et probabiliore, quarum alias Aristarcho quoque, qui primus in codicum auctoritatem peritius inquisivisse videtur, cognititas probatasque fuisse scimus, alias, etsi in scholiorum excerptis nulla earum mentio fit, cognititas fuisse conjicere licet. Sic, ut hoc exemplo utar, in versibus *Odysseæ* 1, 351, 352:

*τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι
ἥτις ἀκούοντες νεωτάτῃ ἀμφιπέληται,*

Sextus Empiricus, p. 259. alique recentiores cum *vulgata* nunc scriptura consentiunt, Plato vero *Rep.* p. 424 B. hos versus sic scriptos profert:

*τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπιφρονέουσ' ἄνθρωποι
ἥτις ἀειδόντες νεωτάτῃ ἀμφιπέληται,*

qua lectione ineptum illud *ἐπικλείουσι*, in quo explicando

frustra laborant interpretes, tollitur aptissimumque verbum ἐπιφρονέουσι restituitur, quod mentem advertere significat, annotatum ab Hesychio ἐπιφρονέουσιν (nam sic codicis scripturam ἐπιφρονεύουσιν correxit Jensius) per ἐπακούουσιν interpretato: quæ glossa si ad hunc locum est referenda, indicio est etiam inter codices Alexandrinos Homeri fuisse qui sic scriptum haberent. Verbo autem ἐπιφρονεῖν Homerus usus est etiam Od. 19, 385. alia significatione

ὧς σὺ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις,

ubi per περίφρων, prudens, explicatur ab Eustathio. Altera apud Platonem scripturæ diversitas ἀειδόντεσσι pro ἀκούοντεσσι, inepta quidem per se est, quum sic qui canentibus aurem præbere debeant ipsi canere dicantur, sed veræ lectionis vestigium continet ab L. Dindorfio restitutæ ἀειδόντεσσι, id est αἰδόντεσσι, producta syllaba secunda. Quæ mensura etiam apud Hesiodum Op. 211. fraudi fuit veteri correctori, qui pariter verbum ἀκούειν substituit quod nunc in libris omnibus legitur,

ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης,

sed veram scripturam servavit Etym. M. p. 43, 5. ἀῖω: Ἡσίοδος “σὺ δ' αἶε δίκης” ἀντὶ τοῦ ἄκουε. Eadem mensura usus est Æschylus in metro choriambico — ∪ ∪ —, ∪ — —, Eumen. 845.

θυμὸν, αἶε, μᾶτερ,

quæ sola illic apta mensura est, non quæ ab aliis versui illi adhibetur dactylica — ∪, — ∪ ∪, — ∪. Non minus memorabiles aliæ sunt apud Platonem scripturæ diversitates, ad quas jam veteres grammaticos attendisse indicio est Ammonii Aristarchei de hoc argumento liber memoratus ab schol. Iliadis 9, 540. ἔρδεσκειν: Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος μετενηνεγμένων ἐξ Ὀμήρου διὰ τοῦ ζ̄ προφέρεται ἔρεζεν. et qui similis ei fuisse videtur Tryphonis liber περὶ τῆς ἀρχαίας ἀναγνώσεως memoratus in scholiis Iliad. 3, 122. 5, 299. in quo non solius Platonis, sed omnium fere antiquiorum scriptorum Græcorum Homericos locos excussos scripturasque eorum conjunctas propositas fuisse non im-

probabiliter coniecit Sengebuschius in dissertatione Homerica priore p. 124. Qui hodie supersunt librorum omnium, si a vetustiorum quorundam codicum fragmentis discesseris, et antiquissimus et præstantissimus est Vonetus Marcianus 454. scriptus in membranis seculo decimo, textum Iliadis exhibens cum signis criticis Aristarchi et amplam scholiorum veterum collectionem, quorum pars non exigua in hoc uno libro servata est, compositam ex Aristonici libro *περὶ σημείων Ἰλιάδος*, quo Aristarchi signorum criticorum significatio explicata fuit, Nicanoris libro *περὶ στιγμῆς*, Herodiani *προσφθίγα Ἰλιακῇ*, Didymi in textum Aristarchi commentariis, aliisque veterum grammaticorum scriptis. Hujus codicis textum cum signis criticis et scholiis primus edidit Villosionus Venetiis a. 1788., signa critica non sine multis erroribus et scholia, ut nunc constat, parum diligenter, longe accuratius textum, quanquam in hoc quoque interdum ab codicis scriptura aberravit accentusque omisit, quo nihil fieri poterat perversius, quum de accentibus ponendis plurima in scholiastarum annotationibus disputentur. Porro quum annotationes nullas adderet, correctiones omnes textui superscriptas neglexit, quibus non raro librarii errores vel ab ipso vel ab alio emendantur. Itaque non inutile erit codicis ab C. G. Cobeto eximia diligentia denuo collati scripturam accuratius cognovisse, quam ita proponam ut dissensum tantum ab Villosioni editione notem, accentus non memorem nisi ubi non sponte intelligatur quales esse debeant, de rebus autem ceteris quæ ad orthographiam pertinent tantum ex aliquot rhapsodiis afferam quantum sufficiat codicis, qui in hoc genere sæpe parum sibi constat, consuetudinem cognoscere cupientibus, quæ in plerisque cum veterum technicorum præceptis convenit, ut codex Laurentianus Apollonii Rhodii, cujus de orthographia accuratissime dixit Merkelius.

A. 8. *ξυνέηκε* Villosionus] *ξυνέηκε* codex, spiritu in medio vocabulo posito hic ut alibi non raro, quo Villosionus deceptus duo plerumque vocabula ex uno fecit. Rarior spiritus lenis, velut *ἐσέρχεται* P, 157. ubi Villos. *ἐς ἐρχεται*. q. ὁ γὰρ codex hic: sed 12. ὁ γὰρ et sic alibi non raro cum

accentu. 13. φερων τ'] φέροντ' hic et v. 371. ubi hæc verba repetuntur. 15. ἀνα σκηπτρω] ἀνασκήπτρωι 16.

Interpunctio quam Villosionus male ante δύω posuit nulla est in codice. 26. κοιλησιν] κοιλ^ιησιν 46. δ' ἀρ] δ' ἀρ

et sic fere constanter ἀρ, non ἄρ', ut nunc scribimus, etiam ante vocales. 54. ἀγορην δε] ἀγορήν δε, quod nihil aliud

est quam ἀγορήνδε, ut οὐλυμπον δε, ἄλλα δε et alia omnia huiusmodi divisim scribuntur in codice. 56. θνήσκοντας]

θνήσκοντας. Et sic constanter cum iota adscripto, de quo semel monemus. 65. εἶταρ] εἶ ταρ 68. κατ' ἀρ] κατὰρ

89. ἐποισι] ἐπόισει 93. οὐταρ] οὐ τὰρ (sic) 105. κακ' ὁσσομενος] κακοσσόμενος, a m. sec. κάκ' ὁσσόμενος 116.

ὦς] ὦς 123. γαρ] γάρ, γ a m. sec. 124. πω] πω^{ον}

129. δωσι] δώσι 133. ἦ] ἦ 147. ἡμιν ἐκαεργον] ἡμιν ἐκάεργον 149. 414. ὦ μοι] ὦ μοι hic et alibi prope con-

stanter. 156. ἐπειη] ἐπειῇ 158. ἀλλα σοι] ἀλλὰ σὺ

163. μεν σοι] μέν σοί 168. ἐπην κεκαμω] ἐπὴν κε, κάμω

187. φάσθαι] φᾶσθαι hic et alibi, velut Z, 100. 193.

ἔως ὁ] ἔως ὁ 203. ἰδη] ἰδῆι 214. ἡμιν] ἡμῖν

226. οὔτε ποτ'] οὐτέ ποτ' et sic constanter ac-

centu etiam in vocabula dissyllaba rejecto. 235. φύσει]

φύσει 236. περι] περὶ 258. περι μεν βουλην] περὶ μὲν

βουλήν^ῃ 268. μεθ' ὀμίλεον] μεθ' ὀμίλεον 274. ὕμμες]

ὕμμες 277. Πηλιδ' ἦθελ'] πηλεῖδ' ἦθελ' 301. ἂν τι φε-

ροισ ἂν ἔλων ἀεκοτος] ἂν τι, φέροις, ἂν, ἔλων ἀέκοτος 315.

ἔρδον] ἔρδον 335. ὕμμες] ὕμμες 336. ὁ σφωῖ] ὁ, σφωῖ^ν,

ν a m. sec. 338. και σφωῖν] καὶ σφωῖν 350. θιν']

θιν' quo accentu indicatur dativum esse θινί, non accusati-

vum θίνα. 360. δακρυχεοντος] δάκρυ χέοντος 370.

αὐθ'] αὐ θ' a m. sec. 388. ὁ δὴ τετελεσμένος] ὁ, δὴ, τετε-

λεσμένος. 396. ἐνι μεγαροισιν] ἐνιμεγάροισι et paullo ante

συννητ' et alia huiusmodi alibi. 402. ὦχ'] ὦκ' χ a m. sec.

407. παρ' ἔξο] παρῆξο, ut 421. 488. παρήμενος. 436.

κατα δε] καταδὲ 459. αὐερυσαν] αὐέρυσαν, quod signum

(ὕφέν) codex sæpissime addit compositis. 465. τὰλλα]

τ' ἄλλα 496. ἀνεδύσατο] ἀνεδυσατο 513. ὥς] ὥς
 515. ἔπει δεος] ἔπει, δέος 516. μετα πᾶσιν] μεταπάσιν
 529. ἐπερρώσαντο] ἐπερρώσαντο, et sic ubique ρρ, ut solent
 codices veteres. nusquam ρρ. 557. παρ' ἔξετο] παρεξετο
 572. ἐπιηρα] ἐπίηρα. sed 578. ἐπίηρα 579. ἡμιν] ἡμῖν
 581. ὁ γαρ] ὁ γὰρ 583. ἡμιν] ἡμῖν 584. ὥς ἀρ] ὥς ἀρ
 585. προσέειπε] προσέειπεν 602. οὐδ' ἐτι] οὐδέτι 611.
 καθευδ'] καθεῦδ'.

B. 4. τιμηση] τιμήση^{ει} 11. 28. 51. 65. κερηκομωντας]
 κάρη κομόωντας. Et sic ubique divisim. 12. ἔλοι πολιν]
 ἔλοι σπόλιν 19. περι δ'] περιδ' ut περιδὲ 43. Et sic sæpe
 in similibus. 27. 64. ὅς σευ] ὅς σεῦ 28. θωρηξαι σ'
 ἐκελευε] θωρήξαι σε κέλευε, a m. sec. in θωρήξαι σ' ἐκέλευε mu-
 tatum. 32. 69. ἐφ' ἥπται] ἐφήπται 53. ἴξε] ἴξε (non
 ἴξε) 71. ἀνηκεν] ἀνήκεν 73. ἦ] ἦ 76. κατ' ἀρ]
 κατὰρ 93. εἰλαδον] εἰλαδὸν^ι 113. ἐκπερσαντ'] ἐκπέρσαντ'^ι
 115. δυσκλεα] δυσκλέᾳ ut sæpe vocalibus ancipitibus — vel
 ~ superscriptum mensuræ indicandæ caussa. 150. ἐπ']
 ἐπ' 154. οἶκα δε ἱεμένων] οἶκαδε ἱεμένων 156. προς
 μυθον] προσμῦθον 158. οἶκον δε] οἶκονδὲ 198. ἐφευροι
 ἐφεύροι 208. ἀπο] ἄπο 229. ἦ ἐτι] ἥτι 235. οὐκ
 ἐτ'] οὐκέτ' 238. ἦ ρά] ἦρά 253. ἦ εὖ, ἦε] ἦ εὖ ἦε 257.
 τοδε] τὸ δὲ 265. ὥς ἀρ] ὥσἀρ 276. ἀνησει] ἀνήσει
 283. εὐφρονέων] εὐ φρονέων hic et alibi passim. 300.
 ἦ ἔτεον] ἦ ἔτεον^{ει} 303. πρωῒζ'] πρωῒζ' quo rectus accentus
 πρωῒζα indicatur, non πρῶιζ' ut male vulgo scribitur. 306.
 ἐρδομεν] ἐρδομεν, sine spiritu ut sæpe, præsertim in voca-
 bulis quæ dubium videbatur utrum leni an aspero notanda
 essent. 309. τον ρ'] τόν ρ'^δ φως δε] φώωσδέ 316.
 περυγος] περύγος, hoc accentu cum Aristarcho. 324.
 ἡμιν μην] ἡμῖν μῆν^{ει} 325. οου] οού 339. ἡμιν] ἡμῖν
 342. αὐτως] αὐτως sine spiritu. 346. τουσδε] τοῦσδε et
 sic passim, ἦδε quoque et οἶδε pro ἦδε et οἶδε. 353. ἐπι-
 δεξι'] ἐπιδεξι' 363. φρητηρηφιν] φρήτηρηφι (sic) 368.

ἦ] ἦ 387. διακρινεῖ] διακρίνει 402. ὁ] δ, 420. ἰρα]
 ἰρὰ sine spiritu. 435. δηθ'] δηθ' μηδε τι] μηδέτι
 439. ἀθρόοι ex correctione pro ἀθρόοι. 448. ἡερέθονται] ἡερέ-
 θονται 480. ἀγέληφι] ἀγέληφι et alia hujusmodi, etsi
 non constanter, sine iota adscripto. 498. Θεσπιαν] θέσ-
 πϊαν, in marg. ει 504. Γλισαν τ'] γλισᾶντ' 516. των]
 τῶν^{οις} 535. ναιουσι] νέουσι 553. οὐπως] οὐπω ὁμοιος]
 ὁμοίος et hoc accentu constanter, ut ἐρῆμος, non ἔρημος.
 561. Τροιζην'] τροίζην' 600. ἀφελοντο] ἀφέλονται 604.
 Αἰγυπτιον] Superser. τοῦ αἰγυπτίου 616. ὅσσον ἐφ'—ἐργεῖ]
 ὅσσον^ι ἐφ' ἐέργει Lineolis indicatur constructio ἐφ' ὅσσον—
 ἐέργει 630. τεσσαρακοντα] τεσσεράκοντα hic ut semel
 supra. 661. ἐῦπηκτω] εὐπηκτωι 672. Καροποιο] χαρό-
 ποιό 684. καλευτο] καλεῖτο (sic) 716. Μηθωνην] μη-
 θώμην 801. περι] ^{προτι}περι.

Γ. 13. ἀελλης] ἀελλῆς 35. ὥχρος—παρεια] ὥχρός—πα-
 ρειὰ 48. μιχθεις] μῖχθεις 63. ὥς σοι] ὥς σοὶ 69.
 ἐμ'] ἐμ', ut mox 88 καλ', 192. εἰπ', 259. δ' et similia plu-
 rima. 98. πεποσθε] πέποσθε^α 119. ἐπι] ἐπὶ 154.
 εἶδονθ'] εἶδονθ', correctum in εἶδονθ' 157. ὥς] ὥς 160.
 ἀρ] ἀρ' (sic) 189. ὅτε ἡλθον] ὅτε τ' ἡλθον 198. οἶων]
 οἰῶν 220. τ' αὐτως] τ' αὐτῶς 235. ἐῦ—και τοῦνομα]
 ἐῦ—καί τ' οὐνομα (sic) 239. 240. ἡ οὐχ—ἡ δευρω] ἡ οὐχ^υ
 —ἡ δεύρω 259. ἐταιροις] ἐτέροις 262. βησето] βήσето^α
 270. ἐχευαν] ἐχευᾶν 281. εἰ] εἰ 295. ἀφυσσαμενοι]
 ἀφυσσάμενοι 326. ἦχι] ἦχι, hic et alibi, non ἦχι.
 362. αὐτω] αὐτῶι 378. ῥιψ'] ῥίψ' 382. καδδ' εἰς' ἐν]
 καδδ' εἰσεν, sed correctum εἰς' ἐν. 400. ἡ πη] ἡ πῆμι
 426. καθιζ'] κάθιζ' 440. παρα] πάρα ἡμιν] ἡμῖν
 446. ὥς σεο] ὥς σεο 450. ἐς ἀθρήσειεν] ἐσάθρήσειεν.

Δ, 2. μετα δε σφισι] μεταδέσφισι 17. αὐτως]
 αὐτῶς (sine spiritu) 46. περι κηρι] περὶ κῆρι 56. ἐπειη]

ἐπειὴ de quo in posterum non monebo. 64. ἐπιτεilai] ἐπι-
 τείλαι 86. καταδυσεθ'] καταδύσεθ'^α 91. παρ'] παρ'
 153. φιλε] φίλε 167. πασι] πᾶσιν 195. Ἀτρεος υἱόν]
 γρ. (i. e. γραπτέον: v. 205.) ἀρχὸν ἀχαιῶν 222. ἐδυν] ἔδυν
 228. Εὐρυμέδων] εὐρυμέδων^λ, λ a m. sec. Sic iterum Θ, 114,
 Λ, 620. 234. μεθιετε] μεθείετε 235. ψευδεσσι] ψευ-
 δέσσι 245. γιγνεται] γίνεται^θ 257. περι] περὶ 258.
 ἦ μιν] ἦ μὲν 259. δαιτι] δαιτὶ^θ 260. κερωνται] κέρωνται
 264. εὐχαι] εὔχαι^ο 301. μιν] γὰρ a m. sec. 322. ὥς]
 sic, sine accentu. 351. φησ—μεθιεμεν] φηῖς—μεθείεμεν
 369. καί μιν—] Hunc versum in marg. habet a m. recen-
 tiore. 412. τέττα in codice sic scriptum ut τέτγα esse
 videri possit, quod fraudi fuit Villosino, qui τέτγα posuit.
 419. χαμαζε] χαμᾶζε 434. ἐστηκασιν] ἐστήκωσιν, primo
 scriptum ἐστήκασιν 437. οὐ γαρ] οὐ γὰρ δὴ 506. μεγ'
 λαχον] μέγ'ιαχον^α 511. τα μεσιχροα] τὰ μεσίχροα 542.
 αὐταρ] αὐτὰρ^υ, υ a m. sec.

Ε, 4. ἀκαματον] ἀκάμαντον 12. ὀρμηθητην] ὀρμηθήτην
 39. Ἀλιζωνων] ἀλιζόνων 96. ἀμπειδιον] ἀνπεδίον 109.
 ὀρσεο] ὄρσο 117. φιλαι] φίλαι 126. σακεσπαλος]
 σακεσπάλος (hoc accentu) 133. ἦ μὲν ἀρ ὥς εἰποῦσ', su-
 perscripto ὥς ἄρα φωνήσασ' 146. ξιφεῖ] ξίφει 162.
 κατα] κάτα 178. ἐπι] ἐπὶ 203. ἀδδην] ἀδδην^ε 210.
 ὅτε] ὅτε τ' 264. ἐξελασαι] Superscr. κδ i. e. ἐκ δ' ἐλάσαι
 661. βεβλήκει^ν 672. 673. ἦ—ἦ] ἦ—ἦ 697. ἀμπνύθη (ν a
 m. sec. et in marg. a m. rec. γρ. ἀμπνύνθη). 701. ἀντ' ἐφε-
 ροντο] ἀντ' ἐφέροντο 706. Τρηχον τ'] τρήχον τόν τ' 727.
 διφρος] διφρος^σ 738. θυσανόεσσαν 739. ἐστεφάνωται^ο 744.
 πολίων 763. ἐξ] ἐξ 782. εἰλομενοι] εἰλούμενοι 797. τει-
 ρετο] τείρετο^{ριβ}, i. e. τείρετο et τρίβετο. 832. πρωην] πρώην

836. ἀπορουσε] ἀπόρουσεν 851. ὑπερ ζυγον] ὑπερζυγόν
 894. οἶω] οἶω 899. ἀνώγει] ἀνώγειν 900. πασσων] πάσσ
 cum compendio quod εν significat. Sed voluit fortasse
 πάσσας, ut conjicit Cobetus.

Z, 51. ἐπειθεν] Superscriptum ὄρινεν 55. τη] τί ἢ
 59 φέροι] Superscr. φέρει 71. τεθνηωτας] τεθνηώτας
 77. ὕμμι] ὕμμι 145 τη—ἐρεεινεις] τί ἢ—ἐρεείνης 153. ὁ] ὁ
 158. φερτερος] φέρτερος^{ατος} 160. ἐπεμνηνато] ἐπεμήνατο, sine
 iota, pariterque in aliis hujusmodi aoristis, quibus iota sub-
 scripsit Villosionus, velut τεκμήραντο v. 349, κατέκχε 418.
 Sed ἀνήνασθαι et ἀπηνήναντο est H, 93. 185. ubi margo a
 m. rec. ἀνήνασθαι et ἀπηνήναντο. 170. ἡνώγειν] ἡνώγειν,
 i. e. ἡνώγει 226. ἐγχεα] ἐγχεα^{σι} 237. και πυργον]
 Superscr. καὶ φηγόν 245. πλησιον] πλησίον 279. συ
 γε] σὺ μὲν 285. ἀτερπου] ἀτέρπου, m. rec. in marg. ἄτερ
 που 287. ἀολλισαν] ἀόλλισσαν 288. κατεβήσετο]
 κατεβήσετο 321. ἐποντα] ἔποντα (sic) 372. ἐϋπεπλω]
 εὐπέπλωι et εὐπέπλων 378., sed ἐϋπλόκαμοι 380. 385. Non
 constat sibi in talibus codex. 376. δμωαι] δμωαῖ
 380. 385. Τρωαι] Τρωαῖ 442. Τρωαδας] Τρωϊάδας 464.
 τεθνειωτα] τεθνειῶτα^{ηι} 477. ἀριπρεπεα] ἀριπρεπέα^{ενι} 479.
 εἰρησι] εἰρησι^{οι} Et εἵποι in scholio et lemmate scholii. 494.
 ἐγγεγαασιν] ἐνγεγάασιν^γ

H, 12. εὐχαλκου] εὐχάλκου 31. ὥς] ὥς 63. ἐπι] ἐπι
 90. ὃν ποτ' ἀριστευοντα] γρ. ὅντιν' ἄριστον Hoc qui scripse-
 runt ἔόντα addere debuerunt. 109. οὐδε τι] οὐδέτι 144.
 ὑποφθας] γρ. καὶ ἀναστάς 207. τευχη] τεύχη^{εα} 234.
 Αἶαν—] Hunc versum habet in marg. a m. rec. 243.
 λαθρη ὀπιπτευσας] λάθρη ὀπιπεύσας 250. παντοσε ἰσην]
 παντοσεῖσην 263. ὥς] ὥς 294. συ τ'] σύτ'^γ 316. διε-
 χενον] διέχενον^α 326. ἐϋφρονέων] ἐϋ φρονέων et sic saepe.

327. Ἀτρείδῃ] ἀτρείδῃ^α 352. ἡμιν] ἡμιν 385. Ἀτρείδῃ—]
 Hune v. in marg. habet a m. rec. 387. ὕμμι] ὕμμι
 389. ὅσ'] ὅσσ' 417. ὠπλίζοντο] ὀπλίζοντο, sed correctum
 ὠπλίζοντο 451. 458. ὄσῃν] ὄσῃν^ο 465. δύσετο τ']
 δύσετο τ'^{δ'}

Θ, 44. ἐπεβήτετο] ἐπεβήσετο^α 50. κατα] Superscr. περὶ
 70. ἐν δ' ἐτίθει] ἐνδετίθει 109. κομειτῶν] κομείτων^{ην} 111.
 ἦ] ἦ^{εἰ} 114. Vid. ad Δ, 228. 137. φυγον] φύγον^ε
 138. προσείπε] προσέειπεν 157. φυγαδ' ἐτραπε] φύγαδε-
 τράπε 233. ἀνθ'] ἀνθ'^{τα} 140. ἐκρον] ἐκρον^α 245. ὀλο-
 φυρετο] ὀλοφυρετο^α 252. μνησαντο δε] μνήσαντό δε (sic)
 257. φυγαδ' ἐτραπεν] φύγαδ' ἐτραπεν^ε 304. ὀπνομενη]
 ὀπνιομένη 309. ἱαλλεν] ἱαλεν^α 313. ἱεμενον] ἱέμενον
 sine spiritu. 322. ἀνωγει] ἀνώγει, i. e. ἀνώγειν 454.
 τοδε] τόδε^{καὶ} 513. πεσση] πέσση^ο 519. προτι ἀστν] addit
 γρ. (i. e. γραπτέον) περὶ ἄστν 535. εἰκ'] εἴκ', i. e. αἴ κ'
 538. ἐς αὐριον] ἐσαύριον

I, 33. 134. 276. ἡ θέμις] Sic codex, non ἡι θέμις 38.
 σκηπτρῳ] σκήπτρῳ^{ον} 53. ἐν καρτερὸς] ἐν, καρτερός 112.
 ἀρεσσάμενοι πεπιθόμεν 153. νέαται] γρ. καὶ νάεται 177.
 σπείσαντ'] σπείσαν τ' 185. ἰκέσθην] γρ. ἴκοντο (a m. rec.)
 200. κλισμοισι ταπησι] κλισμοῖσι τάπησί 225. ἐπιδευης]
 ἐπιδευῆς, γρ. εἰς, i. e. ἐπιδευεῖς 276. ἦτ'—ἦδε] ἦτ'—ἦ^τ δέ
 318. ἰση μοιρα] ἴση μοίραι πολεινιζῇ] πολεμίξῃ^{οι}
 339. ἦ] ἦ 340. ἦ] ἦ 381. ποτινισσεται] ποτινίσεται
 382. ἐν] ἐν 383. ἀν'] ἀν 424. σοφ] σοῶ 440. πο-
 λεμοιο] πτολέμοιο qua scriptura opus est si ὁμοίου scribatur
 pro ὁμοίου, quod nuper est propositum. 444. ὥς] ὥς
 431. λισσεσκετο] λισσέσκετο^α 456. ἐπ' ἀρας] ἑπάρας

457. ^φπερσεφονεια] ^φπερσεφόνεια pariterque 569. 480. ἀνακτα]
^{χθ'}ἀνακτα 493. ^{εσσαν}ἐξετελειον 503. ὀφθαλμων] ὀφθαλμών
596. ^αἐδύσето 619. ἦε μενωμεν] ἦ^κε μένωμεν 632. φο-
^{οιο}νῆος 633. ^ητεθνειῶτος 654. τῇ 'μῆι
K, 25. αὐτφ] αὐ, τῶι 41. ^{ειη}ἔσται 79. ^εἐπέτραπε
93. ^{διχῶς}πέρλ δεῖδια 105. ^δἐέλπεται 106. μοχθήσσειν, sed
m. rec. in marg. μοχθίσσειν 121. μεθiei] μεθίει 211.
211. ^κτε] τε 221. ^αέόντων 223. ^ιἔσται 252. ^επλεων]
πλέω 273. κατ' αὐτοθι] ^{παρ'}κατ' αὐτόφιν 278. ^{εν}μοι
280. φίλαι] φίλαι 322. ἦ μεν] ἦμὲν 331. ^αἀλλα σε
φημι] ἀλλὰ σὲ φημι 342. ^{ει}ἦ 345. ^ωἐλοιμεν 371. ^υἀπὸ
372. ^ιἀφῆκεν 418. ^{γάρ}μὲν 419. οἱ δ'] οἷδ' 421. Τρω-
σι] τρωσὶν 424. ^{νῦν}δῆ 428. Παιονες] ^νπαιόνες eo-
demque accentu versu 431. ^νμηόνες 432. ^{τιη}τιη] ^{τιη}τίη hic
et alibi. 443. ἦ ἐμε] ἦέ, με 451. ^νπολεμίζων] ^νπτο-
λεμίζων 466. ἐπι σημα τ'] ἐπισήματ' Accepit librarius
pro ἐπὶ σήματι 478. ^νπιφανσκε] ^νπίφρασκε 515. ἀλαδ
σκοπιῇν a pr. m., ἀλαδς σκοπιῇν ab sec. m. 544. ^{οι}μ'] μ'
557. ἐπεὶ ἦ (sic) 572. ^οἀπενίζοντο
Λ, 27. ^σἱρισιν 45. ^εἐγδούπησαν 63. ^οτοτε] ^οτοτὲ
73. ^αἀρ] ^αἀρ 76. σφοῖσιν] γρ. οἷσιν 116. σφιν] σφί-
146. ^{δ'}ἀπό τ' 159. ^{δ'}πιπτε] ^{δ'}πίπτε 184. ^αστεροπην]
219. 231. ^νἀντίος 230. ^ιἐὼν 254. ^{δ'}τ' ἀρ 288. ^{ωρι}ῶρι-
στος 305. ^πνέφεα ^ιζέφυρος Lineolæ π et ι indicant trans-
ponendum esse ζέφυρος νέφεα, quod est etiam in lemmate
scholii. 306. ἀργεσται] ἀργεστᾶο 333. ^{ει}δουρι κλυτὸς
380. ^ηβέβλεια 394. ^{τ'}παῖδες δ' 473. ^{ωι}ἀντὸν 503. ^ννεων]

νεῶν 509. μετακλιθέντος 532. λιγρῇ] λυγρῇ 538. τε
608. τῷ μῶ] τῶ μῶ 609. οἷω] οἷω et alibi sæpe ubi Vil-
loison. οἷω 720. ὥς] ὥς 721. ὥς] ὥς 728. Ποσει-
δάωνι] ποσιδάωνι: sed N, 206. ποσειδάων, non quod Vill.
posuit ποσιδάων. Rursus ποσιδάων codex 554. Ξ, 357.
384. 390. O. 8. 41. et sic prope constanter. 733. δὴ

ἄστν 747. ἐπόρουσα 803. κεκμηοτας] κεκμηῶτας

M, 33. ἦ] ἦ (sine spiritu) 35. δεδῆει] δεδήει

61. ἐπικούρω 75. ἐγών] ἐγὼ 151. κομπει] κόμπει

160. κόρυθος 161. βαλλόμεναι 176. ἀγορεύσαι

197. οἱ πλείστοι—] Hunc versum in marg. habet a m. sec.

223. ὥς, non ὥς 286. εἰλνται] εἰλῦται 350. ἄμ'

ἐσπεσθω] ἄμ' ἐσπέσθω, quo altera scripta indicatur ἄμα

σπέσθω 377. ἐναντίον 382. χειρί γε τῇ ἐτέρῃ

φέρει in textu, χεῖρες' ἀμφοτέρῃς ἔχει in margine. 404. ἡ

δὲ 407. ἐέλεπετο

N, 4. καθ' ὁρωμενος] καθ' ὁρώμενος 10. ἀλαὸ σκοπιῇν a

m. pr., ἀλαοσκοπιῇν a m. sec. 17. κατεβήσετο 28. ἡ-

γνοήσεν 53. ὄγ' 58. καλ—ἐγείρει 78. νέρθε πό-

δεσσω, sed superscr. νέρθε δὲ ποσσὶν 103. πορδαλίω in

textu, παρδ^a in marg. a m. rec. 154. ὥριστος hic et alibi

157. 160. πάντοσε, ἴσην ut solet, idque diastole interposita,

non πάντοσ' εἴσην, quod posuit Vill. pariterque v. 405.

194. ἐξεῖρυσαν 223. ποτολέμίζειν, non πολεμιζειν ut Vill.

279. τρεπετε] τρέπεται 447. ἀντιπεφᾶσθαι hic et alibi.

523. ἀλλ' ὄγ' ἀρ] ἀλλ' ὁ γὰρ 541. Αἰνείας] αἰνέας

564. πυρικαυστος] πυρίκαυτος 594. ἡ] ἡι 608. ἐσχεθε]

γραπτέον ἔσχε 627. φιλέεσθε παρ'] φιλέεσθέ παρ' (ε a pr.

manu) 657. τεθνεῖωτος 667. φθίσθαι 705. ἀνε-

κηκίει 731. ἄλλω—et 749. αὐτίκα—] Hos v. habet

in marg. a m. sec. 810. τιη] τίη, superscripto τί δὴ

Ξ, 31 θω^ν] θω^ν, i. e. θινὸν 71. ἤδεα—] Hunc v. in marg. habet ab eo qui scholia in margine interiore adjecit.
 95. δε σευ] δὲ σεῦ 101. ἀλλ' (sic, non ἀλλὰ) ἀποπτανεουσιν 110. οὐ δηθὰ μαντεύσομεν in textu, οὐ δηθὰ ματεύσομεν a m. rec. in marg. 135. ἀλαοσσκοπὴν, non ἀλαοσσκοπην 181. ἀραρυῖαν^η 264. τη] τίη 286. ἔμεινε^ι 303. οἷ με σφοῖσι] γρ. οἷ μ' ἐν σφοῖσι 307. πολυπιδάκου] πολυπίδακος m. rec. in marg. 373. χερσὶν δὲ (τ a m. pr.) 411. ἐν] εἰν^ν 420. καὶ κόρυς—] Versum a m. sec. in marg. habet. 449. ἐγχεσπάλος hic et alibi, non ἐγχεσπαλος 484. καὶ κέ τις^τ 499. φη] φῆ 522. ὥρση] ὀρση^ε

Ο, 104. ἀφρονέοντες^{ad}, i. e. ἀφραδέοντες, quod in textu legit qui in marg. annotavit κατ' ἓνια τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα (corr. ἀφρονέοντες cum Cobeto). 116. τισάσθαι^ε 120. ἐδύσατο^ε 126. ἀπὸ^{ἐκ} 179. πολεμιζων] πολεμίξων 225. νέρτεροι, littera ε a m. sec. 235. ὥς κε^τ 256. πάροσπερ^{γε} 272. ἀγρειωται] ἀγροιώται 301. αἶαντά^ε 320. κατένωπα 326. ὥς, non ὡς et sic fere semper ὥς pro ὡς, etiam in formula ὥς ἔφατο, etsi non constanter. 351. κύνες] καὶ ες 366. φύζαν 384. ἔβαινον^{ησαν} 555. οὐκ] οὐχ 567. ἔγχεϊ] ἔρκει margo a m. rec. 586. ὄγ' ἀρ] ὃ γὰρ 602. ὀρέξαι^{ειν} 639. ἀνακτος] In marg. ἀέθλων 645. πάλτο, sed correctum πάλτο 666. τρωπᾶσθαι^ε 719. ἡμῖν] ἡμιν in textu et in lemmate scholii. 738. ἀπαμνναίμεσθ'^ε 745. τοῦδ'] τὸν δ'

Π, 12. ἦε—ἦ—ἦε] ἦέ—ἦ—ἦέ 16. τεθνείωτων^η 17. ἦε 21. Πηλεος] πηλέως 30. μὴ ἐμέ γ' οὖν 95. τροπάσθαι in textu, τρωπᾶσθαι in marg. a m. rec. 96. τοὺς δέ τ' in textu, τοῦσδε δ' in marg. a m. rec. 100. λύωμεν

in textu, λούομεν in marg. a m. rec. 128. φυκτα] φυ-
λακτὰ, sed φυκτὰ in lemmate scholii. 288. ἀξίου, non

ἀξιοῦ 436. 438. ἡ—ῆ] ῆ—ῆ 450. ἀλλ' ἦτοι φίλον
ἐστὶ in textu, ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ in marg. a m. rec.

467. δεύτερος^ν 488. ἐν^π 497. πέρι duplici accentu.

526. κατατεθνηῶτι^{ει} 532. ἀμφιμάχεσθαι conjunctim.

587. τένοντας^{τε} 670. χρῖσον τ'^δ 711. ἀλευάμενος^ο

772. δουραπεπήγει^ε

P, 40. φρόντιδι (hoc accentu) 161. τεθνηῶς 177. ἀ-

φείλατο in textu, ἀφείλετο in marg. a m. rec. 202. ἐστι^{εἰσι}

227. τεθνηῶτα^η 231. τῶν^ι 603. ἔλπετο, non ἦλπετο
ut Vill. 653. μεγαθυμον] μεγαθύμου 724. αἶραντας

in textu, αἶροντας a m. rec. in marg.

Σ, 42. ἀγανή (hoc accentu). 100. ἄρῆς^ω 124. ἀδι-

νὸν^α 153. λαόστε (i. e. λαοί τε) 173. περιτεθνηῶτος^η

174. οἱ δὲ ἐρύσσεσθαι^α 227. τὸ δὲ δαῖε in textu, τὸ δ'
ἔδαιε m. rec. in marg. 233. ἀμφεσταν] ἀμφέστασαν

242. ὁμοῖτον πολέμοιο (non πολέμοιο) Sic iterum Φ, 294.

247. ἔχε^λ 299. ἕκαστος^ι 323. μετεφώνει cum γρ.
μετεφώνεε 381. Versum in textu omissum supplevit m.

secunda in marg. ἐν ἄλλωι καὶ οὗτος, τόφρα οἱ ἐγγύθεν etc.

398. θέτις δ'^θ 476. ἐν^π 477. κρατερήν^ο 500. πιφαν-

σκων] πιφραύσκων, ut supra K, 478. 512. ἔργεν^{ει}

531. εἰράων in textu, ἱράων m. rec. in marg. 539. ὠμί-

λεον, sed corr. ὠμίλεον 540. κατατεθνηῶτας^η 550. βα-

σιλήϊον, cum γρ. βαθύληϊον, pro quo m. rec. in marg. βαθυ-

λήϊον 560. πολλὰ πάλυνον, sed in marg. a m. rec. πόλλ'
ἐπάλυνον 571. ἁμαρτῇι, sed ὁμαρτῇι in marg. a m.

rec.

Τ, 17. ὑποβλεφάρων^{ος} (A pr. m. scriptum erat ... φαρο ..
et erasis literis postremis correctum ων) 117. ἡ δὲ κύει

—ἐστήκει in textu. ἢ δ' ἐκεί—ἐστήκει in marg. a m. rec.
 363. ὀρνυτο (sic), non ὥρνυτο 376. το δε] τόδε 391.
 ἐκ κορυφῆς (i. e. ἐν κορυφῇ) 401. ἡμιχῆα] ἡμιχῆας m.

rec. in marg. 402. τεθρεῖωτα 415. θέομεν
 Υ. 30. ἱπεριόρον, qui accentus indicat ἱπέρ ἰον 37.

ἀρααὶ ἀρααὶ 54. ὀτρυναντες ὅο. πόλεις 85. πολεμίζεν]
 πτολεμίζειν 138. ἀρχωσι (cum iota adscripto) 178.
 ἔπελθων 201. δειδίξεσθαι 215. αὐ̇ i. e. αὐ̇ et ἀρ

228. ὅτε μὲν^{δη} 247. ἐκατόζυγος, sed marg. a m. rec. ἐκα-
 τόνζυγος 255. πολλά, τά τε, sed margo a m. rec. πόλλ'
 ἐτέα 287. οἶοι—] Versum a m. rec. habet in marg.

308. καὶ παίδων παῖδες, ubi lineolæ indicant transponendum
 esse καὶ παῖδες παίδων, ut est in lemmate scholii. 317.

δαομεν^κ δαωσι^κ 335. συναβλῆσαι in textu. ξυναβλῆσαι
 margo a m. rec. [Solæcum est συναβλῆσαι, quod συναβλῆσαι
 scribi debebat, ut correxit L. Dindorfius in Thesouro vol.
 2. p. 90.] 342. ἐξιδεν, sed m. rec. in marg. ἐξιδεν

346. τῷ δ' ἐφέγκα, sed m. rec. in marg. τῷ ἐφέγκα

355. ἀντ' 363. ἔλθῃ 382. πρῶτον 447. ἀλλ' ὅτε
 δη—] Huic versui præfixum signum) ab Villoisone pro
 διπλῆς signo acceptum, cui idem respondet in margine po-
 situm eum hae recentioris manus annotatione, quam Villoi-
 sonus ad v. 451. rettulit. ἐν ἄλλοις δ' στίχες οἷτος οἱ κεῖ-
 ται. 450. ἐρύσσατο et in marg. a m. rec. ἐρύσατο.

468. χεῖρεσι] χείρεσσι 471. ἐρέπλησεν 487. ἀρῶθον
 ἀρηῖθον

Φ. 4. ἡ περ ἀχαιοὶ in textu, sed in marg. ab eadem manu
 γρ. (i. e. γραπτέον) ἡ περ οἱ ἄλλοι 25. δαοιο, sed δαωοιο
 in marg. a m. rec. 74. αἰδέο, sed m. rec. in marg. αἰδέο

133. ὥς] ὧς 150. ἀντίος 155. παίοντας, ut solet, non
 παίοντας ἔχων in textu, ἄγων marg. rec. 160. γεί-
 νεσθαι in textu, γενεσθαι marg. rec. 180. μιν] ψιν (sic)

182. ὀρούσας^{ων} 195. οὔδε 234. ἀπαίξας 247. πε-

δίοιο] γρ. πεδίον δὲ ^σ 293. τοι 308. φιλε] φίλε
 334. ἀργεσται] ἀργεστᾶο 402. μιν ^ε 463. πτολεμίζω]
 πτολεμίζω 467. πανώμεσθα in textu, πανσώμεσθα m.
 rec. in marg. 477. πολεμίζειν] πτολεμίζειν 484.
 κατακταμεν'] κατακτάμεν 498. ἀργαλέον γὰρ] γρ. ἀργα-
 λέον δὲ 554. κλονέονται] γρ. φοβέονται 563. ἀπα-
^αειρόμενον 567. κατεναντίον in cod. κατεναντί' scriptum
 cum lineola post ί literas ου indicante, unde ap. Villoiso-
 num excusum κατεναντι 573. πόρδαλις, superscripto πάρ-
^ρδαλις 604. ὑπεκπροθέοντα

X, 2. ἀπεψύχοντο ^ν 40. ἐπεὶ ἡ duplici accentu. 57.
 τρώας καὶ τρωιάς 93. ὀρεστερος ^ν 115. ἐπινηυσί ^{νι}
 144. τεῖχος ^{ει} 145. ἡνεμόοντα ^{σαν} 164. κατατεθνειώτος ^η
 220. πάθοι (voluit πάθῃ) ^{ει} 247. κερδοσύνῃ ^σ (i. e. κερδοσύν-
 νης) 265. οὔτε ^δ 281. μύθων ^{οισ} 330. ἐπέυξατο ^{χε}
 364. τεθνειώτα ^η 374. ἐνεπρησεν ^θ 420. τωίγε ^δ 432
 ἀποτεθνηώτος ^{ει} 444. ἐκνοστήσαντι μάχης (i. e. μάχης ἐκνο-
 στήσαντι) 471. κορυθαίολος, et hoc accentu etiam alibi
 interdum. 500. γούνασι ^{τα} 505. δ' ^{δῆ} ἄν 509. ἐπεὶ ^{ην} κε

Ψ, 61. κλύζεσκον adscripto διχῶς ^ε 130. θ' ^{δ'} 144. σπερχεῖ' ^{δ'}
 192. τεθνειώτος ^η 220. ἀφυσσόμενος ^ο 230. κατα] Superser.
 μετα 251. βαθείᾳ δὲ ^τ 255. δὲ ^τ 257. χεύανδες] Sic,
 ut Vill. edidit, revera scriptum in cod. pro χεύαντες 312.
 ἴσασιν duplici σ 331. κατατεθνειώτος ^η 374. ἐφ' ^α
 379. δίφρον ^{ωι} 463. οὔπω ^{ηι} 475. διένται et in lem-
 mate scholii διώνται 519. ὀπισσώτρον, sed in marg.
 a m. rec. ἐπισσώτρον 549. πολὺς non post χρυσὸς, sed
 ante χαλκὸς habet. 581. ἡ θέμις] Sic, non ἡι θέμις.
 b 2

600. σοι^τ 693. θῖν^ι 693. μέγα δέ] γρ. μέλαν τε 701.
 δαναοῖσι, superscripto λαοῖσι 728. θηενυτο] θηεῦτο
 751. λοισθηῖ^ι 792. ἐριδήσασθαι, et in marg. a. m. rec.
 ἐριδδήσασθαι 804. ἀλλήλους^{ων} Hunc versum in marg. ha-
 bet a prima manu. 806. ψαύσει in textu, sed ψαύσει
 in duobus schol. lemmatis 844. μὲν^{δῃ} 852. κυανο-
 πρώροιο cum iota adscripto, sed v. 878. sine iota. 875.
 πτερύγος (hoc accentu ut B, 316.)

Ω. in inser. non Πρίαμος—'Αχιλλεῖ ut Vill., sed πριάμωι—
 ἀχιλλεύς. 20. τεθνεῖ^ηότα 53. οἱ ἡμεῖς] οἱ καὶ ἡμεῖς
 78. σάμου^{οιο} 165. κατεμήσατο superscripto κατεχέατο a m.
 sec. 175. λύσασθαί σε κέλευεν (in marg. a m. rec. ἐκέ-
 λευσεν) 179. ἥ δέ^κ 201. περ^{γε} 202. ἔκλε^ο 219.
 κακός^ν 241. ἔδωκε^{θη} 244. τεθνεῖ^ηώτος 274. ἔκαμψαν^{γν}
 281. ζευγνολίσθην (non ζευγνύσθην) 292. ταχύν^{τεόν} 300.
 τόδ^γ 329. πόλεος et in marg. a m. rec. πόλιος 352.
 ἐφράσατο^σ 359. ἐπὶ^ν 369. ἐπαμύνασθαι^α 370. κακὰ
 cum γρ. κακόν, et καὶ δέ κεν cum γρ. εἰ δέ κεν. 377. 387.
 ἔξεσι conjunctim, non ἐξ ἔσσι, sed 397. ἔξ εἰμι. 382. κα-
 ταλείπετε^ψ 390. ἐμοῖο, non ἐμεῖο 398. ὄδ^γ 403. οἷδε^γ
 566. οὐδέ τ^κ 581. δώλη^{οι} 590. εὐξέστην^ι ἐπ' ἀπηνήν^η
 601. αὐτὸς^ν 613. δάκρυ χέουσα divisim. 616. ἀχελώϊον^η
 636. πανσώμεθα^{ταρπ} 646. ἐάσθαι cum compendio literarum
 ασ super σ scripto. Voluit igitur librarius ἐάσασθαι (male
 pro ἔσασθαι), non ἐάσθαι quod Vill. posuit. 670. τόσσον
 πόλεμον^{'''} χρόνον. Voluit librarius πόλεμον τόσσον χρόνον
 688. γνοίη^ω 717. ἄσασθε^ε 764. ὥφελλ' ἀπολέσθαι marg.

a m. rec. 770. αἰεὶ cum γρ. εἶεν (sic) 776. δὲ στένε,

sed marg. a m. rec. ἔστενε 802. συναγειρόμενοι^a

Sufficient haec ut optimi etiam libri exemplo intelligatur auctoritatem codicum qui nunc supersunt nulla ex parte sufficere ad instaurandum veterem horum carminum formam, sed multo plus tribuendam esse antiquiorum quos supra dicebam fontium peruestigationi, plurimum autem quae potior codicibus est rationi, qua non solum contra librarios, sed etiam contra grammaticos veteres non raro utendum est quum in lectionibus judicandis tum praesertim in iis rebus quae ad dialectum et orthographiam pertinent, in quo genere multa etiamnum feruntur vel ab antiquorum temporum librariis illata vel a grammaticis parum prudenter excogitata, quod exemplis aliquot ostendere placet.

I.

II. 1, 147. ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσαι] ἡμιν in codice Veneto scriptum esse supra dicebam, qui etiam alibi interdum ἡμιν ὕμιν vel ἡμιν ὕμιν praebet ex praecepto grammaticorum quod ab scholiasta ad hunc locum aliisque grammaticis expositum est. Duas enim distinxerunt formas, alteram ὀρθοτονουμένην ἡμῖν ὕμιν, alteram encliticam ἡμιν ὕμιν, vel ubi trochæi mensura locum haberet ἡμιν ὕμιν, eandemque rationem genitivo et accusativo adhibuerunt, modo ἡμέων ὕμέων, ἡμέας ὕμέας, modo ἡμεων ὕμεων, ἡμας ὕμας vel ἡμας ὕμας scribendis, ego vero rejecta inani subtilitate ubique formas ὀρθοτονουμένας, et in dativo quidem ἡμῖν ὕμιν vel ubi trochæo opus esset ἡμίν ὕμίν, restitui: de quo quum nuper alio loco explicatius dixerim, hic satis erit breviter repetivisse quibus horum pronominum formis quaque mensura poetæ epici veteres usi sint.

1. Nominativus constanter est ἡμεῖς ὕμεῖς, non ἡμέες ὕμέες, quod ab nemine praeter Parthenium (in carmine ut videtur quod ex puris dactylis, excluso spondeo, compositum fuit) dictum esse annotavit Apollonius Dyscolus in libro de pronomine p. 378., librarii vero sæpe intulerunt Herodoto, de quo dixi in commentatione de dialecto hujus

scriptoris p. xx. Formis Æolicis ἄμμες ὕμμες non utitur Homerus nisi ubi trochæi mensura opus est, ut Il. 21, 431. 1, 274.

τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπανσάμεθα πολέμοιο.

ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

Quod quum non perspexissent librarii, interdum formas illas intulerunt ubi ratione carent, velut in fine versuum Il. 14, 481. 24, 242.

2. Genitivus est ἡμέων ὑμέων, duabus syllabis pronuntiandus. Ubi metrum tres syllabas longas postulat, ἡμείων et ὑμείων dicitur.

3. Dativus est ἡμῖν ὑμῖν, syllabæ alterius, ubi metrum brevem postulat, accentu mutato ante vocales ἡμῖν ὑμῖν, ante consonantes vero adscita Æolica forma ἄμμι ὕμμι: quod induxit librarios ut sæpe etiam ἄμμιν ὕμμιν inferrent, quibus formis cur epici uterentur nihil plane caussæ erat, quum formæ ἡμῖν ὑμῖν, ἡμῖν ὑμῖν, ἄμμι ὕμμι cuivis metri necessitati sufficerent.

4. Accusativus est ἡμέας ὑμέας, qui pronuntiatione in duas syllabas longas contrahi solet. Æolicis formis (ἄμμε et ὕμμε) hoc quoque in casu non utitur Homerus nisi ubi metrum postulat. Enlitici quod grammatici finxerunt unum in tota Græcorum pœsi exemplum hodie reperitur, agnitum ab Apollonio in libro de pronomine p. 387, Odyss. 16, 372.

Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ δῖω—.

quæ vereor ne veteris sit correctoris interpolatio hiatum remove studentis quem admiserat poeta,

Τηλεμάχῳ, μηδ' ἄμμε ὑπεκφύγοι—.

similem Il. 24, 637. οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἔμοῖσιν.

II.

1, 156. ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξύ] Quod hic et alibi in codice Veneto scriptum est ἐπειῆ vel duplici accentu ἐπεῖη, iterum ex veterum grammaticorum sententia factum est, qui ἐπεὶ ἦ divisim scribi voluerunt, ut ἦ conjunctio sit διαβεβαιωτική. Quod qui primus excogitavit duobus modis erravit. Nam neque ἦ, quod in principio sententiæ gra-

viter affirmantis poni solet locum habet in sententia ex particula qualis ἐπεὶ est pendente, et ut habere possit, tamen plus uno in loco πάθος orationi adderet ineptum, velut in locutione ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτερόν ἐστιν similibusque, quæ etiam sine illo ἡ dicta reperiuntur, velut ἐπεὶ πολὺν φέρτερον ἦεν Il. 6, 158, 7, 105. Itaque ἐπεὶ ἡ illud, quod recentioribus et Homeri et aliorum poetarum epicorum editionibus sæpe illatum est, ego rursus expuli, restituto ἐπεὶ, in quo ἡ nihil aliud est quam litera paragogica, quæ jam Tryphonis sententia fuit. Tribus enim poetæ epici particulae formis usi sunt, prout quoque in loco commodum metro esset, iambica ἐπεὶ, bacchiaca ἐπειδή, anapaestica ἐπεὶ: nam media hujus formæ syllaba nusquam non corripitur.

III.

1, 193. εἰς ὁ ταῦθ' ὤρμαινε] Scribebatur ἕως ὁ ταῦθ'—hic et alibi in iisdem verbis (infra 93. 10, 507. 11, 411, 17, 106. 18. 15. Odyss. 4, 120. 5. 365. 424.) et in versibus ab ἕως ὁ τῷ πολέμιζε—(Il. 15, 539.), ἕως ὁ τὸν πεδίοιο—(Il. 21, 602.), ἕως ἐγὼ—(Odyss. 4, 90.), ἕως ἔθ' ἡβην—(Iliad. fragm. 5.) incipientibus. vel in verba ἕως ἵκηται, ἕως ἐπὶ λθον, ἕως ἵκοντο, ἕως ἵκοιο exeuntibus (Il. 13, 141. Odyss. 7, 280. 15. 109. 19, 367.), et in medio versu Odyss. 9, 233. ἡμενοι, ἕως ἐπὶ λθε νέμων—. Cujusmodi in locis omnibus editores ἕως monosyllabum pronunciari (ut est Il. 17, 727. ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες), proximam autem syllabam brevem nescio quo artificio produci voluerunt: unde absurdior prodit pedis compositio quam quæ ulli poetæ Græco imputari posse videatur. Quos quis tanta fuisse credat hebetudine ut quum duæ exstarent hujus particulae formæ, ἕως et ἐως, ad istiusmodi ineptias confugere maluerint quam altera illa forma uti, ω longo in breve mutato, εἰς, quemadmodum in aliis vocabulis non paucis iambica duarum syllabarum mensura in trochaicam vel vice versa abiit? Non fugerat hoc Hermannum Elem. doctr. metr. p. 59., quocum ego nunc tandem εἰς locis Homericis illis omnibus restitui. Quibus dubitari potest an duo alii accedere debeant, Odyss. 13, 315. et 15, 153.

εἰως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.

ubi quum libri quidam ἐνὶ præbeant pro ἐν, scribendum videri potest

εἰος ἐνὶ Τροίῃ—

ut αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι—, αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ—ἡμαι ἐνὶ Τροίῃ—, κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν—legitur 18, 190. 266. 24, 542. 554., quam horum exemplorum, in quibus hiatum vitare quam admittere præstabat, ratio paullo alia est. Ceterum non minus certa est conjectura Hermannii eandem correptionem particulæ τεῖως pro τέως dictæ adhibitam esse a poeta Iliad. 19, 189.

μιμνέτω αὐτόθι τεῖος, ἐπειγόμενός περ Ἀρηος.

ubi libri vitio manifesto

μιμνέτω αὐθι τέως ἐπειγόμενος——.

quod jam veteres correctores, ut ex scholiis apparet, alii aliter corrigere studuerunt. Qui si inter eos fuerunt qui εἰως ἐγὼ in versu qualis est Od. 4, 90. ferendum iudicarunt,

εἰως ἐγὼ περὶ κείνα πολλὸν βίοτον συναείρων—

aut εἰως ἔθ' in versu a quibusdam inserto post Il. 13, 434. (v. schol.)

εἰως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος.

mireris eorum inconstantiam. Nam si his duobus in versibus prima vocabulorum ἐγὼ et ἔτι syllaba pro longa poni potuit, quidni idem lieuerit in syllaba prima verbi ἐπειγόμενος? Non minus manifesta fraus est in alio quem Hermannus neglexit versu Il. 20, 42. ubi quum in libris scriptum sit,

εἰως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,

τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον etc.,

excepto palimpsesto Curetoni p. 59., in quo est ΤΕΙΩΣ ΑΧΑΙΟΙ, τεῖος Ἀχαιοὶ scribendum foret, nisi hoc quidem in loco probabilius esset quod ab veteribus quibusdam correctoribus positum memorat scholiasta, τόφρα δ' Ἀχαιοί, ut aliis in locis (velut Il. 10, 107. 11, 411. 15, 390. 539. 17,

107.) ἕως vel ἕως μέν respondentes sibi habet particulas τόφρα δέ.

IV.

2, 325. ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται] Eadem pronominis forma duobus aliis in locis reperitur, Od. 1, 70. ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον, et in Homérico hymno in Apollinem 156. ubi eadem quæ in Iliadis versu verba ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται. Eam κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο pro οὐ dictam esse non solum Eustathii, quem v. p. 230, 6. 1279, 52., sed Herodiani adeo opinio fuit, si sententiam ejus recte rettulit Etym. M. p. 614, 36., absurde comparantis ὥρακα et ἑώρακα, quod recentioris linguæ vitium est : nam veteres una constanter forma usi sunt ἑώρακα, ab Ionibus in ὥρακα contracta. Neque hoc aperuerunt grammatici, unde compertum habuerint quod antiquitus scriptum erat OO, ὅου potius significare quam ὅο. Nam ut literæ oo in multis vocabulis in ου diphthongum contrahuntur, ita diphthongus ου vice versa in oo solvenda erat, quo etiam genitivi secundæ declinationis a poetis in οῖο terminati ducebant, qui nihil aliud sunt quam formæ in oo solutæ, sed metri caussa iota inserto productæ, velut ἵππου ἵππου ἵππου : quæ productio etiam vocalibus eo ex ου solutis adhibetur a poetis, velut ἐμοῦ ἐμέο ἐμεῖο. Bene hæc omnia perspexit Buttmannus Gramm. vol. 1. p. 305., etsi non vidit, quod postmodum observavit H. L. Ahrensius in Ritschellii Museo Rhenano vol. 2. (a. 1843.) p. 16, seqq., genitivi illam terminationem in oo solutam etiam aliis in nominibus et substantivis et adjectivis oblitteratam in carminibus Homericis esse, velut in nominibus Αἰόλου, Ἀσκληπιοῦ, Ἴλιου, Ἰφίτου, ἀγρίου, ἀνεψιοῦ in versibus quales sunt Od. 10, 36. δῶρα παρ' Αἰόλου μεγάλητορος—. Il. 2, 731. τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε. Il. 15, 66. Ἴλιου προπάροιθε—. Il. 2, 518. νίεες Ἰφίτου μεγαθύμου—. Il. 22, 313. ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος etc. Il. 15, 554. ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο. Quibus in genitivis syllaba penultima producta esse vulgo creditur, quia metro aliter adaptari non potuerint, opinione vel propterea parum probabili quod nulla istiusmodi productionum exempla aliis

in casibus quorum ratio eadem est reperiuntur, velut dativis Αἰόλω Ἰλίῳ Ἰφίτῳ ἀγρίῳ ἀνεψιῷ, aut genitivis numeri pluralis ἀγρίων ἀνεψιῶν et aliis quibusvis. Ex quo recte colligitur communem locis illis omnibus olim fuisse terminationem in οὐ solutam, Αἰόλοο, Ἰφίτοο, ἀνεψιόο et reliquis, quae formæ quum pridem ex codicibus evanuiscent, non mirandum est Quintum Smyrnæum Homericō illo ἀνεψιοῦ inductum, ejus syllaba penultima produci videretur, ἀνεψιοῖο syllaba antepenultima producta dixisse 3, 295.

ἀχνύμενος κέαρ ἔνδον ἀνεψιοῖο δαμέντος,

quod in codice Vindobonensi ἀνεψειοῖο scriptum est. Minus certa hæc terminatio tribus aliis in genitivis esse videtur quos Ahrensius huc rettulit, ἀδελφειοῦ, ἀλαοῦ et ὁμοίτου, quorum primus quater legitur apud Homerum in verbis ἀδελφειοῦ κταμένοιο Il. 5, 21., ἀδελφειοῦ φρένας ἦρως 6, 61. 7, 120. 13, 788., secundus duobus in versibus Odysseæ 10, 493. et 12, 267.

μάντιος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν.

μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο.

tertius denique in verbis ὁμοίτου πολέμοιο, quibus sex versus Iliadis duoque Odysseæ terminantur. Verum forma ἀδελφειός, qua aliis etiam in casibus Apollonius Rhodius aliique poetæ recentiores usi sunt, nihil caussæ est cur ab Homero aliena esse judicetur et ἀδελφεόο pro ἀδελφειοῦ scribatur. Nihilo probabilius est μάντιος ἀλαόο, producto altero ο non in arsi dactyli ut in Ἀσκληπιόο δύο παῖδε, sed quod multo durius est in arsi spondei, licet hoc quoque uno alteroque exemplo defendi possit, velut Il. 15, 271.

οἱ δ' ὥστ' ἦ ἔλαφον κεραδὲν ἦ ἄγριον αἶγα.

Itaque prætuli μάντηος ἀλαοῦ, quod Hermannus proposuit in Elem. doctr. metr. p. 347., quemadmodum Homerus non solum πόλιος, sed etiam πόληος dixit. Tertium denique illud ὁμοίτου πολέμοιο etsi non negem ὁμοίτοο ποτόμοιο scribi potuisse, tamen quum ad pronunciationem minus commodum sit, fieri potest ut poeta ὁμοίτου πολέμοιο prætu-

lerit, producto ι, ut fit in nominibus polysyllabis in ιῆ, velut ὑποδεξίῃ, ἀκομιστίῃ, aliis. Neque enim epicos veteres solutæ illi genitivi terminationi ita addictos fuisse ut alias quibus metro consuli posset rationes excluderent, frequens genitivorum in φι terminatorum usus docet, ut Ἰλιόφι κλυτὰ τεύχεα. ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν, ἐκ θεόφι γένος ἦεν et quæ sunt alia hujusmodi, quæ Ahrensius p. 164. recentioribus rhapsodis tribuit conjectura parum probabili. In exitu versus spondiaco Od. 14, 239. ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπή δ' ἔχε δῆμον φῆμιν dubitari potest utrum contracta forma an soluta δῆμοο usus sit poeta. Solutam qui probant, etiam alios hujusmodi spondeos. Αἰτοῦς, Ἡῶ, ἰδρῶ, αἰδοῖ, ex quinto pede hexametri remove debent restituendis formis solutis Αἰτόος, Ἡόα, ἰδρόα, αἰδοῖ, quod voluit Gerhardus Lect. Apollon. p. 145. probante Buttmanno Gramm. Gr. vol. 1. p. 186. qui in versu Odysseæ δῆμοο φῆμιν proposuit, quum Gerhardus locum hunc verbis transpositis correxisset χαλεπή δῆμον δ' ἔχε φῆμιν, minus probabiliter. Et fatendum sane spondeos illos duriores esse quam ὄφρ' εἶ πᾶσαι, ὄφρ' εἶ εἰδῆς, ἀλλ' εἶ εἰδώς in exitu quatuor aliorum versuum, in quibus εἶ cum εἰδώς vel εἰδῆς conjunctum unius instar verbi est. His omnibus remotis unus hujusmodi versus remanet Il. 10, 299.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶας' Ἐκτωρ,

ut nunc ex uno nullius fidei libro Vratislaviensi legitur pro εἶασεν, quod si correpta syllaba penultima dicere placuit poetæ, non magis mirandum quam quod λελόγχασιν correpta syllaba penultima dixit Od. 11, 303.

τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσιν,

quod fuisse qui λελόγχασ' scribere mallent ex Eustathii annotatione cognoscitur: quo non multum proficitur, quum alia quædam correptionis hujus exempla apud alios poetas reperta sint quibus correctio illa adhiberi nequit, velut Xenophanis

ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον, ἐπεὶ μεμαθήκασιν πάντες,

quo versu Herodianus utitur in libro περὶ διχρόνων p. 296.

ed. Cramer. ubi de mensura hujus terminationis plura dixit.

V.

2, 468. γίγνεται] Dubitatur apud Homerum ceterosque poetas epicos utrum γίνεσθαι et γινώσκειν an γίγνεσθαι et γιγνώσκειν scribi oporteat. Codicum etsi incerta hujusmodi in quæstionibus fides est, tamen dignum observatione est formas altero gamma carentes ab libris veteribus multo plus auctoritatis habere quam γίγνεσθαι et γιγνώσκειν, quibus formis veteres Atticos usos esse constat, eandemque Herodoti codicum rationem esse, de quibus dixi in commentatione de dialecto Herodoti p. xxxiv. Itaque γίνεσθαι et γινώσκειν non solum poetis epicis, sed etiam ceteris dialecti Ionicæ scriptoribus constanter vel relinquenda vel, ubi alteram formam intulerunt librarii, restituenda videntur. Quæ jam Eustathii opinio fuit p. 1064, 2. τὸ δὲ γίνωσκε καὶ ἀπλῶς τὸ γινώσκειν οἱ μὲν ὕστερον Ἀπτικοὶ μετὰ καὶ δευτέρου γάμμα γιγνώσκειν φασίν, ὥς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ, καθὰ καὶ τὸ γίνεσθαι γίγνεσθαι. Ὅμηρος μέντοι ἀρχαϊκώτερον ἀγνοεῖ καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ δεύτερον γάμμα· ἔστι δὲ ὁμῶς ἀκριβέστερον τὸ τῶν ὕστερον, εἰ καὶ εὐφωρότερον τὸ τοῦ Ὀμήρου. Eandem sententiam prudenter defendit Bernhardys ad Dionys. Perieg. p. 622. 623. Γίνεσθαι autem et γινώσκειν quum scribimus, recentiorum temporum scribendi rationem sequimur: nam antiquissimis temporibus iota longum non raro per ει diphthongum exprimebatur. Quæ scriptura his quoque in verbis passim servata in libris vetustioribus, velut γέινεται in codice Marciano Il. 4, 245. et γεινώσκω in codice Ægyptiaco Il. 24, 563. a quibus nihil differunt quæ aliquot in locis Homeri per omnes prope codices propagata sunt, γεινόμεθα Il. 22, 477. γεινομένοισι 10, 71. γεινομένῳ 20, 128. 24, 210. Od. 4, 208. 7, 198., et passim alibi, ut γεινομένησι in Hymno Homérico in Venerem v. 245., γεινομένῳ in Orphei Lithicis 306., in quibus diphthongum ex scriptura vetere servarunt librarii sola aoristi γέλνασθαι similitudine inducti, recentiores vero grammatici significationis quoddam discrimen inter γίνεσθαι (vel γίγνεσθαι) et

γίνεσθαι commentī sunt, quod nullum unquam fuit. Recte igitur Bekkerus diphthongum locis illis omnibus eximendam esse judicavit, nisi quod *γίνεσθαι* potius scribendum erat quam quod Bekkerus posuit *γίγνεσθαι*. Nam *γίνεσθαι* et *γινώσκειν* tam constans est vetustorum librorum scriptura, ut in plerisque eorum altera scriptura ne semel quidem appareat. velut palimpsesto Curetoni et Marciano A. Iliadis, Mediceo Apollonii Rhodii, Mutinensi (nunc Parisino) Theognidis.

VI.

3, 22. *μακρὰ βιβάντα*] Sic recte Bekkerus pro vulgato *μακρὰ βιβῶντα*. Nominativus apud Homerum est *βιβάς*, Il. 7, 213. 15, 307. Od. 9, 450. Hymn. in Apoll. 202., ut ineptum sit hoc uno in loco *βιβῶντα* scribi, quum præsertim recta forma *βιβάντα* servata in libris sit Il. 13, 371. *Βιβάς* autem et *βιβάντα* si scribitur, non minus necessarium est ut *βιβῶσα*, quod nunc est in libris omnibus Odyss. 11, 538, in *βιβᾶσα* mutetur, ut fecit Bekkerus, et haud dubie legerat Aristarchus, quem recte de hac quæstione judicasse tres ostendunt scholiastarum annotationes, etsi partim defectæ partim perverse scriptæ. Nam in scholio ad Il. 7, 213. ad *βιβάς* annotatum οὕτως Ἀρίσταρχος, *βιβάς*, omisso quid alii legerint, quod non dubium est *βιβῶν* fuisse, quemadmodum *βιβῶντα* pro *βιβάντα* in exemplaribus quibusdam lectum fuisse ex scholio ad Il. 13, 371. colligi potest, Ἀρίσταρχος βιβάντα, ὡς δαμέντα, ἀπ' εὐθείας τῆς μακρὰ βιβάς. καὶ οὕτως ἔχει ἡ ὑγιὲς ἀνάγνωσις. Corrupte apud Hesychium *βιβοῦντα* διαλαμβάνοντα, pro *βιβῶντα* διαβαίνοντα, quod critici restituerunt. Tertio in loco, Il. 15, 307. ad *βιβάς* in scholiis adscriptum Ἀρίσταρχος βιβῶν, quod Aristarcho non potuit in mentem venire. Itaque hæc sic sunt invertenda ut lemmati *βιβῶν* adscribatur Ἀρίσταρχος βιβάς. Nam *βιβῶν* in multis exemplaribus scriptum fuisse alia codicis Veneti annotatione docemur, *βιβῶν αἱ πᾶσαι εἶχον*. Ζηνόδοτος βοῶν. *Βιβάς* igitur et *βιβάντα* si antiqua apud Homerum scriptura fuit, non est verisimile Pindarum Olymp. 14, 24. κοῦφα βιβῶντα scripsisse, quod ipsum quo-

que pro *βιβάντα* ab librariis illatum. Præsentis et imperfecti *βιβῆ* et *ἐβίβασκε*, quorum neutrum in Iliade et Odyssea legitur, exempla sunt in Hymnis Homericis in Mercur. 225. et in Apoll. 133. Tertiæ personæ præsentis *βιβαντι* exemplum est in versu Laconico apud Pollucem 4, 102. *χίλι' ἂ ποκα βιβαντι*, quacum similes quasdam formas comparavit Ahrens. de dial. Dor. p. 312. Sed probabilius est *βίβατι*, quod Meinekius restituit. Male hoc verbum Æschylo intulit Stephanus Eum. 79. scripto *βιβῶντα*, pro *βεβῶντα* quod est in codice, corruptum ex *βεβῶτα*, ut animadvertenterunt alii. Eadem compositi *προβιβάς* vel *προβιβῶν* ratio est: ejus dativus *προβιβῶντι* apud Christodorum in Ecphrasi v. 5. minus dubius est quam *προβιβῶν* in Hymno Homérico in Mercur. 149. *ἦκα ποσὶν προβιβῶν*. Apud Homerum vero, ubi vulgo *προβιβῶντος* *προβιβῶντι* *προβιβῶντα* in Il. 13, 807. 16, 609. Od. 15, 554., non dubium est quin *προβιβῶντος* *προβιβῶντι* *προβιβῶντα* recte scripserit Bekkerus, quum nominativum *προβιβάς* intactum reliquerint librarii Il. 13, 18. 158. Od. 17, 27.

VII.

3, 240. *ἡ δεύρω μὲν ἔποντο*—] Scribebatur *δεῦρο*, quod jam in editione prima correxi ex Herodiano *περὶ μυνήρους* λέξεως p. 26, 33. ubi sic scribit, *Οὐδὲν εἰς ὃ λήγει ἐπίρρημα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἀλλὰ μόνον τὸ δεῦρο, ὅπερ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ ἅπαξ κατ' ἐπέκτασιν εἰς ὧ ἐν τῷ “ἡ δεύρω μὲν ἔποντο” παραιτοῦμαι γὰρ τὴν διάφορον ἀνάγνωσιν*. Ex uno hoc loco Homeri non solum glossa Hesychii, qua *δεῦρω* per *δεῦρο* explicatur, sed etiam quattuor aliorum grammaticorum notationes sumtæ sunt, Epimerism. Hom. in Crameri Anecd. Oxon. vol. 1. p. 118, 15., Etym. M. 258 extr., scholiastæ Dionysii Thracis p. 943, 3, qui τὸ *δεῦρω* ἐπέκτασιν *ποιητικὴν* esse dicit, et Theognosti Can. p. 116, 4. post ea quæ de formis *δεῦρο* et *δευρί* dixit, *πολλάκις δὲ καὶ διὰ μετρικὴν χρεῖαν καὶ διὰ τοῦ ὦ*. Qui quod *scæpe* hoc factum esse dicit, ipse finxit. Quum vocalis brevis ante liquidam produci possit, ut fit in *πολῦ μείων*, *ἐνὶ μεγάρουσι* aliisque vocalibus apud Homerum, nulla satis gravis caussa erat cur

grammatici scripturam antiquam E ΔΕΥΡΟ ΜΕΝ pro ἡ δεύρω μέν potius acciperent quam pro ἡ δεῦρο μέν. Tribui tamen hoc Herodiani auctoritati ut non repudiarem δεύρω in antiquioribus codicibus inventum, quemadmodum etiamnum exstat in codice Marciano A, ex quo tacite id posuit Villoisonus, agnoscitque scholiasta.

VIII.

3, 447. ἡ ῥα καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών] Sic Heynius. Libri omnes ἄρχε. Leve hoc si quid aliud, sed tamen insigni documento est quam absonum sit fallacem in his rebus librorum auctoritatem ratione potiore habere: nisi quis arcanam quandam rationem excogitare velit cur hoc uno in loco ἄρχε sine augmento scribendum sit, licet plus quam centum aliis in versibus Homeri plurimisque aliorum poetarum locis ἦρχε ἦρχον ἐξήρχε ἐξήρχετο et alia cum augmento scribantur. Multo major in aliis verbis plurimis librorum inconstantia est, ita ut facile appareat librariorum nihil usquam certi consilii in augmento et temporali et syllabico vel addendo vel omittendo secutos esse, sed temere modo hoc modo illud arripuisse, nisi ubi aut metrum alterutram formam excludens aut vetus consuetudo quaedam ab errore retineret, cujusmodi est quod constanter ἦλθον scripserunt, nusquam ἔλθον, non alia, ut opinor, de causa quam quod indicativus ἦλθον ab ceteris hujus aoristi modis ε breve servantibus, ἐλθέ ἔλθοιμι ἔλθω ἐλθών, ita erat quotidiano Græcorum omnium usu distinctus ut inauditum istud ἔλθον pro ἦλθον nemini facile aut in mentem aut in calamum venire posset. Similis fere ratio imperfecti ἦρχον est: unde hoc quoque, uno de quo nunc agimus loco excepto, intactum Homero reliquerunt. Tanto frequentior variatio in aliis quibusvis verbis, inter quæ illa quoque sunt quorum scriptura jam antiquitus ambigua fuerat propter literas E et O, quibus ante Ionicarum literarum usum non solum duæ breves vocales ε et ο, sed etiam longæ η et ω exprimi solebant. Legimus nunc apud Homerum, ut his exemplis utar, ἄρχε, ἄπτετο, ἄψατο, καθάπτετο, ἀρτύνθη, ἄφρευν, ἔλκε ἀνέλκε ἐφέλκετο ὕφελκε, ἔλπετο ἔλποντο, οἴμησεν, οἴμωξεν,

οἰνοχόει, ὅπτησαν, ὀπλίζοντο, ὀρμήθησαν, licet eadem vel similia verba alibi non raro cum augmento vel omnibus vel plerisque in codicibus scripta sint, velut εἶλκε ἀνεἶλκε, ἦλφον, ἦντετο, ἦπτετο, ἦρεον ἦρει ἦρεῖτο, ἦρκει ἦρκεσε, ἦρτυεν ἦρτύνετο ἦρτύναντο, ἦτιόωντο, ὤκηθεν, ὀπλίζοντο ὀπλίσσατο, ὤπτησαν ὤπτων, ὠρμάτο ὠρμώντο ὠρμήθη. Quibus infinita accedit verborum ab augmento syllabico incipientium multitudo, in quo codicibus non plus fidei est quam in temporali. Auxerunt perturbationem veteres grammatici, quorum alii, ut Zenodotus Ephesius, augmentum addi quam omitti maluerunt, alii, quorum princeps Aristarchus est, ubi metri leges non obstarent, plerumque expelli voluerunt, etiam contra antiquiorum quibus uterentur librorum fidem, quum sibi persuasissent omissionem augmenti ab dialecto Ionica qua Homerus usus sit postulari: unde toties repetitum illud in scholiis Ἀρίσταρχος Ἰακῶς, quod sæpius etiam legeremus, si scholia integriora servata essent. Sic ad Il. I, 464. et ubi hæc verba recurrunt, 2, 427. μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, scholiasta, Ἀρίσταρχος Ἰακῶς πάσαντο, quem plenius dicere debuisse Ἀρίσταρχος Ἰακῶς μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο ex alia annotatione apparet, in qua Ptolemæi commentum μῆρε κάη scribentis exponitur. Idem igitur in Odys. 3, 9., ubi verba σπλάγχν' ἐπάσαντο, et ib. 461. 12, 394., ubi totus versus ille repetitur, placere debuit Aristarcho, etsi non est annotatum in scholiis quæ supersunt. Porro Il. 2, 682. Τρηχῖν' ἐνέμοντο, schol.: Ἰακῶς τὸ Τρηχῖνα νέμοντο Ἀρίσταρχος. ib. 751. ἔργ' ἐνέμοντο, schol. Ἰακῶς τὸ νέμοντο Ἀρίσταρχος. 4, 213. αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος εἶλκεν δῖόντο, schol. Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἔλκεν καὶ αἱ πλείους. et quæ sunt reliqua hujusmodi, a Bekkero collecta in Indice scholiorum p. 818. et nuper explorata ab Merkelio in Prolegomenis in Apollonium Rhodium inde a p. cvii., inter quæ ἐσθήκει quoque est, quod ut Ionicum alteri scripturæ εἰστήκει Aristarchum prætulisse plus semel in scholiis annotatum est, velut ad Il. 4, 329. 367. Verum id ipsum quod de dialecto Ionica dixit Aristarchus, si opinionem ejus recte reddiderunt scholiastæ, manifesto falsum est meritoque jam ab Wolfio in dubitationem vocatum in Præ-

fat. p. lxvi. Nam omissionem augmenti ex prosæ orationis monumentis quæ supersunt liquido compertum habemus neque Ionicæ neque ullius alius dialecti propriam, sed poetis solis, quacunque dialecto uterentur, concessam fuisse, qui hac libertate propter metricas rationes sæpissime opus haberent. Ex quo sequitur augmentum et syllabicum et temporale. ut constans ejus est in prosa oratione usus, ita ne in poetarum quidem scriptis usquam esse omittendum, nisi ubi omittendi ratio idonea reddi possit. Rationes autem omittendi poetis epicis ceterisque qui metro heroico et elegiaco usi sunt poetis tres potissimum fuerunt. Earum prima in metri necessitate cernitur, velut quum Homerus βῆ, βάλλε, καίοντο, κήδετο dixit ubi metrum ἔβη, ἔβαλλε, ἐκαίοντο, ἐκήδετο non ferret,

βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.

βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.

Secunda ratio in elegantia metri posita est, velut quum augmentum syllabicum aut cæsurae caussa omittitur, aut ut dactylorum volubilitas spondeis interpositis temperetur, aut euphoniæ caussa, cui plurimum tribuendum in carminibus ad recitationem compositis^a: de quo genere multæ exstant et veterum et recentiorum observationes partim certæ partim dubitationibus obnoxia, quum sæpe vix ad liquidum perducī possit quousque poetis in augmento propter hujusmodi caussas omittendo procedere placuerit. Tertia denique ratio ad certa quædam verba pertinet ab antiquissimis poetis accepta, quorum nec formas mutare nec tempora vel modos non usitatos fingere voluerunt posteriores poetæ. Ex quo genere verbum στεῦμαι est, cujus duæ tantum formæ exstant, tertia persona præsentis numero singulari στεῦται et imperfecti στεῦτο^b, non ἐστεῦτο: unde factum ut

^a Sic Il. 14, 347. recte scriptum τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δία φύεν νεοθηλέα ποίην, non δι' ἔφυν, non solum propter cæsuram κατὰ τρίτον τροχαῖον, sed etiam quia adjectivum δία plenum audiri quam alteram syllabam augmento absorberi præstabat. Quod non cadit in voculam qualis est δέ, velut Il. 22, 294. ubi libri recte Δηΐφοβον δ' ἐκάλει, non δὲ κάλει.

^b Præsentis persona prima στεῦμαι, quæ nunc legitur in Orphei Lithicis v. 82. ab Hermanno ficta est.

Æschylus quoque, quum plurali numero opus haberet in Persis v. 49. στεῦνται δ' ἱεροῦ Τμώλον πελάται dicere quam formam inusitatam στεῦνται fingere maluerit: de quo dixi in Præfatione ad Æschylum p. xvii. ed. Oxon. secundæ^c. Aliis quibusdam verbis in nulla unquam dialecto augmentum adhibitum esse videtur. Ejusmodi est verbi ἔρδω imperfectum ἔρδον, cujus forma augmento instructa ἦρδον Græcis auribus non minus insolita accidisset quam si quis contrario, de quo supra dicebam, vitio ἔλθον pro ἦλθον pronunciare voluisset. Hinc explicari potest quod Herodotus, qui augmentum et syllabicum et temporale non magis quam quisquam alius prosæ orationis scriptor omittit, tamen et imperfectum illud verbi ἔρδειν et alia quædam verba verborumve formas ab communi regula exemptas esse voluit, de quo dixi in commentatione de dialecto Herodoti p. xxi. xxii.: quanquam in his nonnulla sunt in quibus vereor ne librariorum nos ludificetur imprudentia, velut imperfectum ἀγίνεον, quod si cum augmento dici potuit ab Homero II. 18, 493.

ἡγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει,
etiam ab Herodoto dici potuit, cujus in libris nunc ἀγίνεον scriptum videmus.

Has igitur quas supra exposui normas si in Homeri ceterorumque epicorum carminibus sequimur, passim detrachere augmentum ubi additum est, multo sæpius omissum ab librariis supplere debebimus. Codicum etsi, ut supra dicebam, exigua in hac re fides est, tamen si quis universam scripturæ diversitatem librorum et antiquissimorum et optimorum, perlustrare volet, plurima veræ rationis vestigia deprehendet.

^c In fragmento Pindari de quo ibi dixi, κλυθ' Ἀλαλά, Πολέμου θύγατερ, | ᾧ θύεται ἄνδρες ὑπὲρ πόλιος (nam verba ὑπὲρ πόλιος ex Herodiano περὶ σχημάτων p. 60, 13, recte inseruit Hauptius) τὸν ἱρόθυτον θάνατον, et me et alios fugit post θάνατον excidisse τλάντες, quod in initio tertii versus positum fuit.

F. A. WOLFI

S U M M A R. I A.

I.

ROGATUR ab initio Musa ut cantum præcipiat de cladibus ad Ilium Achillis iram consequutis (1—7.) Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bello nuper captam et honoris caussa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseide censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemno atrocia jurgia nectit cum Achille, et Chrysæ quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod præmium virtutis retulerat, Briseïdem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus injuria statuit acer juvenis se cum Myrmidonibus a belli societate sejungere: quod propositum a matre ejus Thetide confirmatur, quæ et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice lustratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseïs domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi jam Olympum adeunti Juppiter occulte annuit, victores in præliis fore Trojanos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Junonem, infestam Trojanis, puniunt hæc clandestina consilia; inde rixatur cum Jove super cœnam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Vulcanus (568—611).

II.

Juppiter, illatam Achilli injuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quæ eum ad committendum prælium spe victoriæ incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et im-

petum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41—100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendæ patriæ simulare: eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare cœpit (101—154). Seditionem de compacto et Minervæ monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita ut concionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi: Agamemno autem indicit prœlium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Jam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactata majore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quæque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Inseritur hoc loco accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Trojanum sequuti erant (485—785). Item Trojani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recensensus adjicitur (786—877).

III.

Primo concursu prœlii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abjecto animo refugit (1—37). Paulo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta poscit Menelaus ut sponsio interponatur, præsente Priamo sancienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Trojanis demonstrat duces Achivorum in campo subjacente (111—244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore, fœdusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam ejusque opes haberet, Trojani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301.) Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quæ primum reluctans

novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). Ita præmiis deæ fruentem adversarium frustra quærit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriæ (449—461).

IV.

Quum ex fœdere Helena Achivis reddenda infestæque acies dirimendæ essent superato Paride, Juno in concilio deorum indignabunda ita non expleri odium suum in Trojanos, Jovi extorquet ut ipsi concedat Ilii excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Trojanis inimica, Junonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio ut jacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi causam serat (50—104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Trojani, dum Agamemno catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei, Ajacum, Nestoris, qui jam in procinetu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto prælium instauratur, in quo Trojanis Mars et Apollo, Achivis præter alia numina Minerva animos addit; cædesque fiunt mutuæ (422—544).

V.

Stragem Trojanorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervæ, Martem ab acie seducentis, præsidio ferocissimus (1—94). Sed ipse a Pandaro vulneratus etiam vehementius sævit in hostes (95—166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Æneæ curru pugnantem, interficit (167—296); Æneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297—310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Iride educta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352—431). Æneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo et in arce Trojana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Trojanos, quibus statim Æneas integer subvenit (461—518). Nec segnius pugnant Achivi, cædunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Juno

et Minerva (711—777): ac voce Junonis denuo incenditur turba, Minervæ autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864—909).

VI.

Trojanorum acie in fugam inclinaute Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervæ in arce habendam indicat (1—101). Ergo is, celeriter restituto prælio, pergit in urbem: in eo prælio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dextras jungunt (102—236). Hecuba et ceteræ matronæ, de Hectoris et procerum Trojanorum consilio, peplum in ædem Minervæ inferunt, votaue pro salute patriæ nuncupant (237—311). Interim Hector domi desidentem Paridem objurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen, in ædibus suis frustra quæsitam, tandem urbe egrediens ad portam Scæam una cum puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

VII.

Achivos, æquis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris in prælium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervæ et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Ajacem Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora cæsorum sepelienda et castra munienda: in Trojanorum concione Antenori, pacis et Helenæ cum opibus restituendæ auctori, respondet Paris, nihil se præter opes, sed eas propriis adjectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Trojanorum quoque corpora cremantur, inducias iniri jubet (365—420). Post hæc sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quæ opera Neptunus inter deos non sine in-

dignatione miratur (421—464). Cœnam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII.

Deos ad concilium vocatos vetat Juppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis, dejectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53—77). Iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Juno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Jovem ostentum significat (78—250). Jam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Trojanos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Juno et Minerva auxilii ferendi caussa Trojam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Juppiter per Irin rejicit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri objurgatione incessit, Achivis etiam majores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finita ob noctem dimicatione habitaque concione Trojani victores in ipso prælii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem præcludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

IX.

Apud Achivos et præterito discrimine perculsos et instante conterritos clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugæ et properandæ per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto debortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). Excubiæ locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio cœna paratur proceribus, post cœnam sollicitè agitur de Achille placando et ad exercitum reduciendo (79—113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicæ necessitati remiserit, et intactam Briseïdem et eximia dona promittit (114—161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phœnix, quem Achilli pater rectorem juventæ addiderat, Ajax major, Ulysses, duo caduceatores (162—184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspersatur: præterea Phœnicem apud se retinet, cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos

principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum iisque excubias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores in castra Trojana Diomedem atque Ulyssem (194—271). His aliquantum progressis præpes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Trojanus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia quum maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). Hic quum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Jam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465—503). Heroës a Minerva moniti ne spe plura prædandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Trojanos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Trojanorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quæ et incognitam turbam inflamat, Trojani commoventur, magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque mœnia repulsus Jovis jussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius prælio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem injicit suis (284—309). Aciem inclinatam restituunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes a Paride vulneratus cito ad naves revehitur (310—400); item Ulysses vulneratus a Soco, atque eo transfixo a Trojanis circumventus, ope Menelai et Ajacis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem Nestoris curru prætervehentem conspicatus Achilles Patroclum mittit præsentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam prælii edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse Achillis arma indutus hostes terreat (618—803). In reditu Patroclus

Eurypylum ex vulnere ægrum offendit eique in tentorium delato medetur (804—848).

XII.

Achivi intra murum compulsi (invisum diis opus, ab iisque statim post ipsam urbem deletum) Trojanos jam navibus imminentes vident, jam fossam transgressuros (1—59). Rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque catervas divisi incurrunt (60—107.) Asius unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapithis cum magna clade suorum rejicitur (108—194.) Infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). Hi etsi procelloso vento impediti munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Ajaces (251—289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus ab eoque arcessiti Ajax major et Teucer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Ajace, Glaucus a Teucro sauciatur; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios murum perrupturos etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII.

Trojani passim superato muro cædunt Achivos, quum Neptunus miseratione commotus clam Jove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Ajaces, tum ceteros principes, humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Ajaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox prælium conseritur, in quo Trojanis Jupiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Æneam, Deïphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Ajaces et aliæ catervæ, ut gradum jam referant Trojani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XIV.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut quo res loco sit exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus ægri Agamemno Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus ut in prælium redeant suosque præsentia certe atque hortatu adjuvent: simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Juno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Jovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic temporis insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Ajace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Jam renovatis animis pugnantes Achivi Trojanos a navibus avertunt Ajace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

XV.

Juppiter experrectus pelli videt Trojanos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspere increpitæ Junoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Trojanas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis prædicat (12—77). Ex Junone in deorum sedem reversa Mars audit de cæde filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exardescit; furorem ejus reprimat Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Jovem, cujus missu hæc Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eoque in pugnam reducto fortunam Trojanorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, præeunte deo, qui commota ægide Achivis pavorem incutit, Trojanis autem deletis muro viam munit ad classem exscindendam (281—389). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus

(405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo jam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI.

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Trojanos a navibus depulisse contentus majori ne se periculo objiciat (1—100). Jam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123.) Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); prælium primo committit, apud naves mox cæco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Jovis filium, perimit, ultore cædis relicto Glaucō (419—507). Is cum Hectore et aliis Trojanorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt; quod jussu Jovis lotum unctumque Apollo tuetur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Trojanos ad urbem persequitur, murumque ejus scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam ejus Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis currum pro-pere ad naves agentī (783—867).

XVII.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (2—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Ajacem majorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Ajaci cedit Hector; sed Glauci objurgatione stimulatus mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Archivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis

ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi ut Patrocli corpus defendant, hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis casum Patrocli dolentibus vigorem reddit Juppiter, eosque in prælium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim adoriuntur currum Hector, Æneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Jove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamionius trepidat: cujus jussu Menelaus Antilochum cæsi Patrocli et acceptæ cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus Ajacum, ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII.

Accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planctui et lamentis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereïdum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem ejus in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereïdibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum prælium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles monitu Junonis ex fossa Trojanos truci adspectu voceque terruisset, et funestam ad mœnia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). Tumultuariam concionem habent Trojani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra mœnia quærant, neu se Achilli in acie objiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (248—314). Noctem in armis pervigilant Trojani: Achivi præeunte Achille Patrocli casum deflent, cadaver curant lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Juppiter modo conjugem objurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Vulcani amice excipitur (356—427); qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XIX.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfun-

dit odoribus, ut ad sepulturam integrum daret (1—39). Achilles advocata concione iracundiam suam abolitione deponit atque e vestigio praelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert per Ulyssem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, praelium poscere instat (74—153). Tandem denique cedit Ulyssi, expectandum esse monenti dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseïdem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adjurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros; qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva cœlo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque auditis ex altero equorum fatis suis prodigus vitæ in aciem educit (340—424).

XX.

Utroque exercitu instructo Juppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque utri velit succurrat, ne excidium Trojanis Achillis sævitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Juno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opematuri, Trojanis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum cœlestis fragor ac tremor terræ concelebrat (31—74). Ante initum praelium Apollo Æneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Ænea, quem regno inter Trojanos fatis destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352.) Hector Achillem aggressurus revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Trojanorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). Jam fraternam necem ulturus cum Achille congregitur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Trojanos dolore percitus Achilles adoritur, campumque fœda strage cæsorū atque armorum complet (455—503).

XXI.

Trojanos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, duodecim juvenes vinctos inferiis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycaonem, Pri-

mi filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropæum, ducem Pæonum, cum aliis hujus gentis interficit, Fluvio irriso ut impari (136—210): cædemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo eum excedere jussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). Jam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva: Xantho autem, qui irritator etiam Simoëntis opem invocat, a Junone objicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammæ cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum, Martis, Minervæ, Veneris; Apollinis, Neptuni; Junonis, Dianæ; Mercurii, Latonæ (385—513). Post hæc in Olympum revertuntur dii præter Apollinem, qui Trojam versus pergit, dum Achilles ferro sævit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi jubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus fallit fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem persequendo Apolline redeuntem solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum mœnia agente (90—166). Inter hæc Jupiter vicem Hectoris miseratus tentatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deïphobi ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroës congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem præsens adjuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc maxima contentione pugnantem Achilles hasta transfigit, armis spoliatur, insultandum fœdandumque præbet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

XXIII.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt præeunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre præbet, ipse apud

Agamemnonem cœnat, et in alterum diem exsequias indicat (1—58). Insequente nocte per quietem offertur et imago Patrocli justa funebria poscentis (59—107). Agamemnonis jussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogos, et inactatis ad eum multis victimis et duodecim juvenibus Trojanis, accenditur, ardetque flatu Boreæ et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). Proxima die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226—256). His in defuncti honorem adjicit Achilles certamina de vario genere, in quibus præmia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699); luctando Ajax Telamonius et Ulysses (700—739); cursu Ulysses, Ajax minor; Antilochus (740—797); decertando armis Diomedes et Ajax Telamonius (798—825); disco Polypætes (826—849); sagittando Meriones et Teucer (850—883); jaculando Agamemno et Meriones (884—897).

XXIV.

Ludis peractis cœnæ somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit manequē Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). Eam contumeliam plures per dies repetitam inter deos, partim dolentes, partim lætantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Juppiter per Thetidem, ab Iride accessitam, imperat Achilli ut ab sævitia desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul ejusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Geruntur hæc duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idæo præcone ducendum, sibi alium parari jubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Jovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum heroïs deducitur (331—467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, cœnæque adhibitum honestissime

dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cujus visendi causa obviam effusi Trojani lamentantur; mox in aula positum, præter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Λοιμός. Μῆνις.

ΜῆΝΙΝ ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδὶ προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλάρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι—Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή—
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

5

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὔνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῃ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.

10

“Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμῃν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

15

LECTIONES EX SCHOLIIS EXCERPTÆ.

1. Μῆνιν] μῆνιν Glauco Tarsensis.

3. ψυχὰς] κεφαλὰς a quibusdam μεταγράφεσθαι annotavit Aristonicus. Quæ scriptura Apollonio Rhodio tribuitur in alio scholio, sumta ex A, 55.

4. 5. ἀθετεῖ Zenodotus.

5. πᾶσι] δαῖτα Zenodotus.

βουλή—ἐξ] βουλή, ἐξ Aristarchus, sublata parenthesis nota.

8. σφωε] σφωῖ Zenodotus.

15. λίσσεται] Vid. ad 374.

16. Ἀτρεΐδα] Schol.: (διπλῇ περιεστιγμένη) ὅτι τινὲς (Zenodotus, ut videtur) Ἀτρεΐδας.

ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὔ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι, 20
 ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.”

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν 25
 “μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχεῖω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
 ἰστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώωσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.”

Ὀὖς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 πυλλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾷθ' ὁ γεραίος 35
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ·
 “κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρειψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖνα μῆρί' ἔκηα 40
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”

Ὀὖς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρῆνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀῖστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·

24. Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι] Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος Zenodotus.

29—31. ἀθετοῦνται.

34. ἀκέων] ἀχέων Zenodotus.

41. τὸ δὲ Aristarchus. τόδε Herodianus.

42. τίσειαν] τίσαιεν Zenodotus.

46. 47. ἀθετεῖ Zenodotus.

47. ἐοικώς] ἐλυσθείς Zenodotus.

δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπ' ἄρχετο καὶ κύνας ἀργοὺς 50
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκῶν καίοντο θαμνειαί.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ἄρχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55
κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀρᾶτο.
οἱ δ' ἔπει οὖν ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

“ Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἣ ἱερῆα,
ἣ καὶ ὄνειροπόλον—καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν—
ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης, 65
αἷ κέν πως ἀρῶν κνίσῃς αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.”

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
ὅς ῥ' ἔφη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
“ ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος. 75

54. ἀγορήνδε καλέσσατο] ἀγορὴν κνίσῃς.
ἐκαλέσσατο Zenodotus, ut vide-
tur.

56. ὀρᾶτο] ὀρήτο Zenodotus.
Conf. ad 198.

60. εἴ κεν] οἴ κεν Zenodotus.

63. ἀθετεῖ Zenodotus.

66. κνίσῃς Aristarchus. Alii

68. κατ' ἄρ' ἔξετο] ἐκαθέξετο
Zenodotus.

69. Κάλχας] μάντις Zenodotus.

73. ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο
καὶ μετέειπεν] ὅς μιν ἀμειβόμενος
ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Zenodo-
tus.

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσουν
ἧ μὲν μοι πρόφρων ἔπεςιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἧ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

κρείσσω γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80
εἵπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσσιν εἴσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σωώσεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ θαρσήςσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα. 85
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφλον, ὅτε σὺ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρὰς ἐποίσει
σμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπῃς, 90
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.”

Καὶ τότε δὴ θάρσῃσε καὶ ἡὔδα μάντις ἀμύμων
“ οὔτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἑνὲκ' ἀρητῆρος, ὃν ἡτίμησ' Ἀγαμέμνων
οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα· 95
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκῆβόλος ἡδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὅγε πρὶν Δαναοῖσιν αἰεκέα λαιγὸν ἀπώσει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπιθόμεν.” 100

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων

80. κρείσσω] κρείσσω Zenodotus.

83. φράσαι] φράσον Zenodotus.

86. Κάλχαν] Κάλχα Zenodotus.

91. Ἀχαιῶν Zenodotus, Aristophanes, Aristarchus, Sosigenes. Alii ἐνὶ στρατῷ.

93. οὔτ' ἄρ'—οὔθ'] γρ. οὐ ταρ—οὔδ'.

96. ἀθετεῖται.

97. Δαναοῖσιν αἰεκέα λαιγὸν ἀπώσει Aristarchus et editiones Mas-siliensis et Rhiani. λοιμοῖο βα-ρείας χειρὰς ἀφέξει Zenodotus.

100. τότε κέν μιν] αἰ κέν μιν Zenodotus.

- ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν 105
 “ μάντι κακῶν, οὐ πάποτε μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλάᾳ ἅποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδῆς ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἐθέν ἐστι χερεῖων,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὅφρα μὴ οἷος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 λείσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.” 120
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθεμεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγεῖρην.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 130

108. οὔτε—οὔτ'] οὐδέ—οὐδ' Aristophanēs et Aristarchus.

εἶπας Aristarchus. εἶπες alii.

110. ἀθετεῖται.

117. ἀθετεῖ Zenodotus.

σῶν Aristarchus. σῶν alii.

120. λείσσετε Aristarch. Qui-

dam λείσσετε.

124. που] γρ. πω.

122. φιλοκτεανώτατε] φιλοκτεανέστατε Aristophanes.

129. Τροίην Zenodotus. Τροίην Aristarchus.

“ μὴ δ’ οὕτως, ἀγαθὸς περ ἔων, θεοείκελ’ Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόψ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδὲ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὅφρ’ αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ’ αὐτως
 ἦσθαι δεινόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ’ ἀποδοῦναι ;
 ἀλλ’ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἴκωμαι.
 ἀλλ’ ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140
 νῦν δ’ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διάν,
 ἐς δ’ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ’ ἐκατόμβην
 θείομεν, ἅν δ’ αὐτὴν Χρυσσηίδα καλλιπάρηγον
 βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 ἢ Αἶας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ διὸς Ὀδυσσεὺς, 145
 ἢ ἐ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ’ ἀνδρῶν,
 ὅφρ’ ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ρέξας.”
 Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 “ ὦμοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι ;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἑνὲκ’ ἦλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔτι μοι αἵτιοί εἰσιν·
 οὐ γὰρ πώποτ’ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ’ ἐν Φθίγῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ’, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήμεσα·
 ἀλλὰ σοὶ, ὦ μέγ’ ἀναιδὲς, ἅμ’ ἐσπόμεθ’, ὅφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοὶ τε, κυνῶπα,

133. 134. 139. ἀθετοῦνται.

136. ἄρσαντες Herodianus.
ἄρσαντες Aristarchus.142. et 309. ἐς δ’ ἐρέτας] ἐν δ’
ἐρέτας Aristarchus.

143. ἀθετεῖ Zenodotus.

154. γὰρ πώποτ’ Aristarchus.
γὰρ πώ ποτ’ alii.157. σκιόεντα] σκιόοντα Ari-
starchus.159. ἀρνύμενοι] ἀρνύμενος Zeno-
dotus.

πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160

καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.

οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·

ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165

χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,

σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε

ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.

νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειγὼν πολὺ φέρτερόν ἐστιν

οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω 170

ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύζειν.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

“φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε

λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι

οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175

ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·

αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.

εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.

οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν

Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180

οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·

ὥς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν

πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον 185

αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὺν γέρας, ὅφρ' εὔ εἰδῆς

ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος

ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.”

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ

160. ἀθετεῖ Zenodotus.

162. πόλλ' ἐμόγησα] πολλὰ μόγησα Aristarchus.

163. ὅππότε Ἀχαιοὶ] οὐδ' ὅτ' Ἀχαιοὶ Zenodotus.

168. ἐπεὶ κε κάμω Aristarchus et Herodianus. ἐπὴν κεκάμω alii.

169. Φθίηνδ' Aristarchus. Φθίην Zenodotus, ut videtur.

στήθεσιν λασίισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἢ ἐ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

190

εἶος ὃ ταῦθ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

195

στῇ δ' ὕπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 οἶφ' φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.

200

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλυνθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἴω·
 ἥς ὑπερπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.”

205

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἐρίδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί·
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεις μὲν ὀνειδίσιν ὥς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καί ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῇσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν.”

210

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “ χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι,

215

192. ἀθετεῖται.

197. ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πη-
 λείωνα] γρ. ξανθὴν δὲ κόμην ἔλε
 Πηλείωνος.198. ὄρατο] ὀρήτο Zenodotus,
 ut v. 56.

203. ἴδῃ Aristophanes, Ari-

starchus. ἴδης Zenodotus.

204. τελέεσθαι οἴω Aristarchus.
 τετελεσμένον ἔσται Zenodotus.

208. 209. ἀθετεῖ Zenodotus.

212. τετελεσμένον ἔσται] τετε-
 λέσθαι (imo τελέεσθαι) οἶφ' Zeno-
 dotus.

καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυνον αὐτοῦ.”

Ἡ καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἀψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν 220
μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει
δώματ' ἐς αἰγίοχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·
“οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι.
ἥ πολὺ λωΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρύν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον ἔπη. 230
δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἥ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γάρ ρά ἐ χαλκὸς ἔλειπεν
φύλλα τε καὶ φλοῖόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
ἥ ποτ' Ἀχιλλῆος πῶθ' ἵζεται υἷας Ἀχαιῶν 240
σύμπαντας· τότε δ' οὔτι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εἴτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.”

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·

219. 220. Unum ex duobus
versum fecit Zenodotus, ὥς εἰπὼν
πάλιν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε.

222. ἀθετεῖται.

225.—233. ἀθετεῖ Zenodo-
tus.

241. τότε Aristarchus. τοῖς
alii.

Ἄτρεϊδῆς δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἤδυεπῆς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητῆς,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῇ—
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθιάθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν—
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
 ἡδὴ γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἤεπερ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔποτε μ' οἷγ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθού τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν]· 265
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὀρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ,
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἔων, ἀποαίρεο κούρην, 275

249. γλυκίων] γλυκία Zenodotus.

251. οἳ οἳ] αἳ οἳ Zenodotus.

258. βουλὴν Aristarchus. βουλῇ alii.

260. ὑμῖν] ἡμῖν Zenodotus.

269. μεθομίλεον] μεθ' ὀμίλεον Aristarchus.

271. ἐμ' αὐτὸν] ἐμαυτὸν Zenodotus.

273. ξύνιεν Aristarchus. ξύνιον alii.

ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν
μήτε σὺν, Πηλεΐδῃ, θέλ' ἐρίζεσθαι βασιλῆϊ
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
'Ατρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 285
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶτω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες, 290
τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι·"

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο διὸς Ἀχιλλεύς
"ἧ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κεν εἴπῃς·
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
[σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶψ].
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
χερσὶ μὲν οὗτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων ἃ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἷδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώήσει περὶ δουρί·"

Ὡς τώγ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

277. Πηλεΐδῃ, θέλ'] Πηλεΐδῃ θελ' (i. e. Πηλεΐδῃ ἐθέλ') Aristarchus.

296. ἀθετεῖται.

298. μαχήσομαι Aristarchus.
μαχέσσομαι alii.

299. ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες] ἐπεὶ ῥ' ἐθέλεις ἀφελέσθαι Zenodotus.

304. μαχησαμένῳ Aristarchus.
μαχεσσαμένῳ alii.

Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἕϊσας
 ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἄτρεϊδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

310

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληγέσσας ἐκατόμβας
 ταύρων ἢδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

315

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ,
 ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηνῶ θεράποντε·
 “ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.”

320

325

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὔρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε
 “χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἄσσουν ἴτ'· οὔτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.

330

335

309. V. ad 142.

332. οὐδέ τι Aristarchus et
editio Cypria. οὐδέ τε alii.

336. ὁ Aristarchus. ὁ alii.

σφῶϊ] σφῶϊν Zenodotus.

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὔτε
 340
 χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λαιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἥ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοντο Ἀχαιοί."

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
 345
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηρον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν
 ἥ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς,
 350
 θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὀρώων ἐπ' ἀπείρονα πόντον
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς
 "μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθαδίον περ ἑόντα,
 τιμὴν πέρ μιν ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 355
 ἥ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας."

Ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἡύτ' ὀμίχλῃ,
 360
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 "τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἐξαῦδα, μὴ κεῖθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω."

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 365
 "οἶσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω;
 ῥ' ὀχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα.

340. ἀπηνέος] ἀναιδέος Seleu- ἐπὶ οἶνοπα alii.
cus ἐν τῇ πολυστήχῳ.

351. ὀρεγνύς] ἀναπτάς Zeno-

350. ἐπ' ἀπείρονα Aristarchus. dotus.

καὶ τὰ μὲν εἴ δάσσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃην.
 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος, 370
 ἦλθε θαὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέφ' ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῶν, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 χῳόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 εὖξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπ' ᾤχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 εἴ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 εἰς Χρυσὴν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περισχέο παιδὸς ἔῃος·
 ἐλθοῦς· Οὐλύμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἢ καὶ ἔργω. 395
 πολλὰκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίῳ

374. ἐλίσσεται] λίσσεται Aristarchus hic et haud dubie v. 15.

381. ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν] ἐπεὶ ῥα νύ οἱ φίλος ἦεν scriptum ἐν τῇ Κυπρίᾳ καὶ Κρητικῇ, ut refert

Seleucus, et apud Theagenem.

393. ἔῃος] ἐοῖο Zenodotus.

396. γάρ σεο Aristarchus. γὰρ σέο alii.

396—406. ἀθετεῖ Zenodotus.

οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἕρῃ τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαι δεσμῶν,
 ὧχ' ἐκατόγχειρον καλέσας ἔς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίῳ—ὁ γὰρ αὖτε βίην οὗ πατρὸς ἀμείνων—
 ὅς ῥα παρὰ Κρινίῳ καθέζετο κύδεϊ γαίῳ· 405
 τὸν καὶ ὑπέδδισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἷ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γῶν δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 "ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἶθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορς καὶ διζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἷ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε, 425

400. Παλλὰς Ἀθήνη] Φοῖβος ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα Zenodotus.
 Ἀπόλλων Zenodotus. βίην Aristarchus. βίη Zeno-

404. ὁ γὰρ αὖτε βίην οὗ πατρὸς ἀμείνων] ὁ γὰρ αὖτε βίην παλὺν φέρ-
 τας ἀπάντων ὅπποσοι (φέρτατος
 ἄλλων τῶν ὅποσοι Cobetus) ναίουσ' 424. κατὰ Aristarchus. μετὰ
 alii.
 ἔποντο] γρ. ἔπονται.

καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἴω.”

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ

χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς,

τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

430

εἰς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,

ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,

ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες

καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἑρετροῖς.

435

ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδῃσαν·

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῃ Ἀπόλλωνι·

ἐκ δὲ Χρυσήϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς

440

πατρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν

“ ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην

ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,

ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κῆδ' ἐφῆκεν.”

445

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων

παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ κλειτὴν ἐκατόμβην

ἐξείης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμὸν,

χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχών·

450

“ κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσὴν ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιο τε ἴφι ἀνάσσεις·

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,

τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

432. ἐντὸς] ἐγγὺς Aristarchus.

444. ἀβετεῖται.

434. ὑφέντες Zenodotus. ἀφέντες (vel ἐφέντες) Aristarchus. ἐφέντες alii.

446. 447. Unum ex duobus versum fecit Zenodotus, ὥς εἶπεν, τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην.

435. προέρεσσαν] γρ. προέρυσσαν.

447. κλειτὴν] ἱερὴν Aristarchus.

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.” 455

Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 καίῃ δ' ἐπὶ σχίσῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470

νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,

καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.

Ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός. 475

ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρου ἱεὶ ἐκάεργος Ἀπόλλων.

οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασαν· 480
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα

στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·

ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.

464. μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο] μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus hic et alibi ubi hæc verba recurrunt, B,

427. et haud dubie Od. M, 364., non μῆρε κάη, quod Ptolemæi commentum fuit.

474. ἀθετεῖται.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῆνι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 διογενὴς Πηλέος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αἰθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν εἶντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων 495
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσεται κῦμα θαλάσσης,
 ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμπιοιο.
 καὶ ῥα πάροιβ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμωρότατος ἄλλων 505
 ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῇ.” 510

ὧς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὧς ἤψατο γούνων,
 ὧς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὖτις

484. κατὰ Aristarchus. μετὰ versu 491. ne scripto quidem.
 alii.

493. ὅτε δὴ] ὅτε δὴ Aristarchus.

488—492. ἀθετεῖ Zenodotus,

“νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀποίειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδῶ
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεός εἰμι.” 515

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
“ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
ἦ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανέυσομαι, ὄφρα πεποιθήσῃ
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῇ κατανέυσω.”

Ἥη καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

Τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ εὖν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνίσταν
ἐξ ἐδῶν, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα
“τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

519. “Ἥρη, ὅτ’] Ἥρη ὅτ’ Ari- plerique. μή σε alii.
starchus.

530. κρατὸς] κρητὸς Zenodo.

522. μή τι cum Aristarcho tus.

“Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμους ἐπιέλπεο μύθους
 εἰδῆσιν· χαλεποί τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ εὔουση.
 ἀλλ’ ὃν μὲν κ’ ἐπικεκῆς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ’ εἴσεται οὔτ’ ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ’ ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μὴ τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετάλλα.” 545

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 “αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ λίην σε πάρος γ’ οὔτ’ εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ’ εὐκηλος τὰ φράζεαι ἄσος ἐθέλησθα.
 νῦν δ’ αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρεῖπη
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
 ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ’ οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 555

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 560
 “δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οὔτῃαι, οὐδέ σε λήθω·
 πρῆξαι δ’ ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ’ ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ’ οὕτω τοῦτ’ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ’ ἀκούσα κάθησο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μύθῳ, 565
 μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς ἓν Ὀλύμπῳ
 ἄσسون ἰόνθ’, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.”

Ὡς ἔφατ’, ἔδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ’ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὦχθησαν δ’ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίῳνες. 570
 τοῖσιν δ’ Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ’ ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπήγρα φέρων, λευκωλένῳ Ἡρῇ·
 “ἥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ’ ἔσσεται οὐδ’ ἔτ’ ἀνεκτὰ,

553. οὔτ’ εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ] οὐδ’ εἶρομαι οὐδὲ μεταλλῶ Aristophanis et Rhiani editiones et Aristarchus, ut iidem v. 108. οὐδέ—οὐδ’ pro οὔτε—οὔτ’.

559. πολέας] πολῦς Zenodo-

tus, hic et B, 4.

567. ἰόνθ’] Pro ἰόντε accepit Zenodotus.

ἀάπτους Zenodotus et Aristarchus. ἀέπτους Aristophanes. Conf. ad N, 3 18.

εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολφὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσsetαι ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὖτε
 νεικεῖσιν πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραῶξῃ.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἄστεροπητῆς
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσsetαι ἡμῖν."

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν
 "τέτλαθι, μῆτερ ἐμῇ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μή σε, φίλῃν περ εὖσσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χραϊσμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
 ῥῖψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ.
 πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 κάππεσαν ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα."

Ὡς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μεῖδῃσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 ὄνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὥς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποινύοντα.

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἴσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ.

585. χειρὶ Aristophanes et tatum.

Aristarchus. χειρὶ alii.

598. ὄνοχόει] οἰνοχόει Aristar-

593. ἐν Λήμνῳ Aristarchus.

chus cum Zenodoto et Aristophane.

Aquibusdam in ἐς Λήμνον mu-

Αὐτὰρ ἔπει κατέδν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 605
 οἱ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἥχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 ἔνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι. 610
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

B.

Ὀνειρος. Βοιωτία ἢ κατάλογος τῶν νεῶν.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
 εἶδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσει, ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὔλον Ὀνειρον
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “βάσκ' ἴθι, οὔλε Ὀνειρε, θαὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω. 10
 θωρήξαι ἑ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρύαγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπται.” 15
 ὧς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θαὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

607. ἥχι Aristarchus hic et Zenodotus.
 alibi. ἥχι alii.

609. ὃν λέχος] ὁ (vel, quod
 probabilius, οὗ) λέχος Zenodo-
 tus.

611. ἐνθα καθεῦδ'] ἐνθ' ἐκάθευδ'

1. Ἄλλοι] ὅλλοι Zenodotus.

4. πολέας] πολῦς Zenodotus.

12. πανσυδίῃ Aristarch. πασ-
 συδίῃ alii.

ἔλοι Zenodotus. ἔλοις alii.

βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ υἱὶ ἑοικώς, 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῷ Ἀγαμέμνων.
 τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος
 “εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εἶδεν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφатаи καὶ τόσσα μέμηλην. 25
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεταί ῥ' ἐλεαίρει.
 θωρῆξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύαγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μῆδὲ σε λήθη
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.”
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἥδη ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας. 40
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῖή δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον. 45
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ἥως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπον,

35. ἀπεβήσето Zenodotus. ἀ-
πεβήσατο alii.

δ' ἔλιπ' δὲ λίπ' Aristarchus.

36. ἔμελλον] ἔμελλεν Zenodo-
tus.

Ζηνὶ φῶς ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κερηκομῶντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἡγείροντο μάλ' ὦκα.

50

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵζε γερόντων
 Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
 τοὺς ὅγε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν
 “κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν” Ονειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίφῳ
 εἰδὸς τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐφίκει.

55

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “εὔδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο”

60

οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνενθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλαίρει.

65

θωρήξαι σε κέλευσε κερηκομῶντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

“Ἡρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφήπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν.” ὥς ὁ μὲν εἰπὼν

70

ῥέχεται ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.

πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.”

75

“Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

53. βουλὴν Zenodotus et αἱ κοι-
 ναί. βουλὴ Aristophanes et Ari-
 starchus.

55. Duos pro uno versus po-
 suit Zenodotus, αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἡ-
 γερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, τοῖσι δ'
 ἀνιστάμενος μετέφη κρείαν Ἀγαμέ-
 μνων.

56. θεῖος] θεῖον Zenodotus.

60—70. εὔδεις—εἰπὼν] Hæc
 in duos versus contraxit Zeno-
 dotus, ἡνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος
 αἰθέρι ναίων Τρωσὶ μαχήσασθαι προ-
 τὶ Ἴλιον. ὥς ὁ μὲν εἰπὼν—.

76—83. ἀθετοῦνται.

Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.”

80

“Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἔξ ἤρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανεστήσαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἥύτε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομένων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἱ μὲν τ' ἔνθα ἄλῃς πεποτήχεται, αἱ δέ τε ἔνθα·
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχώοντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδήει
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.”

85

90

95

100

105

110

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργειφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρείϊ, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὅγ' ἐρεϊσάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηΰδα
 “ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,

Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδῃσε βαρείῃ,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ἄλεσα λαόν. 115
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μαψ οὕτω τοιόνδε τασόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐπὼ τι πέφανται.
 εἶπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἅμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἶνοχοεῦναι,
 πολλάί κεν δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι ὕψας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπικούροι 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται 135
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἅμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·

111—118. ἀθετεῖ Zenodotus.

111. μέγα] μέγας Aristarch.

119. αἰσχρὸν] λώβῃ Zenodotus.

124. ἀθετεῖται.

125. Τρῶας] γρ. Τρῶες.

127. ἕκαστον] ἕκαστοι Deme-
trius Ixion.

130—133. ἀθετοῦνται.

131. ἔασιν] ἐνεῖσιν Aristarchi
editio altera et Callistratus.

133, Ἰλίου] Ἰλίου Aristarch.

φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν.” 140

ᾧΩς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἀγορῇ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρώς τε Νότος τε 145
ᾧρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.

ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχέουσιν,
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορῇ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κοινίη 150
ἴστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἅπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκόμεν εἰς ἅλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.

Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν
“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀρρυτῶν,
οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμφ καὶ Τρῳσὶ λίπιεν 160
Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μηδὲ ἕα νῆας ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.” 165

ᾧΩς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξάσα,

143. ἀθετεῖται.

144. φῆ Zenodotus. ὡς alii.
Conf. ad Ξ, 499.

156. εἰ—ἔειπεν] εἰ μὴ Ἀθηναίη
λαοσσός ἦλθ' ἀπ' Οὐλύμπου Zeno-
dotus, ejectis versibus proximis
duodecim 157—168.

160—162. ἀθετοῦνται.

161. Ἀργεῖν] Ἀργεῖν θ' Ze-
nodotus.

164. ἀθετεῖται.
σοῖς ἀγανοῖς Aristophanes et
αἰ χαριέσταται. σοῖς δ' ἀγανοῖς alii.

καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἕσταότ' οὐδ' ὅγε νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης 170
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῃ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖν' Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

ᾧ φάβ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

“Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς
 “δαιμόνι, οὗ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσεσθαι, 190
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἰδρυε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἦφεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.”

187. ἔβη] βὰς Zenodotus.

193—197. ἀθετοῦνται.

192. Ἀτρεΐωνος Aristophanes,
 Aristarchus, Dionysius Sido-
 nius et Demetrius Ixion. Ἀ-
 τρεΐδew alii.196. διοτρεφέος βασιλῆος Ari-
 starchus alii. διοτρεφέων βα-
 σιλῆων Zenodotus.

Ὄν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι βοῶντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ
 “δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἷ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος αὐτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 [σκήπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ].”
 Ὡς ὅγε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 ἡχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβιοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
 Θερσίτης δ' ἔτι μῦνος ἀμετροεπῆς ἐκυλῶα,
 ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη,
 μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν
 ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 φολκὸς ἦν, χολὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὦμῳ
 κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθεν
 φοξὸς ἦν κεφαλῇ, ψεδνῇ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
 τῷ γὰρ νεικείεσκε· τότε αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίφῳ
 ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ
 “Ἀτρεΐδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις;
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες·
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἃς τοι Ἀχαιοὶ

205. ᾧ ἔδωκε] ᾧ ἔδωκε Aristarchus.

220—224. ἀθετεῖ Zenodotus.

221. τῷ Aristarchus. τῷ alii.

225. δ' αὖτ' Aristarchus. δὴ

αὖτ' vel δὴτ' Zenodotus.

226. πολλαὶ δὲ γυναῖκες] πλεῖαι

δὲ γυναικῶν Zenodotus, deletis

versibus proximis duobus.

πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου νῖος ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκόμεν νῖας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
 οἵκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἔωμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ἴδῃται
 ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἢ ἐ καὶ οὐκί'
 ὃς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων'
 ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο."

Ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ 245
 "Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μῆδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλίον ἤλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύεις, 250
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέρεις, νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα,
 ἢ εὔ ἢ ἐ κακῶς νοστήσομεν νῖες Ἀχαιῶν.
 [τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ῥῆσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ᾧδε,

231—234. ἀθετεῖ Zenodotus. δέ τι Aristarchus.

239. ἔο] ἐοῦ Zenodotus.

κιχήσομαι] κιχείομαι Ptolemæus.

252—256. ἀθετοῦνται.

ὥς νύ περ ᾧδε] ὥς τὸ πάρος πε

258. εἴ κ' ἔτι Zenodotus. εἰ Sinopensis. ὕστερον αὖτις Mas-

μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαϊνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγὼς ἀγορήθεν αἰκέεσσι πληγῇσιν.”

Ὡς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμον 265
 πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνῶθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὕπο χρυσεόν· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
 ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν. 270
 ὦδε δέ τις εἶπεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον
 “ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσω·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὐ θῆν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείους ἐπέεσσιν.”

Ὡς φάσαν ἡ πληθὺς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων—παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνην,
 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίετο βουλὴν—
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥνπερ ὑπέσταν

siliensis. ἐν Δαναοῖσιν Philemo-
 nis Cretensis editio.

262. αἰδῶ Aristarchus. αἰδῶ
 Dionysius Sidonius.

266. ἔκπεσε] ἔκφυγε Aristarch.

269. ἀχρεῖον] ἀχρεῖον Diony-
 sius et Tyrannio.

ἰδὼν, ἀπομόρξατο] ἰδὼν (oculo-
 rum) ἀπομόρξατο Philetas.

278. ἀνὰ δὲ] ἀνὰ δ' ὁ Aristar-
 chus.

πτολίπορθος Aristarchus. πτο-
 λέπορθος alii.

284. δὴ] γρ. γάρ.

ἐνθαδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 ἦ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὄνπερ ἄελλαι
 χειμέρια εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζοιμ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλῆτε, φίλοι, καὶ μέινат' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
 ἢ ἑτέον Κάλχας μαντεύεται, ἥε καὶ οὐκί. 300
 εὔ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χυθίζα τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινὸς,
 σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἤκε φώωσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτῶ, αἵ τ' ἀρ' μῆτηρ ἐνάτῃ ἦν, ἢ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·

293. ἀσχαλάαν μιμνόντεσσι Zenodotus, τὰ πληθυντικὰ δυνικῶς ἐκφέρων. Unde fuerunt qui Zenodotum scripsisse conjicerent, ἀσχαλάαν μίμοντι ἐπὶ νήεσσ' ἀλλὰ καὶ ἔμπης—. Quod si scripsit Zenodotus, pessime scripsit.

299. ἐπὶ] ἔτι Zenodotus.

300. ἢ Aristarchus. Alii igitur εἰ.

302. μάρτυροι] μάρτυρες Zenodotus.

307. ὅθεν] γρ. ὅθι.

314. τετριγῶτας] τιτίζοντας Zenodotus.

μήτηρ δ' ἀμφεποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315

τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,

τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνεν

λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω

ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη. 320

ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,

Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν

‘τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;

ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,

ἔψιμον, ὀψιτέλεστον, οὐ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται. 325

ὥς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,

ὀκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτῃ ἦν, ἣ τέκε τέκνα.

ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὔθι,

τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.

κεῖνος τῷς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330

ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,

αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.”

ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον—ἀμφὶ δὲ νῆες

σμερδαλέον κινάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν—

μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θεῖοιο. 335

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήμεος ἱππότης Νέστωρ

“ὦ πόποι, ἣ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράασθε

νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.

πῇ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βῆσεται ἡμῖν;

ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν, 340

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν

αὐτῷς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος

εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντες.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν

ἄρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345

318. ἀρίζηλον] ἀρίδηλον Zeno-
dotus. ἀτζίηλον Aristarchus, ut
videtur.

319. ἀθετεῖται.

330. κεῖνος τῷς Aristarchus.
κεῖνός θ' ὥς Herodianus.

τοῦσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλευώσ'—ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν—
 πρὶν Ἀργοσδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγίοχοιο
 γνῶμεναι ἥτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἥε καὶ οὐκί.
 φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἡματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξ'ι, ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἥς νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἀναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ 360
 οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἶπω
 κρὶν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοὶ,
 γνῶσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνῶσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν. 370
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περβομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.

347. βουλευώσ' Aristarchus. βουλευώσω' alii, ut videtur.

355. παρ] περ Aristarchus.

καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἤρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευόμεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.
 εὔ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὔ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὔ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότῳ ὠκυπόδεσσιν,
 εὔ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρῃ. 385
 οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιὸν,
 εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.”
 ὧς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 προβλήτῃ σκοπέλω· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλυντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίῳνι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαϊῶν,
 Νέστορα μὲν πρότιστα καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

377. μαχησάμεθ' Aristarchus.
 μαχεσάμεθ' alii.

397. γένωνται Aristarchus. γέ-
 νηται quidam correxerunt.

ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονεῖτο.
 βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηνές βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα, 415
 Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐζαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν.”
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραΐαινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυσαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίσῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἥφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα, τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δὴθ' αὔθι λεγώμεθα, μῆδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

412. γρ. Ζεῦ πάτερ Ἰδῆθεν με-
 δέων, non addito quomodo pars
 versus reliqua scripta fuerit.

415. πρῆσαι] πλησαι Aristar-
 chus et editiones pleræque.

423. κνίσῃ] κνίσῃ Aristarch.

435. νῦν δὴθ' αὔθι Aristarchus.
 νῦν δὴ ταῦτα Zenodot. δὴ νῦν αὔθι
 Callistratus.

436. ἐγγυαλίζει Aristophanes,
 Aristarchus, Apollonius Rho-
 dius. ἐγγυαλίζει alii.

λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἄθροοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὅφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἀργαίᾳ.”

440

ᾧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα διотреφέες βασιλῆες
 θῦνον κρίνοντας, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσει ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἑκάστῳ
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἥ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

445

450

Ἡύτε πῦρ αἰδῆλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
 οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγὴ,
 ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἴγλη παμφανώσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

455

Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλομενα πτερύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδῖον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι

460

465

447. ἀγήρων Aristophanes et Aristarchus. ἀγήραον alii.

448. ἠερέθονται] ἠερέθοντο Zenodotus.

461. Ἀσίῳ] γρ. Ἀσίῳ.

462. ἀγαλλόμενα Aristarchus. ἀγαλλόμεναι alii.

463. λειμῶν] γαῖα Aristarchus (?).

μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

Ἦύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν 470
ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δέυει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομώντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνηνδ' ἶναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱκέλος Διὶ τερπικεραυνῷ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
ἤϊτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομήνησιν
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai—
ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε, πάρεστε τε, ἴστε τε πάντα, 485
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδὲ τι ἴδμεν—
οὔτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆας τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Ληϊτός ἦρχον
Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἳ τ' ἄμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,

484. Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai]
Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Zenodotus.

485. πάρεστε] γρ. παρῆστε.
496. οἳ θ' Ὑρίην] γρ. οἳ Θυρίην.

οἳ τ' Ἐλεῶν εἴχον ἡδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,
 500 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κῶπας Εὐτρησὶν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἡδ' οἱ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἴχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 505 Ὅγχηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νῆσαν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
 510

Οἳ δ' Ἀσπληδὸνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἥρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρῃος,
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δάμω Ἀκτορος Ἀζειδαο,
 παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 515 Ἄρῃ κρατερῶ· ὁ δὲ οἱ παρελέξατο λάβρῃ
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.

Αὐτὰρ Φωκῶν Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἥρχον,
 υἷες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
 Κρεῖσαν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
 520 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ἰάμπουλιν ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 οἳ μὲν Φωκῶν στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες,
 525

502. Θίσβην] Μέσσην Zenodotus.

507. Ἄρνην] γρ. Τάρνην. Ἀσκηρην Zenodotus.

508. Νῆσαν] Ἴσον vel Κρεῖσαν vel Νῦσαν vel Φηράς τε ζαθέας γρ. ap. Eustath.

ἐσχατώσαν] γρ. ἐσχατέεσαν.

516. τοῖς Aristarchus. τῶν alii.

517. Φωκῶν et Φωκείων ἐν ταῖς Ἀριστάρχου.

520. καὶ Πανοπῆα] καὶ Πανοπτέων vel καὶ Πανόπειων (?) Zenodotus, metro violato, cujus culpa non cadit in Zenodotum, sed in librariorum qui scripturam ejus corruerunt.

Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
 ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
 οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπλέοντά τε Καλλιάρον τε
 Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀυγείας ἐρατεινὰς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ρέεθρα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἱ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
 Κήρινθόν τ' ἐφάλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἣδ' οἱ Στύρα ναιετάασκον,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅζος Ἀρης, 540
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάτων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοὶ, ὅπιθεν κομώοντες,
 αἰχμηταὶ, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησιν
 θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο. 545

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγάλητορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ—τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα—
 καδ' δ' ἐν Ἀθῆνῃς εἶσεν, ἐφ' ἐνὶ πύλῳ νηφ'·
 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται 550
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετewῶ Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας—
 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν— 555

527. Ὀϊλῆος] ὁ Ἰλῆος τινὲς τῶν
 νεωτέρων. Conf. ad N, 694.

528. ἀθετεῖ Zenodotus.

529. 530. ἀθετοῦνται.

532. Βῆσσαν] Βῆσαν Zenodot.

537. Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε]
 γρ. Χαλκίδ' Εἰρέτριάν τε.

553—555. ἀθετεῖ Zenodotus.

τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.

[στῆσε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἵσαντο φάλαγγες.]

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560

Τροϊζήν' Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊνίδαι ἀνακτος.

σὺμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
ἄφνειόν τε Κόρινθον εὐκτιμένας τε Κλεωνάς, 570

Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἳ θ' Ὑπερησίνην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον, ἧδ' Αἴγιον ἀμφενέμεντο
Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρείαν, 575

τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης. ἅμα τῷγε πολὺ πλείεσται καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
κυδιῶν, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
οὔνεκ' ἄριστος ἦεν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580

Οἱ δ' εἶχον καίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,

558. ἀθετεῖται.

562. οἳ τ' ἔχον] γρ. νῆσόν τ'.

571. Ἀραιθυρέην] Παραθυρέην
Zenodotus.

579. 580. ἀθετεῖ Zenodotus.

579. πᾶσιν δὲ Zenodotus et
Aristarchi editio altera. ὅτι πᾶσι
alii.

581. κητώεσσαν] καιετάεσσαν
Zenodotus.

οἳ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θαρρήσονται.
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίησι πεποισθῶς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

Οἷδ' Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔκτιτον Αἶπυ,
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔνανιον,
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον—ἔνθα τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν αἰοιδῆς, 595
 Οἰχαλίην θεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι αἰεῖδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδῆν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν— 600
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνεήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἃν ἄνδρες ἀγχιμαχῆται,
 οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατιήν τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο παῖς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη 610
 Ἀρκαῶδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἑϋσέλμους περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφί θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.

585. Οἴτυλον] οἱ Τύλον Tyran-
 nio.

592. Αἶπυ Herodianus. Αἰπύ

Aristarchus. Εὔκτιτον αἰπύ Phe-
 recydes Atheniensis.

612—614. ἀθετεῖ Zenodotus.

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον,
 ὅσσον ἐφ' Ἑρμίνην καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
 πέτρην τ' Ὠλενίην καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θαλῇ, πολέες δ' ἔμβαινον Ἑπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
 υἷες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώργης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἷος Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἀνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἑχινάων θ' ἱεράων
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀργί,
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότης Φυλεὺς,
 ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἥδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἠπείρου ἔχον ἥδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο·
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλιτοπάρχοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμμνος υἷος,
 οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλεον ἥδ' Πυλὴν
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν—
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἷες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος—
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν·

616. Ἑρμίνην] Ἑρμίνην Zenodotus: sed de nominativo Μύρσινος ἐσχατόωσα tacet scholiasta.

617. Ἀλείσιον] γρ. Ἀλήσιον vel Ἀλήσιον. Conf. ad A, 757.

626. αἱ] οἱ Zenodotus.

634. Σάμον] Σάμην Zenodotus (ἀμφενέμοντο, ut videtur, in ἐνέμοντο mutato).

641. 642. ἀθετεῖ Zenodotus.

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645

οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,

Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινέοντα Λύκαστον

Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,

ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν 650

Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνναλίφ ἀνδρεϊφόντη'

τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἧς τε μέγας τε,

ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίῳ ἀγερώχων,

οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655

Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινέοντα Κάμειρον.

τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,

ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη,

τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,

πέρσας ἄστυα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,

αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,

ἥδη γηράσκοντα Δικύμνιον, ὅζον Ἄρηος.

αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας

βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γάρ οἱ ἄλλοι 665

υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλεΐης.

αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων

τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἥδ' ἐφίληθεν

ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.

καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας,

Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,

647. Λύκτον] γρ. Λύττον.

658. Ἡρακλεΐη] Ἡρακλεΐη Zenodotus "ἀμέτρως," ut dicit scholiasta. Sed videtur Ἡρακλεΐη scripsisse, et mox v. 666. Ἡρακλήης et E, 638. Ἡρακλεΐην.

Βίην Ἡρακλεΐην in lemmate glossæ Hesychii in Ἡρακλεΐην mutavit Musurus.

667. αὐτὰρ] αἶψα δ' Zenodotus.

669. ἀθετεῖται.

Νιρεὺς, δὲ κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἱὲ δῶν Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖν ἐέμενοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
ἀλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιοτο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστριφον ἐγχεσιμῶρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἰτωνά τε, μητέρα μήλων,
ἀγχιάλόν τ' Ἀντρών ἥδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν
ζωὸς ἑὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700

673—675. ἀθετεῖ Zenodotus, versu 674. ne scripto quidem.

681. νῦν αὖ—ἔναιον] οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον τὸ Πελασγικόν, οὐθαρ ἀρούρης Zenodotus.

682. Τρηχῖν ἐέμενοντο] Τρηχίνα νέμοντο Aristarchus.

686—694. ἀθετεῖ Zenodotus. 690. ἐκ Λυρνησοῦ] ἐν Λυρνησοῦ Zenodotus.

694. ἀνστήσεσθαι] ἀστήσεσθαι Zenodotus.

697. ἀγχιάλον] ἀγχιάλην Zenodotus.

καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἄρης,
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἥρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἑόντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκὸν,
 τῶν ἥρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε διὰ γυναικῶν,
 Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

Οἱ δ' ἄρα Μηθῶνν καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἥρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα
 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 720
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
 ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
 ἐνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἀνακτος. 725
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μῆδων κόσμησεν, Οἴλῃος νόθος υἱός,
 τὸν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Οἴλῃι πτολιπόρθῳ.

Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθάμην κλωμακόεσσαν,
 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
 τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,

707. ἅμα Aristarchus. ἄρα alii. nototus.

718. τῶν—εἰδώς] τῶν αὖ ἡγε- 724—726. ἀθετεῖ Zenodotus.
 μόνευε Φιλοκτῆτης, ἀγὼς ἀνδρῶν Ze- 727. ἀλλὰ] τοῖς δὲ Zenodotus.

ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἦδ' Μαχάων
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἥρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οἳ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὁρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς—

τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἡματι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασεν—
οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὅζος Ἀρηος,

υἱὸς ὑπερβύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοι τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δαδῶνῃν δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,

οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡὕτ' ἔλαιον·
ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

Μαγνήτων δ' ἥρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱὸς,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἵνοσιφύλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοδὸς ἡγεμόνευεν,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,

733. τοῖς Aristarchus. τῶν
alii.

741. ἀθάνατος] ἀθάνατον Ze-
nodotus.

744. Αἰθίκεσσι] Αἰθιόπεςσι De-
mocrines.

751. ἔργ' ἐνέμοντο] ἔργα νέμοντο
Aristarchus.

αὐτῶν ἦδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαι,
τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας οἶετας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσας· 765
τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεύσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα. 770
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος, 775
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
ἔστασαν ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κείμε ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς. οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.

Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥσει τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
γαῖα δ' ὑπεστεναχίζε Διὶ ὥς τερπικεραυνῷ
χωμένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πῶδας ὠκέα Ἴρις· 790
εἷσατο δὲ φθογγὴν νῆϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήτῳ γέροντος,

769. φέρτατος Aristarchus. φέρτερος alii.

791—795. ἀθετοῦνται.

δέγμενος ὑπὸ πτεροῖσι ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις 795

“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
ὥς ποτ’ ἐπ’ εἰρήνης· πόλεμος δ’ ἀλίαςτος ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ’ οὐπω τεινόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὥπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισιν εἰκότες ἢ ψαμάθοισιν 800
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστν.

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ’ ἐπιτέλλομαι ὥδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει, 805
τῶν δ’ ἐξηγεῖσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.”

ὦς ἔφαθ’, Ἔκτωρ δ’ οὔτι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
αἰψα δ’ ἔλυσ’ ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ’ ἐσσεύοντο.
πᾶσαι δ’ ὠϊγύνντο πύλαι, ἐκ δ’ ἔσσυτο λαὸς,
πεζοὶ θ’ ἱππῆές τε· πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 810

Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ’ ἐπίκουροι. 815

Τρῶσιν μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὖτ’ ἤρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο,
Αἰνείας, τὸν ὑπ’ Ἀγχίση τέκε δι’ Ἀφροδίτη, 820
Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶν Ἀντήνορος υἱε,
Ἀρχέλοχος τ’ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεΐατον Ἰδης,

798. ἦ μὲν δὴ] ἦδη μὲν Aristophanes et, ut videtur, Aristarchus.

801. περὶ] προτὶ Zenodotus, 808. δ’ ἔλυσ’] δὲ λῦσ’ quidam.

ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825
 Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἷς,
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπὺ,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινωθώρηξ, 830
 υἷε δὴ Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
 καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσίου, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσίου Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.

Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμάρων, 840
 τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάασκον
 τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ' ὅζος Ἀρης,
 υἷε δὴ Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως, 845
 ὅσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἑέργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἷος Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ῥα Κύτῳρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ἔναιον,

839. ἅπο] ἀπὸ Aristarchus.

844. Πείροος] Πείρως Aristarchus, ut videtur.

848. Post hunc versum qui-

dam addiderunt, Πηλέγονός θ' υἷος, περιδέρξιος Ἀστροπαῖος.

849. Ἀμυδῶνος] γρ. Ἀβυδῶνος.

852. Ἑνετῶν] Ἑνετῆς Zenodot.

Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραΐζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάnios θεοειδής
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῃν μάχεσθαι.

Μήροισιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
ὕδ' Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμῶλῳ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἱ Μίλητον ἔχον Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ροὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, 870
Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱέν ἡὔτε κούρη,
νῆπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

855. Post hunc versum Cal-
limachus addidit, Καύκωνας αὖτ'
ἦγε Πολυκλῆος υἱὸς ἀμύμων, | οἱ περὶ
Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ'
ἔναϊον.
'Αλόβης, vel 'Αόλης, vel Χαλύβων
s. Χαλύβης.
ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη] γρ.
ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί.
860. 861. ἀθετοῦνται.

856. Ἀλιζώνων] γρ. Ὀλιζώνων,
vel Ἀλαζώνων, vel Ἀμαζώνων.
865. Γυγαίῃ—λίμνη Aristar-
chus. Γυγαίῃ—λίμνη Chæris et
Diodorus.

857. Ἀλύβης] γρ. Ἀλόπης, vel

Γ.

Ὅρκοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου
μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
ἥύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρὸς,
αἶτ' ἐπεὶ οὖν χεიმῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων, 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσιν·
ἥριαι δ' ἄρα ταίγε κακῇ ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κοίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. 20

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρνήφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραῶν ἢ ἄγριον αἶγα,

10. εὖτ' ὄρεος] ἥτε ὄρεος Chia, Massiliensis et aliae editiones quaedam.

13. κοίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς] κοινισάλου ὄρνυτ' ἀέλλης Aristoph.

18. αὐτὰρ ὁ δοῦρε] αὐτὰρ δοῦρε Zenodotus, Aristophanes, Calistratus, Aristarchus et editiones pleraque.

19. 20. ἀθετοῦνται.

πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν 25

σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηαί·

ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεσειδέα

ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτνη.

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεσειδῆς 30

ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,

ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεεινών.

ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπέστη

οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,

ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35

ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυν Τρώων ἀγερώχων

δείσας Ἀτρεὺς υἱὸν Ἀλέξανδρος θεσειδῆς.

τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν

“ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτὰ,

αἶθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. 40

καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν

ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.

ἢ που καγχαλῶσι κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ

φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν

εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδὲ τις ἀλκή. 45

ἢ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροις νέεσσιν

πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,

μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐεידέ' ἀνήγες

ἐξ ἀπίνης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,

πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃι τε παντί τε δῆμῳ, 50

δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;

οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;

28. ἀλείτνη] ἀλείτας Zenodot.

35. παρειάς] παρειά Aristarch.

40. Post hunc versum Dionysius σκυτοβραχίων hunc intulisse dicitur, μηδὲ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱὸν (Δάρδανον). Est versus ex l, 455. (ubi recte μή-

ποτε—ἐφέσσασθαι) margini adscriptus vocabuli ἄγονος explicandi causa.

42. ὑπόψιον] ἐπόψιον Aristoph.

51. κατηφείην Aristophanes et Aristarchus et editiones pleraeque. κατηφείη Zenodotus.

γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἣ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δεידήμονες· ἣ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔργας."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
 ὅστ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοι ἐνὶ στήθεσσι νάταρ βροτοῦ νόος ἐστίν.
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 "Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα." 75

ὧς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἰοῖσιν τε τιτυσκομένοι λάεσσί τ' ἔβαλλον. 80
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

54. κίθαρις] Schol. τινὲς μετέ-
 γραψαν "κίθαρις."

56. δειδήμονες] ἐλεήμονες Zeno-
 dotus.

57. ἔσσο Zenodotus, Aristo-

phanes, Aristarchus. ἔσσο alii.

71. 92. κρείσσων] κρείσσω Ze-
 nodotus.

74. ναίοιτε] ναίοιμεν Zenodot.

“ ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

Ἦς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνέω τ' ἐγένοντο
ἐσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν

85

“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον

90

οἶους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.

ὁπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·

οἳ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.”

Ἦς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

95

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος

“ κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει

θυμὸν ἐμόν· φρενέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη

Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε

εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς.

100

ἡμέων δ' ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,

τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,

Γῇ τε καὶ Ἡελίφ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὅρκια τάμνη

105

αὐτὸς, ἐπεὶ οἳ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,

μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσῃται.

αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·

οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω

λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.”

110

Ἦς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,

ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.

99. Ἀργεῖους καὶ Τρῶας] Ἀργεῖοι hic et Od. K, 465.
καὶ Τρῶες Zenodotus. 100. ἀρχῆς] ἄτης Zenodotus.
πέποσθε] πέπασθε Aristarchus 108—110. ἀθετιῶνται.

καί ρ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.

115

Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστρῳ δῶα κήρυκας ἔπεμπε
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἣδ' ἄρ' ἐκέλευεν
οἰσόμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίφῳ.

120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλῶφ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαιοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἴστον ὕφαινεν,
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
“δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων”
οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺδακρυν Ἀρηά
ἐν πεδίῳ, ὅλοοιτο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὲ νῦν ἕαται σιγῇ—πόλεμος δὲ πέπανται—
ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.

125

130

135

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχεΐσιν μαχέσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις.”
ὧς εἰπούσα θεὰ γλυκὺν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἄνδρός τε προτέραιοι καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῶν.
αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
ὥρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἶη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

140

126. πορφυρέην Zenodotus, Aristarchus. μαρμα-
ρέην alii. 144. ἀθετεῖται.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.

145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἥδ' Ἐθυμοίτην

Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρῃος,

Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,

εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,

γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ

150

ἔσθλοι, τεττίγεσιν ἑοικότες, οἵτε καθ' ὕλην

δενδρέφ' ἐφεζόμενοι ὅπα λειριέεσσαν ἰεῖσιν·

τοῖσι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,

ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον

155

“οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς

τοιγῶνδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·

αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν.

ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νέεσθω,

μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.”

160

ὧς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ

“δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,

ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε—

οὔτι μοι αἰτὶν ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,

οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολὺδακρυν Ἀχαιῶν—

165

ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελῶριον ἐξονομήνης,

ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε.

ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·

καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὕπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.”

170

Τὸν δ' Ἑλένη μῦθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν

“αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἑκურὲ, δεινός τε·

ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακός, ὅππότε δεῦρο

νιέει σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα

παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικὴν ἑρατεινὴν.

175

ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτθηκα.

τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.
δαῖρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνῶπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε." 180

ὣς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο φώνησέν τε
"ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενὲς, ὀλβιοῦδαιμον,
ἥ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
οἳ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί." 190

Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίός
"εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστίν·
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
ἄρνεϊ μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλῃ,
ὅστ' οἶων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργενάων."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
"οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεὺς, 200
ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά."

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς, 205
σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, 210
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
 οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, ἣ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναίξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ἱπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως. 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες."

Τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος 225
 " τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;"

Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 "οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν" 230
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς
 ἔστηκε, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγροὶ ἡγερέθονται.
 πολλὰκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν εὖ γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην" 235
 δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορα θ' ἱππίδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἣ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς,

211. ἐξομένω] ἐξομένων Zeno-
dorus.

227. τε καὶ Aristophanes et
Aristarchus. καὶ vel ἢδ' alii.

ἣ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνι ποντοπόροισιν, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἅ μοί ἐστιν."

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζους αἶα
 ἐν Λακεδαίμονι αἰθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ, 245
 ἄρνε δῶ καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν

" ὄρσοι, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε.

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφίλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχεΐῃσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμύντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα."

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις 260
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πριάμος, κατὰ δ' ἡγία τεῖνεν ὀπίσσω·
 πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσето δίφρον.
 τῷ δὲ διὰ Σκαίῳν πεδίουδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 265
 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ᾤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγανοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

240. δεύρω Herodianus. δεῦρο dotus et Aristarchus. ἐκέλευε δ' alii. ἐταίρους alii.

244. φίλῃ] ἐξ Zenodotus.

262. βήσето Aristarchus. βή-

259. ἐκέλευσε δ' ἑταίροις Zeno- σατο alii.

μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἥ οἱ παρ' ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών 275
 “Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
 Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦντιν' ἔοικεν,
 ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιηῆς 290
 αὔθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.”

Ἡ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἡδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 “Ζεῦ κῦδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὁπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνεια,

270. ἔχεναν] ἔχενον Aristarch. μαχέσομαι alii.

273. ἀρνῶν] ἀρνέων Zenodotus. 292. ἀπὸ Aristarchus. ἐπὶ ple-

280. μάρτυροι] μάρτυρες Zeno- rique.

dotus. 295. ἀφυσσάμενοι] ἀφυσσόμενοι

290. μαχήσομαι Aristarchus. Aristarchus.

ᾧδὲ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὡς ὅδε οἶνος,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖν.” 300

Ὡς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράϊναι Κρονίων.

τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν
“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν 305

ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.”

Ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσето δίφρον.
τῷ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο 310

Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο παῖς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε 315

“ Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
τὸν δὲς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀῖδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.” 320

Ὡς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
ἄψ ὁρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστω
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο. 325

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν 330

οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμωσε δ' αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὥς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχώωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345
 πρὸςθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἶχμη
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερον ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί 350
 “Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

334. 335. ἀθετεῖ Zenodotus.

338. ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει] γρ.
 ἐν ἄλλῳ, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ.
 Post hunc versum Zenodotus
 inseruit, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βά-
 λετ' ἀσπίδα τερσανόεσαν (sic co-
 dex Marcianus A., pro θυσσα-

νόεσαν).

344. διαμετρητῷ Aristarchus
 alique. Quidam διαμετρήτῳ.

348. χαλκὸν] χαλκὸς Aristar-
 chus. Conf. 7, 259. 17, 44.

352. ἀθετεῖται.

δάμασσον] δαμῆναι Aristarch.

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.

Ἀτρεΐδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

“Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος” 365

ἧ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·

νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἡίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.”

Ἡ καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,

ἔλκε δ' ἐπιστρέφας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370

ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,

ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.

καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῆδος,

εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

ἧ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοιο· 375

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.

τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς

ρίψ' ἐπιδιμήσας, κόμισαν δ' ἐρήρες ἐταῖροι.

αὐτὰρ ὁ ἅψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίωνν

ἔγχρ' χαλκεῖν· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380

ῥεῖα μάλ' ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,

καὶ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῃ εὐώδεϊ κηφέντι.

αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἱεὺ τὴν δ' ἐκίχανεν

πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλλis ἦσαν.

χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385

γρηῖ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν,

εἰρεκόμῃ, ἧ οἱ Λακεδαῖμονι ναιεταῶσῃ

ἥσκειν εἰρία καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·

τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη

“δεῦρ' ἴθ' Ἀλέξανδρός σε καλεῖ ὑϊκόνδε ἵεσθαι.” 390

362. αὐτῷ] αὐτῇ Aristarch.

θηνοκλέα συγγράμματι.

364. εἰρῆς] αἰεὶς Zenodotus.

373. εἵρυσσεν Aristarch. ἐξέ-

368. οὐδ' ἔβαλόν μιν] οὐδ' ἐδά-

ρυσεν Aristophanes.

μασσε Ammonius ἐν τῷ πρὸς Ἀ-

κεῖνος ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,
κάλλει' τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχησάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ', ἥε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν."

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν 395

καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῆν
στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
"δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;

ἢ πῇ με πρῶτέρω πολίων εὐναιομενάων 400

ἄξις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
εἰ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος

νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ ἵκαδ' ἄγεσθαι,
τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405

ἥσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
μῆδ' ἔτι σοῖσι πόδεςσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἷζυε καὶ ἐφύλασσε,
εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.

κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἴῃ— 410

κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῶαί δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ."

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη

"μὴ μ' ἔρεθε, σχετλὴν, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
τῷς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415

μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι."

396—418. ἀθεοῦνται.

402. καὶ κείθι Aristarch. καὶ
κείθι alii.

406. ἀπόεικε κελεύθου Aristarchus.
ἀπόειπε κελεύθους alii, sed nullius fidei libri.

411. πορσυνέουσα] πορσανέουσα
codex Marcianus: quæ haud dubie Aristarchi scriptura est,

quem in Od. H, 347. πόρσαινε,
non πόρσυνε, ut nunc scribitur,
legisse novimus. Ex quo col-
ligi potest eundem Od. Γ, 403.
πόρσαινε legisse, non πόρσυνε.

415. ἔκπαγλ' ἐφίλησα] ἔκπαγλα
φίλησα Aristarchus.

416. ἔχθεα] ἄχθεα Aristarchi
editio altera. Quidam ἄλγεα.

ὧς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῶ,
σιγῇ, πάσας δὲ Τρῶας λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἣ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425

ἔνθα καθίζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ
“ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὥφελες αὐτόθι ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμείς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἣ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηΐφίλου Μενελάου 430

σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφίλον Μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἔγωγε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι 435
ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.”

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
“μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440

ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ πρότε μ' ὥδέ γ' ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροις νέεσσιν,
νῆσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.”

Ἥ ῥα καὶ ἦρχε λέχοσθε κιῶν· ἅμα δ' εἴπετ' ἄκοιτις.

423—426. Pro quattuor his versibus Zenodotus unum posuit, αὐτὴ δ' ἀντίον ἵξεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος.

432—436. ἀθετοῦνται.

434. παύεσθαι Aristarch. παύσασθαι alii.

436. δαμείης (i. e. δαμῆης) Aristarchus. δαμασθῆς alii.

Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἀτρείδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς,
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ' οὔτις δύνато Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ,
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο
 ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 455
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦντιν' ἔοικεν,
 ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.” 460
 ὧς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Δ.

Ὅρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνονος ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπάεσσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεβιζέμεν Ἥρην 5
 κερτομίαις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων
 “δοιαί μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖν καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνην.
 ἀλλ' ἥτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἥτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·

459. ἀποτινέμεν] ἀποτίνετον Zenodotus.

3. ἐφνοχόει] ἐνφνοχόει Zenodotus.

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἥ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν
 ὄρσομεν, ἥ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πῶς τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο." 15

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμνξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἡρῇ 20
 πλησῖαι αἶγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει.
 Ἡρῇ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα
 "αἰνότατε Κρονίδῃ, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῷ θ' ὃν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὗ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 30
 "δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ 35
 ὤμῳ βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 40
 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασιν,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45

17. αὖ πῶς Aristarchus. αὖ γένοιτο Aristophanes. πέλοιτο
 τῶς Aristophanes. Aristarchus.

τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἔϋμμελίῳ Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχουμεν γέρας ἡμεῖς.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
“ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρύαγκυια Μυκῆνη
τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὗτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
εἴπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειρὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν ὅθεν σοὶ,
καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλῃμαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποεἴξομεν ἀλλήλοισιν,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”

Ὀς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”

Ὀς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἵξασα.
οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
ἣ ναύτησι τέρας ἦε στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρης ἱενταί·
τῷ εἰκυῖ ἦιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,

καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας

Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.

80

ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

“ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ

ἔσσεται, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν

Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμῖς πολέμοιο τέτυκται.”

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.

85

ἣ δ' ἀνδρὶ ἱκέλῃ Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,

Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων

90

λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων.

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος νιὲ δαΐφρον;

τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπρόεμεν ταχὺν ἰὸν,

πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κύδος ἄροιο,

95

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

αἷ κεν ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρείος υἱὸν

σῶ βέλει δμνηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

ἀλλ' ἄγ' ὅστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,

100

εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ

ἄρνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην

οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστρῳ Ζελεῖης.”

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν

αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐύξοον ἰξάλου αἰγὸς

105

ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυγχίνας

πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν,

βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει

88. εἴ που ἐφεύροι] εὔρε δὲ τόνδε lesius. ἔπι προέμεν Aristarchus.
Zenodotus, omisso versu pro- 109. ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει A-
ximo. ristarchus. Alii igitur ἐκκαϊδε-

94. ἐπιπρόεμεν Menecrates Mi- κάδωρ' ἐπεφύκει.

καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραυξόος ἤραρε τέκτων, 110
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν. 115
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλῆτα πτερύοντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων
 αἴψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν οἶστον,
 εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἄρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἶστος 12
 ὀξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαῖων.

Οὐδὲ σθέν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
 ἥ τοι πρόσθε σταῖσα βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνεν.
 ἥ δὲ τόσον μὲν ἔργεν ἀπὸ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ 130
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ·
 αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἶστός·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 13
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἵσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἶστος ἐπέγραψε χροῶ φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαϊνεφές ἐξ ὤτειλῆς. 140

123. 124. transposuit Zeno-
 dotus.

137. ἔρυμα] ἔλυμα Zenodotus
 et Aristophanes.

139. ἄρ' οἶστος] ἄρα χαλκὸς Ze-
 nodotus, improbante Aristarcho.

140. ἀθετεῖται.

ὦς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνή φοίνικι μίγῃ
 Μηοῖς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
 ἵππῃς φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἀγαλμα,
 ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·
 τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 εὐφυνέες κυῆμαί τ' ἡδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

145

Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς·
 ῤίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
 ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἑόντας,
 ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρβη.

150

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἐταῖροι·
 “ φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,

155

οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
 ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἵμά τε ἀρνῶν
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἵπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν,
 ἔκ τε καὶ ὅψις τελεῖ, σύν τε μέγαλφ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

160

εὔ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο,

165

Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσειήσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 ἀλλὰ μοι αἶνόν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,

141. ἐλέφαντα] ἐλεφαντὰ qui- alii.
 dam.

142. ἵππων] ἵππῳ Aristophanes δοτικῶς, non ἵππῳ δυϊκῶς, ut legitur in scholio.

148. δ' ἄρ' Aristarchus. τ' ἄρ'

149. ἀθετεῖται.

161. τελεῖ] τελέσει Zenodot. Quod si scripsit, etiam ὅψις mutare debuit.

ἀπέτισαν] τίσουσιν Zenodotus.

αἶ κε θάνῃς καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·

αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς·

καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμφῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν

Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα

κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορέοντων

τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενέλαον κυδαλίμιοι

ἄϊθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει· Ἀγαμέμνων,

ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,

καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν 180

σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·

ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών·”

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

“ θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.

οὐκ ἐν καιρίῳ ὅξ' ἀπάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάρουθεν 185

εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἥδ' ὑπένερθεν

ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες·”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων

“ αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·

ἔλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἥδ' ἐπιθήσει 190

φάρμαχ', ᾧ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων·”

Ἦ καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα

“ Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,

φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν, ἀμύμονος ἰητῆρος,

ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195

ὃν τις οἴστευσας ἔβαλεν, τόξων εὔειδώς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος·”

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,

βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν 200

170. πότμον Aristarchus. μοῖ- λέγχιστον Aristarchus.
ραν, αἰ κοιναί. 184. πω Aristarchus. που alii.

171. ἐλέγχιστος] Et sic et ε-

ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.

ἀγχὺν δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ὄρσ', Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,

205

ὅν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν

βὰν δ' ἵεναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος

210

βλήμενος ἦν—περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσοι ἄριστοι

κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς—

αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν

τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.

λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἣδ' ὑπένερθεν

215

ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστὸς,

αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδώς

πάσσε, τὰ οἳ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χεῖρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπέοντο βοῇν ἀγαθὸν Μενέλαον,

220

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν

οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα διόν,

οὐδὲ καταπτώσσουντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,

ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.

225

Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ

καὶ τοὺς μὲν θεραπείων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιώοντας

Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅππότε κέν μιν

γυνὴ λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέυντ'·

230

205. ἴδῃ Aristarchus. ἴδης alii.

κλός Aristarch. Conf. ad P, 392.

212. κυκλός Herodianus, Nicias, Ptolemæus Ascalonita. κύ-

213. ἔλκεν Aristarchus. εἰλ-
κεν alii.

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
καί ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν

“ Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγὸς, 235
ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γῦπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξιμεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.”

Οὔστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν

“ Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχείες, οὐ νυ σέβεσθε ;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἥύτε νεβροῖ,
αἷτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσai,
ἔστ᾽ ὅς, οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε.

ἢ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔυθα τε νῆες
εἰρύατ' εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἰδῇτ' αἰ κ' ὕμνιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων ;”

Ὡς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 250
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.

οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομενῆα daίφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συτ' εἵκελος ἀλκῆν,
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255

αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν
“ Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἦδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἦδ' ἐν daίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260

εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομῶντες Ἀχαιοὶ

235. ψευδέσσι Aristarchus et ἡμεῖς δ' αὖτ' alii.

Ptolemæus Ascalonita. ψεύδεσ- 245. τίς Aristarchus. τί alii.

σι Hermappias. 260. κρητῆρι Aristarchus. κρη-

238. ἡμεῖς αὖτ' Aristarchus. τῆρσι alii.

δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔσθῃχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πίεειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 ἀλλ' ὅρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχέαι εἶναι."

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἤϋδα 265

"Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα"
 ἀλλ' ἄλλους ὅτρυνε καρκηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὅφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω 270
 ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο."

ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳχέτο γηθόσυνος κῆρ.
 ἤλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἥτε πίσσα
 φαίνεται ἰὼν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280

δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

"Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶϊ μὲν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν—οὔτι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἱφι μάχεσθαι.

αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοῖς πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περβομένη τε."

ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

277. ἐόντι Aristarchus. ἰόντι Zenodotus.

282. κυάνεαι ἡρώων Zenodotus.

πεφρικυῖαι] βεβριθυῖαι Aristarchi editio altera.

ἐνθ' ὄγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
 οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἰμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς,
 ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσοις ἔλασσεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
 ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 “μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνιόχῃ πεποιθὼς
 οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”

Ὡς ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς. 310
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίῃ δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήμεος ἱππότης Νέστωρ
 “Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἑρευθαλίωνα κατέκταν.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω

299. ἔλασσεν Aristarch. ἔερ-
γεν alii.

308. πόλιας] πόλεας Aristar-
chus, Ptolemæus Ascalonita,
Herodianus.

319. κατέκταν Aristarchus et
Herodianus μετὰ τοῦ ν. Alii igi-
tur κατέκτα.

321. ὀπάζει Aristarchus. ἰκά-
νει alii.

Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
ὀπλότεροι γεγάασι πεποίθασιν τε βίηφιν.” 325

ὧς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳχέτο γηθόσυνος κῆρ.
εὖρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες

Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
ἔστασαν, ὅπποτε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέες βασιλῆος,
καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτῶσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340

σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἑόντας
ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
πρῶτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὅπποτε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345
οἶνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·

νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα,

329. ἐστήκει Aristarchus. εἰ-
στήκει alii.

333. Τρώων Aristarchus. Τρώων
θ' alii.

334. πύργος Ἀχαιῶν—ἄρξειαν]
κέν τις ἐναντίον—ἄρξειεν Seleucus.

339. κερδαλεόφρον] φαιδιμ' Ὀ-
δυσσεῦ Zenodotus.

ὄψαι, ἣν ἐθέλῃσθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.” 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥς γινῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικεῖω περιώσιον οὔτε κελεύω
 οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἥπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι—ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ'—εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.”

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365

ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κυλληγυῖσιν·
 παρ δέ οἱ ἐσθήκει Σθέnelος, Καπανήϊος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370

τί πτόσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὥδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375

ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότε ἑστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380

ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντ' ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖν,
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί.

367. ἐσθήκει Aristarchus. εἰσθήκει alii.

377. ξεῖνος] γρ. κείνιος.

- αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλείης.
 ἔνθ' οὐδὲ, ξεινός περ ἔων, ἵππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖσι, κέντορες ἵππων,
 ἅψ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἵει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρηα μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω." 400
 ὣς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο
 "Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδῃ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἐπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἀρείον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ." 410
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὶδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 "τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415

400. ἀμείνω Aristarchus. ἀμείνων alii.

407—409. ἀθετοῦνται.

410. εἶθεο Aristarchus. ἐν θέο Apollonius.

Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

Ἡ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος 420
ὀρνυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
ῥρυντ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425
κυρτὸν ἐὼν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην·

ὥς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν—οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἐπεσθαὶ ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῇ— 430

σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένον ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥστ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ

μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἄζηχες μεμακυῖαι, ἀκούουσιν ὅπα ἀρῶν, 435
ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ᾤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμστον μεμανῖα, 440
Ἄρεος ἀνδροφόνου κασιγνήτη ἐτάρη τε,

ἥτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἣ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίου ἐμβαλε μέσσω

ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445

Οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

426. ἐὼν] ἰὼν Aristarchus.

ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε."

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον
 τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδάσειης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφνήωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλῆσει· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρὰ, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτῃσε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδυσπάλιζε.

"Ενθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδγηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζῶν 480
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος

ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἰγείρος ὧς,
 ἥ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκη
 λείη, ἀτάρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἥ μὲν τ' ἄζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοεῖσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξείῳ δουρί. 490
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθόπῃ χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἄμφι ἑ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὁ δ' οὐχ ἄλλιον βέλος ἤκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων. 500
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάριοι χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρησιν· ἥ δ' ἐτέριοι διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χῶρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἵθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμοιο ἐκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας
 “ ὀρυσθ', ἵππόδαμοι Τρῶες, μῆδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος, 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἡῤῥυκόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,

ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδῃσεν.

χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόνετι
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πεῖροος Ἴμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520

ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὅστέα λᾶας ἀναιδῆς
ἄχρῃς ἀπηλόησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
θυμὸν ἀποπνείων. ὁ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πεῖροος, οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
χύντο χαμαὶ χολᾶδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξυν, 530

τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι
Θρηήικες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἳ ἐ, μέγαν περ ἑόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν,
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη. 535
ὥς τώγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ 540
δινεύει κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

517. Μοῖρ' ἐπέδῃσεν] Μοῖρα πέ- Aristarchus. ἐπεσσύμενος idem in
δησε Aristarchus. editione altera.

527. ἐπεσσύμενον] ἀπεσσύμενον

Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἦν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένετο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄριτο.
 δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὠπωρινῶ' ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖς·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

5

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην,
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

10

τῷ οἱ ἀποκριθέντε ἐναντίῳ ὠρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὥρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 Τυδεΐδω δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὥρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.

15

Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένονιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
 ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδεὸς υἱὸς
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγαθύμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θεοῦρον Ἀργα

20

25

30

“Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαίφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;”

ᾧ Ως εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θυῖρον Ἄρηα. 35
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἀλίζωνων, Ὀδίου μέγαν, ἔκβαλε δῖφρου·
πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν 40
ᾧμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχρ' μακρῷ 45
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ᾧμον
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἶμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι, 50
ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55
πρόσθεον ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
ᾧμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
ἥριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαΐδαλα πάντα 60

31. Ἄρες Ἄρες] Ἄρες ἀρὲς De-
metrius Ixion.

τειχεσιπλῆτα] τειχεσιβλήτα Ze-
nodotus.

53. χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα]

χραῖσμεν θανάτοιο πέλωρα Zeno-
dotus.

60. πάντα] πολλά Aristarchi
editio altera.

τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἵσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
 οἳ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἤδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκῇ.
 γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμάξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

65

Πηδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ,
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾤ.
 τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρί·
 ἀντικρὺ δ' αὖ ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὁδοῦσιν.

70

75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθεν ἔβην φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

80

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετεΐη,
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέει ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικῶς
 χειμάρρῳ, ὅστ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 ἐλθόντ' ἔξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·

85

90

64. ἀθετεῖται.

89. ἐεργμέναι] ἐεργμένοι Ari-

ἤδη Aristarchus. Alii igitur starchus.

ἤδει.

πολλὰ δ' ἵπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
ὥς ἵπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95

θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτитаίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὤμων,
θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷστός,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“ ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἐ φημι
δήθ' ἀνσχέσσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
ῶρσεν ἀναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίην.” 105

ᾧς ἔφαι' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηΐον υἱόν
“ ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ, καταβήσσο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὥμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἷστόν.” 110

ᾧς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
παρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότε ἔπειτ' ἤρᾱτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
“ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δήϊφ' ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φῖλαι, Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὀρμὴν ἐγγχεὸς ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησιν

104. δῆθ' (codex dñθ') ἀνσχέ-
σεσθαι Aristarchus. Alii δηθὰ
σχέσεσθαι, quam lectionem me-
morat Eustathius p. 528, 15.
Id vero fortasse nihil aliud est
quam δῆθ' ἀσχήσεσθαι, quemad-
modum ἀστήσασθαι et ἀστήσει

pro ἀνστήσασθαι et ἀνστήσει in-
terdum scriptum fuit.

βέλος] Sic Aristarchus. Alii
igitur aliter.

118. δὸς δέ τε] τόνδε δέ Hero-
dianus.

δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο."

120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,

γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πύδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

" θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα

125

ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵπποτα Τυδεύς·

ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,

ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἴκηται,

μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

130

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ."

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·

καὶ, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,

135

δὴ τότε μιν τρίς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,

ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσιν

χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσση·

τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,

ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύνεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·

140

αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,

αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·

ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

"Ενθ' ἔλεν Ἀστυνοὸν καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,

τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ,

145

τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον

πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἡδ' ἀπὸ νότου.

τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολύειδον,

υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος,

128. ἡδὲ καὶ ἄνδρα] ἡδ' ἄνθρωπον
Zenodotus.

136. ἔλεν] ἔχεν Ptolemæus ὁ
τοῦ Ὀροάνδου.

132. τήν γ'] γ' omissum in
Aristarchi editione altera. Et
τήν οὐτάσσι Zenodotus.

146. τὸν δ' ἕτερον] τοῦ δ' ἐτέρου
Zenodotus.

τοῖς οὐκ ἔρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνειρούς,
150 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.

βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
υἷον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
155 ἔνθ' ὄγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν

ἄμφοτέρω, πατέρι δὲ γόνυ καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

Ἐνθ' υἱᾶς Πριάμοιο δύο λάβε Δαρδανίδαο,
εἷν ἐνὶ δίδρυμ' ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
160 ὥς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ

πόρτιος ἢ βόδς, ξύλοχον κάτα βασκομενάων,
ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
165

Τὸν δ' ἶδεν Αἰνεΐας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.

εὔρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδα
170

“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἶστοι
καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.

ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὅδε κρατεεὶ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
175

Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“ Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
180

156. ἀμφοτέρω] ἀμφοτέρων Zenodotus.

162. πόρτιος] βουκόλον Zenodot.

178. ἐπι μῆνις] ἐπὶ μῆνις Aristarchus. Alii ἐπίμηνις.

Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαίφρωνι πάντα εἴσκω,
 ἀσπίδι γινώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 ἵππους τ' εἰσορώων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
 εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ ὃν φημι, δαίφρων Τυδέος υἱός,
 οὐχ ὅγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος,
 ὃς τοῦτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδῃ γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάalon ὦμον
 δεξιῶν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
 καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀιδωνῇ προΐαφειν, 190
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπτανται· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι 195
 ἐστᾶσι, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἥ μιν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνι πειητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρχεῦειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἥ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν—
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 ἦδῃ γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 ἀτρεκές αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγειρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἥματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίφ.

181. μιν] μὲν Aristarchi editio altera.

183. ἀθετεῖται.

187. 194. ἀθετεῖ Zendotus.

203. ἄδδην] ἄδδην Aristarchus hic et alibi.

211. Ἑκτορι δίφ] Schol. τινὲς μεταγράφουσι “ἵπποδάμοισι.”

εἰ δέ κε νυστήσω καὶ ἐσόφομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τὰδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θεῖην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.”

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἦῤδα
 “μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχρεσφιν
 ἀντιβῖνῃ ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220

ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἴπερ ἂν αὖτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομῆδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἡὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 “Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ 230
 μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλῳ ἄρμα
 οἶσεται, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
 μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαννε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπίοντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί.”

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανηῖος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “Τυδεΐδῃ Διομήδης, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,

227. ἐπιβήσομαι Zenodot. ἀ-
 ποβήσομαι Aristarchus.

231. εἰωθότι Aristarch. et ple-
 rique. εἰωθότε alii.

ἄνδρ' ὀρώω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδώς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσιος
 εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως
 θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.” 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὕτως 255
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 τοῦτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἱ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνεΐας δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποιήνῃ Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἡέλιόν τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλειψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρη Λαιομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη” 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῷ δὲ δὴν Αἰνεΐα δῶκεν, μῆστωρι φόβοιο.

249. 250. ἀθετεῖ Zenodotus.

249. ἐφ' ἵππων Aristarchus.
 Alii igitur aliter.

258. εἴ γ' οὖν] Schol. οὕτως εἰ
 γοῦν διὰ τοῦ γ' Ἀρίσταρχος, εἰ δὴ ἕτε-
 ρος αὐτῶν φύγη. Alii igitur aliter.

263. Αἰνεΐας] Αἰνεΐας Zenodo-

tus, ut v. 323.

269. θήλεας] θηλέας Hellani-

cus.

272. μῆστωρι] μῆστωρε Aristar-
 chus.

εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἑσθλόν.”

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275

τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“ καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
ἧ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσστατο, πικρὸς οἷστός·
νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶ' κε τύχωμι.”

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 280
καὶ βάλε Τυδεΐδαι κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“ βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδὲ σ' οἴω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.” 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ ἥμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφωῖ γ' οἴω
πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι” Ἀρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.”

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνη 290
ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθρεῶνα.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανώωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκι πεποισῶς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν, 300
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμαδίων λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροισιν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὁ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος.

τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305

ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ᾧσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
ἔστη γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυπεν.

310

Καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχέυατο πῆχχε λευκῷ,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοις φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυπεν,
ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

315

Ἦ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
τάων ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν εὐὸς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἔξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
Αἰνεΐας δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

320

δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾗδῃ,
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
ᾧν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεΐ χαλκῷ,
γινώσκων ὅτ' ἀναλκις ἦν θεὸς, οὐδὲ θεῶν
τάων αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐννώ.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,

325

330

317. ἔλοιτο] Schol.: Ἀρίσταρ-
χος ὄλοιτο. Quod non potuit in
mentem venire Aristarcho, qui
haud dubie ἔλοιτο probavit. Si-
milis scripturae varietas in locu-
tione ἀπὸ (vel ἐκ) θυμὸν ἐλέσθαι

est E, 852. et A, 381., ubi alii
ὀλέσσαι.

323. Αἰνεΐας] Αἰνεῖω Zenodot.

329. κρατερώνυχας ἵππους] κρα-
τερωνύχες ἵπποις Zenodotus.

- ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἴθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταῖ,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναντος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 ἰχθῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
 τῶνκεκ' ἀναίμενός εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἥ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἑο κάββαλεν υἱόν.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανὴν νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 "εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμονι καὶ δηϊότητος"
 ἣ οὐχ ἄλλος ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἡπεροπέυεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσσαι, ἥ τέ σ' οἴω 350
 ῥιγῇσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι."
 ὣς ἔφαθ', ἣ δ' ἀλύνουσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴννεμος ἔξαγ' ὁμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνῃσι, μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
 εἵρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θυῶρον Ἄρηα 355
 ἥμενον· ἥερι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
 ἣ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους
 "φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 ὅφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί· 360
 λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο."
 ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἣ δ' ἐς δῖφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν, 365
 μαστίξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.

ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας· ἔξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἥ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
 μητρὸς ἑῆς· ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 “ τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ; ”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ 375
 “ οὔτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.” 380

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνῃ, δῖα θεάων
 “ τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ·
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερὸς τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῆφ δ' ἐν κεράμφω δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνὴ, περικαλλῆς Ἡερίβοια,

Ἑρμῆα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλειψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἷστῶ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.

τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριοις ὦκυν οἷστον, 395
 εὔτε μιν ὠπτοὺς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἄχέων, ὀδύνησι πεπαρμένους· αὐτὰρ οἷστος

374. ἐνωπῇ] γρ. ἐνωπῇ.

394. καὶ μιν] ἐν τῇ ἐτέρῃ (Aristarchi?) κέν μιν.

ἄμφ' ἐνὶ στιβαρῷ ἡλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω
ἡκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταβητός γ' ἐτέτυκτο.
σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἷσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 405

νήπιός, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδὲ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.

τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχεται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστήνη,
ἐξ ὕπνου γούωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο." 415

Ἡ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνυ·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιώντο βαρεῖαι.
αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 420
“Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κεν εἴπω;
ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα
Τρῶσιν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησεν,
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.” 425

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην
“οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἀρῇ θοῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.” 430

403. ὀβριμοεργός] αἰσυλοεργός Aristarchus. σὶν Zenodotus.

425. καταμύξατο Aristarchus.

416. χειρὸς Aristarchus. χερ- κατεμύξατο alii.

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
 Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

τρίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρίς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμακλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
 “φράζεο, Τυδεΐδῃ, καὶ χάζεο, μὴδὲ θεοῖσιν 440
 ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.”

ὧς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.
 ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰσχεάιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινό τε
 αὐτὰρ ὁ εἶδ' ὦλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἴκελον καὶ τεύχεσι ταῖον, 450

ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλφ Τρῶες καὶ δῖνι Ἀχαιοὶ
 δῆλουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε πτερόεντα.

δὴ τότε τοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 “Ἄρες Ἄρες βροτολογε, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455

οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν,
 Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.”

ὧς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρῶας δὲ στίχας οὔλος Ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν,

443. τυτθὸν Aristarchus. πολλὸν alii.

461. Τρῶας (i. e. Τρῳάς) Si-

nopica, Cypria et Antimachi editio. Τρῶας ἢ κοινὴ et Ptolemaeus Ascalonita.

εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἡγήτορι Θρηκῶν
 υἷαςι δὲ Πριάμοιο διωτρεφέεσσι κέλευεν
 “ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διωτρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἑάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 ἥ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιήτησι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ ὄντ’ ἴσον ἐτίμεν Ἑκτορι δῖῳ,
 Αἰνεΐας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο.
 ἀλλ’ ἄγετ’ ἐκ φλοίσβοιο σωσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.”
 ὦς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470
 ἔνθ’ αὖ Σαρπηδὼν μάλα νεέκεσεν Ἑκτορα δῖον
 “Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢ δ’ ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 τῶν νῦν οὕτιν’ ἐγὼ ἰδέειν δύναμ’ οὐδὲ νοῆσαι,
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ’ αὖ μαχόμεσθ’, οἷπερ τ’ ἐπικούροι ἔνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἔπι δινῆεντι,
 ἔνθ’ ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλὰ, τάτ’ ἔλδεται ὅς κ’ ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον’ αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὕτι μοι ἐνθάδε τοῖον
 οἶόν κ’ ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·
 τῦνη δ’ ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ’ ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσιν.
 μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γέννησθε·
 οἱ δὲ τάχ’ ἐκπέρσουσ’ εὐναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 490
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ’ ἀποθέσθαι ἐνιπῆν.”

466. ποιητῆσι Zenodot. ποιη-
 τοῖσι Aristarchus. Quod sic in-
 telligendum ut Zenodotus εὐ-
 ποιήτησι, Aristarchus εὐποιήτοισι

scripserit, ut colligi potest ex
 scholio Herodiani ad II, 636.

477. ἔνειμεν Aristarchus. Alii
 igitur ἐν εἰμέν divisim.

ὦς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας ἼΕκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη, 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλῶας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κοιμισάλφ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 αἳ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες· 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐπιοχόμενος· τοῦ δ' ἐκραΐαιεν ἐφετμὰς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα.
 Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὠτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅστε Κρονίων
 νηνεμῖης ἔσθησεν ἐπ' ἀκροπόλοισαν ὄρεσσι
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιόεντα 525

πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων
 “ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἤε πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

530

Ἦ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν
 τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
 δοῦπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

535

540

Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ,
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺ ρέει Πυλίων διὰ γαίης,
 ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παιῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τὼ μὲν ἄρ' ἡβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάφ,
 ἄρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἷά τώγε λένυτε δῶα ὄρεος κορυφῇσιν
 ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·

550

555

τοίῳ τὸ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείας δαμέντε
καππεσέτην, ἐλάττησιν ἐοικότες ὑψηλῇσιν. 560

Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείας δαμείη.
τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθαι, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλει πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὄξυόντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·

Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἔων πολεμιστῆς,
ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλὸν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575

Ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
ἄρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἑσταότ' ἐγχεῖ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·

Ἀντίλοχος δὲ Μυῖδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα, 580
ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην—ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαῖξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει—τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης—
ὄφρ' ἵπῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν.

τοὺς δ' ἴμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυῶ,

ἥ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοι' ὀπισθεν. 595

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ 600
 “ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα διὸν
 ἀγχιμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἑοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μῆδὲ θεοῖς μενεαινέμεν Ἴφι μάχεσθαι.”

Ὡς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 εἴθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγυς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγον υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ νῆας.
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.
 αὐτὰρ ὁ λαῖξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὦμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχχε' ἔχοντες,
 οἳ ἑ, μέγαν περ ἑόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν, 625
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.

ὧς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 ὥρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι μοῖρα κραταίῃ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “Σαρπηῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακλεΐην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέρισιν
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρῶεσσιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίας, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν.”
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὼς, ἀντίον ἠΐδα
 “Τληπόλεμ', ἥτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 ὅς ρά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.”
 ὧς φάτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ

638. ἀλλ' οἷον Aristophanes, dotus, i. e. Ἡρακλεΐην. V. ad B,
 Aristarchus, Heracleon. ἀλλ' 658.

οἷον Nicias et Parmeniscus. ἀλ- 656. ἀμαρτῇ Ptolemæus Asca-
 λοῖον Tyrannio. lonita et plerique. ἀμαρτῇ Ari-
 starchus.

Ἡρακλεΐην] Ἡρακλεΐην Zeno-

ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἶχμη δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ' ἐκάλυψεν.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχρῃ μακρῷ 660
 βεβλήκειν, αἶχμη δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὁστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον. τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησεν, 665
 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίη,
 σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ· 675

τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ὅγε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ. 680

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν
 “Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσης
 κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
 νοστήσας οἴκονδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 εὐφρανεῖν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.”

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,

661. βεβλήκειν Aristarch. βεβλήκει alii.

ἀλλὰ παρήϊξεν, λεληγμένος ὄφρα τάχιστα 690

ᾤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλειτο.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διῷοι ἑταῖροι

εἷσαν ὑπ' αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·

ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε

ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695

τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·

αὐτὶς δ' ἀμπνύνη, περὶ δὲ πνοὴ Βορέας

ζῶγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ

οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700

οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω

χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζαν

Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης ;

ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705

Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,

Οἰνοπίδην θ' Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,

ὅς ῥ' ἐν Ἑλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,

λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι

ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πίονα δήμιον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,

αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,

ἧ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω, 715

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

εἰ οὔτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὔλον Ἀρηα.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

695. Πελάγων] Σελάγων Ptolemaeus ὁ τοῦ Ὁροάνδου.

700. προτρέποντο—ἐπὶ Aristarchus. προτράποντο—ἀπὸ alii.

703. ἐξενάριζαν Aristarchus. ἐξενάριξεν alii.

708. Ἑλῇ] Ἑλῇ Zenodotus.

ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοι·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῃ ἄξουι ἄμφίς.
 τῶν ἦτοι χρυσήϊτος ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι 725
 πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.
 δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται, δοιαί δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῃ
 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα 730
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει' ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑαυτὸν πατὴρ δ' ἐπ' οὐδὲι,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν 735
 ἢ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυссανόεσσαν
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται,
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρούεσσα Ἰωκή, 740
 ἐν δέ τε Γοργεῖ κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος 745
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάλιστα θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀραιοί,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἣδ' ἐπιθεῖναι.

734—736. ἀθετεῖ Zenodotus.

746. δάμνησι Dionysius Sidonius. δάμνησι Aristarchus.

τῇ ῥά δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν
 “Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὅσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκῃλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρῃα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδιδώμαι;”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ἄγρῃ μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
 ἥ ἐ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.”

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μᾶστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 ὅσσοι δ' ἡρωεῖδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τόσσοι ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην Ἴξον ποταμῷ τε ρέοντε,
 ἤχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 λύσας ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.”

Αἱ δὲ βάτην, τρήρῳσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν

757. καρτερὰ ἔργα] ἔργ' αἰδηλα προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Aristarchus hic et v. 872. nonnulli.

764. Τὴν — Ζεὺς] τὴν δ' αὖτε

ἢ συσι κάπριουσιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνύν,
 ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785
 ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα
 “αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῃτοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος” 790
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”
 Ὡς εἰποῦσ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τόνγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ. 795
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο φώνησέν τε
 “ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεὺς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς,
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
 οὐδ' ἐκπαϊφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας.
 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκῃλον” 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 [ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι” 810
 ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυαῖξ γυνὴ δέδυνκεν,

787. ἐλέγχεα] ἐλεγχέες Aristarchus.

εἶδος ἀγῃτοί] εἶδος ἄριστοι Aristarchi editio altera, ut videtur. Nam schol. Ἀρίσταρχος δὲ “κάκ' ἐλεγχέες.” τὸ δὲ ἐξῆς διχῶς, “εἰ-

δος ἄριστοι” καὶ “εἶδος ἀγῃτοί.”

797. τείρετο Aristarchus. τρί-
βετο habent αἱ κοιναί.

808. ῥηϊδίως—ἦα] Versus ab Zenodoto insertus, ab Aristarcho reiectus.

ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"γιγνώσκω σε, θεὰ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο" 815
τῷ τοι προφρονέως ἔρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὐ μ' εἵας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
ἔλθῃ ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντα·
γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."

Τὸν δ' ἡμίβειε· ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 825
"Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γ' Ἄρηα τόγε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμί.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῃ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδὴν μηδ' ἄζοο θοῦρον Ἄρηα 830
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον,
ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρῶσι μαχέσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρῶεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται."

ὣς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
χειρὶ πάλιν ἐρύσας, ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα διῶν
ἐμμεμανυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μάλιστα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῃ ἔχε μώνυχας ἵππους.

814. ἀπαμειβόμενος προσέφη] αὐ-
τε προσέειπε nonnulli. Qui et-
iam pro κρατερὸς Διομήδης aliud
quid scribere debuerunt, velut
βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

818. σέων Aristarchus. σῶν
alii.
838. 839. ἀθετοῦνται.
839. τ' δ' Aristarchus.

ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἷον.
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαίφονος· αὐτὰρ Ἀθῆνην
 δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.

845

ὣς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 αἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τότε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθῆνην
 ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

850

δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθῆνην
 νεάτοιν ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 ὅσπον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
 δέισαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

855

860

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
 καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο,
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἔξ ὠτειλῆς,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

865

870

852. ἐλέσθαι] γρ. ἠλέσσαι. Conf. ὑπομνημάτων.
 ad v. 317.

857. ζωννύσκετο μίτρην] Schol.: μίτρην Herodianus. μίτρη A-
 ristarchus.
 "στέλλεσκετο μίτρη" ἐν τισι τῶν

“Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;

αἰεὶ τοι ρίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν

ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.

σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875

οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμληεν.

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·

ταύτην δ' οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,

ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον· 880

ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,

μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·

ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885

αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,

ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ”Ολυμπον ἔχουσιν· 890

αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.

μητρός τοι μένος ἔστιν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,

Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.

τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.

ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895

ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.

εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευσ' ὧδ' αἰδῆλος,

καί κεν δὴ πάλαι ἦσθας ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων.”

ὧς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.

872. καρτερὰ ἔργα] ἔργ' αἰδῆλα ὑπέρθυμον habent αἱ θεμῳδεῖς.

Aristarchus hic et v. 757.

874. δ' addit Aristarchus, 887. ζῶς Ptolemæus As-

omittunt alii. calonita.

887. ἐνέρτερος] ἐνέρτατος Zeno-

881. ὑπερφίαλον Aristarchus. dotus.

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω 900
 ἤκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὥκα περιστρέφεται κυκλώντι,
 ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θούρον Ἄρηα.
 τὸν δ' Ἦβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσεν 905
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κῦδεϊ γαίῳ.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
 παύσασαι βροτολογιγὸν Ἄρῃ ἀνδρεκτασιάν.

Ζ.

Ἑκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἴωθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἔθυσε μάχῃ πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἱθνομένων χαλκῆρεα δοῦρα,
 μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
 υἱὸν Εὐσσώρου, Ἀκάμαντ' ἧν τε μέγαν τε.
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10

900. φάρμακα πάσσω] γρ. φάρμακα πάσσω vel φάρμακ' ἔπασσεν, omisso versu proximo.

903. περιστρέφεται] περιτρέφεται Herodianus.

906. ἀθετεῖ Zenodotus (secundum alium scholiastam Aristarchus).

908. Ἄρῃ] Ἄρην μετὰ τοῦ ν

Herodianus et libri plerique.

4. μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων Aristarchus, qui antea μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίνης scripserat. μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ Σιμόεντος Chares.

10. μετώπῳ] μετώπῳ (duali numero) quidam.

αἶχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ

ἄφνειος βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·

πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων.

15

ἀλλὰ οἱ οὕτις τῶνγε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον

πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,

αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἵππων

ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν·

20

βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη

νηῖς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.

Βουκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος

πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ·

ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῇ,

25

ἣ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάουε γείνατο παῖδε.

καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα

Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν

30

ἔγχρ' χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διῶν.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ

Νεστορίδης, ἦ Ελατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ναῖε δὲ Σατυνιόεντος ἐϋρρεΐταιο παρ' ὄχθας

Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως

35

φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

ζῶν ἐλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,

ὅζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνφ, ἀγκύλον ἄρμα

ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην

40

πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,

21. Πήδασον] Πήρεχον Aristarchus.

31. Ἀρετάονα] γρ. ἄρ' Ἐτάονα.

34. ναῖε δὲ] ὃς νάε Zenodotus. Conf. ad N, 172.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. παρ δέ οἱ ἔστη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνῃν 45
 “ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεύθοιτο' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 50

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θαῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα
 “ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δέ σὺ κήδεαι οὕτως 55
 ἀνδρῶν; ἥ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ εἶκον
 πρὸς Τρώων· τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 χειράς θ' ἡμετέρας, μῆδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἔοντα φέροι, μῆδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἰλίου ἑξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.” 60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωας,
 αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
 ἥρῳ Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
 λάξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας
 “ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἀργος,
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἴκηται,
 ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἑκγλοι 70
 νεκροὺς ἅμ πεδίον συλῆσετε τεθνηῶτας.”

54. ἀντίος Aristarchus. ἀντίον (νεκρῶν codex Venetus B.) Zenodotus.

71. νεκροὺς — τεθνηῶτας] Τρώων τεθνηῶτας Aristarchus. τεθνεῖ-
 ἀμπεδίον συλῆσαμεν ἔντεα νεκρούς ᾠτας alii.

ὧς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς 75
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος
 "Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντη ἐποιοχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δῆτοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ' ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱερῷο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠὲ κόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαῖδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἥνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἳ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβου,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὥδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὄνπερ φασὶ θεᾶς ἕξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν."
 ὧς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.

76. οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος] μάν-
 τας τ' οἰωνοπόλος τε Aristarchi edi-
 tio alterutra.

86. μετέρχεο] μετοίχεο γρ. apud
 Eustathium.

96. αἳ κεν] ἄς κεν Aristarch.

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.

105

Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας
 “Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον ἥδ' ἐγέρουσιν
 εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.”

110

115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κεκλαινόν,
 ἀντὶς ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ', Ἱπολόχοιο παῖς, καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.

120

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 “τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταβητῶν ἀνθρώπων;

οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιστοῖσι
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
 σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

125

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς, κρατερὸς Λυκάοργος,

130

112. ἀνέρες—ἀλκῆς] ἀνέρες ἔστε
 θεοὶ καὶ ἀμύνετον ἄσπεϊ λώβην Ze-
 nodotus.

113. ὅφρ' ἂν] ὅφρα κ' Aristar-
 chi editio alterutra (prior, ut
 videtur).

quidam aliorum transposuerunt
 (μετατιθέασί τινες ἀλλαχόσε ταύ-
 την τὴν σύστασιν).

121. ἰόντες] ἰόντε Zenodotus et
 Aristarchus.

128. οὐρανοῦ] οὐρανὸν Aristarch.

119 seqq. Hanc narrationem

δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·
 ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεῖς 135
 δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή·
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
 καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι."

Τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός
 "Τυδεΐδῃ μεγαθύμῃ, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμαῖδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὔ εἰδῆς 150
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶν Ἀργεὸς ἱπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκος τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνωρέην ἐρατεινήν
 ὥπασαν. αὐτὰρ οἱ Προΐτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δῆμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργεῖων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160

135. φοβηθεῖς] χολωθείς Zeno-dotus.

148. τηλεθώσα—ὥρη] τηλεθώ-
 αντα—ὥρη Aristophanes.

155. ἔτικτεν] τίκτεν Aristarch.

157. κάκ' ἐμήσατο] κακὰ μή-
 σατο Aristarchus.

159. γάρ οἱ] γρ. γάρ μιν.

160. δι' Ἄντεια] Διαντεία qui-
 dam.

κρυπταδίῃ φιλότῃτι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἣ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηΰδα
 ' τεθναίης, ὧ Προῖτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃτι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.' 165
 ὧς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα, χόλος λάβεν οἷον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
 πέμπει δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 δεῖξαι δ' ἡνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην Ἴξε Ξάνθον τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἤτεε σῆμα ιδέσθαι,
 ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἦν θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνευ Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·

170. ἡνώγειν Aristarchus. ἡνώ-
γει alii.

171. ὑπ' ἀμύμονι] μετ' ἀμύμονι
Demetrius Ixion.

174. ξείνισσε] ξείνιζε Aristar-

chi editio altera.

187. ἀνερχομένῳ (vel potius
ἀπερχομένῳ) Aristarchus. ἐπερ-
χομένῳ alii.

πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἑόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 195
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο.
 ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 200
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὁ καὶ πεδίον τὸ Ἀλῆϊον οἶος ἄλᾱτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
 205
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἴππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 210
 μῆδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.”
 ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν
 215
 “ ἦ ρά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν εἵκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαινόν,
 220
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
 καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἑόντα
 κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικούροι,
 κτείνειν ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχέω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὃν κε δύνηαι.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείβομεν, ὅφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι."

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἶξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235
 χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἐκτῶρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρεις
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
 καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδὲ ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 ξεστοῖς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγχει θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντὶν ἤλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·

226. ἔγχεα] γρ. ἔγχεσι.

ἀλλήλων] ἀλλήλους Zenodotus.

229. δύνηαι] δυνῆαι Tyrannio.

246. παρὰ μνηστῆς] παρ' αἰδοίης
 Aristarchus.

252. ἐσάγουσα] ἐς ἄγουσα co-
 dex Marcianus: quomodo quos-
 dam legisse annotatum in scho-
 lio aliorum codicum, per πρὸς
 Λαοδίκην ἄγουσα interpretatos.

ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 “ τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστν· σέ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ κε πῆρσθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὡς τύνῃ κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 “ μῆ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
 μῆ μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀλλίσσασα γεραιάς· 270
 πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θές Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἥνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη' Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἶχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελείης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω, 280
 αἶ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέ οἱ αὖτι

260. δέ κ' αὐτὸς] Et hanc
 scripturam, probatam Ptolemæo
 Ascalonitæ, et δὲ καὶ τὸς memo-
 rat scholiasta.

265. μῆ μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος

δ' ἀλκῆς—] μῆ μ' ἀπογνιώσῃς μέ-
 νος, ἀλκῆς— Aristarchus.

266. ἀνίπτοισιν Aristarchus.
 ἀνίπτῃσιν Zenodotus.

γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρῳσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἀἴδος εἴσω,
 φαῖν κ' ἐφρέν' ἀτέρπου οὔζυος ἐκλεαθέσθαι.” 285

ὥς ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστῳ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα,
 ἔθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 290
 ἤγαγε Σιδονίην, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἰραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ᾧῖξε Θεανὸ καλλιπάρῃος,
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῳῆς ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἣ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὸ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ
 “ πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπολι, δῖα θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὅφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαῖδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλέησῃς
 ἄστῳ τε καὶ Τρῳῶν ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.” 310

ὥς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

285. φαῖν κ' ἐφρέν' ἀτέρπου]
 φαῖν κεν φίλον ἦτορ Zenodotus.
 ἀτέρπου] γρ. ἄτερ που.

288. In Aristarchi editioni-

bus etiam alia scriptura inventa
 fuit (Od. 15, 104.) ἣ δ' εἰς οἶκον
 ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσι.

311. ἀθετεῖται.

ὧς αἱ μὲν ῥ' εὖχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 "Εκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλὰ, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τὸτ' ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
 οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἑκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἐνθ' Ἑκτωρ εἰσῆλθε διίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώωντα·
 Ἀργεῖν δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 τὸν δ' Ἑκτωρ νείκεσσε· ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν 325
 "δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρναμένοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδθη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 ὄντινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐσιο θέρηται."
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 "Ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον· 335
 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσοι χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι
 ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' ἑπ' ἀπὸ προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παραιοῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οὔτω."

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·

319. ἔχ' ἐνδεκάπηχυν] γρ. ἔχεν
δεκάπηχυν, improbantibus Hera-
cleone et Alexione, Ptolemæo

Ascalonita nihil decernente.

330. ὄντινα Aristarchus. εἴ
τινα alii.

τὸν δ' Ἑλένη μίθοισι προσηύδα μελιχίοισιν
 “ δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυόεσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἡματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἶχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὅρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὥδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἥδ' ἡ νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἔσοιμένοισιν.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 “ μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις. 360
 ἥδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἱ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὔτις,
 ἢ ἥδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμώωσιν Ἀχαιῶν.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἤγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφειστήκει γοώωσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,

354. νῦν] Sic Aristarchus. Alii igitur aliter.

357. ἐπὶ] ἐπὶ Ptolemæus Ascalonita.

ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν 375

“ εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαὶ, νημερτέα μυθήσασθε·

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο ;

ἥε πη ἐς γαλῶν, ἥ εἰνατέρων εὐπέπλων,

ἥ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται ; 380

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρερὴν ταμὶν πρὸς μῦθον ἔειπεν

“ Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,

οὔτε πη ἐς γαλῶν οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων

οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται, 385

ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσεν

τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.

ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,

μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.”

Ἦ ῥα γυνὴ ταμίν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ 390

τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις εὐκτιμέναις κατ' ἀγυίας.

εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστρῳ

Σκαιάς—τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε—

ἔνθ' ἄλοχος πολυδῶρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγάλητερος Ἡετίωνος, 395

Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,

Θήβῃ Ἰπποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·

τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.

ἥ οἱ ἐπεὶ ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ

παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρουα, νήπιον αὐτῶς, 400

Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλὶγκιον ἀστέρι καλῷ,

τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Ἀστυνάακτ'· οἷος γὰρ ἑρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.

ἦτοι ὃ μὲν μεῖδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·

Ἀνδρομάχη δὲ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405

ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

“ δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτενέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 σεῦ ἀφαρμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρῇ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,
 ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἐστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεὺς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὐναιετάωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετιῶνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσματο γὰρ τόγε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε συν' ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἧδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰφ' κίον ἡματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεὺς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπύδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσιν.
 μητέρα δ' ἣ βασιλέυεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕλησση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἅψ' ὅγε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἧδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης, 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήγης χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεὸν, ἐνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρόμον ἐπλετο τεῖχος.
 τρὶς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435

408. καὶ ἔμ' ἄμμορον] γρ. καὶ ἔμὸν μόρον.

415. ναιετάωσαν] ναιετώωσαν Aristarchus.

432. θήγης Aristarch. θείης alii.

433—439. ἀθετοῦνται.

434. ἀμβατός] ἄμβατος Aristarchus, ἀμβατή Callistratus.

435. τῆγ'] γρ. τῆδ'.

ἀμφ' Αἴαντε δῖω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἧδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἥ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἥ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ 440

“ ἥ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
 αἶ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἀνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445

ἄρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἧδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.

ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450

οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυνόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας. 455

καί κεν ἐν Ἀργεὶ εἴσῃσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνεις,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδος ἥ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 καί ποτέ τις εἴπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας
 “Ἐκτορος ἧδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.

ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.

αἶψ' δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης

437. Ἀτρεΐδας] Ἀτρεΐδα De-
 metrius Ixion.

465. γ' ἔτι] γέ τι Dionysius
 Sidonius, Alexio et Heracleo.

ἐκλίνθη ἰάχων, πατὴρ δὲ φίλον ὄψιν ἀτυχθεῖς,
ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470

ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπεν ἐπενεξάμενος Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν 475

“ Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ᾧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν·
καὶ ποτὲ τις εἶπη ‘ πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων’
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα 480
κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.”

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκεν
παῖδ' ἐόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρύνειν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε νῆπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν 485

“ δαιμονίη, μή μοί τι λῆν ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἀἰδί προΐαψαι·
μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποιέεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοῖ Ἰλίου ἐγγεγάασιν.”

ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἴκονδε βεβήκει 495
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάοντας.
Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.

475. εἶπεν] εἶπε δ' Aristarchus.

479. πατρός γ' ὅδε Aristarchus. πατὴρ δ' ὅγε alii.

αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόν' Ἐκτορα ὃ ἐνὶ οἴκῳ
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

500

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐκ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδ' οὐκ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστ' οὐκ κραιπνοῖσι πεποιθώς.

505

ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰθὼς λούεσθαι ἑὺρρεῖος ποταμοῖο,
κνυδίων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

510

ἄμοις ἀτίσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃ πεποιθώς,
ρίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
τεύχεσι παμφαίνων ὥστ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
καγχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα

515

Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν
στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
“ ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ
“ δαιμόνι, οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.

525

ἀλλ' ἵομεν· τὰ δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγένετ' ἔσιν
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροις,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.”

511. ρίμφα ἐ] ρίμφ' ἐὰ Zenodotus.

Η.

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. Νεκρῶν
ἀναίρεσις.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
αἰψότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἥδ' ἐ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάτῃσιν 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λένονται,
ὥς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.

Ἐνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Ἄρρη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γεῖνατ' Ἀρηϊθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις 10
Ἔκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι
αἰχρὲν ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνου βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ἱσμίνην
Δεξιᾶδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων, 15
ᾧ μὲν ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμαῖς πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ἱσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμπιοι καρῆνων αἰῖσασα
Ἴλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ᾤρνυτ' Ἀπόλλων 20
Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντέσθην παρὰ φηγεῖ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
“τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς βίγατερ μεγάλαιοι,
ἧλθες ἀπ' Οὐλύμπιοι, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25

5. ἐπεὶ κε κάμωσιν Aristarchus.
ἐπὶν κεκάμωσιν Dionysius Sido-
nius.

6. ἐλαύνοντες] γρ. ἐρέσσοντες.

7. τὼ Aristarchus. τοὶ Am-
monius ἐν τῷ πρὸς Ἀθηνοκλέα.

12. λῦσε] λύντο Aristarchus.

ἥ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκμωρ
 Ἰλίου εὗρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστν.”

30

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ᾧδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἤλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀνδρῶν;”

35

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 “Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσsetαι οἴθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.”

40

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσιν·
 στῆ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “Ἐκτορ, υἱέ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἥ ῥα νῦ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὥς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.”

45

50

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

55

32. ἀθανάτησι] ἀθανάτοισι Zenodotus. ἀμφοτέρησιν Aristophanes.

41. ἀγασσάμενοι] ἀγασσόμενοι Aristarchus.

53. ἀθετεῖται.

καὶ δ' Ἄγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέστην, ὅρνεσιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φριξ
 ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκει χαλκῷ,
 τεύχεα συλῆσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλῆσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 καὶ κρεμῶ προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐστέλμους ἀποδώσω,
 ὅφρα ἐταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 85
 σῆμά τέ οἱ χεύουσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
 καί ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,

64. πόντος ὑπ' αὐτῆς] πόντον ὑπ'
 αὐτῇ Aristarchus. πόντος ὑπ' αὐτοῦ
 alii.

73. ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν Ari-
 starchus. ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν alii.

νηϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον

‘ ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,

ὃν ποτ’ ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ.’

90

ὥς ποτέ τις ἑρέει· τὸ δ’ ἐμὸν κλέος οὔ ποτ’ ὀλεῖται.”

ᾧ Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

αἶδεσθαι μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ’ ὑποδέχθαι.

ὁψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν

νεῖκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στοναχίζετο θυμῷ

95

“ ὦ μοι, ἀπειλητῆρες Ἀχαιῖδες, οὐκέτ’ Ἀχαιοί·

ἧ μὲν δὴ λώβῃ τὰδε γ’ ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,

εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἴσιν.

ἀλλ’ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,

ἡμενοὶ αὔθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς·

100

τῷδε δ’ ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν

νίκης πείρατ’ ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”

ᾧ Ως ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.

ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βίότιο τελευτῇ

Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,

105

εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτός τ’ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρεῖών Ἀγαμέμνων,

δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν

“ ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ

ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο, κηδόμενός περ,

110

μηδ’ ἔθελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι,

Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

καὶ δ’ Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνι κυδιανεῖρῃ

ἔρριγ’ ἀντιβολῆσαι, ὕπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξου ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων,

115

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴπερ ἀδειῆς τ’ ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ’ ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησιν

95. νεῖκει] γρ. νεῖκε’.

104. βίότιοι] γρ. θανάτιοι.

110. ἀνὰ δὲ σχέο Aristarchus

et Herodianus. ἀνὰ δ’ ἴσχεο alii.

112. τόντε] γρ. τόν γε.

114. ἀμείνων] ἀμείνω Zenodot.

117. τ’] γρ. γ’.

δηϊὸν ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.”

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἵσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπέιθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γῆθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·

120

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
“ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.

ἦ κε μέγ' οἰμῶξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
ἔσθλος Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητῆς,
ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθειεν ὧ ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.

125

τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,
πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι,
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἀἴδος εἴσω.

130

αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
ἡβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

135

τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,

δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,

οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ,
ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.

140

τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεῖ γε,
στεινωπῶ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
χραιῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδεις ἐρείσθη·

145

τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλων Ἀρης·
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,

127. μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθειεν] μεῖρομενος, μέγα δ' ἔστενεν Zeno-
dotus.

130. φίλας ἀνὰ χεῖρας] βαρείας

χεῖρας Aristarchus.

144. ὑποφθὰς] Schol.: Ἀρί-
σταρχὸς φησι καὶ “ἀναστάς.”

146. δ' Aristarchus. τ' alii.

δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι
 τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὲ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήρορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν." 160
 ὣς νεέκεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
 ᾧρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ᾧρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπειμένονι ἀλκῇ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἃν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἔκτορι δίῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ 170
 "κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος."
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημῆναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαιο.
 λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ᾧδε δέ τις εἵπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

149. δῶκε δ'] τινὲς γρ. δῶκεν.

et Herodianus. πεπάλασθε alii.

153. θάρσει ᾧ] θάρσει ἐμῷ Zenodotus.

177. θεοῖσι δέ] θεοῖς ἰδὲ Ptolemaeus Ascalonita.

171. πεπάλασθε Aristarchus

“Ζεῦ πάτερ, ἦ Λῆαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.” 180

ὣς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοῖ,
Λῆαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνὴ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γυνὼ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε 190
“ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.

ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται, 195
ἦε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐτίνα δεῖδιμεν ἔμψης·
οὐ γάρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ἰδρεΐη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι 200
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

“Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴσῃ ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.” 205

ὣς ἄρ' ἔφην, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροὶ ἔσσατο τεύχη,
σεύατ' ἐπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης,

186. δὴ τὸν] Hanc scripturam
et alteram δὴ ῥ' memorat scho-
liasta.

193. δύω] δύνω Aristarchus.

195—199. ἀθεοῦνται ab Ze-

nodoto et Aristarcho.

197. ἐκὼν] ἐλὼν Aristarchus.

198. οὐδέ τι Aristarchus. οὐδὲ
μὲν Aristophanes.

ὅστ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιδίων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦϊε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθηον εἰσορόωντες,
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνῖα ἕκαστον, 215
 "Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
 αἶψ' λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον,
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, "Υλῆ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφένων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στῆ ῥα μάλ' "Ἐκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα 225
 "Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἴοθεν οἶος
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξῃνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο."
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος "Ἐκτωρ
 "Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τί μεν ἥτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε 235
 ἡὲ γυναικὸς, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὔ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν

213. βιβὰς Aristarchus. Alii
 igitur βιβῶν.

214. μὲν Aristarchus. μέγ'
 alii.

230. ἀπομηνίσας] ἐπιμηνίσας A-
 ristarchus.

238. βῶν Aristarchus. βῶν
 Aristophanes. βῶ alii.

ἄζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόνον ἵππων ὠκείων· 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖφ' μέλπεσθαι Ἄρηι.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι."
 Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἔξ δὲ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὐτε
 Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν. 250
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμῃσε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσι κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἣ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἴκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν αἰείρας

241. δηῖφ] δηῖων Aristarchus.

χοὺς τοὺτους οὐ προσίενται ἔνιοι, ὥσπερ

243. τύχωμι] γρ. τύχοιμι. Il-
lud haud dubie probavit Ari-
starchus. Conf. ad Θ, 23.

οὐδὲ Ζηνόδοτος.

259. χαλκόν] χαλκός Aristar-
chus. Vid. ad Γ, 348.

256. 257. Schol.: τοὺς στί-

ἤκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον,
 εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαζε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
 βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'. ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδ' ἐνιχυμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἵπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς
 “μηκέτι, παῖδε φίλῳ, πολεμίζετε μὴδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἡδὴ τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
 “Ἰδαῖ,” Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἥπερ ἂν οὗτος.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 “Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν πανσώμεσθα μάχης καὶ δηϊότητος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 νῦξ δ' ἡδὴ τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
 ὥς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἵτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

272. ἀσπίδ' ἐνιχυμφθεῖς Aristarchus. Ixion.
 ἀσπίδι ἐγχυμφθεῖς alii. 295. ἀθετεῖται.
 αἰψ' Aristarchus. αἰψ alii. 298. δύσονται] θύονται Hero-
 280. σφῶϊ] σφῶε Demetrius dianus.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 ὅφρα τις ὧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 300
 'ἤμιν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἥδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε'."

Ἦς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαιινόν. 305

τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενά πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίῳνι. 315

τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐτίσης· 320

νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325

ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαῖων,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κερηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἀρης, ψυχαὶ δ' Αἰδόςδε κατῆλθον 330

τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακόμεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335

τίμβον δ' ἄμφι πυρὴν ἓνα χεύομεν ἔξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὄκα
πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴῃ· 340
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἣ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἄμφις εὖοσα,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύει
“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
[ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε].”

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνικόμοιο, 355
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360

334. 335. ἀθετοῦνται.

v. 436. ubi verba eadem.

336. δ'] τ' Aristarchus.

353. ἀθετεῖται.

337. ἐκ πεδίου· ποτὶ] ἐν πεδίῳ,
περὶ Aristophanes, ut colligi pot-
est ex annotatione schol. ad

ἵνα μὴ] ἵν' ἂν μὴ Aristarchus.

359. εἰ δ' ἐτεὸν Aristarchus.
εἰ ἐτεὸν alii.

αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω
 κτήματα δ' ὅσ' ἀγόμεν ἔξ' Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι."

"Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365

Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

"κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370

καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

ἥῳθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας

εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσιν 375

παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς

κήμεν· ὕστερον αὔτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων

ἅμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην."

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,

[δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν] 380

ἥῳθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἀργεος,

νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν

στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ

"Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν, 385

ἡνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ

εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν

ἡγάγετο Τροίηνδ'—ὥς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι— 390

πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο

οὐ φησιν δώσειν· ἧ μὲν Τρῶές γε κέλονται.

καὶ δὲ τόδ' ἡνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ' ἐβέλητε

παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροσί γε νίκην." 395

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
οὐδὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ, καὶ δς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἦδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται."

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 405
"Ἰδαῖ, ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὔτι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλίσσέμεν ὦκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης."

ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄσφορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἱ δ' ἑατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι 415
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖστέλμων ἀπὸ νηῶν
ᾠτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρούου Ὀκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
ἐνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἵματόεντα, 425

409. τεθνηώτων (κατατεθνηώτων)
Aristarchus. τεθνεώτων (κατα-
τεθνεώτων) alii.

420. ᾠτρυνον νέκυάς τ'] ὀτρύνοντο
νέκυς Aristarchus.

δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἤως, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν, 440
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῖντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 445
“Ζεῦ πάτερ, ἥ ρά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνύψει;
οὐχ ὁράας ὅτι δ' αὖτε κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
τείχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.”

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
“ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες. 455

428. 431. πυρκαϊῆς Aristarchus.
πυρκαϊῇ Zenodotus.

436. ἐκ πεδίου, ποτὶ] ἐν πεδίῳ,
περὶ Aristophanes.

443—464. ἀθεταῦνται ab Zeno-

doto, Aristophane et Aristarcho.

451. 458. ὅσον Zenodot. ὅσην
Aristarchus.

452. τὸ ἐγὼ Aristarchus. τό
τ' ἐγὼ vel τὸ δ' ἐγὼ alii.

ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὺν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
 ἄγρει μὰν, ὅτ' ἂν αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτὶς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόενον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἴησονίδης Εὐννης,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὀψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἥδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

475. ἀθετεῖται ab Zenodoto
 et Aristophane.

ἀνδραπόδεσσι] ἀνδραπόδοισι Ari-
 starchus.

481. πρὶν πιεῖν] πιέμεναι Ari-
 starchus.

482. ἀθετεῖ Zenodotus.

Θ.

Κόλος μάχη.

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.
 αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 “ κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι, 5
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 μήτε τις οὔν θήλεια θεὸς τόγε μήτε τις ἄρσην
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τὰδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
 πληγείς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἦ μιν ἐλὼν ρίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
 τῆλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, 15
 τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδew ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνῶσέτ' ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρὴν χρυσεῖν ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι· 20
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δή κεν ἐγὼ πρόφρων ἐθέλωμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμπιοιο 25
 ῥησαίμην, τὰ δὲ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.

1. ἀθετεῖ Zenodotus.

7. θεὸς] θεῶν Aristarchus.

10. ἀπάνευθε] ἀπάτερθε Aristophanes. μετόπισθε Zenodot.

23. δή κεν (quod annotare neglexit schol.) — ἐθέλωμι Ari-

starchus. δὴ καὶ — ἐθέλωμι alii.

πρόφρων] πρόσσω Ptolemæus ὁ τοῦ Ὀρνάνδου. δὴ κεν (quod annotare neglexit schol.) — ἐθέλωμι Aristarchus. δὴ καὶ — ἐθέλωμι alii.

25. 26. ἀθετεῖ Zenodotus.

τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.”

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένεντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

30

“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπικτόν·

ἀλλ' ἔμπηξ Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,

οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.

ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις·

35

βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,

ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.”

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὗ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.”

40

ὧς εἰπὼν ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,

ὥκυπτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,

χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖν, γέντο δ' ἱμάσθλην

χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσето δίφρου.

μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

45

μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἰδὴν δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

Γάργαραν· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.

ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν.

50

αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κῦδεϊ γαίῳν,

εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο,

55

παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὕσμῃν μάχεσθαι,

χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.

28—40. ἀθετοῦνται.

est, ut est in codice uno.

35. ὥς Aristarchus. εἰ alii,
quod pro ᾗ scriptum esse pot-

55. ὠπλίζοντο] ὀπλίζοντο Ari-
starchus.

πᾶσαι δ' ὠϊγύνντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
πεξοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥίνοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
ἦμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
έλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
αὐτὸς δ' ἐξ' Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἴλεν.

Ἐνθ' οὗτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὗτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δ' Ἀΐαντες μενέτην, θεράποντες Ἀρης·
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰφ' ἰφ'
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο,

68. ἀμφιβεβήκει] Etiam σὺν τῷ
ν ἀμφιβεβήκειν scribi annotavit
scholiasta, et in scholio defecto
codicis Harleiani Od. Δ, 400.,
ubi idem versus, ad ἀμφιβεβήκει
annotatum δίχα Ἀρίσταρχος, ἀμ-
φιβεβήκει, quod ex scholio ad
versum Iiadis colligi potest sic
esse redintegrandum, δίχα Ἀρί-
σταρχος, ἀμφιβεβήκει καὶ ἀμφιβε-
βήκειν, quanquam altera hæc

scriptura falsa est, quum ter-
minatio in εἰν non admittatur
nisi ab metro postulata, quod
non cadit in finem versus. Ad
Il. II, 773. ubi verba fere ea-
dem, Ὅφρα μὲν Ἡέλιος μέσον οὐ-
ρανὸν ἀμφιβεβήκει, nihil in scho-
liis annotatum.

73. 74. ἀθετοῦνται.

81. ἐτείρετο] Schol. ἐν τισι τῶν
ὑπομνημάτων “ἐδάμνατο.”

ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὅφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνεν
 φασγάνῳ αἵσσω, τόφρ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
 Ἔκτορα. καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε, 90
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
 μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
 ἀλλὰ μὲν, ὅφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδεΐδης δ', αὐτὸς περ ἔων, προμάχοισιν ἐμίχθη,
 στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ὦ γέρον, ἥ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σῇ δὲ βίῃ λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει,
 ἡπεδανὸς δέ νῦν τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃ, ὅφρα ἴδῃαι 105
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.
 τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τῷδε δὲ νῶϊ
 Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὅφρα καὶ Ἔκτωρ 110
 εἴσεται ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην

103. ὀπάξει Aristarchus. ἐπεί-
 γει Demetrius Ixion. In alio
 libro ἰκάνει.

108. ἀθετεῖται.

μῆστωρα] γρ. μῆστωρε.
 109. κομείτων Aristarch. κο-
 μείτην Zenodot.

ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην 115
 Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἦνιοπῆα, 120
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
 κεῖσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵπῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὔρεν
 Ἰφιδίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυντόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
 Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130
 καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἡὔτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
 καδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμαῖζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὥρτο θεοῖο καιομένοιο, 135
 τῷ δ' ἵπῳ δέισαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν
 “Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἧ οὐ γιγνώσκεις ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπετ' ἀλκή; 140
 νῦν μὲν γὰρ τοῦτ' Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσιν,
 δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιοι,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.”

128. Ἀρχεπτόλεμον] Ἐρασιπτό-
 λεμον Zenodotus, intactum re-
 linquens Ἀρχεπτόλεμον v. 312.

137. φύγον Aristarchus. φύ-
 γεν alii.

139. δ' αὖτε] νῶϊ Zenodotus.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 145

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

ἀλλὰ τοῦδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων

‘Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἴκετο νῆας·

ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.” 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

“ᾧμοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.

εἵπερ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,

ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες

καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστῶν, 155

τάων ἐν κούρησι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.”

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους

αὔτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ

ἤχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ 160

“Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι

ἔδρῃ τε κρέασίν τ' ἡδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἷξαντος ἐμεῖο

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικᾶς 165

ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.”

Ὡς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,

ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρεῖς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,

τρεῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170

σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,

157. τράπε, διὰ τοῦ *ā*, Aristarchi editiones, idque haud dubie sine augmento, φύγαδε τράπε, ex more Aristarchi. Alii igitur φύγαδ' ἔτρεπε.

163. ἀντὶ τέτυξο] ἀντιτέτυξο

Aristarchus. ἀντετέτυξο Herodianus.

164—166. ἀθετοῦνται, idque etiam ab Aristophane.

166. δαίμονα δώσω] πότμον ἐφήσω Zenodotus.

ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα
 νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τὰδε τείχεα μηχανόωντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσφρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ρέα τάφρον ὑπερβορέονται ὀρυκτὴν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι, 180
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς
 [Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].''

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε
 "Ἐάνθε τε καὶ σὺν, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε, 185
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 ὑμῖν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 [οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνάγοι,]
 ἧ ἔμοι, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὅφρα λάβωμεν
 ἄσπιδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖν ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἅπ' ὥμοισιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων. 195
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων."

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' ἐνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥά Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ἦ᾽δα 200
 "ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἳ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.

177. οἱ Aristarchus. οἱ Diostrophane.

nysius Sidonius.

185. ἀθετεῖται.

189. ἀθετεῖται, etiam ab Ari-

191. ὅφρα λάβωμεν Aristarchus. αἱ κε λάβωμεν alii.

εἵπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοι,
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ." 205

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἑνοσίχθων
 "Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν."

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστῶν
 εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 215

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἵσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

βῆ δ' ἵεναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἥ ρ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε
 [ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο

ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ρ' ἔσχατα νῆας εἵσας 225
 εἵρυσαν, ἡνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν]

ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς
 "αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγγοῖ
 πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἄς, ὁπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἡγοράσασθε, 230

ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος

207. ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος] *confusis scholiastarum annotationibus colligi potest.*

209. ἀπτοεπές Aristarchus, *ἔεργεν* et ἔρυκεν Aristarchi editiones.

213. πύργου τάφρος] τάφρου πύργος Zenodotus, quantum ex

231. ἀθετεῖ Aristarchus.

στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν
[Ἔκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ]. 235

Ζεῦ πάτερ, ἥ ρά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
τῇδ' ἄτῃ ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας·
οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
νῆϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.

ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.”

Ἦς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα, 245
νεῦσε δέ οἱ λαὸν σῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἤκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφιοι ταχείης·
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρὸν,
ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250

οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὕτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
εὔξατο Τυδείδαιο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255

ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
ᾧμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεφόντῃ,

235. ἀθετεῖ post Aristopha- λύμπιος αὐτὸς ὀπάζει.

nem Aristarchus, aptius fore 246. ἀπολείσθαι] ἀπολείσθαι A-
judicans, Ἔκτορος, ᾧ δὴ κῦδος Ὀ- ristarchus.

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265

Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.

ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἷστεύσας ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκεν, 270
αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαιινῶ.

Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
'Ορσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ 'Ορμενον ἦδ' 'Οφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
καὶ Πολυαιμονίδην 'Αμοπάονα καὶ Μελάνιππον.

[πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων,
τόξου ἅπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν 280

“Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι
πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα
καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένοι ἔσται·
αἶ κέν μοι δῶῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ 'Αθήνη
'Ιλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἢ δὺν ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
ἢ ἐ γυναιῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἴσαναβαίνοι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
“'Ατρεΐδῃ κῦδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν,

270. βεβλήκοι Aristarchus. βε- σταφάνει.
βλήκει alii.

284. Schol.: παρὰ Ζηνοδότῳ et Aristophanes.
οὐδὲ ἦν· ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ 'Αρι-

290. ἵππους] ἵπῳ Zenodotus

παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοιςι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας οἷστοὺς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθῶν αἰζηῶν
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα."

Ἦ ῥα καὶ ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρῆφιν ἵαλλεν 300
 "Εκτορος ἀντικρὺν, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἷὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰφ,
 τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῆσιν. 305
 μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν
 ὧς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρῆφιν ἵαλλεν 310
 "Εκτορος ἀντικρὺν, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός.

ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἡνιοχῆα,
 ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὔθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315

"Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυὺς εἶοντα
 ἵππων ἡνί' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανώωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
 ἥτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἷστον,

296. δεδεγμένος Aristarchi editiones. δεδεχμένος Herodianus. Conf. ad Ψ, 273.

304. Αἰσύμηθεν Aristarchus. Αἰσύμηθεν Zenodotus et Ari-

stophanes.

311. καὶ τόθ'] Hanc scripturam et alteram τοῦ μὲν memorat scholiasta.

θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
αὐερόντα παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325

αὐχένα τε στήθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόνenti,
ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
στή δὲ γνύξ ἐριπῶν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330

ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυπεν.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρίηρες ἐταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

Ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ᾤρσεν· 335

οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς·
Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαῖων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἢ ἐλέοντος
ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340

ὥς Ἔκτωρ ᾤπαξε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345

ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολογιῶν Ἀρης.

Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350

αἰψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ·
οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλυνται

337. δ' ἐν πρώτοισι] δὲ πρώτοισι
Aristarchus.

349. Γοργοῦς] Γοργόνος Zenodot.
ὄμματ'] οἷματ' Aristarchus.

ἀνδρὸς ἐνὸς ρίπῃ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
 "Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν."

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 "καὶ λῆν οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσιν, 360
 σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερσεύς·
 οὐδὲ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις νῖδον
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.

ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

εἰ γὰρ ἐγὼ τὰδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμησιν,
 εὖτέ μιν εἰς Ἀἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
 ἔξ Ἑρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀἶδαο,
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς, 370
 ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.

ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὅφρα ἴδωμαι
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνούς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 380

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 "Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

371. 372. Schol.; ἀθετοῦνται
 δύο στίχοι· — οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῃ
 ἦσαν.

377. νῶϊ] νῶϊν Zenodotus.

378. προφανέντε Aristarchus.
 προφανείσα alii. προφανείσας Ze-
 nodotus, probante Herodiano.

πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρός ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσseto δακρύνοντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήseto, λάξeto δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέseto ὀβριμοπάτρη.
 "Ἡρῃ δὲ μᾶστιγι θαῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 ἥμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηκεῖας ἔχον ἵππους.

385

390

395

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐπεὶ ἴδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύσαν
 "βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἕα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
 ὥδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυνῶσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
 ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχῃται.
 "Ἡρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω."

400

405

ὧς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλύμπον.

410

πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον
 "πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἥτορ;

385—387. Schol.: ἀθετοῦνται
 στίχοι τρεῖς.—ἡθέτει δὲ καὶ Ἀριστα-
 φάνης· Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραφεν.

389. λάξeto] λάξυτο Ptolemæus
 ὁ τοῦ Ὁροάνδου.

390. 391. ἀθετοῦνται.

405. ἀπαλθήσεσθον] ἀπαλθήσον-
 ται Aristarchi editio altera.

408. ὅττι κεν εἴπω Aristarchus.
 ὅττι νοήσω alii.

410. δ' ἐξ Aristarchus, ut vi-
 detur. Alii δὲ κατ'.

οὐκ ἑάα Κρονίδης ἐπαμνύμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, ἥ τελέει περ, 415

γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
οὐδὲ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητῃσι κεραυνός·
[ὄφρ' εἰδῆς, γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ πατρί μάχηαι.] 420

Ἦρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ·
ἀλλὰ σύ γ', αἰνοτάτῃ, κύον ἀδδεές, εἰ ἑτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι].”

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425

αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἦρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν

“ὦ πόποι, αἰγιοόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νῶϊ ἑῷ Διὸς ἅντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτῳ,
ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἄ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430

Τρῳσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.”

ᾧς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.

τῇσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν,
ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435

αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους

Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440

ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·

αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζεται· Ὀλυμπος.

415. ἦ Aristarchus. εἰ alii.

420—424. ἀθετοῦνται.

423. σύ γ' γρ. σοί.

ἀδδεές] ἀδεές Aristarchus.

428. νῶϊ] Quidam νῶϊν.

441. ἅμ βωμοῖσι Aristarchus.
ἀμβωμοῖσι Chrysippus. ἀμβώνεσσι
scriptum ἐν τοῖς Διογένοους.

αἰ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε
 “ τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μέν θην καμέτην γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
 οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυνῖα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἄν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
 αἶψ' ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἢν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.”

Ὡς ἔφαθ', αἰ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησῖαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῳέεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἤρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηΐδα
 “ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 [ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ὄψεαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὴν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἑκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

448. καμέτην Zenodotus. κά-
 μετον alii.

449. τοῖσιν] τοῖον Aristarchus.
 470. ἦοῦς] ἄας Zenodotus.

[ἤματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται, 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωμένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
 ἤμενοι οὐτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἔγωγε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρῃ.
 ἐν δ' ἔπεσ' Ὀκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδῃ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ἀσπασίῃ τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἑρεβεννή.
 Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495
 τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηνύδα
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι,
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 αἶψ' ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·

475. 476. ἀθετοῦνται.

Διὸς ἐτράπετο φρήν Zenodotus ex

493—496. ἀθετεῖ Zenodotus,

K, 45.

improbante Aristarcho.

503. ἐφοπλισόμεσθα] ἐφοπλί-

501. ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης] ἐπεὶ ζεσθον Zenodotus.

ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 φεύγειν ὀρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπυδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκκληοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσει,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχει ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμιοισι φέρειν πολὺδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστρῳ διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστρῳ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη
 πῦρ μέγα καίοντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ἰγίης, εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἠοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 εὐχομαι ἐλπόμενος Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθὲνδε κύνας κηρεσσιφορήτους.
 [οὐς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς,
 πρῶϊ δ' ὑπηροῖο σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπιγλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἵσομαι ἢ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἕναρα βροτόεντα φέρωμαι.

513. τούτων] κείνων Aristarchus apud Parmeniscum ἐν τῷ α' πρὸς Κράτητα.

πέσσει] πέσσοι Aristophanes.

524. 525. ἀθετοῦνται.

526. εὐχομαι ἐλπόμενος] ἔλπομαι εὐχόμενος Zenodotus.

528. Schol.: ἀθετεῖται—δὲ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραφεν αὐτόν.

αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μεῖνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἡματα πάντα,
 [τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,] 540
 ὥς νῦν ἡμέρῃ ἥδε κακὸν φέρεי Ἀργείοισιν."

ἌΩς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἵφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοις τελεέστας ἐκατόμβας.]
 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἶσω
 [ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο, 550
 οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.]

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἀμφὶ σελήνην 555
 φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 [ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,]
 πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δὲ τε φρένα ποιμήν·
 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ρόων 560
 Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ δὲ ἐκάστω
 εἶατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

535—537. ἀθετεῖ Aristarchus, nodoto, Aristophane, Aristarcho.

540. abfuit ab Aristarchi editione, ut ex scholiis colligi potest. Illatus ex N, 827. 560. τόσσα] ὥς τὰ quidam. 562. χίλι' ἄρ'] μύρι' ἄρ' (vel μύρια δ', ut est in scholio v. 55.)

557. 558. ἀθετοῦνται ab Zenodoto.

ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἡῶ μίμνον.

565

I.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Λιταί.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβου κρυόντος ἑταίρῃ,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόοντα,
Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τότε Θρήκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαιὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευαν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

5

Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
ἶξον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δακρυχέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηγύδα
“ ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖῃ
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

10

15

20

3. βεβολήατο] βεβλήατο Zeno-
dotus.

4. ἄνεμοι] ἀνέμω Aristophanes.

7. ἔχευεν et ἔχευαν scriptum
memorat schol.

13—16. sic conformavit Ze-
nodotus, ἂν δ' Ἀγαμέμνων ἵστατο

δακρυχέων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔει-
πεν.

16. ὥς ὁ βαρὺ στενάχων] ὥς ὁ γε

δακρυχέων quidam.

18. μέγα] μέγας Aristarchus.

19. τότε Aristarchus. πρὶν
alii.

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἣδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν."
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν 30
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 "Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἣ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσας Ἄργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι, οὕτω που μάλα ἔλπειαι νῆας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πᾶρ τοι ὁδὸς, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
 [ἐστᾶς, αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί].
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κερηκομώντες Ἀχαιοί, 45
 εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθέnelός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ

23—25. ἀθετεῖ Aristophanes.

23—31. Pro his novem versibus duo posuit Zenodotus, ἥτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο θυμὸν ἀχεύων, | τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρατερὸς Διομήδης.

33. μαχήσομαι Aristarchus.

Alii igitur μαχέσσομαι.

36. ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες Aristarchus. ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες Zenodotus.

43. ἄγχι θαλάσσης] ἀμφιέλισσαι quidam.

44. ἀθετεῖται.

Ἰλίου εὖρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.”

ᾠς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον ὤϊες Ἀχαιῶν, 50

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ

“Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος.

οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοὶ, 55

οὐδὲ πάλιν ἔρείει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μῦθων.

ἧ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης

ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

[Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες].

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60

ἐξεῖπω καὶ πάντα διΐξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι

μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἄφρητῶρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος

ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρύνοντος.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65

δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι

λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,

Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.

δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· εἰκὲ τοι, οὔτοι αἰεκές. 70

πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν

ἡμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·

πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.

πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην

βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75

ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν

καίουσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;

57. μὴν] μὲν Aristarchus.

66. φυλακτῆρες] φυλακτῆρας Aristarchus.

73. ὑποδεξίῃ] ὑποδεξίῃ Aristophanes (nam hujus nomen pro Ἀντιφάνους in scholio restituit

Villois.) et Herodianus in Ἰλιακῇ προσφδία, sed ὑποδεξίῃ in τῇ καθόλου προσφδίᾳ.

πολέεσσι δ'] πολέσιν γὰρ Aristarchi editiones.

νῦξ δ' ἦδ' ἡὲ διαρραΐσει στρατὸν ἡὲ σαώσει."

"Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80

ἄμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,

ἦδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἀρης,

ἄμφι τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,

ἦδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

ἐπὶ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστω 85

κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·

καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·

ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν Ἀχαιῶν

ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. 90

οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,

Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

ὃ σφιν εὐφρυνέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 95

"Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν

λαῶν ἐσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν

σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν βουλεύῃσθα.

τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακοῦσαι, 100

κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ

εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,

οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105

ἔξέτι τοῦ ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην

χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀπούρας

78. διαρραΐσει] διαραΐσει Ari- δόρπον ἕκαστος alii. δαῖτα θάλειαν
starchus. Zenodotus.

86. ἅμα στεῖχον Aristarchus. 89. ἀολλέας] ἀριστέας Aristar-
χus. alii.

88. δόρπα ἕκαστος Aristarchus.

οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 πόλλ' ἀπεμυθεύμην· σὺ δὲ σφ' μεγαλήτορι θυμῷ
 εἴζας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 ἡτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
 δῶροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς τε ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὔ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ ὅς τ' ὅσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνείκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπὶ τὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἥν τότε ἀπηύρων,
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι

109. ἀπεμυθεύμην Aristarchus.
 Alii fortasse vel ἀπεμυθεύμην vel
 ἐπεμυθεύμην.

112. πεπύθωμεν Aristarchus.
 πεπιθοίμεν alii.

128. ἀμύμονα] ἀμύμονας Ari-
 starchus. Quod alius scholiasta
 ita invertit ut ἀμύμονα Aristar-
 cho, ἀμύμονας Zenodoto tribuat:
 recte haud dubie, licet ἀμύμονας
 Aristarcho rursus tribuatur v.

270.

130. ἐξελόμην] ἐξ ἐλόμην Ze-
 nodotus.

132. κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν
 Aristarchus pariterque v. 274.
 (ubi in scholio codicis A. scri-
 ptum κούρης βρισηῖς duplici er-
 rore, quorum alterum librarius
 statim ipse correxit restituto
 βρισηῖος.) κούρην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέ-
 γαν alii.

μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ὀνυχίων.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἄστρ' ἄλκι' ἰδὼν Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλκι' χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ' κε μετ' Ἀργεῖν' Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἀργὸς ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκται,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνέδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις ἐγὼ ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν, 150
 Φηράς τε Ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ ἐ δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν 155
 καὶ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δημητῶ—Ἀἰδῆς τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων—
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτέρος εἰμι 160
 ἥδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.”

140. Post hunc versum quidam addiderunt, τὴν γὰρ ἀπ' αὐ-
 τὴς ἐγὼ δώσω ξανθῶ Μενελάῳ.

147. ἐπὶ μείλια] ἐπιμείλια Aristarchus.

155. τιμήσουσιν] τιμήσονται A-

ristarchus.

157. μεταλλήξαντι] μεταλήξαν-
 τι Aristarchus hic et v. 299.

158. δημητῶ] καμφθῆτω Zenodotus et Aristophanes.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 “Ἀτρεΐδῃ κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστ' ἀδιδούς Ἀχιλλῆϊ ἀνακτί·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρότιστα διίφιλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων. 170
 φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἳ κ' ἐλεήσῃ.”

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δεινδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν ὡς πεπιθοῖεν ἀμύμενα Πηλεΐωνα.

Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥήϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δὲ οἳ οἷος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἐνθα θάασεν.

ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “χαίρετον· ἧ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον· ἧ τι μάλα χρεῶ,
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.”

Ὡς ἄρα φωνήσας πρότέρῳ ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέουσιν. 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα
 “μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιῆ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάβρῳ.”

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταῖρῳ. 205
 αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἶος καὶ πίνονος αἰγὸς,
 ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ράχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελούσιν ἔπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιῇν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλῶς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχευεν, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέουσιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἶζεν Ὀδυσσεύος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέριοιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον, ὃν ἐταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱάλλον.

197. ἰκάνετον· ἧ τι μάλα χρεῶ] ἰκάνετον ἡμέτερονδε (ἡμέτερον δὲ Vil-
 lois.) Parmeniscus προφέρεισθαι
 dicitur ab schol. In notatione
 simili ad Θ, 513. est Παρμενίσκος
 ἐν τῷ α' πρὸς Κράττητα ὡς Ἀριστάρ-
 χειον γραφὴν προφέρεται.

203. κέραιε Aristophanes et
 Herodianus. κέραιε alii.

212. αὐτὰρ—ἐμαράνθη] Hanc
 versus scripturam probavit Ari-
 starchus. Alii, αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς
 ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ,
 vel αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαρήνατο,
 παύσατο δὲ φλόξ.

214. ἐπαείρας] ἀπαείρας Ari-
 starchus.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δειδέκτ' Ἀχιλλῆα
 “χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἵσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἥδ' ἐκαὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λήην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δείδιμεν· ἐν δοίῃ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας εὖσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκὴν.
 ἐγγυὲς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διὶ, οὐδέ τι τείει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἐ λύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ δι' ἄν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρὸς, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῇσιν ὀρινόμενους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοὶ, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκάς Ἀργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

222. ἐξ ἔρον ἔντο] Melius scribi αἶψ' ἐπάσαντο, sed nihil se mutare velle annotavit Aristarch.

225. ἐπιδευεῖς] Ex scholiis colligi potest duplicem in libris fuisse scripturam, ἐπιδεῦει et ἐπιδευεῖς, quarum prior Aristarchi fuit, etsi hoc ἐπιδεῦη potius scribendum erat. In textu codicis

Marciani A. ἐπιδεῦης scriptum, ἐπιδεῦεις apud Athen. 1. p. 12 C. ἐπιδευεῖς qui scripserunt, in versu proximo ἡμὲν in ἡμεν mutarunt.

236. ἐνδέξια Aristarchus. ἐν δεξιά Ptolemæus Ascalonita.

242. ἐμπρήσειν] ἐμπλήσειν Aristarchus.

αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζου ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 ὦ πέπον, ἥ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 ' τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἑρῇ
 δώσουσ', αἱ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἤμην νέοι ἢ δὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγούς τε ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ ὅς τ' ὅσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἐπτα γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, αἷς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτὸς,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἥν τότ' ἀπηύρα
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὀμεῖται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἢ δὲ μιγῆναι, 275
 ἢ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὔτε
 ἄστρ' ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι

270. ἀμύμονα] ἀμύμονας Zenodotus. Conf. ad v. 128.

Aristarchus. κούρην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν alii. Conf. ad v. 132.

274. κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν

εἰσελθὼν, ὅτε κεν दाτεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὔθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλεΐδος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἐπτα δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἑνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε ζαθέας ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἷ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἷ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔτινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἥπερ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310

297. τιμήσουσιν] τιμήσονται A-
 ristarchus, ut v. 155.

299. Vid. ad v. 155.

310. φρονέω Aristarchus. κρα-
 νέω alii.

ὥς μή μοι τρύξῃτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. .
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀΐδαιο πύλῃσιν
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὔτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεῖ.
 ἴσῃ μοῖρα μένουσι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἰγὴ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργῶς. 320
 οὐδὲ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον· ἄλγεα θυμῷ,
 αἶεν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
 μᾶστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἷ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνοὺς νύκτας ἴαυον, 325
 ἡμᾶτα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἕνεκα σφετεράων.
 δῶδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἶλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρῶεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἥ οὐχ' Ἐλένης ἕνεκ' ἡυκόμοιο;
 ἥ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340

317. δηΐοισιν ἐπ' Aristarchus.
 δηΐοισι μετ' alii.

322. πολεμίζειν Aristarchus.
 Alii igitur aliter, fortasse πο-
 λεμίζων.

324. δ' ἄρα οἱ Aristarchus. δέ
 τέ οἱ editiones deteriores (αἱ εἰ-
 καιότεραι).

336. εἶλετ', ἔχει δ'] γρ. εἶλετ'
 ἔχειν, probante Herodiano.

Ἄτρεϊδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μή μευ πειράτω εὔ εἰδότος· οὐδὲ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἧ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τεύχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε·
 ἔνθα ποτ' οἷον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίφω,
 αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νήσας εὔ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερεύσσω,
 ὄψεται, ἣν ἐθέλῃσθα καὶ αἷ' κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
 ἧρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐνοσίγαιος,
 ἡματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἠδὲ γυναικάς ἐϋζῶνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσσο' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὐτίς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἄτρεΐδης.—τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδὸν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370

342. αὐτοῦ] αὐτοῦ Ptolemæus Ascalonita.

349. ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ—
ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν] Aliam
scripturam ἤλασεν ἐκτοθι τάφρον

—περὶ δὲ σκόλοπας κατέπηξεν Ari-
starchus dicitur προφέρεισθαι ἐν τῷ
περὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας.

356. πολεμιζέμεν] γρ. πολεμί-
ζειν.

εἴ τινα που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἑξαπατήσῃν,
 αἶεν ἀναιδείην ἐπιειμένος·—οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίῃ, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις 375
 ἑξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλῃς δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκῃλος
 ἔρρῳ· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἶθ' ἐκατόμυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην
 ἀνέρες ἑξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχρεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνωνος Ἀτρείδαιο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἰκάδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναιῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἵτε πτολίεθρα ρύονται·
 τᾶων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνῳρ
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,

383. ἐκάστην] ἐκάστας Aristarchus.

393. σώωσι plerique, probante Ptolemæo Ascalonita. σοῶσι Tyrrannio. σάωσι Apio. Conf. ad v. 681.

394. γυναιῖκα γαμέσσεται] γυναικά γε μάσσεται Aristarchus.

377. ἐθέλωμι Aristarch. ἐθέλωμι alii.

399. γήμαντι Aristarch. γήμαντα alii.

κτῆμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτῆσατο Πηλεΐδης·
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρῆεσσι.
 ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἔλετῇ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὔθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐν ὑπέρσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—
 ὅφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆας τε σόφω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἣν νῦν ἐφράσαντο, ἐμεῦ ἀπομνησίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὔθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθῆτω,
 ὅφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω.”
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ

401. ἐμοὶ Aristarchus, aliam
 memorans scripturam ἐμῆς.

416. ἀθετεῖται, nec legit Ze-
 nodotus.

405. Φοῖβου] νηοῦ Zenodotus.

μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν
 “ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδέσθων, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιπομένην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νήπιον, οὐπω εἰδόθ' ὁμοῖόν πολεμόιο 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τὰδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς, 445
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώνοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατὴρ Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
 μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὅξεί χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ

446. ἡβώνοντα Aristarch. ἡβώ-
 νοντα alii.

447. οἶον] τοῖον Zenodotus.

455. γούνασιν οἷσιν] γούνασ' ἐ-
 μοῖσιν quidam.

ἐφέσσεσθαι] Alii ἐφέσσασθαι,

ut conicere licet ex verbis scho-
 liaſtæ, οὕτως διὰ τοῦ ἐ ἐφέσσεσθαι.

458—461. Hos quattuor ver-
 sus, ab Aristarcho ejectos, ser-
 vavit Plutarchus Mor. p. 26 F.

δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωμένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἑόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵαυον·
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννῇ,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 καί με φίλησ' ὥσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πᾶσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπισχών.

464. ἀμφὶς ἑόντες ab Aristar-
 cho scriptum esse pro ἀντιόωντες
 annotavit Dionysius Thrax ἐν τῷ
 πρὸς Κράτητα.

472. ὑπ'] ἐν Aristarchi edi-

tiones : sed ὑπ' in exemplari suo
 legit Aristonicus, qui in anno-
 tatione sua verbis ὑπὸ ταῖς αἰ-
 θύσαις utitur.

488. γούνεσσι] Alii γούνασσι.

πολλάκι μοι κατέδενυσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἔξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' αἰεκέα λοιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τι σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
 τῶνπερ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἀνθρωποὶ 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε Λιταί εἴσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀτῆς ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἢ δ' Ἀτῆ σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἑξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὦνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένους·
 ὃς δὲ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἀτῆν ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἣτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνου,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμψης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπισθεν ὑπέστη,

492. πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμό-
 γησα] πολλά πάθον καὶ πολλὰ μό-
 γησα Aristarchus.

506. φθάνει] φθανέει Zenodot.

Conf. Φ, 262.

509. εὐχομένοις Aristarch. εὐ-
 ξαμένοις alii.

ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἷτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νημεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·
 525
 δωρητοὶ τε πέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τῶδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἑρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἄμφι πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνᾶριζον,
 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἑραννῆς,
 Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὥρσεν,
 χωσαμένη ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῶ ἄλωῃς
 Οἰνεὺς ῥέξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας,
 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μεγάλοιο.
 ἦ λάβετ' ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 ὥρσεν ἔπι χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἁλώην·
 540
 πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῇσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 545
 τόσσοις ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἦ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἄμφι σὺδς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγνὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφίλος πολέμιζεν,
 550

537. ἦ λάβετ' ἦ οὐκ ἐνόησεν] ἐκλάθετ' οὐδ' ἐνόησεν Zenodotus.

540. ἔρδεσκεν] ἔρεζεν scriptum

profert Ammonius ἐν τῷ περὶ τῶν
 ἐπὶ Πλάτωνος μετενηνεγμένων ἐξ Ὀ-
 μήρου.

τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐνυίνης
 Ἰδεῷ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε—καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνὴρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων—
 τῇ ὅγε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσπων, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Αἰῖδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχῳ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἑρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὁμάδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὅπποθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγουν, τὸ μὲν ἥμισυ οἶνοπέδοιο,
 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580

551. οὐδ' ἐδύναντο] οὐδ' ἐθέλεσκον
Aristophanes.

564. κλαῖ', ὅτε μιν Zenodotus.
κλαῖεν ὁ μιν Aristarchus.

574. δὲ λίσσοντο Aristarchus.
δ' ἐλλίσσοντο alii.

580. ψιλὴν] ψιλῆς Aristarch.

πολλά δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρέφους θαλάμοιο,
 σεῖων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
 πολλά δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλά δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοῖ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζώνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστν ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανώνντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ
 εἷξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτως.
 ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἶη,
 νηυσὶν καιομένεσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δῆς,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν." 605
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖε, διοτρεφές, οὔτι με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἵσῃ,
 ἣ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμή
 ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610

584. κασίγνηται Aristarchus.
 κασίγνητοι alii.

602. δώροισι] δώρων Aristarch.

605. τιμῆς] τιμῆς (genitivo

594. δέ τ' ἄλλοι] δέ δήμοι (?) casu) quidam.
 Zenodotus.

ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κῆδεν ὅς κ' ἐμὲ κῆδῃ.
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν."

615

Ἡ καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ

620

Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν
 "διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

625

ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῇ

τῇδ' ἔγ' ὀδῶ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα

χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἑόντα,

οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγάλητορα θυμὸν

σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἐταίρων

630

τῆς ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,

νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος

ποινήν ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,

τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνων

635

ποινήν δεξαμένον. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης

οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,

612. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων] ἐνὶ στήθεσιν ἀχεύων Aristarch. ὀδυρόμενος, κινυρίζων Zenodotus.

632. τε] γε Aristarch. Idem utrum φονῆος probaverit an, quod est in aliis libris et apud Eustathium p. 780, 1., φόναιο, non prodidit scholiasta, qui tamen

quum Aristarchi scripturae καὶ μὲν τίς γε addat, κασιγνήτοιο δὲ κασιγνητικοῦ, probabile est Aristarchum φόναιο probasse, ut v. 567. In textu codicis Marciani est φονῆος superscripto οιο.

633. τεθνηῶτος Aristarchus. τεθνηῶτος alii.

ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμὸν,
αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἶμεν 640
πληθύνος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἴισαο μυθήσασθαι· 645
ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλφ, ὅππότε κείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρεΐδης ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, 650
πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἑκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἴω.” 655

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν ἅλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
αἱ δ' ἐπιτειθόμεναι στορέσαν λέχος ὥς ἐκέλευσεν, 660
κῶεά τε ῥῆγός τε λῖνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἐνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῶ διᾶν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὔδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδῃ καλλιπάρῃος. 665
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἴφιδι εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε διὸς Ἀχιλλεὺς

641. πληθύνος] ἀθροίοι Zenodot.

653. σμῦξαι] Schol.: Ἀρίσταρχος οἶδε καὶ τὴν “φλέξαι” γραφὴν.

657. σπείσαντες] λείψαντες Aristarchi editio altera aliaque editiones veteres multae.

660. ὥς ἐκέλευσεν] ἐγκονέουσai Zenodotus.

664. τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν] τῷ δὲ γυνή παρέλεκτο Κάειρ', ἣν Zenodotus.

Σκῦρον ἔλων αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν 670
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὼν, ἕκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἧ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
ἧ ἀπέειπε, χόλος δ' ἐτ' ἔχει μεγάλητορα θυμόν;” 675

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναινεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
αὐτὸν σὲ φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680
ὅπως κεν νῆας τε σόφς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
αὐτὸς δ' ἡπείλῃσεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν
νῆας εὖσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
οἰκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτετε τέκμωρ 685
Ἴλιου αἰπείνῃς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
χεῖρα ἐνν' ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει, 690
ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔπηται
αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
[μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν].
δὴν δ' ἄνω ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν 695
ὠψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

680. αὐτὸν σὲ Ptolemæus Ascalonita. αὐτόν σε alii.

681. σόφς] σάφς vel σαῶς Aristarchi editio altera, σόφς vel σοῶς prior.

688—692. ἀθετοῦνται.

692. ἀθετεῖ Zenodotus.

694. ἀθετεῖ Aristophanes et Aristarchus, nec legit Zenodot. ἀγασσάμενοι] γρ. φρασσάμενοι.

μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορήσιν ἐνῆκας. 700
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν εἴσομεν, ἣ κεν ἴησιν,
 ἣ κε μένη· τότε δ' αὔτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι."
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Κ.

Δολώνεια.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαϊῶν
 εὔδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠυκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὕμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων

698. μηδ' Aristarch. μη alii. I. Ἄλλοι] ἄλλοι Zenodotus

700. ἐνῆκας] ἀνήκας scriptum aliiue.

ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων.

νειόθεν ἐκ κραδίδης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
 ἥτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἴλιόθι πρὸ,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας
 ὑψόθ' ἐόντι Διὶ, μέγα δ' ἔστene κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
 Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτύναιτο,
 ἥτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθείς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἰθωνος μεγάλιο, ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

ὧς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὑγρὴν
 ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυπεν
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰέρας
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ.

τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθῶν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος
 “τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορύσσεαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

10. τρομέοντο] φοβέοντο Zeno-

dotus.

18. ἔπι Pamphilus. ἐπὶ Pto-

lemæus Ascalonita.

25. αὐτῷ Tyrannio. αὖ τῷ Pto-

lemæus Ascalonita.

32. ἀνστήσων Aristarchus διὰ

τοῦ ν. Zenodotus igitur ἀστήσων
 et v. 176. ἄστησον, ut ἀστήσεσθαι

B, 694.

38. ὀτρυνέεις Aristarch. ὀτρύν-

εις alii.

ἐπίσκοπον Aristarchus. ἐπισκο-

πὸν quidam. ἔπι σκοπὸν Nicias.

10

15

20

25

30

35

δείδω μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν
 νύκτα δι' ἄμβροσίν· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”

40

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.”

45

Ἐκτορείους ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν
 οὐ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.

50

[ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.]
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διῶν
 εἵμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.

55

κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὁπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 “πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἡδὲ κελεύεις;
 αὔθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθης,
 ἡὲ θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὔ τοῖς ἐπιτεῖλω;”

60

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “αὔθι μένειν, μή πως ἀβροτάζομεν ἀλλήλοιν
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἥ κεν ἔησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,

65

41. ἔσται] γρ. ἐστίν et εἴη. ἐστί
 Demetrius Ixion.

46. θῆχ'] εἴχ' fuit ἓν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων.

48. ἐπ'] ἐν Aristarchus.

51. 52. ἀθετοῦνται ab Ari-
 stophane et Aristarcho.

53. Αἴαντα] Αἴαντε Aristarch.
 apud Didymum.

54. ἐπὶ] παρὰ Aristarchus.

πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα. ὧδέ που ἄμμιν 70
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἱεὶ κακότητα βαρεῖαν.”

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
αὐτὰρ ὁ βῆ ρ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.

πὰρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ρ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεεῖντο μύθῳ

“ τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
[ἤε τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;]
φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;” 85

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέγκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῇ
ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90
πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυνῖα. 95
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὅφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

79. ἐπέτρεπε Aristarch. ἐπέ-
τραπε alii.

84. ἀθετεῖται.

95. ἐκθρόσκει] ἐκ θρώσκει Ni-
cias. Idem ὑπο pro ὑπό.

98. ἦδὲ καὶ] ἦδέε' Zenodotus.

δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵναι· οὐδέ τι ἴδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσωσι μάχεσθαι.” 100

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γεῆνιος ἵπποτα Νέστωρ
“ Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὗ θην Ἐκτορι πάντα νήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105

κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἔφομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110

ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσῃς, οὐδ' ἐπικεύσω, 115

ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶφ' ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λίσσόμενος· χρεῖω γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνω εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλάξ. 125

ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γεῆνιος ἵπποτα Νέστωρ
“ οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει

115. εἴπερ Aristarchus. εἰ καὶ ut suspicatur schol.
alii.

124. μάλ'] μέγ' Demetrius ἡγερέεσθαι Aristarch. ἡγερέ-
Ixion, fortasse cum Aristarcho, εσθαι alii.

Ἄργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.”

130

ὣς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν
διπλῆν ἐκταδίην, αὐλῇ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν
“τίφθ' οὔτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρεῖ᾽ ὅσον ἵκει;”

135

140

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ἔπει, ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὄντ' ἐπέοικεν
βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

145

ὣς φάθ', ὁ δὲ κλισίῃνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς
παικίλον ἀμφ' ὥμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκὸς
λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
εἶδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοῶς ἀγραύλοιο,
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' ἄντην
“ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;

150

155

134. οὐλῇ Aristarchus. οὐλῇ ristophanes.
Nicias.

146. ἔπει] ἔπε' Aristarchus.

159. ἔγρεο] ὕρσεο Aristarchi
editio altera.

153. σαυρωτῆρος] σαυρωτῆρας A-

οὐκ αἶεις ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμοῖ πεδίῳ
εἵταται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει·” 160

“Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“σχέτλιός ἐσσι, γεραίε· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραίε.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖα βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἰ μ' ἐλεαίρεις.”

“Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγειν ἥρωες.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὔρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε καθ' ὕλην
ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190

161. δ' ἔτι.] δέ τε Aristarchus.
δ' ἀπὸ alii et ἔργει pro ἐρύκει.

169. φίλος] τέκος Aristophan.

176. ἄνστησον Aristarchus διὰ
τοῦ ν. ἄστησον Zenodot. Conf.
ad v. 32. et B, 694.

[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
 “οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
 αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.”

ᾧς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλὴν. 195

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκῶν διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὕβριμος Ἐκτωρ 200

ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐφ' αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήνenti μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205

ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηῖον ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσω τε μητιώσῃ μετὰ σφίσιν, ἣ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ ἐπάλινδε
 αἶψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς. 210

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ αἶψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 “Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ δ' τοῦ ἐνόησεν

ὅπως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.” 225

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
ἤθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,
ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλῃσθα, 235
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σύγ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείῳ
καλλεῖπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσσεαι αἰδοῖ εἰκων,
ἐς γενεὴν ὀρώων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.”

Ὡς ἔφατ', ἔδδισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
“εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην,
οὔ περὶ μὲν πρόφρων κραδίῃ καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
“Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·
εἰδῶσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
ἀλλ' ἵομεν· μάλα γὰρ νῦξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἡώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παράχκεν δὲ πλέων νῦξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

225. τε] τι Aristarchus.

240. ἀθετεῖται, nec legit Zenodotus.

242. κελεύετε μ' Aristarchus.
κελεύετ' ἔμ' Alexio.

246. γ' ἐσπομένοιο] γε σπομένοιο

Ptolemæus Ascalonita.

252. παρῶχηκεν] παροίχωκεν Aristarchus et Dorotheus.

πλέων] γρ. πλέω.

253. ἀθετεῖ Aristophanes, nec legit Zenodotus.

- Ὡς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην.
 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηὶ λέλειπτο—
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταῖτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζήων.
 Μηριόνης δ' Ὀδυσῇ δίδου βιδὸν ἠδὲ φαρέτρην 260
 καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 εὔ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265
 τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίφ' Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλφ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορῆναι. 270
 δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθειῖσα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγυὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν 275
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἤκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη
 “κλυθὶ μεν, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 280
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.”
 Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης

258. ἄλλοφον] ἄλοφον Aristarchus. mæus Ascalonita.

275. Παλλὰς] πελλὸν Zopyrus

266. Ἑλεῶνος] Ἑλεῶνος Ptolemaeus ἐν τετάρτῳ Μιλήτου κτίσει.

“κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 σπεῖό μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ’ ἔσπεο Τυδείδῃ δίφῳ 285
 εἰς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾗει.
 τοὺς δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κεῖσ’· ἀτὰρ αἶψ’ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοὶ, δῖα θεᾶ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καί με φύλασσε.
 σοὶ δ’ αὖ ἐγὼ ρέξω βοῦν ἥνιν εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὐπὼ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ρέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

Ὡς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ’ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
 οἱ δ’ ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρη μεγάλοι,
 βάν ῥ’ ἵμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἃν νέκυας, διὰ τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασ’ Ἐκτωρ
 εὐδειν, ἀλλ’ ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὅγε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν
 “τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ’ ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἀριστοὶ ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅστις τε τλαίῃ, οἳ τ’ αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ’ ἡμετέρησι δαμέντες 310
 φύξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ’ ἐθέλουσιν

291. παρίστασο] παρίσταο Zenodotus, Aristarchus et editiones pleræque: quod probandum videtur, sed ita ut etiam aliis locis restituatur, ubi nunc ἵστασο legitur, Λ, 314. Ρ, 179. Od. X, 233.

καὶ με φύλασσε] καὶ πόρε κῦδος Zenodotus.

292. ἥνιν] ἥνιν Tyrannio.

306. οἳ—Ἀχαιῶν Aristarchus. αὐτοὺς (καλοὺς Aristophanes) οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα Zenodotus et Aristophanes.

νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,

κῆρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος,

315

ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·

αὐτὰρ ὁ μῶνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

ὅς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν

“Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῶνα

νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.

320

ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχειο, καί μοι ὅμοσον

ἣ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ

δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·

τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι

325

νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι

βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν, ἣ μάχεσθαι.”

ὣς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὅμοσεν

“ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,

μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος

330

Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεῖσθαι.”

ὣς φάτο καὶ ῥ' ἐπὶ ὄρκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ἠρόθυνεν.

αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,

ἔσματο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,

κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,

335

βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν

ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,

βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα

διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν

340

317. κασιγνήτησιν] κασιγνήτοις
Zenodotus.

321. ἀνάσχειο Aristarchus διὰ
τοῦ ο. Alii igitur ἀνάσχειν: nisi,
quod quidam conjecerunt, illud
διὰ τοῦ ο in annotatione scholi-

astæ corruptum ex διὰ τοῦ α, ut
alii ἀνίσχειο scripsisse dicantur.

332. ἐπώμοσε Aristarch. ἀπό-
μοσε alii.

335. ἐπι] ἐπι Ptolemæus As-
calonita.

οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων.

ἀλλ' ἑωμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο

τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν
καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθήησι πόδεσσιν,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
ἔγχει ἐπαΐσσω, μή πως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ."

345

Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλιθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.

350

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί· εἰσιν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—

τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.

ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.

355

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηnekές ἢ καὶ ἔλασσον,
γυνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους, λαιψήρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγόμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὠρμήθησαν.

ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,

360

ἢ κεμαῖδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθήησι μεμνηκῶς,
ὥς τὸν Τυδεΐδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

341. τις Aristarchus et editiones pleraeque. τοι alii.

343. κατατεθνηώτων Aristarchus. κατατεθνηώτων alii.

346. παραφθαίησι habent "σχεδὸν αἱ πᾶσαι," ut ait schol. Alii igitur aliter, fortasse παραφθήησι, quod nunc legitur ex conjectura restitutum.

347. ἐπὶ Aristarchus. ποτὶ alii.

349. Ὡς—νεκύεσσιν Aristarchus. ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοήν

ἀγαθὸς Διομήδης· | ἐλθόντες δ' ἐκάτερθε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν Aristophanis aliorumque editiones.

354. ἐπεδραμέτην] ἐπιδραμέτην Aristarchus. Errare videtur scholiasta qui ἐπεδραμέτην Aristarcho tribuit.

359. ὠρμήθησαν] ὀρμήθησαν Aristarchus, ut videtur.

362. τε omisit Aristarchus. Scripsit igitur ὑλήεντα sine elisione.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσω προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “ ἦέ μὲν, ἦέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.”

Ἦ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων εὖξου δουρὸς ἀκωκῇ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
 βαμβαίνων—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων— 375
 χλωρὸς ὑπαὶ δείους. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' αἰψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἤυδα
 “ ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ὕμνιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 “ θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος 385
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων;]
 ἦ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων—ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνία— 390
 “ πολλῇσιν μ' ἄτῃσι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἡνώγει δέ μ' ἰόντα βοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

372. Ἦ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν] Ascalonita.

Scribunt quidam (μεταγράφοις)
 καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε.

387. ἀθετεῖται, etiam ab Ari-
 stophane rejectus.

373. εὖξου] εὖξοῦ Ptolemæus

391. ἤγαγεν] ἤπαφεν Aristoph.

ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πύθεσθαι
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θαῖ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύετε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 “ἦ ρά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλῃ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιώσιν μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αἴθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε
 ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.]”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἵρεαι, ἦρως,
 οὔτις κεκριμένη ρύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάrai, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολὺκληται ἐπίκουροι
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 “πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν

397—399. ἀθετοῦνται ab Aristophane et Aristarcho.

398. βουλεύετε — ἐθέλοιτε]

Schol.: ἐν ἄλλῃ “βουλεύουσι — ἐθέλουσι.”

408. δ' αἶ] δαὶ Aristarchus.

409—411. ἀθετοῦνται.

413. καταλέξω Aristarchus.

ἀγορεύσω alii.

εὔδου³, ἢ ἀπάνευθε; δίδειπέ μοι, ὄφρα δαείω.” 425

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός
 “τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλδς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
 Θρηήικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, παῖς Ἡϊονῆος. 435

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θεΐειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖσι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταβνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἦέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἦέ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦέ καὶ οὐκί. 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθῶμεν,
 ἤ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θαὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 ἢ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκὲτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.”

Ἥ καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσειν ἔλασσεν 455

431. ἱππόδαμοι] ἱππόμαχοι (vel ἱππομάχοι) Aristarchus.

445. ἦέ κατ' Aristarchus. ἢ ῥα κατ' alii.

447. γε, Δόλων, ἐμβάλλεο] γε δολῶν ἐμβάλλεο quidam.

452. ὀλέσσης] ὀλέσαις (?) Aristarchus.

φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν
 καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεὺς

460

ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤῤα
 “χαῖρε, θεᾷ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἰέρας

465

θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες.

470

οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριαδὸς πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.

475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρειθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν
 “οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίψαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους”
 ἢ ἐσὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

480

ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσέ μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὥρνυτ' αἰκίης
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἶματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 αἶγεσιν ἢ οἷεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπ' ὤχετο Τυδέος υἱός,

485

463. ἐπιδωσόμεθ' Aristarchus.
 ἐπιβωσόμεθ' alii.

465. et 505. ὑψόσ'] ὑψοῦ Ari-
 starchi editio altera.

ὄφρα δυνώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὄντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεύς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀθήσεσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 [τὴν νύκτ', Οἰνεῖδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαιεῖν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφάυσκων Διομήδεϊ δίῳ.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἣ ὅγε δίφρον ἔλων, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῦ ἐξερύει, ἣ ἐκφέρει ὑψόσ' αἰέρας, 505
 ἣ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἵσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον
 “νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης, 510
 μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.”

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θαὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,

489. πλήξειε Aristarchus. πλή-
 ξασκε alii.

497. ἀθετεῖται, etiam ab Ze-
 nodoto et Aristophane rejectus.

505. Vid. ad v. 465.

513. ἐπεβήσετο Aristarchus.
 ἐπεβήσατο alii.

515. ἀλαοσκοπιήν] ἀλαὸν σκυ-
 πὴν Zenodotus.

ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
 ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὡς ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι, 520
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῇσιν,
 ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅσσοι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσι Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
 μᾶστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην 530
 [νῆας ἐπιγλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 535
 αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασπαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

Οὕπῳ πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540
 καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαράντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν.
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 “εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ὅπως τούσδ' ἵππους λαβέτην· καταδύντες ὅμιλον 545
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;

522. Hunc versum post 519. starchus.
 transposuit Zenodotus.

534. Non legit Zenodotus.

538. κατὰ φρένα] μετὰ φρεσὶ
 Aristarchus.

539. οἱ ἄριστοι] ᾧριστοι Ari-

545. λαβέτην Zenodotus. λά-
 βετον alii.

546. σφωε πόρεν Aristarchus.
 σφῶϊ πόρεν Zenodotus.

αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡελίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἔων πολεμιστῆς·
ἀλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα.

550

ἀλλὰ τιν' ὕμῃ δῶ δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη·”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

“ ὦ Νέστορ Νηληϊᾶδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

555

ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἥπερ οἶδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυνδες, οὓς ἐρεεῖνεις,

Θρηῆκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομῆδης

ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.

560

τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,

τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο

“Εκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.”

ἌΩς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μῶνυχας ἵππους

καρχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.

565

οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,

ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμᾶσιν

φάτνῃ ἐφ' ἱππέϊ, ὅθι περ Διομῆδεος ἵπποι

ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,

νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος

570

θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαῖατ' Ἀθήνη.

αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση

ἐσβάντες, κνήμας τ' ἠδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.

αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν

νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἥτορ,

575

ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.

τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ

548. ἐπιμίσσομαι] ἀναμίσσομαι
Demetrius Ixion.

579. ἀφυσσάμενοι] ἀφυσσύμενοι
Aristarchus.

δείπνῳ ἐφίζανέτην, ἀπὸ δὲ κρατῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσσάμενοι λείβον μελιγδέα οἶνον.

Λ.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
ἄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλήην, πολέμιοι τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στᾶσ' ἦυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ἄρβι', Ἀχαιῶσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἡὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.]
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νόροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνιοι,
δῶδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέριοι· 25

13. 14. ἀθετοῦνται ab Aristophane, nec legit Zenodotus.

κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἅστε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἥλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῶριν,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἑείκοσι κασσιτέριοι
 λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνιοι. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφές, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδοῦπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσιοι Μυκῆνης.
 Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένητ' ἡῶθι πρό. 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὥρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἤκεν ἑέρσας

26. κυάνεοι—ὀρωρέχατο] σμερ-
δαλέοι—ἐλειχμῶντο Aristophanes.

27. ἴρισσιν] Ἐρίδεσσιν Zenodot.

35. λευκοὶ] λευκοὶ a quibusdam
scriptum memorat schol., cui
simillimum est μαλακοὶ ἴον a
quibusdam non minus imperite

scriptum in Od. E, 72. ubi vide
quæ in annotatione ad scholia
dixi p. 249.

38. αὐτοῦ Aristarchus. αὐτῷ
alii.

40. ἀμφιστρεφές Aristarchus.
ἀμφιστεφές alii.

αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλεν
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προΐάψειν. 55

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρῳσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα διῶν
ἡΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60

Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυν νέφεα σκίοεντα,
ὥς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ 65
λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι βορόντες 70
δήουν, οὐδ' ἑτεροὶ μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
θύνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθεῖατο, ἥχι ἐκάστω
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

[πάντες δ' ἡτιόνωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὔνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατὴρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἥμαρ,

62. οὐλῖος] αὐλῖος quidam.

72. ὑσμίνῃ—ἔχεν Aristarchus.
ὑσμίνῃ—ἔχον alii.

78—83. ἀθεοῦνται, etiam ab
Aristophane, nec legit Zenodot.

τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 85 ἥμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἡμερος αἰρεῖ,
 90 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
 ἦτοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ
 95 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιῖδυσε χιτῶνας·
 100 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσὸν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δ' ὡς Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας· ὁ μὲν νόθος ἡμιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 105 Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόσχοισι λύγοισιν,
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀποίωνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
 110 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θεῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

86. δεῖπνον] δόρπον Zenodotus.

92. Βιήνορα] Βιδύνορα Aristarchus.

94. ἀντίος] ἀντίον Zenodotus et Aristophanes.

97. ἐγκέφαλος δὲ] ἐγκεφαλόνδε Apollonius, delete versu 98.

100. περιῖδυσε χιτῶνας] Schol. γράφεται ἐν τισι "κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα."

101. ῥ' omisit Zenodotus. Βή- ρισον Posidippus.

103. ἑόντας] ἑόντε Aristarchus.

104. ὦ] ὄν Zenodotus.

ὥς δὲ λέων ελάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥήϊδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
 ἣ δ' εἶπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιῷ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμηῆσαι ὄλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

115

120

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 νίεας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
 τοῦπερ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναξέσθην
 “ζῶγρει, Ἀτρεὺς υἱε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθειτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

125

130

135

Ὡς τῷγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μειλίχοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν
 “εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νίεες ἐστὼν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ,
 αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἅψ' ἐς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λάβην.”

140

123. 138. δαΐφρονος] κακὸφρονος
 Zenodotus.

128. φύγον Aristarchus. φύ-
 γην alii.

132. Ἀντιμάχοιο δόμοις] Ἀντι-
 μάχου πατρὸς Zenodotus.

133. ζωὸς] ζῶν Aristophanes.

142. τοῦ] οὗ Zenodotus. τοῦ

Ἦ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὑπτίος οὔδαι ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάρειξε, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
 τοὺς μὲν ἕασ'· ὁ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἵππεῖς δ' ἵππῃας—ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κοινὴ
 ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—
 χαλκῷ δηϊώοντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδήλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ 155
 πάντα τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
 ἡνίοχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς ἐκ τε κοινῆς
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον καὶ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίον φεβέοντο, βόες ὥς,

probavit Aristarchus, qui sφoῦ
 a quibusdam scriptum memo-
 ravit.

144. οὔδαι ἐρείσθη] οὔδας ἔρεισεν
 Aristarchus.

146. τμήξας] πλήξας Aristarch.
 157. ἐπειγόμενοι Aristarchus.
 Alii igitur aliter, fortasse ἐπει-
 γομένου vel ἐπειγομένη.

ἄστε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο,
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχρעי̇ θυεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
 ἵζεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἄστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύσασα 185
 “βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς ἦ βλήμενος ἰφ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίζω
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πύδας ὠκέα Ἴρις
 “Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,

179. 180. ἀθετοῦνται, nec legit Zenodotus.

180. ἀθετεῖ Aristophanes.

184. δ' ἄστεροπὴν Aristarchus. δὲ στεροπὴν alii.

τύφῳ ὑπέειπε μάχη· τὸν δ' ἄλλος λαὸν ἄσπευ·
 μάχασθαι δεινὸν κατὰ κρατερὴν ὑπάρχει.
 αὐτὰρ ἔπει, κ' ἢ ἵωνι τυτὸν ἢ Θηραίων· ἴδ'
 εἰς ἵππων ἄσπευ, τότε τοι κρατερὴ ἐγγυαλῆε,
 κτενεῖται εἴποιε νῆας ἐπὶ ποταμῷ Ἀφύκῳ·
 δῖόν τ' ἡέλωε καὶ ἐπὶ κλέφας ἱερὴ εἴδῃ."

205

"Ἡ μὲν ἄρ' οὕτως εἰπὼς ἀπέβη πρὶν ἀνὰ Ἴων.
 Ἔσται ἢ ἔξ ὅθεν σὺν τεύχεσσιν αἶψα χαλῆζε,
 πᾶλλον δ' ὄξεια δοῖρα κατὰ στρατὸν ἄσπευ πάντι,
 ὀτρύνει μάχισσας, ἔγειρε δὲ φύλακιν αἰήρ.
 αἱ δ' ἐλελήχοντο καὶ ἑσπέρην ἔσταν Ἀχαιοί,
 Ἀργεῖοι δ' ὑπερβάντο ἐκαστοὶ αὐτὰρχοι,
 ἀσπίδῃ δὲ μάχη, σπῆν δ' αὐτῶν· οἱ δ' Ἀργεῖοι
 πρῶτον ἵωνσ', ὅθεν δὲ πρὶν προμαχέσθαι ἀπέρπον."

210

215

"Ἐσπετε νῦν μοι, Μυῖον Ὀϊάστῃ ἵωνσ' ἔχοντα,
 ἔσται δὲ πρῶτος Ἀργεῖος ἀπὸν ὄψιν
 ἢ αὐτὸν Τρῶν· τίς κείνῳ ἐπικύρει."

220

"Ἰφιδάμας Ἀντρηγεῖδης, ἥς τε μέγας τε,
 ἔξ τρῶν ἐν Θούῃ ἐκιδέσθαι, μὲν αἶψα
 Κρονίῃ, τῶν δ' ἵωνσ' ἵωνσ' ἐν πρῶτῳ ἔσται
 ἀντιπρῶτος, τίς τῶν Θεῶν καλίσταρον
 αὐτὰρ ἔπει, δ' ὅθεν ἐκιδέσθαι ἔσται μετῶν,
 αὐτὰρ μοι κτενεῖται, ἵων δ' ἴπῃσι τεταρταῖα ἴδ'
 ἤντας· ἢ ἐκ βαλάνων μετὰ κλέος ἔσται Ἀχαιοί
 σὺν ἱπποδὲκα νηυσὶ κτενεῖται, αἱ δ' ἔσται
 τὰς μὲν ἔπει· οἱ Περσέων ἵπῃσι νῆας ἵπῃσι,
 αὐτὰρ ὁ περὶ ἵων εἰς Ἴων ἐκιδέσθαι,
 ἔξ ὅθεν τὸν Ἀτρεΐδαν Ἀργεῖος ἀπὸν ὄψιν
 αἱ δ' ἴπῃσι δὲ σπῆν ἵπῃσι ἐπὶ ἀντιπρῶτος ἵπῃσι,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἀναστε, παρα, τίς αἱ ἔσται ἔσται
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζῆλον, δόρυκος εἰσεδοί."

225

230

210. ἄσπευ Antarchus. ἀσπευ,
 Zenodotus et Aristophanes.

222. μῦλον] ἔχον Zenodotus.

230. αἶψα] Schol. : ἄσπευ, καὶ
 ἔξ ὅθεν ἵων.

νύξ, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεὶρὶ πιθήσας· 235

οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
καὶ τόγε χεὶρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὥστε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χεῖρὸς
σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240

ὥς ὁ μὲν αὔθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλ' ὑπέστη,
αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάρξεν,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κῶν, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
πρεσβυγενὴς Ἀθηνηορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος. 250

στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα διόν,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.

ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο, 255
ἀλλ' ἐπόρουσε Κῶνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.

ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὔτῃσε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260

τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀΐδος εἶσω.

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχρ' ἑ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265

ὄφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,

ὀξεῖαι δ' ὀδῦναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσιν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
 δριμύ, τό τε προΐεσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270

Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὥς ὀξεῖ' ὀδῦναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαιο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνίοχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς 275

“ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

Ὦς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας 285
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἶχετ' ἀνὴρ ὦριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.” 290

Ὦς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἢ λέοντι,
 ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦ Τρῶας μεγαθύμους
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολογῶ ἴσος Ἀρῇ. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρῶτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνη ὑπεραεῖ ἴσος ἀέλλῃ,
 ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἄσαϊον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην,
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἥδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ' ὦρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὄγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305

ἀργεστᾶο Νότιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρῶφι κῦμα κυλινδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδνεται ἔξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἑκτορι δάμνατο λαῶν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 310
καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομῆδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς

“Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.” 315

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομῆδης
“ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῳσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἥπερ ἡμῖν.”

Ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 320
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.

τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τῷ δ' ἂν ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρῳ
ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον 325
ὥς ὅλεκον Τρῶας παλινورμένῳ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
νῆε δ' ὧν Μέροπος Περκωσίου, δὲ περὶ πάντων
ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν 330
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι

325. θηρευτῆσι] Schol. : διχῶς,
θηρητῆρσι καὶ θηρευτῆσι. Eadem
varietas annotata ad M, 41.

326. παλινورμένῳ Aristarchus
et Hermapias. πάλιν ὀρμένῳ Ty-
rannio.

πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριζεν. 335

Ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδεὺς υἱὸς Ἀγαστροφον οὕτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θύνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἐκτωρ δ' ὅξυ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα 345
 “νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλινδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
 ἄκρην κακὴν κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκὸς,
 οὐδ' ἵκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
 στῇ δὲ γυνὴ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὄρχετ' ἐρωήν
 τῇλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταεῖσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ αἶψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 δουρὶ δ' ἐπαΐτσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι

348. μένοντες] μένοντε Zenodot. dotus.

356. ἀθετεῖ Aristarchus post
 Aristophanem, nec legit Zeno-

359. ἄμπνυτο] γρ. ἐμπνύνθη.

ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.”

Ἦ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο,
 Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν,
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.

ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν

καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
 ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσας

ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα
 “ βέβλεαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.

οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἷτε σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.”

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “ τοξότα, λωβητῆρ, κέρα ἀγλαὰ, παρθενοπιῖπα,

εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεαι αὐτως.

οὐκ ἀλέγω, ὥσεί με γυνὴ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῦ.

ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκῆριον ἄνδρα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεῦθων

368. ἐξενάριζεν Aristarchus. 392. ἄνδρα Aristarchus. αἶψα
 ἐξενάριζεν Zenodotus. alii.

391. ἐπαύρη] γρ. ἐπαύρω.

πίθεται, οἶωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναικες.” 395

Ὡς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων
ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὅπισθε καθεζόμενος βέλος ὤκν'
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνῃ δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινῇ.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνίοχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
“ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἶ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἶ κεν ἀλώω
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιοι,
ὃς δὲ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἥτ' ἔβλητ' ἥτ' ἔβαλ' ἄλλον.” 410

Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὁ δὲ τ' εἷσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
θῆγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένυσσιν,
ἀμφὶ δὲ τ' αἴσσονται, ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἐόντα,
ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο
Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420
οὔτασεν ἄμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρὶ,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν.
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰῖξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425

395. περὶ πλέες] περίπλεες Ty- σι, πῆμα δὲ ἔλσαν Zenodotus.
rannio.

424. πρότμησιν] πρότμηστιν Aristarchus.

413. σφίσι πῆμα τιθέντες] σφί-

τοὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὐτάσε δουρὶ,
αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
“ ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο,
σήμερον ἢ δαιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἰππασίδησιν,
τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.”

430

“ Ὡς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλου ἡρήρειστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐργαθεν, οὐδέ τ' ἔασεν
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φῶτός.

435

γινῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὔτι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
ἅψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν

440

“ ἄ δεῖλ', ἢ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.”

445

Ἦ καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέφας ἐβεβήκει,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν ὄρῳ πῆξεν
ῶμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο διῶς Ὀδυσσεύς

“ ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.

450

ἄ δεῖλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοὶ
ῶμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.

αὐτὰρ ἐμ', εἴ κε θάνω, κτεριῶσί γε δῖοι Ἀχαιοί.”

455

437. χροά Zenodotus. χρὸς Zenodotus.
Aristarchus.

454. ῶμησταὶ Aristarch. ὠμῆ-
σται Tyrannio et Apio.

439. τέλος Aristarchus et edi-
tiones pleræque. βέλος Zenodot.

455. ἐμ', εἴ κε Aristarchus.

451. τέλος Aristarchus. βέλος ἐπεὶ κε alii.

ὦς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἶε δ' ἐταίρους.

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἥϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηΐφίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα
 "Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465

ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ,
 τῷ ἱκέλῃ ὥσεί ἐ βίφατο μῶνον ἑόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470
 ἐσθλὸς ἐὼν, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γέννηται."

ὦς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
 Τρῶες ἔπονθ' ὥσεί τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσιν

φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὥκὺς οὔιστος,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἥγαγε δαίμων 480

σύντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
 αἴσσωσιν ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥτε πύργον, 485

457. ἔλκε Aristarchus. εἴλκε
 alii.

458. δέ οἱ Aristarchus. δὲ οὖ
 (δὲ τοῦ Ribbeckius) Zenodot.

466. ἵκετ' αὐτῇ Aristarchus.
 ἵκετο φωνή alii.

480. σκιερῷ] γλαφυρῷ Zenodot.

στῇ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου
χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἴλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱὸν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἧδὲ Πυλάρτην.
ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
ὥς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἔκτωρ
πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ρέζων
ἔγχρ' ὅθ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας
οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠὔκόμοιο, 505
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰὼ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
τῷ ῥα περιδδειςαν μένεα πνείνοντες Ἀχαιοί,
μή πως μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510
“ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσας, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἠητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
[ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν].” 515

492. κάτεισιν] δῆται Zenodot. Ascalonita.

495. ἀφυσγετὸν Aristarchus.
ἀφύσγετον Tyrannio.

503. νέων plerique. νεῶν Aristarchus, Alexio, Ptolemæus

515. ἀθετεῖται ab Aristophane et Aristarcho, nec legit Zenodotus.

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσето, παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Εκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
“Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθαδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἱππῆς πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῇ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.”

525

530

ὧς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
στείβοντες νέκνās τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον
αἷ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἴετο δύναι ὄμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἤκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

535

540

[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνουν φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ᾤρσεν·
στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικῶς,

545

528. κείσ'] κείθ' Zenodot.

538. τε Aristarchus. Alii, ut

537. αἷ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων Ari-
starchus κατὰ συναλοιφὴν. Alii
igitur aliter, fortasse omisso τε.

videtur, δέ.

539. δουρός] δουρί Aristarch.

546. ἐφ'] δι' Aristophanes.

ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὥς δ' αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖῳται,
οἷτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι 550
πάννυχαι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἴσσουσιν θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καίομεναί τε δεταί, τάστε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἦῳθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἦε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες 560
τύπτουσιν ροπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῇ δ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ 570
ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρῶα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσαντο, λιλαιόμενα χρὸς ἄσαι.
Τὸν δ' ὥς οὔν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
στῇ ρά παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

548—557. ἀθετεῖ Zenodot. 553. ἀντίον Aristarchus. ἀν-
549. Schol.: οὔτω διὰ τοῦ ο̅ τίοι alii.
ἐσσεύοντο. ἐσσεύαντο Aristarchus, 564. πολυηγερέες Aristarchus.
ut colligi potest ex O, 272. τηλέκλητοι alii.

καὶ βάλε Φαυσιᾶδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν οὔιστῳ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἁλεείνων, 585

ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς
“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.”

“Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
στή δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

“Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηϊ, 600
εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰώκα τε δακρυόεσσαν.

αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
φθελγᾶμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίην ἀκούσας
ἔκμολεν ἴσος Ἀρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός 605

“τίπτε με κικλήσκεας, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμεῖο;”
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“δῖε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
νῦν οἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς

589. Αἴανθ', ὃς β.] Αἴαντος· β.
Zenodotus.

600. ἐστήκει Aristarchus. εἰ-
στήκει alii.

λισσομένους· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610

ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔρειο

ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

ἦτοι μὲν τάγ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν

τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὅμματα φωτός·

ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι." 615

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,

βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃν Νηληϊάδῳ ἀφίκοντο,

αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,

ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620

ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,

στάντε ποτὶ πνοίῃν παρὰ θιν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα

ἐς κλισίῃν ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῷ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδῃ,

τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεὺς, 625

θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ

ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

ἡ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν

καλὴν κυανόπεζαν εὖξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς

χάλκειον κάνειον, ἐπὶ δὲ κρόμνον, ποτῷ ὄψον, 630

ἥδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,

πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ

τέσσαρ' ἔσαν, δοιαί δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον

χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης

πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν

οἴνῳ Πραμνεῖῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν

622. στάντε] Schol.: οὕτως διὰ τοῦ τέ, στάν τε.

632. ἦγ'] εἶχ' Aristarchi editio altera.

635. ὑπὸ πυθμένες Aristarchus

et Alexio. ὑποπυθμένες alii.

636. ἄλλος Aristarchus et Ptolemæus Ascalonita. Alii ἄλλος (i. e. ὁ ἄλλος) vel ἄλλ' ὅς.

κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν, 640
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκεῖῳ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραίὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἵπέ τε μῦθον
 “οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραῖε διοτρεφεῖς, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖός νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 ὅτινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ.
 εὔ δὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε διοτρεφεῖς, οἷος ἐκείνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ 655
 “τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήγεται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἡδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστῳ]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἧ μένει εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊόιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ;—οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670
 ὥς ὁπότε Ἥλειςι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη

ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἐβλητ' ἐν πρῶτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖῳται.
 λήϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἴων,
 τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῶν εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστν· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κιόντι.
 κήρυκες δ' ἐλγύνουσιν ἄμ' ἡοῖ φαινομένηφιν 685
 τοὺς ἵμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον· πολέσιν γὰρ Ἑπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν.—
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίῃ Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δῶδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἷς λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.—
 ταῦθ' ὑπερφηφάνοντες Ἑπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.— 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἴων
 εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.

672. βοηλασίῃ Aristarch. βοη- χρέως ὀφείλετ' Aristarchus.
 λασίης alii. 688. ὀφείλον Aristarch. ὀφελ-
 686. χρεῖος ὀφείλετ' Aristoph. λον alii.

τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἥδ' ἐκαὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστῳ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θυρόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθέντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἰδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζός περ ἔων, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ δῖαν
 ἱππῆς Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιαι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ρόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγλαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστῳ διαπραθέειν μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἀργος·

705. ἀθετεῖται, nec legit Zenodotus.

730. δόρπον] δεῖπνον Zenodot.

εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Δίί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἣ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρὶ,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάλθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδᾶς ἔλον οὔδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παιῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρυκρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλειςίου ἔνθα κολώνῃ
 κέκληται· ὅθεν αὔτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνῃ.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αἶψ' ἀπὸ Βουπρασίου Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἵποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπυνήσεται· ἥ τέ μιν οἶω

737. Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν quidam.
Idem Ἀχαιοὶ pro Ἐπειοὶ v. 694.

754. διὰ σπιδέος Zenodotus,
Aristarchus, Crates, Amerias,
Herodianus. δι' ἀσπιδέος Ptole-
maeus Ascalonita.

757. Ἀλειςίου] Ἀλυσίου Ari-
starchus: nisi Aristarchus Ἀλει-
σίου scripsit, alii autem Ἀλησίου
vel Ἀλησίου, quomodo variatur
in libris B, 617.

πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.

ὦ πέπον, ἥ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765

ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.

νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἑόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλεν.

Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιετάοντας

λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πουλυβότειραν. 770

ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὖρομεν ἔνδον

ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς

πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ

αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειςον,

σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν. 775

σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα

στήμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,

ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,

ξεῖνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύς ἠδὲ ποτῆτος, 780

ἥρχον ἐγὼ μῦθοιο, κελεύων ἕμμ' ἅμ' ἔπεσθαι·

σφῶ δὲ μάλ' ἠθελέτην, τὼ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.

Πηλεὺς μὲν ᾗ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ

αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·

σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἀκτορος υἱός 785

· τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς,

πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι

καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·

ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790

ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἷ κε πίθηται.

τίς δ' οἷδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις

παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.

εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίνην ἄλεείνει

767—785. ἀθετοῦνται, etiam ristarchus.

ab Aristophane.

782. ἠθελέτην Zenodot. ἠθέλε-

773. μηρί' ἔκαιε] μηρία καῖε Α- τον alii.

καί τινά οἱ παρ Ζητὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795

ἀλλὰ σέ περ προέτω, αἶμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω

Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηται·

καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,

αἶ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 800

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

[ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ

ᾧσαισθε προτὶ ἄστρ' νεῶν ἅπτο καὶ κλισιάων.]”

ὦς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῦν ὄρινεν,

βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805

ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς ἑοῖο

ἴξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε

ἦν, τῇ δὴ καὶ σφί θεῶν ἐτετεύχατο βωμοῖ,

ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,

διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν δῖσ' ἰστῶ, 810

σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς

ᾧμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο

αἶμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.

τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,

καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 815

“ ἄ δειλοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,

ᾧς ἄρ' ἐμέλλετε, τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης,

ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρως,

ἥ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοὶ, 820

ἥ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.”

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἦν δα

“ οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν

ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825

794. 795. delevit Zenodot. starchus.

799. ἴσκοντες Zenodotus, Ale- 802. 803. ἀθετοῦνται.
xio, Herodianus. εἴσκοντες Ari-

ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσων ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἷστον, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νῖζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε, 830
 ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐν κλισίῃσιν ὀϊόμαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρηρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος, 835
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 "πῶς τ' ἄρ' εἰσι τάδε ἔργα; τί ρέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
 ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο."

Ἥ καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν 845
 νῖζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

Μ.

Τειχομαχία.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο

831. δεδιδάχθαι] δεδάσθαι Zenodotus.

841. σεῖο μεθήσω] σεῖ' ἀμελήσω Zenodotus.

838. εἰσι] ἔην (ἔη?) Zenodotus.

Ἄργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεν
 εὐρύν, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δοσαν κλειτάς ἐκατόμβας,
 ὅφρα σφιν νῆάς τε θαῶς καὶ ληΐδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὅφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεύς
 καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρρητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος διὸς τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαί
 κάππεσον ἐν κονίησι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ἦε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχὲς, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θεΐη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
 ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεΐλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μὐγέοντες Ἀχαιοί,
 λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρρου Ἑλλήσποντον,
 αὐτὶς δ' ἡϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρειψε νέεσθαι

11. ἔπλεν Aristarchus. ἔπλε Aristarchus. συνεχὲς alii.
 Zenodotus.

20. Κάρησος Aristarch. Καρη- 30. ἐποίησεν] Schol.: οὕτως Ἀ-
 σός Tyrannio. ρίσταρχος ἐποίησεν. Aristarchus
 haud dubie scripserat δὲ ποίησεν

26. συνεχὲς Aristophanes et sine augmento.

καὶ ρόον, ἥπερ πρόσθεν ἱέν καλλίρροον ὕδωρ.

Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35
 τεῖχος ἐϋδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 "Ἐκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὅγ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο Ἴσος ἀέλλῃ. 40
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κάπριος ἢ ἐλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίον ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ 45
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηρορὴ δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅπῃ τ' ἰθύσῃ, τῇτ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
 ὥς Ἐκτωρ ἂν ὅμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ' ἐταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἕστασαν νῆες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δητίων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν.
 ἐνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς 60
 "Ἐκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ' ἐπικούρων,

34. ὥς ἄρ' ἔμελλον] ὥς ἤμελλον
 Zenodotus.

40. ἐμάρνατο] ἐμαίνεται Aristo-
 phanes.

41. θηρευτῆσιν] Vid. ad Λ, 325.

44. ἀντίον Aristarchus. ἀντίοι
 alii.

46. ἀγνηρορὴ Aristarch. ἀγνη-
 νορὴ alii.

49. εἰλίσσεθ'] γρ. ἐλλίσσεθ'.

54. περὶ] διὰ Aristophanes.

59. ἐσβαίῃ] καββαίῃ Zenodo-
 tus et Aristophanes.

ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
 ἥ δὲ μάλ' ἀργαλήη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' οὐ πῶς ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
 ἧ τ' ἂν ἐγὼγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νυνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄφορρον προτὶ ἄστρῳ ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες. 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἑκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μένεουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται."
 Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορα δῖον.
 ἡμιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Οἱ μὲν ἅμ' Ἑκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν

66. ἱππεῦσι] ἱππῆας Zenodotus contra quas quidam βούλετ'.
 et Aristophanes.

75. ἀλλ' ἄγεθ', ὥς] ἀλλ' ἄγε,

67. τοὺς Aristophanes (in alio

τῶς Zenodotus.

codice Aristarchus). δὴ alii.

79. πείρατ'] πείραρ Zenodotus

68. ἴετ'] Schol.: οὕτως πᾶσαι:

et Aristophanes.

ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφόβος θεοειδής,
 υἷε δὺν Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως, 95
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάις Ἀγχίσαιο,
 Αἰνείας, ἅμα τῷγε δὺν Ἀντήνορος υἷε,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληγμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔβελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὔθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θεῶσιν,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 αἶψ' ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡμερόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχει Ἰδομενῆος, ἀγανὺ Δευκαλίδαιο.
 εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇπερ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχλῃα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνερες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σωῶσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὺ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριβοῦς νῆα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολογῶ ἴσον Ἀρηϊ. 130
 τὰ μὲν ἄρα προπάρειθε πυλάων ὑψηλάων
 ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὥς ἄρα τὰ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἀσιον οὐδ' ἐφέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμήτον, βόας αὔας
 ὑφ' ὅσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῶ
 Ἀσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιαῶν τ' Ἀδάμαντα Θωὸν τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τὰ αἶξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσιν εἰκότε, τῶτ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἵσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται· 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμννόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155

127. ἀνέρας—ὑπερθύμους] ἀνέρε et Aristophanes.
 εὖρον ἀρίστω, νῆε ὑπερθύμω Zenodotus et Aristophanes.

137. αὔας] αὐὰς Nicias.

138. ἔκιον] κίετην Zenodotus

142. ἐόντες Aristarchus. ἐόν-
τας alii.

153. λαοῖσιν] λάεσσι Zenodot.

νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἄστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἥ μὲν Ἀχαιῶν
 ἦδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὔον αὐτέων 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δῆ ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρῳ
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠῦδα
 "Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὃδ' ἔπι παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
 ὥς οἷγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἔοντε
 χάσασθαι πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἐάλῳναι."

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχῃν ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι·
 πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῖς πῦρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχεῖατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροβοι ἦσαν. 180
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.]

Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνὴς διὰ χαλκοπαρήνῃ·
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ

158. ταρφειὰς Aristarch. ταρ-
φείας Dionysius Thrax.

159. ῥέον] Ex scholiastæ an-
notatione conjici potest fuisse
qui ῥέον scriberent.

161. βαλλόμεναι Zenodotus.

βαλλομένων Aristarchus.

171. οἷγ' οἷδ' Aristarchus (?).

175—180. ἀθετοῦνται, etiam
ab Aristophane, nec legit Zeno-
dotus.

αἶχμῃ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.

υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅζος Ἄρηος,

Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.

αὗτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ 190

Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,

πλῆξ' αὐτοσχεδίνῃ· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδεῖ ἐρείσθη·

αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195

τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,

οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,

οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200

αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,

φεινόμενα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον

ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐπω λήθετο χάρμης·

κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δεξιῇ

ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθην ἤκε χαμαῖζε 205

ἀλγῆσας ὀδύνῃσι, μέσφ' ὃ ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,

αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

κεείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς 210

“Ἐκτορ, αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν

ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν

δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·

νῦν δ' αὖτ' ἐξερῶ ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἵομεν Δαναοῖσι μαχυσόμενοι περὶ νηῶν.

ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὁτόμαι, εἰ ἐτεόν γε

Τρωσὶν ὃδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
 φοινήντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
 ζών· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 ὧς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείβομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ᾧδ' ἄρ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδεῖν τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ 230
 “Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεόν δῃ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δῆ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῖ,
 ὃς κέλεαι Ζητὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἅσπερ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τῆν δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὔτι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δεῖδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἢ τί ν' ἄλλον

218. ἦλθε Aristarchus. ἐπῆλθε alii.

230. Τὸν—προσέφη] τὸν δ' ἡμέι-
 βετ' ἔπειτα μέγας Zenodotus.

231. Πουλυδάμα Aristarchus.
 Πουλυδάμαν Zenodotus et Cha-
 mæleo.

246. ἐπ'] ὑπ' Zenodotus.

παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.” 250

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραunos
ᾤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἧ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὕπαζεν. 255

τοῦπερ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν
ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260

τὰς οἷγ' αὐέρουν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
βάλλον ἀπ' αὐτάνω δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.

ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεαῖς ἐπέεσσιν
νεῖκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
“ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὐπω πάντες ὁμοῖοι 270
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν
καὶ δ' αὐτοὶ τῶδε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
αἷ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
νεῖκος ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστρ' εἰσθαι.”

Ὡς τώγε προβοῶντε μάχην ᾤτρυνον Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ᾤρετο μητίετα Ζεὺς
νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἄ κῆλα· 280

276. νεῖκος] νῖκος Aristarchus.

277. προβοῶντι] Schol.: κατ' ἓνια τῶν ὑπομνημάτων “προβάοντε.”

κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κύμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύεται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πᾶν δούπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἑκτώρ 290
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ᾤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἶσιν,
 καλὴν χαλκεῖν ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοεΐας ῥάψε θαμειᾶς
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δούρε τινάσσω,
 βῆ ῥ' ἵμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ 300
 μήλων πειρήσονται καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴπερ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφιν βώτορας ἀνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο διέσθαι,
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἢ καὶ αὐτὸς 305
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι τοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὥς ρά τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
 τεῖχος ἐπαΐξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο
 “Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα 310

281. ἔμπεδον Aristarchus. ἄσπετον Massiliensis.

283. λωτεῦντα Massiliensis. λωτούντα (λωτέοντα?) Aristarch.

295. ἐξήλατον Zenodotus. ἐξήλατον Aristarchus.

296. ἤλασεν] ἐξέλασ' Zenodotus.

ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορόωσιν;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.

τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315

ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 ὅφρα τις ᾧδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων

‘οὐ μὰν ἀκλεῖς Λυκίην κατά κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα

οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιγδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320

ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.’

ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε

αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε

ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμεν

οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν 325

νῦν δ'—ἔμψης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτῳ

μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι—

ἴομεν, ἢ τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἢ τις ἡμῖν.”

ᾧ ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησεν.

τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330

Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·

τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.

πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο

ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·

ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτῳ, 335

ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθην ἰόντα,

ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·

τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,

βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν

318. ἀκλεῖς Aristarchus et αἱ χαριέστεραι. Nam sic corrigendum quod in Marciano A., qui in textu ἀκλεῖς habet, adscriptum est οὐτ' ἀκλεεσ αἱ ἀρι-

σταρ^χ καὶ αἱ χαριεσ (sic). Alii ἀκλειεῖς.

330. ἄγοντε Aristarchus. ἄγοντες alii.

καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
 ιστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν. 340

αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωῶτην
 “ ἔρχεο, διὲ Θωῶτα, θεῶν Αἴαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345

ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγοι, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.” 350

ᾧΩς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἴθαρ δὲ προσηύδα
 “ Αἴαντ', Ἀργεῖον ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἡνώγει Πετewῶ διοτρεφέος φίλος υἱός 355

κεῖσ' ἴμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγοι, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360

εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.”

ᾧΩς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 365
 “ Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὔθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,

340. πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο Aristarchus, non πάσας γὰρ ἐπώχατο, quod ei tribuit scholiasta, confusum cum altera scriptura πάσας γὰρ ἐπώχετο, quæ Zenodoti fuit.

342. 343. Αἴαντα] Αἴαντε Zenodotus.

348. καὶ κεῖθι Aristarchus. κακέισε Zenodotus.

350. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane.

359. ᾧδε] κεῖσε Zenodotus.

365. αὐτίκ' Ὀϊλιάδην] αὐτίκ' ἄρ' Ἰλιάδην Zenodotus.

366. σφῶϊ] σφῶε Zenodotus.

εσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον Ἴφι μάχεσθαι
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἤε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, —ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο—
οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι, 375
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπηδόντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάλθυμον,
μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ρέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχει ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
οἷοι νῦν βροταὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς 385
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἰππολόχοιο,
ἰφ' ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ἧ ῥ' ἶδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
ἅψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόφτ' ἐπέεσσιν.
Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ 395
πρηγῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
ἔλχ', ἡ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθεν

368. κεῖσ'] κεῖθ' Zenodotus. starchus et plerique libri. χειρί

382. χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς Ari- γε τῇ ἐτέρῃ fuit ἐν ταῖς κοινοτέραις.

τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400

βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν

ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν

παιδὸς εὐῷ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμείη·

Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ 405

ἦλυνθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅγε πάμπαν

χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.

κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν

“ ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;

ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι, 410

μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·

ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.”

ὦς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν

μαῖλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415

τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·

οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο

τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,

οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο

τείχεος ἂψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420

ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δὺ᾽ ἀνέρε θεριάασθον,

μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,

ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,

ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων

δῆγουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 425

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.

πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεῖ χαλκῷ,

404. οὐδὲ Aristarchus. ἡ δὲ alii et ἡ κοινή.

407. ἐέλπετο Aristarchus. ἐέλ-
δετο alii.

412. ἐφομαρτεῖτε] ἐφαμαρτεῖτε
Aristarchus. ἐφομαρτεῖτον alii.

420. Schol. : οὕτως πέλασθεν
Ἰακῶς. Quo significare videtur
Aristarchum scripsisse πρῶτα πέ-
λασθεν, alios πρῶτ' ἐπέλασθεν.

423. ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ] ὀλίγῃ ἐνὶ
χώρῃ Zenodotus.

- ἤμην ὅτε στροφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν 430
ἐρραδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθῆς,
ἥτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται· 435
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκεν
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς
“ ὄρνυσθ', ἱππῶδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.”
“ ὦς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
ἵθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Ἑκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρειν, ὃς ῥα πυλάων 445
ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δὺ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος.
[τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.] 450
ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ρεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς
χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
ὥς Ἑκτωρ ἰθύς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
αἷ ῥα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,

428. ὅτε στροφ Zenodot. ὅτε alii.

430. δὴ] δ' ἢ Tyrannio.

435. ἀεικέα] ἀνεικέα scriptum esse, sed praestare ἀεικέα annotavit schol., ἀμεμφέα memorans ἐκ τοῦ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον.

444. ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες] ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐτὸν Zenodotus.

446. ἐστήκει Aristarchus. εἰστήκει alii.

450. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane, nec legit Zenodotus.

451. φέρει] Schol.: οὔτως (i. e. sic Aristarchus) διὰ τοῦ ε. Alii igitur aliter, fortasse φέροι vel φέρῃ.

δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ
 νυκτὶ βοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σπερδαλέφ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τίς μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὅμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

N.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάας τε καὶ Ἴκτορα νηυσὶ πέλασσαν,
 τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
 νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν 5
 γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

462. ὑπὸ] ὑπο Tyrannio.

2. παρὰ] περὶ Zenodotus et Aristophanes.

465. οὐ κεν] οὐκ ἂν Aristarchus, ut idem N, 289.

ἐχέμεν] ὀχέμεν (ὀχέειν?) Zenodotus.

ἐρυκάκοι Aristarchus. ἐρύκακεν alii.

6. δικαιοτάτων Aristarchus. δι-

468. ὀτρύνοντι Aristarchus. ὀ-τρύναντι alii.

καιοτάτων τ' alii.

ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινά·
οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων 10
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἐνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἀλὸς ἔξετ' ἰὼν, ἐλάαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσето παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξαιτ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμων, 20
Αἰγὰς, ἔνθα τέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
χρῦσεα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην 25
χρυσείην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσето δίφρου·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέοντο
ρίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων 30
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Γενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

8. ὅγ'] ἔτ' Aristophanes.

12. ἀκροτάτης κορυφῆς] ἀκροτά-
της κορυφῆς Aristarchus.

Σάμου] Σάου schol. οὐκ ἀπίθα-
νον γραφὴν esse dicit. Est for-
tasse Aristophanis.

27. ὑπ' αὐτοῦ] Schol. : ἐν ἄλλῳ

“ ὑπ' αὐτῷ.”

28. ἠγνοίησεν] ἠγνοίησαν Ari-
starchus.

29. γηθοσύνη Aristophanes et
Herodianus. γηθοσύνη Aristar-
chus. γηθόσυν' ἢ Herodicus.

λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὔθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὥχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἥ ἐ θυέλλῃ,
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
 ἄβρομοι αὐτάχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθὼν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ
 “ Αἴαντε, σφῶν μὲν τε σωσέτετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεῖδ' ἰδ' αὖτε χεῖρας ἀάπτους
 Τρῶων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδ' ἰδ' αὖτε μὴ τι πάθωμεν,
 ἧ ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἡγεμονεύει,
 Ἔκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.
 σφῶν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.”

Ἦ καὶ σκηπανίῳ γαίηοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο,
 γυνὴ δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 αὐτὸς δ' ὥστ' ἵρηξ ὠκύπτερος ὄρτο πέτεσθαι,
 ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρβείς
 δρμήσῃ πεδίῳ διώκειν ὄρνεν ἄλλο,

41. αὐτάχοι] αὐτάχοι Chrysip-
 pus Stoicus et Dionysius Thrax.

51. ἔξουσιν] σχήσουσιν Ari-
 starchus.

60. κεκοπῶς et κεκοπῶς Aristo-
 phanes (Aristarchus?). κεκοπῶν
 Antimachi editio et Chia.

ὥς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμῶνιον υἱόν
“ Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι—
οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής” 70

ἵχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
ρεῖ' ἔγνων ἀπρόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ—
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,
μαιμῶσιν δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.” 75

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμῶνιος Αἴας
“ οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἅπτοι
μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέρωσι· μενεινῶω δὲ καὶ οἷς
“ Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἅμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.” 80

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμῃ γηθόσυνοι, τῇ σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὅπιθεν γαιήοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.

τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέφ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.

τοὺς οἷγ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
ρεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας. 90

Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων
Πηγέλεων θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμμιν ἔγωγε 95
μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμάς·

71. ἵχνια] γρ. ἰθματα. ἵχματα
Zenodotus et Aristophanes.

92. Πηγέλεων] Πηγέλεον Ari-
stophanes.

εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὲ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 δεινὸν, ὃ οὐποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥϊα πέλονται
 αὐτως ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη
 ὥς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησί τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιός ἐστιν
 ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πῶς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
 πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην ὅστις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 "Εκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερὸς, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα."
 "Ὡς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες

103. θῶων Aristarchus. θωῶν Pamphilus.

παρδαλίων Aristarchus. πορδαλίων alii.

107. νῦν δὲ ἐκὰς Zenodotus et Aristophanes. νῦν δ' ἔκαθεν alii.

115. τοί] Schol.: ἐν τισὶ τῶν ἱπομνημάτων "τε."

καρτεραί, ἅς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον,
 φράξαντες ὁρῦ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνφ·
 ἄσπις ἄρ' ἄσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέεσταν ἀλλήλοισιν.
 ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 σείομεν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

130

135

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἤρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
 ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοῖτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὅντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρου ὥση,
 ῥήξας ἀσπέτφ ὁμβρφ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 ὕψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλῆως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
 ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
 ὥς Ἑκτωρ εἶως μὲν ἀπειλεῖ μέχρι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγιν,
 στῇ ῥα μάλ' ἐγχριμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσχθη.
 ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρῶεσσι γεγωνῶς
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανι ἀγχιμαχῆται,
 παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοὶ,
 καὶ μάλα πυργηγδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἀλλ', οἶώ, χασσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτέον με
 ὦρσε θεῶν ἄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”

140

145

150

ᾧς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον.

155

137. ὀλοοῖτροχος Comanus et Ptolemæus Ascalonita. ὀλοοῖτροχος Demetrius ὁ Γονίπεσος, Hermapias, Nicias, Aristetas (Aristarchus?), Aristonicus.

144. ῥέα διελεύσεσθαι Aristarchus. ῥέα δ' ἐλεύσεσθαι alii, ut T, 263.

148. χασσάμενος πελεμίσχθη] χασσατο πολὺν ὀπίσσω Zenodot.

Δηϊφόβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖοι τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν 160
 ταυρεῖν· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἑάγῃ δολιχὸν δόρυ· Δηϊφόβος δὲ
 ἀσπίδα ταυρεῖν σχέθ' ἀπὸ ἑο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως 165
 αἰψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
 ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.
 βῆ δ' ἵεναί παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170
 Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.
 ναῖε δὲ Πηδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 αἰψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 175
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
 τόν ρ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίῃ ὦς,
 ἦτ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένην τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει· 180
 ὦς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱὸν Ἀκτορίωνος, 185
 νισόμενον πόλεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί.

166. ξυνέαξε] ξυνέηξε Zenodot.

172. ναῖε δέ] ὅς νάε Zenodot.

179. κορυφῇ Aristarchus. κο-

ρυφῆς alii.

δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἔκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγάλητος Ἀμφιμάχοιο·

Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ

190

Ἔκτορος· ἀλλ' οὐ πη χρὸς εἵσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
σμερδαλέφ' κεκάλυφθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
ᾧσε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσαι' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξεύρυσσαν Ἀχαιοί.

Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διὸς τε Μενεσθεύς,

195

ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,

Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.

ᾧστε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων

ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,

ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε,

200

ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ

τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς

κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,

ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου.

Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κοινήσιν.

205

Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη

υἱὸν οἷο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,

βῆ δ' ἵναί παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν

ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κῆδ' ἔτευχεν.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,

210

ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο

ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ.

τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἱητροῖς ἐπιτείλας

ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα

ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,

215

εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱῷ Θόαντι,

191. χρὸς Aristarchus, ut re-
fert Alexio: χρὸς secundum
alium scholiastam. χρὸς Zeno-
dotus.

198. αἶγα] αἶγε Zenodotus.
203. κόψεν Ὀϊλιάδης] κόψεν ἄρ'
Ἰλιάδης Zenodotus.

ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἀνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·

“ Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
εἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἱὲς Ἀχαιῶν; ” 220

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤδα
“ ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
γινγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνον
εἶκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτως 225
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενείῃ Κρονίωνι,
ωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθαδ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·

τῷ νῦν μῆτ' ἀπόλλῃγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω. ” 230

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
“ Ἴδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθήσῃ μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ 235
σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔοντε.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι. ”

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ἅμ' ἀνδρῶν·
Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε, 240
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἵμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦντε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αἰγαί·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245

222. γ' Aristarchus. δ' Aristophanes.

225. ἀνδύεται Aristarchus. ἀδ-
δέεται alii.

229. ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι] ὅτις

μεθήσῃ πόνοιο Zenodotus.

237. συμφερτὴ] συμφερτὸς Ze-
nodotus et Aristophanes.

245. ἔλαμπε περὶ] ἔλαμπεν ἐν
Zenodotus et Aristophanes.

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενῆος
 “Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταίρων,
 τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα ; 250
 ἥέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἄκωκῃ,
 ἥέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες ; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.”

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
 “ [Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,] 255
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.”

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦ᾽δα
 “ δούρατα δ', αἱ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῆεις 260
 ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρῳῆα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἷω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανώνντες.” 265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα
 “ καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον ποῦ τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἷω.”

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦ᾽δα
 “ οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι ; 275
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαίδεται ἀνδρῶν,

246. θεράπων ἦς] δουρικλυτὸς Zenodotus et Aristophanes.

257. κατεάξαμεν] κατεήξαμεν Zenodotus.

ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη—
 τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
 οὐδὲ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
 κῆρας ὀιομένῃ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήν
 ταρβεῖ, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ—
 οὐδέ κεν ἔνθα τεὸν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἶπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἢ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὅπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
 πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς
 ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσῇσῃ·
 ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἐλεῦ ὄβριμον ἔγχος.”
 ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 295
 καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 οἷος δὲ βροτολογὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300
 τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
 ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν
 τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 ᾗσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἶθοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “ Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὅμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτως

287. γε Aristarchus. τε alii.

289. οὐκ ἂν Aristarchus. οὐ κεν alii. Conf. ad M, 465.

δεύεσθαι πολέμοιο κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.”

310

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἠΐδα

“ νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,

Αἶαντές τε δῶ Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν

τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·

οἳ μιν ἄδην ἐλώσιν καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,

315

Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.

αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,

κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους

νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων

ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι βοῆσιν.

320

ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,

χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν.

οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥήξηνורי χωρήσειεν

ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πῶς ἐστιν ἐρίζειν.

325

νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα

εἶδομεν ἢ ἐτ' εὖχος ὀρέξομεν, ἢ τις ἡμῖν.”

Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ βοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ

ἥρχ' ἵμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἧ μιν ἀνώγει.

Οἱ δ' ὥς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἵκελον ἀλκὴν,

330

αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,

κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωνσιν ἄελλαι

ἤματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,

335

οἷτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰστᾶσιν ὁμίχλην,

ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ

315. ἐλώσιν] ἐάσουσι (i. e. κο-
ρέσουσι) κατ' ἓνα τῶν ὑπομνημάτων.
πολέμοιο] πολεμίζειν Zenodotus.

318. κείνων Aristarchus πλη-
θυντικῶς. Alii igitur κείνου.

ἀέπτους Aristarchus, alii ἀ-
άπτους legisse dicuntur ab scho-

liasta. Contra A, 567, ἀάπτους
Zenodoto et Aristarcho tribui-
tur, ἀέπτους Aristophanes scrip-
sisse dicitur, ubi fortasse Ari-
starchi et Aristophanis nomina
transponenda sunt.

ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξεί χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 αὐγὴ χαλκείη κορύθῳ ἀπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

Τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶ Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅγε πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νιέα καρτερόθυμον. 350

Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
 λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἧ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἱὰ πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355

τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
 λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360

Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
 ᾗτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, 365
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,

347. μὲν ἄρα] μὲν ῥα Aristarch.

348. οὐδ' ὅγε Aristophanes.
 οὐδέ τι alii.

350. ἀθετεῖται.

351. ὀρόθυνε] ὤτρυνε Zenodotus et Aristophanes.

358. τοὶ Aristophanes. οἱ alii.

359. ἀμφοτέροισι] ἀλλήλοισι Aristarchi editio altera.

363. Ὀθρυονῆα Καβησόθεν] Ὀθρυονῆ Ἐκάβης νόθον Argolica.

364. μετὰ] κατὰ Aristophanes.

ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε
 “Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδῃ θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἑξαγαγόντες, ὀπιούμεν, εἴ κε σὺν ἅμμιν
 Ἰλίου ἐκπέρηςς εὐναιόμενον πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμψ, ἐπεὶ οὗτοι ἐδνωταὶ κακοὶ εἰμεν.”
 ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἥρως Ἴδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων 385
 αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἴδομενεῖα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἥριπε δ' ὡς ὅτε τις δρυς ἥριπεν, ἣ ἀχερωῖς,
 ἥε πίτυς βλωθρῇ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·

367. ἀπώσμεν] ἀνωσέμεν Aristarchus secundum scholiastam :
 quæ Zenodoti potius scriptura
 fuit, refutata ab Aristarcho.
 Post hunc versum quosdam ad-
 didisse narrat schol. φοίτων ἔνθα
 καὶ ἔνθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

371. βιβάντα Aristarchus. βι-
 βῶντα alii.

374. αἰνίζομ' αἰνίσσομ' Zeno-
 dotus.

382. ἐδνωταὶ] ἐεδνωταὶ Ty-
 rannio.

383. ἔλκε Aristarchus. εἴλκε
 alii.

384. ἦλθεν ἀμύντωρ] ἦλθ' ἐπα-
 μύντωρ Aristarchus.

390. οὔρεσι τέκτονες] οὔρεσι-
 τέκτονες Nicias.

391. νεήκεσι Alexio. νεηκέσι
 Ptolemæus Ascalonita.

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν
 οὐδ' ὄγ' ἐτόλμησεν, δηῖον ὑπὸ χειρας ἀλύξας, 395
 ἀψ' ἵππους στρέφαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύβθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴσῃ, 405
 τὴν ἄρ' ὅγε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύο κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλῃ, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηΐφοβος δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας
 “οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Ἀϊδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν.”

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένητ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα daίφρουι θυμὸν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἐοῦ ἀμέλησεν ἐταίρου,
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύο ἐρίηρες ἐταῖροι,

399. ὄγ' ἀσθμαίνων] ὁ ἀσθμαίνων Aristarchus.

415. ἰόντα Aristarchus. ἔόντα

407. κανόνεσσ'] κανόνεσσι sine alii.

Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντε.

Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ

ἢ τίνα Τρώων ἐρεβενῇ νυκτὶ καλύψαι,

425

ἢ αὐτὸς δονηῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.

ἐνθ' Αἰσυνήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,

ἦρω' Ἀλκάθοον—γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·

πρεσβυτάτην δ' ὥπιε θυγατρῶν, Ἰπποδάμειαν,

τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

430

ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο

κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν

γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ—

τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῇι Ποσειδάων ἐδάμασσε

θέλξας ὅσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·

435

οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,

ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον

ἀτρέμας ἐσταῖα στήθος μέσιν οὔτασε δουρὶ

ἦρω' Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα

χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὄλεθρον·

440

δὴ τότε γ' αὔον αὔσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.

δούπησεν δὲ πεσῶν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,

ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν

ἔγχεος· ἐνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει μένος ὕβριμος Ἄρης·

Ἴδομενεὺς δ' ἔκπαλιν ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας

445

“Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι

τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεται οὕτως·

δαίμονι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,

423. στενάχοντε Aristarchus. στενάχοντα Zenodotus.

424. Ἴδομενεὺς] γρ. Ἰδομένεως vel Ἰδομενεὺς.

434. Post hunc versum quidam addiderunt, πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου νῆας, | Πριαμίδας θ', οἱ Τρωσὶ μετέπρεπον ἵππο-

δαίμοισιν | ἕως (i. e. εἰς) ἔθ' ἡβην εἶχον, ἤφελλε δὲ κούριον ἄνθος.

443. πελέμιζεν Aristophanes et Aristarchus. πελέμιζεν alii.

446. δὴ τι Aristarchus. δὴ τί σ' alii.

447. οὕτως Aristarchus. αὐτως Zenodotus.

ὄφρα ἴδῃ οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 δς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον' 450

Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
 σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν."

Ὡς φάτο, Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455

ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ' ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιο καὶ οἶος.

ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὔρεν ὁμίλου 460

έσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,

οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

" Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρῆ 465

γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.

ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθὼ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ 465

γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα·

τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν."

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινεν,

βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.

ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς, 470

ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,

ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν

χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·

ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας

θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας· 475

ᾧς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,

Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόν· αὔε δ' ἐταίρους,

449. ἴδῃ Aristarchus. ἴδῃς Zenodotus.

450. ἐπίουρον Zenodotus et Aristarchus. ἐπιούρον Ptolemæus Ascalonita. ἔπι οὔρον alii.

456. ἢ τινα Aristarchus. εἴ τινα alii.

465. ἐπαμύνομεν editiones pleræque. ἐπαμυνέμεν alia.

Ἀσκάλαφόν τ' ἑσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς
τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 480

“δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶφ' ἀμύνετε· δεῖδία δ' αἰνῶς
Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναΐρειν·
καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
εἰ γὰρ ὁμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ, 485
αἰψά κεν ἡ ἐφείριτο μέγα κράτος, ἡ ἐφεοίμην.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὅμοισι κλίναντες.

Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
Δηϊφοβόν τε Πάριον τ' ἑσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
οἱ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἔπονθ', ὥσεί τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
ὥς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῷ. 495

Οἱ δ' ἅμφ' Ἀλκαθῷ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων, 500
Αἰνεΐας τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἀρηϊ,
ἵεντ' ἀλλήλων ταμείειν χροά νηλεί· χαλκῷ.

Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος,
αἰχμὴ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ῥχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505

485. ὁμηλική] ὁμηλικήν σὺν τῷ
ν Zenodotus. In alio scholio ad
ὁμηλικήν annotatum: τινὲς καὶ χω-
ρὶς τοῦ ι. Itaque probabilius est
Aristarchum ὁμηλικήν scripsisse,
Zenodotum vero ὁμηλικήν σὺν
τῷ ι.

ἐπὶ Aristarchus. ἐνὶ alii.

499. ἔξοχον] Schol.: οὕτως διὰ
τοῦ ν ἔξοχον ἄπασαι. Fuerunt
enim qui ἔξοχοι scriberent.

502. πρῶτος] πρόσθεν Aristo-
phanes.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγوستῶ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυσος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 ὥμοισιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 οὗτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὼν βέλος οὗτ' ἀλέασθαι.
 τῶ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515

τοῦ δὲ βᾶδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ.
 ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκαλάφον βάλε δουρὶ,
 υἷδ' Ἐνυαλίῳ· δι' ὧμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχευ' ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγوستῶ. 520

οὐδ' ἄρα πῶ· τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
 υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσιν
 ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὥρμήθησαν.
 Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆληκα φαιινῇν
 ἤρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὧς,
 ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης,
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χειρερὶ τιθήνας,
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἦδ' ἐπὶ πολέμοιο
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τόνγε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεοτάτου ἔρρεε χειρός.

- Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 540
 ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὅξείῃ δουρί
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
 545
 οὔτας ἐπαΐζας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
 550
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδ' ἐδύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλείῃ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηρίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικοτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἥσιν
 ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ ἐσχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον,
 560
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὅξείῃ χαλκῷ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης.
 565
 ἅψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἀρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
 ἔνθα οἱ ἔγχος ἐπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρί
 570

541. ἔνθ' Αἰνέας Aristarchus.
 Αἰνείας δ' alii.

546. ἀπὸ] διὰ Zenodotus.

551. περισταδὸν] παρασταδὸν
 Zenodotus et Aristophanes.

ἥσπαιρ' ὥς ὅτε βαῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἱλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δῆσαντες ἄγουσιν·
 ὧς ὁ τυπεῖς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροῶς ἔγχος ἀνеспάσατ' ἐγγύθεν ἐλθῶν
 ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

575

Δηϊπυρον δ' Ἐλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσῃν
 Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἥ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμεισεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.

580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
 ὀξὺ δόρυ κραδᾶων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχρῃ ὀξυόεντι
 ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἷστῳ.

585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰψ̃
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷστός.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἁλῶν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἣ ἐρέβινθοι,
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ,
 ὧς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἷστός.

590

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν ἥ ρ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδῃσεν εὐστρόφῳ οἷὸς ἁώτῳ,
 σφειδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.

595

600

Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο

584. ὁμαρτήδην (ἀμαρτήδην?)
 Aristarchus. ὁμαρτήτην alii.

599. εὐστρόφῳ] εὐστρεφεῖ Ari-
 starchus.

594. ἥ Aristarchus. ἥ alii.

ἥϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτῳ τέλοσδε,
 σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλατύνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
 μακρῷ εὐξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασεΐης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτὸν, ὁ δὲ πρυσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὅστέα, τὼ δέ οἱ ὅσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κοινήσιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λαῖξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤῤ῍δα
 “ λείψετε θην οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπῶλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκórητοι αὐτῆς,
 ἀλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅστε ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν· 625
 οἳ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μαῖψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὁλοὸν βαλλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ ποθὶ σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἥ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,

609. καὶ ἐέλπετο] μέγα δ' ἤλ-
πετο Zenodotus.

610. ξίφος ἀργυρόηλον] χεῖρεσσι
μάχαιραν Zenodotus.

613. ἐφίκοντο Aristarchus. ἀ-

φίκεσθον alii. ἀφικέσθην Aristoph.

617. πέσον Aristarch. πέσεν alii.

627. οἴχεσθ' ἀνάγοντες] οἴχεσθον
ἀγοντες Zenodotus.

παρ'] περ Aristarchi ed. altera.

ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζεαι ὕβριστῆσιν,
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο.

635

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότῃτος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.”

ὧς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἱματόευντα
συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαὔτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

640

Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἄρπαλίῳ, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμῖξων
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαι μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μή τις χρῶα χαλκῷ ἐπαύρη.

645

Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρε' οἷστόν
καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατά δεξιόν· αὐτὰρ οἷστός
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἐξόμενος δὲ κατ' αὔθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

650

655

Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνος γάρ οἱ ἦν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκῆρε' οἷστόν.
ἦν δέ τις Εὐχῆνωρ, Πολυεΐδου μάντιος υἱός,

660

657. ἀνέσαντες] ἀναθέντες Apollonius Rhodius.

658. 659. ἀθετοῦνται.

ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 ὅς ρ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὅλοῃν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
 665
 πολλαίκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύειδος
 νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 ἧ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ρ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νούσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὥκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ᾗδη
 ὅττι ρά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων. τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαίήχος ἐννοσίγαιος
 ᾤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν ἧ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
 680
 ῥήξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολίης εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὑπερθεν
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λακροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόνεντες Ἐπειοί,
 σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύναντο
 ᾤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἔκτορα διόν,
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 690
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεὺς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο
 Φεῖδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,

γνωτὸν μητρυῖς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς
 αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο· 700
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιὸν,
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 ἵσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρῶς· 705
 τὼ μὲν τε ζυγὸν οἷον ἐϋξοον ἀμφὶς ἐέργει
 ἰεμένω κατὰ ὦλκα· τεμεῖ δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἵκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγάλητορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἷος ἰώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἳ δ' ὅπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἵστοί.
 Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς 725
 “Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,

702. ἵστατ'] χάζετ' Zenodot.

713. σφι Aristarchus. σφιν

712. οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ] ἀλλ' οὐκ Aristophanes.

Ἰλιάδῃ Zenodotus.

τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιῖδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα, 730
 [ἄλλω δ' ὀρχηστὺν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αἰοδὴν]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735
 πάντα γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·
 Τρῶες δὲ μεγάλθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κέδασθέντες κατὰ νῆας.
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους· 740
 ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν,
 ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 αἱ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἔγωγε
 δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω.”
 Ὡς φάτο Πουλυδάμας, αἶδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπήμων,
 [αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε]
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 750
 “Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
 αὐτὰρ ἐγὼν κεῖσ' εἵμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὔ τοῖς ἐπιτείλω.”
 Ἥ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς,
 κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἡδ' ἐπικούρων. 755
 οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυον αὐδὴν.

731. Hic versus ab Zenodoto Mallote insertus esse dicitur.

732. τιθεῖ νόον] νόον τίθει Ari-

stophanes.

733. πολλοὶ] πολλὸν Aristophanes.

734. δέ κ' αὐτὸς] γρ. δὲ καὶ αὐτός.

αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ὑρτάκου υἱόν,
 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760

τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους
 ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
 οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

τὸν δὲ τάχ' εὔρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
 δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχού δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν
 “ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπεντὰ,
 ποῦ τοι Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 770

Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἄσιος, Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 “ Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775

ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκιδα γείνατο μήτηρ
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγειρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦδ' ἐνθαδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ. 780

οἷω Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν.
 παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν.”

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
 βὰν δ' ἴμεν ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβρίονην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα, 790

785. δ' ἐμμεμαῶτες Aristarchus. δὲ μεμαῶτες alii.

Φάληκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλλυν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ', υἷ' Ἴπποτίωνος,
 οἷ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἡοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ᾤρσε μάχεσθαι.
 οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἷσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτὰ φαληριώοντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὧς Ἴρῳες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔπντο.
 Ἔκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ,
 Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ. 805
 πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
 ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων
 “δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι αὐτως 810
 Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μᾶστιγι κακῇ ἐδάμνημεν Ἀχαιοί.
 ἢ θὴν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 ἢ κε πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῇ 815
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περβομένη τε.
 σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅπποτε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 θάσσοντας ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 οἷ σε πόλινδ' ὅσσουσι κούνοντες πεδίωιο.” 820

797. θεσπεσίῳ δ'] Schol.: οὕτως μετὰ τοῦ συνδέσμου. Sic igitur Aristarchus: alii omisso δ'.

808. In Zenodoti recensione additus erat versus, λίην γάρ

σφιν πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσει πολλῷ.

809. βιβάσθων] βιβασθῶν Tyrannio.

810. αὐτως Aristarchus. οὕτως alii.

Ὀς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 θάρσυνος οἶωνῶ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 “Αἴαν ἄμαρτοεπές, βουγαῖε, ποῖον εἶπες·
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο 825
 εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσσαι, αἶ κε ταλάσσης 830
 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χρόα λειριόεντα
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἡδ' οἶωνους
 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”
 Ὀς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' αἶμ' ἐποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάβοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἡχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγάζ.

Ξ.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “φράζεο, διῆ Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῇ θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
 εἰσόκε θερμὰ λοετρά ἐϋπλόκαμος Ἐκαμήδῃ
 θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἵματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.”
 Ὀς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,

κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεις ἵπποδάμοιο, 10
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρός ἐοῖο.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον αἰετὸς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
 ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῶ,
 ὁσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαίψηρὰ κέλευθα
 αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσσε,
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου,
 ὥς ὁ γέρων ὥρμαινε δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν 20
 διχθᾶδι, ἧ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπάλων,
 ἧε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ᾗδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνὰ ρίζον
 μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι περὶ χροῦ χαλκὸς ἀτειρὴς 25
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισιν.
 Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιτῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδιόνδε
 εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἔων, ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης 35
 ἡϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἴγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρεϊδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δὲ σφιν

16. πορφύρῃ] πορφύρει Zenodot.

tio altera.

18. οὐδ' ἄρα τε Aristarchus,
διὰ τοῦ τε. Alii igitur aliter.

32. πρύμνησιν] πρυμνήσιν Crates.

36. μακρὸν] πολλὸν Zenodotus,
Aristophanes et Aristarchi edi-37. ὀψείοντες] ὀψαίοντες (i. e. ὀψ-
αίοντες) Zenodotus, non οὐ ψαύ-
οντες, quod ei tribuit Ptolemæus
ὁ ἐπιθέτης.

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίος,
 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι· Ἀχαιῶν. 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “ὦ Νέστορ Νηληϊᾶδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ’ ἀφικάνεις;
 δεῖδω μὴ δῆ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 ὥς ποτ’ ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ’ ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἂ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ’ ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.”

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 “ἦ δὴ ταῦτά γ’ ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 οἱ δ’ ἐπὶ νηυσὶ θεῇσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσιν
 νωλεμές· οὐδ’ ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 ὥς ἐπιμιξ κτείνονται, αὐτὴ δ’ οὐρανὸν ἵκει. 60
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ’ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει. πόλεμον δ’ οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ’ οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἦ ἐπὶ πόλλ’ ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ

40. ἀθετεῖται.

πτῆξε Aristophanes et Aristarchus. πῆξε Dionysius Sideronius et Herodianus, quæ scriptura in alio scholio Zenodoti tribuitur.

Ἀχαιῶν] ἐταίρων Zenodotus.

44. δεῖδω] δεῖδια Aristophanes.

45. ὦς] ὅς Aristophanes.

58. γνοίης] γνοίη Aristophanes.

67. ἦ] οἷς Aristarchi editio altera.

ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὺς ἐνθάδ' Ἀχαιούς. 70
 ἦ ἴδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδῃσεν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθόμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης, 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διᾶν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσσίμεθα νῆας ἀπάσας.
 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 βέλτερον ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ ἐ ἀλώῃ."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 "Ἄτρεϊδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 οὐλόμεν', αἰθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 σημαίνειν, μῆδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
 οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 καλλεῖψιν, ἧς εἶνεκ' οἷζύομεν κακὰ πολλά;
 σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 ὅστις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 σκηπτοῦχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 τοσσοῖδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις"
 [νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγῃ φρένας, οἶον ἔειπες] 95
 ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
 νῆας εὐσέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρῳσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσὶ περ ἔμπης,

72. ὅτι] ὅτε Aristarchus.

89. καλλεῖψιν] ἐκπέρσειν Zenodotus.

95. ἀθετεῖται ab Aristophane

et Aristarcho.

σευ] σε Zenodotus.

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ' ἐλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρώησουσι δὲ χάρμης.
ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν." 100

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλήῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
νῆας εὐσσέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὅς τῃσδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένφ' εἴη." 105

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"ἐγγὺς ἀνὴρ—οὐ δηθὰ ματεύσομεν—, αἶ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, καὶ μὴ τι κότφ' ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
[Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει]. 110

Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
ᾧκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἶνεὺς,
πατὴρ δ' ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
πλαγχθεῖς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 115 120

Ἀδρήστοιο δ' ἔγνημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλῃς δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐγχεῖν· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ.
τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' εὔ εἶπω.
δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη.
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊότητος 125

114. ἀθετεῖται ab Zenodoto et Zenodotus.
Aristophane.

125. εἰ Aristarchus. ὡς edi-

118. ἐμοῖο Aristarchus. ἐμεῖο tiones αἱ δημόδεις.

ἐκ βελέων, μή ποῦ τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται·
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.” 130

“Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύνον ἤδ' ἐπίθοντο·
 βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐνοσίγαιος, 135

ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἑοικῶς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένῳ, ἐπεὶ οὗ οἳ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἡβαιαί.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσειεν·
 σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 εὐρὺ κοίνουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς 145
 φεύγοντας προτὶ ἄστρ' νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.”

“Ὡς εἰπὼν μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὅσσοι δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίγχων 150
 ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

“Ἦρ' δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
 σταῖσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155
 αὐτοκασίγνητον καὶ διαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 ἦμενον εἰσεῖδε, στρυγερὸς δὲ οἳ ἔπλετο θυμῷ.

135. ἀλαοσκοπιήν] ἀλαὸν σκο-
 πιήν Zenodotus.

136. Addidit Zenodotus, ἀν-
 τιθέω Φοῖνικι, ὁπάωνι Πηλείωνος.

142. Schol.: περισσὸς ὁ στίχος
 καὶ ἡ λέξις νεωτέρων.

145. αὐτὸς] γρ. αὐτοῦς.

148. δ' Aristophanes. τ' alii.
 ἐννεάχιλοι—δεκάχιλοι] ἐννεάχι-
 λοι—δεκάχειλοι Aristarchus.

157. πολυπίδακος Aristarchus.
 πολυπιδάκου alii.

μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ,
 ἔλθειν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἐ αὐτὴν,
 εἴ πως ἰμείraitο παραδραθέειν φιλότῃ
 ἧ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνου ἀπήμονά τε λιαρὸν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ὕφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ἔδανῳ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ῥ' ἦγε χροά καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαεινοὺς
 καλοὺς ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά
 χρυσεῖγς δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἤκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν
 τρίγλῃνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
 καλῷ νηγατέφ'· λευκὸν δ' ἦν ἥελιος ὥς· 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

162. ἐ αὐτὴν] ἐαυτὴν Zenodot.
 168. τὴν] Triplicem scriptu-
 ram memorat schol., τὴν (i. e.
 τὴν κλεῖν), τὸν (i. e. τὸν θάλαμον)
 et τὰς (i. e. τὰς θύρας).

169. ἐπέθηκε] ἐπιθέισα Zeno-
 dotus.

173. κατὰ Aristarchus. ποτὶ
 alii.

177. ἀμβροσίους] καὶ μεγάλους
 Zenodotus et Aristophanes.

181. ζώνην—ἀραρυῖαν] ζώνη—
 ἀραρυῖή Aristarchus.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω, 190
 ἢ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῶεσσιν ἀρήγεις;”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 “Ἡρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνιοι,
 αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.”

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσήυδα πότνια Ἡρη
 “δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἥμερον, ὅτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 200
 ὦκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ρεΐης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 τοὺς εἴμι ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· 205
 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.” 210

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 “οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηγὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.”
 Ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215

199. δαμνᾷ] γρ. δάμνη.

202. et 203. μ' ἐν σφοῖσι Aristarchus. με σφοῖσι alii.

203. Ρεΐης] Ρεΐας Aristophanes et Aristarchus.

208. κείνω Aristarchus. κείνων

Zenodotus et Aristophanes.

213. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane.

ἐνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάρφασις, ἥτ' ἔκλειψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

“τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἑγκάτθεο κόλπῳ,
 ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὃ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς.”

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδῆσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἑγκάτθετο κόλπῳ.

Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο, 225

Πιερίην δ' ἐπιβάσσα καὶ Ἡμαθίην ἐρατεινὴν
 σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος. 230

ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 “Ὑπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθειν· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδὼ χάριν ἡματα πάντα. 235

κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῷ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυῖς
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος

216. ἐν δ'] ἡδ' fuit ἔν τισι τῶν
 ἱπομνημάτων.

223. ἐῷ Aristarchus. μέσῳ
 Zenodotus. In alio scholio μέ-
 σῳ Aristarcho, ἐῷ Zenodoto tri-
 buit.

229. ἐπ'] ἐς Zenodotus et Ari-
 stophanes.

235. εἰδὼ Aristarchus. ἰδέω

editiones αἱ δημῶδεις. Nam in
 hunc sensum corrigenda est an-
 notatio scholiastæ, Ἀρίσταρχος
 χάριν εἰδὼ, αἱ δὲ δημῶδεις εἰδὼ
 χάριν.

236. ὑπ' Aristophanes et Ari-
 starchus. ἐπ' Zenodotus.

241. ἐπισχοίης] ἐπισχοῖες Hero-
 dianus.

“Ἡρῃ, πρέσβα θεᾷ, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνιοι,
 ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται
 Ζηνὸς δ’ οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουνος ἄσσον ἰκοίμην,
 οὐδὲ κατευνήσαιμ’, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύει.
 ἦδῃ γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 ἡματι τῷ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαιο θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ’ εὐναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ’ ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 ῥίπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ’ ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ’ αἶστον ἀπ’ αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νύξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν
 τὴν ἰκοίμην φεύγων, ὁ δ’ ἐπαύσατο, χωόμενός περ. 260
 ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θαῖ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ’ ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.”
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἡρῇ
 “Ὀπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 ἦ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν 265
 ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παῖδος ἐοῖο;
 ἀλλ’ ἴθι, ἐγὼ δὲ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
 [Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδραι ἡματα πάντα].”

249. ἄλλο τεῖ Aristarch. ἄλλοτε ἢ Parmeniscus. ἄλλο τεῖ Zenodotus et Ptolemæus ὁ ἐπιθέτης. Dativum pronominis qui posuerunt etiam ἐφετμῇ scripserunt pro ἐφετμή.

255. Κόων] Κόων quidam, et sic Callistratus ἐν τοῖς διορθωτικοῖς.

259. δμῆτειρα] μήτειρα Zenodotus et Aristophanes.

263. Τὸν—Ἡρῇ] Quidam, ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρῇ, χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζεν.

265. ἦ] ἢ Ptolemæus Ascalonita.

ὦς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα 270
 “ ἄγρει νῦν μοι ὅμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
 χεῖρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 ἧ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.”

ὦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ὦμνε δ' ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἰμβρου ἄστν λιπόντε,
 ἡέρα ἐσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὸ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285
 ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτῃν ἀναβὰς περιμήκετον, ἧ τότ' ἐν Ἴδῃ
 μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
 ἔνθ' ἦσ' ὅζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσιν 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἰδῆς ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 στῇ δ' αὐτῆς προπάρειθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν
 “ Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις ;

274. μάρτυροι] μάρτυρες Zenodotus.

276. τ' omiserunt Zenodotus et Aristophanes.

279. Post hunc versum quidam addiderunt, ὦμνε δ' ἕκ πέ-

της καταειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

285. ὑπο σείετο Zenodotus, Aristophanes, Aristarchus. ὑπε-σείετο alii.

295. πρῶτόν περ Aristarchus. πρῶτιστον alii.

ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.”

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη 300
 “ ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γενέσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἦδ' ἀτίταλλον.
 τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἰδης
 ἐστᾶσ', οἷ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πῶποτε μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασεν,
 [οὐδ' ὅπῳ ἡρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιῶννης,
 ἢ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν 320
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε, χάρμα βροτοῖσιν 325
 οὐδ' ὅτε Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέας, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]

299. κ' omiserunt Zenodotus et Aristophanes.

304—306. ἀθετοῦνται ab Zenodoto et Aristarcho.

310. μετέπειτα] μετόπισθε Zenodotus et Aristophanes.

316. περιπροχυθεὶς] περιπλεχθεὶς Demetrius Ixion.

317—327. ἀθετοῦνται, etiam ab Aristophane.

322. Μίνω Zenodotus. Μίνων Aristarchus.

ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.”

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηῦδα πότνια Ἥρη

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

330

εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι

Ἰδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,

πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰεγενετάων

εὔδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν

πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην

335

ἔξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν

ἐνθ' ἴομεν κείμεντες, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνή.”

340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν

ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω

χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,

οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.”

345

Ἥ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν.

τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποιήν,

λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἢ δ' ὑάκινθον

πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.

τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο

350

καλὴν χρυσεῖην· στίλπναι δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,

ὑπνῷ καὶ φιλότῃ δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,

ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ.

355

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμννε,

340. εὐνή] εὐνήν Zenodotus et Aristophanes.

349. ὃς—ἔεργεν] ἦν—ἀγκαζέσθην Zenodotus.

ἔεργεν Aristarchus. ἦκανε Chia editio. Ἀλίᾳ ἄειρε et ἔερπε.

351. ἀπέπιπτον] ἀνέπιπτον Zenodotus.

καί σφιν κῦδος ὅπαζε μίνυνθά περ, ὅφρ' ἔτι εὔδει
 Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυφα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι.” 360

ᾧς εἰπὼν ὁ μὲν ὥχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν
 “Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν” Ἐκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται ; 365
 ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 κείνου δ' οὔτι λήην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες. 370
 ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
 ἑσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορύθεσσι
 κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα. 375
 [ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμφ,
 χεῖροιν φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.]”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο·
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας Ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον.
 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χεῖροιν δόσκεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν,
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385
 εἵκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἀνδρας.

366. εὐχεται] ἔλπεται Zenodot. 382. δόσκεν Aristarchus. δῶ-
 376. 377. ἀθετοῦνται, etiam ab κεν alii.
 Zenodoto. 387. δαί] δαί Ptolemæus As-
 376. ἔχει Aristarchus. ἔχη calonita.
 alii.

Τρῶας δ' αἴθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἔκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρῶεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοᾷα ποτὶ χέρσων,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ 395
 οὔτε πυρὸς τόσους γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην
 οὔτ' ἄνεμος τόσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἤπυε, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400
 δεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἶαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δύῳ τελαμῶνε περι στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀγρυρολόου 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροᾶ. χῳάτο δ' Ἔκτωρ,
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφυγε χειρὸς,
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θαῶν ἔχματα νηῶν, 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰείρας
 στῆθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρῦς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῖου γίγνεται ὀδυμῇ 415

389. τάνυσσαν Aristarchus, ut videtur. Alii igitur τάνυσσεν.

394. 395. post 399. transposuit Zenodotus.

397. ὤρετο] Schol.: ὤρορε ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων.

398. τόσων Aristarchus. τόσος Zenodotus.

400. ὅσση Zenodotus, Aristophanes, Aristarchus. τόσση alii.

412. βεβλήκειν Aristarchus. βεβλήκει Zenodotus et Aristophanes. Quæ inversa sunt in scholio.

ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδῃται
 ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλαιοι κεραυνὸς,
 ὥς ἔπες' Ἑκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κοίῃσιν.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ. 420

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
 αἰχμὰς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 Πουλιδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ διὸς Ἀγήνωρ 425
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.

τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 χερσὶν αἰείранτες φέρον ἐκ πόνου, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὅπισθε μάχης ἦδὲ πτολέμοιο 430
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τόνγε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἑρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καὶ δέ οἱ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσσεν.
 αὔτις δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονὶ, τὰ δέ οἱ ὅσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.

Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἑκτορα νόσφι κίοντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων

416. οὔπερ—ὅς κεν] οὔτιν'—ὅστις editio altera.
 Aristophanes.

418. ὦκα Massiliensis et Chia.
 ὠκὶ Aristarchus.

427. δ'] τ' Zenodotus.

ἀκήδεσεν] ἀκηδέσατ' Aristarchi

437. ἀπέμεσσεν Aristarchus
 et editiones pleraeq. ἀπέμασ-
 σεν Zenodotus.

438. τῷ Aristarchus. καὶ Ze-
 nodotus.

- Ἦνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατυνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης, βάλε δὲ Προβοήνορα δεξιῶν ὦμον, 450
 υἱὸν Ἀρηϊλύκιοι, δι' ὦμον δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας
 “οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοίδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἀἴδος εἶσω.”
 Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἶαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφὶς αἵξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ, 465
 νεῖατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ στόμα τε ῥῖνές τε
 οὔδεις πλῆντ' ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι
 “φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες, 470
 ἧ ῥ' οὐχ οὔτος ἀνὴρ Προβοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,
 ἧ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφάκει.”
 Ἦ ῥ' εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475

445. ὄχθας] ὄχθης Zenodotus.

Zenodotus.

469. ἀμύμονι Πουλυδάμαντι] ἀ-
μύμονα Πουλυδάμαντα Zenodotus.474. γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφάκει]
γὰρ ῥα φυὴν ἄγχιστα ἔοικεν Aristo-
phanes.

470. Πουλυδάμα] Πουλυδάμαν

ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.

τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας

“ Ἀργεῖοι ἰόμωρι, ἀπειλάων ἀκώρητοι,

οὐ θνη οἰοσίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἷζυς

480

ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ἤμμες.

φράζεσθ' ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει

ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτιό γε ποιῇ

δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνὴρ

γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.”

485

“Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·

Πηνέλεω δὲ μάλιστα daίφρονι θυμὸν ὄρινεν.

ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἑρώην

Πηνελέω ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα.

υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα

490

Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν·

τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα.

τὸν τότε ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,

ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ

καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας

495

ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ

αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε

αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος

ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν

πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα

500

“ εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος

πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·

οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγγορίδαι

ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δὴ

ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.”

505

485. ἀρῆς Zenodotus et Ptole-
mæus Ascalonita. ἀρεω Aristar-
chus.

ἐφη) Aristarchus, sublato versu
proximo.

505. σὺν] ἐν Zenodotus et

499. φῆ Zenodotus. φῆ (i. e. Aristophanes.

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai,
ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην 515
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὤτειλῃν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ.

Ο.

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχρεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἰδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
στή δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἶδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὅπισθεν
Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέφ' ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10

10. εἶαθ' Herodianus. εἶαθ' ἀπινύσσων Aristarchus. ἀπινύ-
σκων Aristophanes.

αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “ἧ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος,” Ἥρη,
 “Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15
 οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὔτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πληγῇσιν ἰμάσσω.
 ἧ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
 χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
 ἐκρέμω· ἡλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὅφρ' ἂν ἵκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 ἄζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο, 25
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιώσα,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
 τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
 ὅφρα ἴδῃ ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καί μ' ἀπάτησας.”
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 35
 “ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὕπερθε
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωῖτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ πιτε μαιψ ὁμόσαιμι· 40

18—31. Sustulit Zenodotus.

23. βηλοῦ] βήλου Crates.

24. θυμὸν Aristarchus. θυμὸς alii.

31. ἀπολλήξεης] ἀπολήξεης Aristarchus.

33. Non legebatur apud Zenodotum et Aristophanem.

μὴ δι' ἔμην ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ πού αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
 τῇ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ, κελαινεφές, ἡγεμονεύης.”

45

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
 αἰῖψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἑτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 ὅφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 ἔλθῃ, καὶ εἴησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνῶν
 αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσσωσιν
 Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρῃ φαίδιμος Ἑκτωρ
 Ἴλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.

50

55

60

65

44. τειρομένους] κτεινομένους Aristophanes, Massiliensis et Argolica.

45. καὶ κείνῳ Aristarchus. καὶ κείνῳ alii.

49. βοῶπις Aristophanes. βοῶπι alii.

50. καθίζεις] θεοῖσι fuit ἐν ταῖς

εἰκαιοτέραις.

53. γε] Sic etiam Aristophanes. Alii igitur τε.

56—77. ἀθετοῦνται, etiam ab Aristophane.

64—77. Non legit Zenodot.

64. ἀνστήσει ὃν Aristarch. ἀνστήσειεν alii.

τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.

ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπειτα παλῶξιν παρὰ νηῶν

αἶεν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ

70

Ἴλιον αἰπὺν ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλὰς.

τὸ πρὶν δ' οὐτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον

ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἑάσω,

πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,

ᾧς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,

75

ἡματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἦψατο γούνων,

λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον."

ὦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

ὥς δ' ὅτ' ἂν αἰῆξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλῇν

80

γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νόησῃ

"ἔνθ' εἶην, ἣ ἔνθα," μενοινήησί τε πολλὰ,

ᾧς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·

ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν

ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες

85

πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.

ἣ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφ

δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἤλθε θέουσα,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

"Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;

90

ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης."

Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη

"μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,

οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς εἵσης·

95

ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν,

71. αἰπὺν ἔλοιεν] ἐκπέρσωσιν Aristarchus.

72. παύω Aristarchus et Herodianus. παύσω alii.

79. δ' ἐξ Zenodotus et Aristarchus. δὲ κατ' alii.

82. εἶην—μενοινήησι Aristarch. εἶη—μενοινήσειε alii.

86. δεικανόωντο δέπασσιν Aristarchus. δεικανόωντ' ἐπέεσσιν Zenodotus.

94. ἐκείνου] κείνου Aristarchus.

οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηνῦδα

“ νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
 ἥ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες 105
 ἢ ἔπει ἡὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
 οὐδ' ὀθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ' ὅτι κεν ὕμμι κακὸν πέμπῃσιν ἐκάστω.
 ἥδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηί γε πῆμα τετύχθαι 110
 υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.”

Ὦς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηνέσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠνῦδα
 “ μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴπερ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκέεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.”

Ὦς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανώνντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθῆνη πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσεν,
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυῶρον Ἀρηα

104. ἀφρονέοντες] ἀφρονέοντα fuit πᾶσαι addit schol.). προσήνδα alii.
 κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων. 123. περιδδείσασα] Simplicii δ

114. ἔπος ἠνῦδα Aristarchus (καὶ Aristarchus.

“μαινόμενε, φρένας ἤλῃ, διέφθορας. ἥ νύ τοι αὐτως
οὐατ’ ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ’ ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.

οὐκ αἶεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος” Ἡρη,

130

ἥ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;

ἥ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ

ἅψ ἵμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,

αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;

135

αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερβύμους καὶ Ἀχαιοὺς

λείψει, ὁ δ’ ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,

μάρψει δ’ ἐξείης ὅς τ’ αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.

τῷ σ’ αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος”

ἥδη γάρ τις τοῦγε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων

ἥ πέφατ’, ἥ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ

140

πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.”

ὣς εἰποῦσ’ ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θυῶν Ἄρηα.

”Ἡρη δ’ Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς

Ἴρίν θ’, ἥτε θεοῖσι μεταγγελος ἀθανάτοισιν·

καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

145

“Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ’ ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·

αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ’ εἰς ὧπα ἴδησθε,

ἔρδειν ὅτι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.”

Ἥ μὲν ἄρ’ ὧς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἡρη,

ἔξετο δ’ εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ’ αἶξαντε πετέσθην.

150

Ἴδην δ’ ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

εὔρον δ’ εὐρύοπα Κρονίδα ἄνα Γαργάρφ ἄκρῳ

ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.

τὼ δὲ πάροιθ’ ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο

στήτην· οὐδὲ σφωὶν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ

155

ὅτι οἱ ὧκ’ ἐπέεσσι φιλῆς ἀλόχοιο πιθέσθην.

Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

134. κακὸν μέγα πᾶσι Aristophanes. θεοῖς μέγα πῆμα Zenodotus.

138. ἔηος] εἰῶο Zenodotus.

139. τοῦγε] τοῦδε Zenodotus et Aristophanes.

147. 148. ἀθετοῦνται, etiam ab Aristophane.

“βάσκ’ ἔθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τὰδ’ ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἥδὲ πτολέμοιο 160
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ’ ἐπιπείσεται, ἀλλ’ ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ’ οὐδὲ κρατερός περ ἔων, ἐπιόντα ταλάσση
 μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι 165
 καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ’ οὐκ ὅθεται φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.”

ᾧΩς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε ποδὴν νημεος ὠκέα Ἴρις,
 βῆ δὲ κατ’ Ἰδαίῳ ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 ὥς δ’ ὅτ’ ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἢ χάλαζα 170
 ψυχρὴ ὑπὸ ῥίπῃς αἰθρηγενέος Βορέας,
 ὥς κραιπνῶς μεμανυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις.
 ἀγχοῦ δ’ ἵσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον
 “ἀγγελίην τινά τοι, γαίησχε κυανοχαῖτα,
 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
 παυσάμενόν σ’ ἐκέλευσε μάχης ἥδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ’ ἐπιπείσεις, ἀλλ’ ἀλογήσεις,
 ἡπεῖλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 ἐνθάδ’ ἐλεύσεσθαι· σὲ δ’ ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει 180
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ’ οὐκ ὅθεται φίλον ἦτορ
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.”

Τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος
 “ὦ πόποι, ἦ ῥ’, ἀγαθός περ ἔων, ὑπέροπλον ἔειπεν, 185

162. μοι] μου Ammonius.

166. 167. ἀθετοῦνται.

169. δὲ κατ’] δ’ ἐξ Zenodotus.

179. καὶ κείνος Aristarchus.

• Alii κἀκεῖνος.

πολεμίζων] Zenodotum διὰ τοῦ
 ζ scripsisse annotat schol. In

alio scholio est πολεμίζων διὰ τοῦ
 ξ, Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τοῦ σ : quod,
 si recte scriptum est, significat
 aut πολεμίσων aut, quod in in-
 terpretatione sua posuit scho-
 liasta, πολεμήσων.

εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.

τρῆς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης, ἐνέροισιν ἀνάσσω.

τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ

190

παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἡρόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.

τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκμηλος,
καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.

195

χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω·
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἰάσι βέλτερον εἶη
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὤκέα Ἴρις

200

“οὕτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἣ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν Ἑρινύες αἰὲν ἔπονται.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

205

“Ἴρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῆ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅππότε ἄν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
νεικεῖν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

210

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεῖξω·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγγελείης,
Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἀνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐβελήσει

215

187. τ' ἐκ Κρόνου Aristarchus. καϊότεροι.
τε Κρόνου alii.

207. εἰδῆ] εἴπη Zenodotus.

192. εὐρὺν] αἰπὺν Zenodotus.

211. μὲν κε] μὲν γε Aristarch.

197. βέλτερον Aristarch. κάλ-
λιον Aristophanes. κέρδιον οἳ εἰ-

212—217. ἀθετοῦνται.

ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."

ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 220

“ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλενάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵπερ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες. 225

ἀλλὰ τὸδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
χεῖρας ἐμὰς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνδρωτί γ' ἐτελέσθη.

ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς· 230

σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γὰρ οὔν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνονιο." 235

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίῳν ὀρέων, ἱρηκεῖ εἰκῶς
ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅστ' ὠκιστος πετεηνῶν.

εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
ἤμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγεῖρετο θυμὸν, 240
ἀμφὶ ἐ γιγνώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρὸς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
“Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ῆσ' ὀλιγηπελέων; ἥ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;” 245

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ

225. ἐνέρτεροι] νέρτατοι Zenodot.

232. ὅφρ'] τόφρ' Aristarchus.

231—235. ἀθετοῦνται, etiam
ab Aristophane.

240. ἐσαγεῖρετο Aristarchus.
ἐσαγεῖρατο alii.

“ τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην ;
οὐκ αἶτις ὁ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς ; 250
καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
ἤματι τῷδ' ἵζεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
“ θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἄοσσητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ρίομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπαινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότερνον πολέεσσιν
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον 260
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.”

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θεῇ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼς λούεσθαι ἑρρεῖος ποταμοῖο, 265
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ᾧμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεπειθώς,
ρίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς Ἐκτωρ λαίψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν. 270
οἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται·
τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἡϋγένειος 275
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὥς Δαναοὶ εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,

252. ἵζεσθαι Aristarch. ὅψε-
σθαι alii.

265—268. ἀθετοῦνται.

272. ἐσσεύαντο Aristarchus καὶ
ἀπασαι. ἐσσεύοντο alii.

277. εἴως] τεῖως Zenodotus.

νύσσουντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμοις υἱός,
Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἔσθλος δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 285

“ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι·
οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἑκτωρ. ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσώσεν 290

Ἑκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς αὖ ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνῶξομεν ἀπονέεσθαι· 295
αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὅμιλον.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο. 300
οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἀργεῖ,
ὑσμίνην ἥρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἑκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἥρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
μακρὰ βιβιάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ὤμοισιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θεῶν,
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεύς

301. Αἴαντα] Αἴαντε Zenodotus et Aristophanes.

307. βιβιάς Aristarchus. βι-

302. Μέγην Aristarchus. Με- βᾶν alii. βοῶν Zenodotus.

Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν
τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.

310

Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' αὐτὴ
ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊβῶν αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.

315

αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπῶλων
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

320

οἱ δ', ὥστ' ἡ ἐβῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ' οἶον
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος,
ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἦκε φόβον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὅπαζεν.

325

Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κερασθείσης ὑσμίνης.

Ἐκτῶρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.

330

ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναϊεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυῖης Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

335

Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφῆλῳιο καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε δῖος Ἀγῆνωρ.

340

Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεύατον ὦμον ὅπισθεν

φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

ἽΟφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη.

345

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

“ νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·

ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,

αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόνγε

γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,

350

ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.”

ὣς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ

πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους

ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων

355

ρεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

ἔς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον

μακρὴν ἣδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρῶη

γίγνεται, ὅππότε ἄνῃρ σθέneos πειρώμενος ᾔσιν.

τῇ ῥ' οἴγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,

360

αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν

ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,

ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,

ἅψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.

ὥς ῥα σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν

365

σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,

ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν

χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήμεος, οὔρος Ἀχαιῶν,

370

εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα

“ Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ

ἢ βοδὸς ἢ οἶος κατὰ πῖονα μηρία καίων

347. ἐπισσεύεσθαι] ἐπισσεύεσθον Zenodotus.

356. ποσσὶν] χερσὶν Zenodotus.

εὔχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μῆναι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
μηδ' οὕτω Τρῶεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς."

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380

οἱ δ', ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆος ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε' ἐπείγῃ
ἴς ἀνέμου· ἥ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχὴ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνεσσι μάχοντο 385

ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', εἶως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395

Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ῥωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρῳ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤνδα

"Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400

ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἦν' ὀτρύνω πολεμίζειν.

τίς δ' οἷδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παραίπων; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου."

377. ἔκτυπε] ἔκλυε Zenodot.

398. δ' ἔπος ἤνδα Aristarchus.

394. ἀκέσματ' Aristarchus. Alii igitur δὲ προσηνδα. Conf. ad
ἀκήματ' alii.

v. 114.

Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
 παυροτέρους περ ἑόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν
 οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἥδ' ἐ νέεσσιν.

ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει 410
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὔ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο. 415
 τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
 οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα
 οὔθ' ὁ τὸν ἀψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί· 420
 δούπησεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 425
 μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σάώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.”

Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν, 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος δ' ἐξέι χαλκῷ,
 ἔσταότ' ἀγχι' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 νηὸς ἀπο πρύμνης χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435

Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα
 “Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος

Μαστοριῖδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;”

Ὡς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντινον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρώεσσιν ἐφίει.
καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν, 445
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγανῶ Πανθοίδαο,
ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπότητο καθ' ἵππους·
τῇ γὰρ ἔχ' ἥ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450
αὐχένι γάρ οἱ ὅπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόφ, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκεν, 455
πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οὔστὸν ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ
αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπήνυρα,
ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
ἰὸς χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα

439. τοκεῦσιν] τέκεσσιν Zeno-
dotus.

449—451. ἀθετοῦνται.

450. ἱεμένων] ἱεμένῳ Aristarchi
editio altera.

451. ὅπισθε] πρόσθε Aristophanes.

459. μάχην Aristophanes. μά-
χης Zenodotus.

“ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρὸς,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
πρώϊον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἵστους.” 470

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
“ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγάρης·
αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμῳ
μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
νῆας εὖσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.”

ὣς φάθ', ὁ δ' αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν 480
[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν]·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.

Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας 485
“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἄνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
ρεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490
ἥ μὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἢ δ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
βλήμενος ἢ τυπείς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495
τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὴ καὶ παῖδες ὀπίσσω,

469. ἐξέρρηξε νεόστροφον] γρ. ἐξέρρηξεν εὐστροφον.

470. πρώϊον] πρῶην Zenodotus.

καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.”

ᾧ Ως εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.

500

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν

“αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι

ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἣν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἔκτωρ,

ἐμβαδὸν ἵζεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;

505

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοσχεδὴ μῖξαι χειράς τε μένος τε.

510

βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ βιῶναι,

ἢ δηθὰ στρεύεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι

ᾧδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.”

ᾧ Ως εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.

εἰθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱόν,

515

ἄρχὸν Φωκῶν, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα

ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·

Πουλυδάμας δ' ᾧΩτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,

Φυλείδew ἔταρον, μεγαθύμων ἄρχὸν Ἐπειῶν.

τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη

520

Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων

εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·

αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.

δοῦπησεν δὲ πεσὼν· ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὔ εἰδῶς,

525

Λαμπετίδης—ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,

Λαομεδοντιάδης, εὔ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς—

ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ

ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,

τόν ῥ' ἐφόρει γνάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς

530

ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
 ἐς πόλεμον φορέειν, δητίων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν·
 ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκῆρεος ἵπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμαῖζε
 κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοῖνικι φαεινός.
 εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὅπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
 πρόσσω ἰέμενη· ὁ δ' ἄρα πρηγὴς ἐλιάσθη.
 τῷ μὲν ἐεῖσάσθη χαλκῆρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἔκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν,
 ἴφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δητίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλθον ἀμφιέλισσαι,
 αἶψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσιν, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμφῳ, ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν·
 τόν ρ' Ἔκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 “οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργεῖοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἡ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.”
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.

531. ἦγαγεν] Schol.: ἐν ἄλλῳ ἐν ἄλλῳ “ἦλθ' ἐπαμύντωρ.” Sic
 “ἠγάγετ'.” haud dubie Aristarchus. Conf.

534. Schol.: περιττὸς ὁ στίχος. ad N, 384.

540. ἦλθεν ἀμύντωρ] Schol.:

Ἄργείους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας 560

“ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565

ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
“Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν θάσσω οὔτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι” 570
εἴ τινα· πού Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.”

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575

ἀλλ' Ἰκετάουος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δοῦπήσεν δὲ πεσὼν, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ αἶξε, τόντ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα 580

θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυνῖα·
ὥς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
ὅς ρά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτήτα.

Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θεὸς περ ἐὼν πολεμιστῆς, 585

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἑοικῶς,
ὅστε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀυλλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο 590
στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

563. δ' omisit Aristarchus.

587. ἀμφὶ βόεσσιν] ἀμφὶ οἱ αὐτῷ Zenodotus.

Τρῶες δὲ λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισιν αἶν' ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν. 595
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῖς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρῆν
 πᾶσαν ἐπικρήνεια· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. 600
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλῶξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἀρης ἐγχέσπαλος ἢ ὁλοὺν πῦρ 605
 οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἑόντα
 τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἥδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἡμάρ]
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν].
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων 615
 ἧ δὴ πλείστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἡὔτε πέτρῃ
 ἡλίβατος μεγάλη, πολίῃς ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψήρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόμεντα, τάτε προσερεύγεται αὐτήν·

601. ἔμελλε] μέλλε Aristarchus (male Ἀριστοφάνης ap. schol.).

606. τάρφεσιν] ταρφέσιν Tyrannio.

609. μαρναμένοιο] γρ. μαινομένοιο.

610—614. ἀθετοῦνται, nec legantur apud Zenodotum.

621. αὐτήν Aristarch. αὐτῇ alii.

ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὥς ὅτε κῦμα βοῇ ἐν νηὶ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἡ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἔδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὅγ' ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
 αἷ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται 630
 μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεῦς, οὐπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἶεν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βούν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφῆτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, δὲ Εὐρύσθῃος ἄνακτος
 ἀγγελίης οἶχνεσκε βίῃ Ἡρακληεῖ. 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετὰς, ἡμὲν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὅς ῥα τόθ' Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὅγ' ἐνὶ βλαφθεῖς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆλγῃ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὅξυν νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,

622. ὥς] ἐξ ἀλλός, ὥς scholiasta
 ἐν τισι γράφεσθαι ait. Hi igitur
 ἔμπεδον ejecerunt.

626. ἄχνη] ἄχνη Zenodotus.
 δεινὸς ἀήτης] δεινὸς ἀήτης legit
 schol., qui id a quibusdam in
 δεινὸς ἀήτης mutatum esse ait.

640. ἀγγελίης] ἀγγελίην Zeno-
 dotus.

645. στρεφθεῖς] στραφθεῖς alii
 ap. schol.
 πάλτο] ἄλτο, κατ' ἑνία τῶν ἀντι-
 γράφων, ut ait Schol.

στήθεϊ δ' ἐν δόρῳ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
κτεῖν· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἑκτορα δῖον.

650

Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.

Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655

τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γονιούμενος ἄνδρα ἕκαστον 660

“ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παίδων ἡδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἡδὲ τοκῆων,
ἡμὲν ὅτεφ' ζώουσι καὶ ᾧ κανατεθνήκασιν·
τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γονιάζομαι οὐ παρεόντων
ἐστάμεναι κρατερῶς· μὴδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.”

665

Ὡς εἰπὼν ᾤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.

[τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλὺς ᾧσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο. 670

Ἑκτορα δὲ φράσσαντο βοῇν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
ἡδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.]

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
ἐστάμεν ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν 675
ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρί' ἐπ' ἔρχετο μακρὰ βιβάσθων,
νῶμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαεικοσίπηχυν.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὔ εἰδῶς,
ὅστ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστρ' ἀθήσεται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ἐθήσαντο

ἀνέρες ἥδ' ἑ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
 ὧς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
 685 φοῖτα μακρὰ βιβας, φωνὴ δὲ οἳ αἰθέρ' ἵκανεν,
 αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοῶν Δαναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
 690 ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶθων
 ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενῶν,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὧς Ἐκτωρ ἵθυσε νεὸς κυανοπύρροιο
 ἀντίος αἰῖξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὅπισθεν
 695 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.

Αὐτίς δὲ θριμεία μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
 φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὧς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὃδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲρ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι,
 700 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 705 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦπερ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 δῆρουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
 τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 710 ἀλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

686. βιβὰς Aristarch. βιβῶν alii.

694. ἀντίος Aristarchus. ἀντίον alii.

ὥσεν Aristarchus. ὥρσεν alii.

698. ἄντεσθ'] ἀντέσθ' Tyrannio.

712. ἀθετεῖται. In alio scholio præcedens versus ab Aristarcho ejectus esse dicitur.

πολλά δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα. 715
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
 ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν
 “οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκεν,
 νῆας ἐλεῖν, αἱ δ' εὖρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν
 αὐτόν τ' ἰσχανάσσκον ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.” 725
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, οἴόμενος θανέεσθαι,
 θρῆνυν ἐφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἵσης.
 ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
 “ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 ἢ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσητῆρας ὀπίσσω, 735
 ἢ τί τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστί πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεθα πατρίδος αἴης· 740
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.”
 Ἦ καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξύεοντι.
 ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο

716. οὐχὶ μεθίει] οὐκ ἐμεθίει

Zenodotus.

737. τι Aristarchus. τις alii.

741. μειλιχίῃ Aristarchus. μει-
λιχίῃ Dionysius Thrax.

σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχρ' μακρῷ·
δῶδεκα δὲ προπάρειθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

745

Π.

Πατρόκλεια.

ὦς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·

Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,

δάκρυα θερμὰ χέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,

ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὄνοφερὸν χέει ὕδωρ.

τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

5

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥ ᾗτε κούρη

νηπίη, ἥ θ' ἄμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,

10

δακρυνόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὅφρ' ἀνέληται·

τῇ ἵκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.

ἥέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἥ ἐμοὶ αὐτῷ;

ἥέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ' ἔκλυες οἶος;

ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενoitιον, Ἄκτορος υἱόν,

15

ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,

τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.

ἥέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;

ἐξαῦδα, μὴ κεῖθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

Τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεῦ

20

“ ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,

5. ᾤκτειρε] θάμβησε Aristarchus.

10. ποτιδέρκεται] προσδέρκεται Zenodotus.

16. τεθνηώτων Aristarch. τεθνεώτων alii.

21. Πηλέος] Πηλέως Ptolemæus.

μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης, 25

οὕτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἡδ' Ἀγαμέμνων,

βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστω.

τοὺς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,

ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.

μὴ ἔμεγ' οὔν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30

αἰναρέτη. τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,

αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν αἰεκέα λοιγὸν ἀμύνης;

νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότηα Πηλεὺς,

οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα

πέτραι τ' ἡλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35

εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίνην ἀλεείνεις

καί τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον

Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.

δὸς δέ μοι ὥμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40

αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ρεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ

ῥῶσαιμεν προτὶ ἄστρ' νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων." 45

ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλεν

οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

“ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·

οὔτε θεοπροπίνης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα, 50

οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·

25. ὁ omisit Aristophanes.

31. αἰναρέτη Aristarchus. αἰ-
ναρέτης vel αἰν' ἀρετῆς alii.

35. ὅτι] ὅτε Aristarchus.

41. ἴσκοντες] εἴσκοντες Aristarch.

47. λιτέσθαι] λίτεσθαι Ptole-
maeus Ascalonita.

50. ἦντινα] εἰ τινα Aristarch.

ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἅψ' ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτεϊ προβεβήκη·
 αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
 κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 δοῦρι δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 τὴν ἅψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης ὥσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἑάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60
 ἄσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μνηιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὕτη τε πτόλεμός τε.
 τὴν δ' ὅμοιοι μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 70
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκῶν, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδείδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
 μαίνεται ἐγχεΐη Δαναῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμῦναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδρόφονοιο
 Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῷ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.

53. δὴ] τις Aristarchus.

59. μετανάστην Aristarchus.
 μετανάστιν (ad Briseidem refe-
 rendum) editiones Massiliensis
 et Rhiani. Nam sic corrigendæ
 confusæ scholiastarum annota-
 tiones, in quibus μετανάστιν in

μεταναστέϊν corruptum.

71. ἐναύλους] Schol.: οὕτως
 ἐναύλους διὰ τοῦ ν. Alii igitur
 ἐπαύλους.

76. ὁπὸς] ἔπος fuit ἐν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων.

ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλωνται.
 πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἅτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
 ἅψ' ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἀνενθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοποτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῇτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
 ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
 θήῃς, τοὺς δέ τ' ἑᾶν πεδίου κάτα δηριάσθαι.
 [αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον,
 ὅφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.]”
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
 καὶ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν,

91. μῆδ' ἐπαγαλλόμενος] μὴ σύ γ' ἀγαλλόμενος Zenodotus, sublati versibus 89. et 90.

92. ἡγεμονεύειν] αἰπὺν δέεσθαι Zenodotus.

93—96. Pro his versibus unum substituit Zenodotus, μὴ σ' ἀπογυμνωθέντα λάβῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.

95. πάλιν τρωπᾶσθαι] παλιντροπᾶσθαι Nicias.

97—100. ἀθετοῦνται.

105. βάλλετο] Schol.: γράφεσθαι φησιν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ “τύπτετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ' εὐποίητα” διὰ τοῦ π. Aristarchus igitur καὶ φάλαρ' probavit.

ἔμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι ἐρεΐδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
 ἀμπνεῦσαι· πάντα δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο. 110

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν,
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κὸλον δόρυ, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα. 115

γινῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ρίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θεῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὥς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μῆρῳ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν 125

“ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵποκέλευθε—
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν—
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
 δύσειο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.”

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ. 130

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135

χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

120. κείρε Aristarch. κείρει alii. κατασβεσθή alii.

123. κατ' ἀσβέστη Aristarch. 127. ἰωήν] ἐρωήν Massiliensis.

εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
 Πηλιάδα μελίνῃ, τὴν πατρὶ φίλῃ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα τιε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνι μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια Πυδάργῃ, 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πηδᾶσον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεὺς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιοχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς 155
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγελῆδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάβοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖσι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥώνοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἧσιν Ἀχιλλεὺς

140. ἀθετεῖ Zenodotus, quatuor proximis versibus non scriptis. Conf. ad T, 388.

143. πόρε] γρ. τάμε.

144. ἐκ κορυφῆς] ἐν κορυφῇ Ari-

starchus.

150. Πυδάργῃ] πυδάργος Zenod.

156. πάντας] πάντη Zenodot.

161. λάβοντες] λάβαντες Ze-

nodotus.

ἐς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κλήϊσιν ἑταῖροι· 170
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο, διυπετέος ποταμοῖο·
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδῶρη, 175
 Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνυθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρῳ, Περιήρεος υἱῷ,
 ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλῇ Πολυμήλῃ, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 ἡγάσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβάς παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν 185
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἥδ' ἐμαχητήν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φώωσδε καὶ ἡελίου ἴδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 ἡγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 190
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἥδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαγαπαζόμενος ὥσει θ' ἐὼν υἱὸν ἑόντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 ἔγχρ' ἰμάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον. 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν
 “ Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω, 200

175. ὃν Aristophanes et Aristarchus χωρὶς τοῦ τ. Alii igitur τόν.

188. πρὸ φώωσδε Zenodotus. φώωσδε Aristoph. et Aristarch.

ἄς ἐπὶ νηυσὶ θυῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν
 πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν, καὶ μ' ἡτιάασθε ἕκαστος
 'σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὖτις, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρὶν γ' ἐράασθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω."

ὦς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινόϊσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ· 215
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάραιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέφγεν
 καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐὺ πλήσασα χιτώνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶνοπα οἶνον,
 οὔτε τεφρὸν σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖφ
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νήφ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσιν,
 νήφατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230

202. μ' ἡτιάασθε] μητιάασθε
Zenodotus.

207. θάμ' ἐβάζετε] θαμὰ βά-
ζετε Aristarchus.

211. ἄρθεν] ἄρθεν Aristarchus.

223. ἄγεσθαι] ἰόντι Zenodotus
et Aristophanes.

227. ὅτι Aristarchus. ὅτε alii.

228. τό ῥα Aristarchus. τόρρα
alii.

εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
“Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλωρ·
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240

μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ
εἴσεται ἢ ῥα καὶ οἷος ἐπίστηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
μαίνονθ', ὅππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρης. 245

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θαὸς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.”

“Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν· 250
νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι.

ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἅψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
στῇ δὲ πάρειθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.

233. Δωδωναίε] Φηγωναίε Zeno-
dotus. Βωδωναίε quidam.

Πελασγικέ] γρ. Πελαργικέ et Πε-
λαστικέ.

234. δυσχειμέρου] πολυπίδακος
Zenodotus.

237. ἀθετεῖ Aristophanes nec

legit Zenodotus.

243. ἐπίστηται] ἐπιστάται Ze-
nodotus.

252. σόον] γρ. σάον.

254. ἀπέθηκε] Schol.: οὕτως ἀ-
πέθηκε διὰ τοῦ α. Alii igitur ἐπέ-
θηκε.

αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίους, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, 260
 [αἰεὶ κερτομέοντες, ὃδ' ἔπι οἰκί' ἔχοντας,]

νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
 τοὺς δ' εἶπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσιν. 265

τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 “Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδew Ἀχιλλῆος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.”

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου, 275
 ἐν δ' ἔπεσόν Τρῶεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὥς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μνηστῆρ' ἐν ἀπορρῦσαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
 νῆϊ πάρα πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος·

261. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane.

ἔχοντας Aristarchus καὶ ἄπασαι. Alii ἔχοντες.

272. ἀθετεῖ Seleucus.

281. ἐλπόμενοι] ἐλπόμεναι Zenodotus.

- τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν οἰμώξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν 290
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἔκην ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηῆς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμάδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.
ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηνερέτα Ζεύς,
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ, 300
ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆϊον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιοῖν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὕσμίνης
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχρῃ ὀξύοντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν
ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ 310
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρήϊος οὔτα Θόαντα
στέρνων γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυνῖα.
Φυλείδης δ' Ἀμφικλὸν ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχρεος αἰχμῇ 315
νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀξεῖ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἥριπε δὲ προπάραιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεῖς, 320

290. ἀμφεφόβηθην] ἀμφὶ φόβη-
θεν Aristarchus.

313. ἐφορμηθέντα] ὑφορμηθέντα
Aristophanes.

στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὕρεζάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ᾧμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
δρῦν' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρης ἄραξεν.
δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. 325

ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηδόνης ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας 330
ζῶν ἐλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
λύσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.

πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ 335
ἥμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
τὸ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θεῖεν
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.

Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισιν
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ᾧμον·
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.

Ἰδομενεὺς δ' Ἑρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἷτ' ἐν ὄρεσσιν
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες

αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355

ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἶας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεΐη πολέμοιο, 360

ἀσπίδι ταυρεΐη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
σκέπτειτ' οἷστων τε ροῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.

ἧ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήρας ἐταίρους.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ, 365

ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι

ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι 370

ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,

Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375

ἄψορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ' ἧ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαὸν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον

πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίσαν.
ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380

[ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]

πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·
ἴετο γὰρ βαλέειν τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.

ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ῥηματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385

Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,

365. λαίλαπα] λαίλαπι fuit ἐν 379. ἀνεκυμβαλίσαν] ἀνακυ-
τοῖς ὑπομνήμασιν. βαλίσαν Aristarchus.

οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῷς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, 390
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην στενάχουσι ῥέουσai·
 ἐξ ὁρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὥς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλην στενάχοντο θέουσai.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἅψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος 395
 εἷα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεις ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταίσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιήν.
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυνῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἥνοπος υἱόν,
 δεύτερον ὀρμηθεῖς—ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία ἠέχθησαν—ὁ δ' ἔγχρ' ἔνυξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός. 410
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην, 415
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε,
 Ἴφέα τ' Εὐϊππὸν τε καὶ Ἀργεᾶδην Πολύμηλον,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους

χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420

κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν

“αἰδῶς, ὧ Λύκιοι· πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.

ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὅφρα δαεῖω

ὅστις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν

Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.” 425

Ἦ ρά καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.

οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι

πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,

ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

“Ἡρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε

“ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,

μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.

διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435

ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἀπο δακρυέσεως

θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίνι δῆμω,

ἣ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη

“αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440

ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;

ἔρδ'. ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε, 445

φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος

πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·

πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστὶ μέγα Πριάμοιο μάχονται

υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἶνὸν ἐνήσεις.

ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἧτορ, 450

430. κεκλήγοντες] κεκληγῶτες A-ristarchi editio altera.

431—461. ἀθετεῖ Zenodotus. alii.

445. ζῶν Aristarchus. ζῶν alii.

450. φίλος Aristarchus. φίλον

ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρος ὕπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδῃο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἔπην δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ὕπνον,
 εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455
 ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.”

ἌΩς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὅς ῥ' ἥϋς θεράπων Σαρπηδόνοσ' ἦεν ἄνακτος,
 τὸν βάλε νεαίρην κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα. 465
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεύτερος ὀρμηθεὶς, ὁ δὲ Πήδῃσιν οὐτάσεν ἵππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων,
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγὸν, ἡνία δὲ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπειδὴ κείτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν.
 τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄρ' παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶψας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησεν·
 τὼ δ' ἰθυυθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν. 475
 τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἦλυνθ' ἀκωκῇ
 ἔγχρως, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χεῖρὸς, 480
 ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἥριπε δ' ὥς ὅτε τις δρῦς ἥριπεν ἢ ἀχερωῖς,

463. Θρασύμηλον] γρ. Θρασύδην-
 μον et Θρασύβουλον.

464. οὐτάσεν] ἤλασεν Philemo-
 nis editio.

ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς, 485

βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἦύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,

αἶθωνα μεγάλυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,

ᾤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος,

ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν 490

κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον

“ Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·

νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θεός ἐσσι.

πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, 495

πάντῃ ἐποιοχόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.

σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος

ἔσσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ

τεύχεα συλῆσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.”

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

ὀφθαλμοὺς ῥίνας θ'. ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαίνων

ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·

τοιοῦ δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν. 505

Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σθέθον ἵππους φυσιόωντας,

ιεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκῳ δ' αἶνὸν ἄχος γένετο φθογῆς αἰτόντι·

ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαιμῆναι.

χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 510

ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ

483. οὔρεσι τέκτονες] οὔρεσι τέκ-
τονες Nicias.

488. ἐν Aristarchus. ἐπ' alii.

497. πέρι μάρναο] περὶ μάρναο
Ptolemæus Ascalonita. περιμάρ-
ναο Aristarchus.

504. ἔλκε Aristarchus. εἴλκε
alii.

ἔποντο] ἔχοντο Aristarchus.

507. λίπον Zenodotus. λίπεν
alii.

τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 “ κλύθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίοιι δῆμῳ
 εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλათαι, οὐδὲ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὄριςτος ὅλῳλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῳ πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.”
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντῃ ἐποικόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἷς ἐπικούρων,
 οἷ σθένειν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 θυμὸν ἀποφθίνουσιν· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν. 540
 κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,

515. πάντοσ' ἀκούειν Aristarch.
 πάντ' ἐσακούειν Zenodotus.

522. οὗ παιδὸς Aristarchus. ὃ
 παιδὶ alii.

523. ἄκεσσαι] ἀκέσσαι Ari-
 starchus (?).

526. κατατεθνηῶτι Aristarchus.
 κατατεθνηῶτι alii.

ὃς Λυκίην εἵρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχρ' ἡ χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, αἰκίσσῳσι δὲ νεκρὸν
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχεΐησιν.”

545

“Ὡς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθ' ἐλάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλῃος
 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑὼν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληγμένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἑκτωρ χυόμενος Σαρπηδόνας. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Μενoitιάδew Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ
 “Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἣ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδῶν. ἀλλ' εἴ μιν αἰκισσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὥμοισιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασsaίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.”

550

555

560

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκάρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 σύμβalon ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
 δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοην τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

565

“Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς,
 ὃς ῥ' ἐν Βουδεΐῳ εὐναιομένῳ ἦνασσε
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας

570

542. εἵρυτο Aristarchus. εἵρυτο Tyrannio.

559. εἴ μιν] εἴ μιν Rhiani editio.

ἐς Πηλῇ ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν
 οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῇι ῥήξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
 τὸν ῥα τίθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἐκτωρ
 χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένον ἐτάριοι,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῆκι ἑοικῶς
 ὠκέϊ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
 ὥς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 ἔσσου καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοι. 585
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
 αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανῆς ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆι πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάλθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἅμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάβοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ. 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος" 610

πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδεις ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
 ἔγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαιομένη κατὰ γαίης
 ἄχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.] 615

Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε
 "Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἑόντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ."

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἦ᾽δα
 "Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἑόντα, 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σεῦ ἅντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,
 αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χερσὶ πεποιθώς,
 εἵχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἀϊδὶ κλυτοπόλῳ." 625

ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 "Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἔων ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, οὗτοι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα κατέξει.
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι."

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φώς.
 τῶν δ', ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
 οὔρεος ἐν βήσσης, ἔκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκούη,
 ὥς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων,
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

613. aberat ab Aristarchi edi-
 tione altera.

633. ὀρώρει Aristarch. ὀρω-
 ρεν alii.

634. ἀκούη] αὐτῇ Aristoph.

636. βοῶν τ'] τ' rectius abesse
 judicaverat Aristarchus.

οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα διόν
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κοινήσιν
 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μυῖαι
 σταθμῶ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὦρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέφεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινὰ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων
 ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαιδιδιμος· Ἐκτωρ
 χαλκῷ δῆλώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλγεται, 650
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὅφρ' ἡὺς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 ἐξαῦτις Τρῳάας τε καὶ Ἐκτορα χαλκοκορυστήν
 ὦσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἐκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
 Τρῳάας φευγέμεναι· γυνὴ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ, 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὔτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἶμα κάθηρον
 ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα

638. Σαρπηδόνα διόν] Σαρπηδόνη 666. καὶ—Ζεὺς] καὶ τότε ἄρ' ἐξ
 δίφ Aristarchus.

648. καὶ κεῖνον Aristarchus. 666. καὶ—Ζεὺς] καὶ τότε ἄρ' ἐξ
 κακεῖνον alii. Ἰδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν Ze-
 nodotus, ejecto v. 677. Postea
 totum locum 666—683. sustulit.

πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσόν τ' ἄμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσسون· 670
 πέμπε δέ μιν πομπῶσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 "Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ,
 ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων." 675

ὦς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσέν τ' ἄμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσεν· 680
 πέμπε δέ μιν πομπῶσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 "Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νῆπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἧ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἥπερ ἀνδρῶν·
 [ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·] 690
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνήκεν.

"Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτόνδε κάλεσσαν;
 "Αδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχέκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

"Ενθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχρεϊ θῦεν·

668. Σαρπηδόνα] Σαρπηδόνι Aristarchus.

688. κρείσσων] κρείσσω Zenodotus.

697. ἔλεν] ἔλες Zenodotus.

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔσται, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. 700

τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τεύχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαιεινὴν ἀσπίδα νύσσω.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705

δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.”

ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίξε γὰρ ἡ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 715
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῶ τε κρατερῶ τε,
Ἀσίῳ, δὲ μήτρῳς ἦν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
δὲ Φρυγίῃ ναίεσκε ρόῃς ἐπι Σαγγαρίοιο·

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 720
“Ἑκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρεή.
αἶθ', ὅσον ἦσσω εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.

ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.” 725

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ὀνόον ἀνδρῶν,
Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἐκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὅμιλον ἰὼν, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
ἤκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζεν. 730
Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν·
αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.

- Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε
 σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκριένθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν. 735
 ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἥνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαϊ.
 ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχευεν 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικὼς
 κάμπες' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππεῦ
 “ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ· ὥς ρεῖα κυβιστᾶ. 745
 εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾶ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.” 750
 ὣς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραίῳζεν
 ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε. 755
 τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὥς θηρινθήτην,
 ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 ὥς περὶ Κεβριόναο δῶα μήστωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 760
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 ὣς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν 765

οὔρεος ἐν βήσσης βαθὲν πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δῆρουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρ' ἐπεπήγει
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης 775
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.

Ὅφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' Ἥλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρῶσιν κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἀργί,
 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἥέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν· 790
 στῇ δ' ὅπιθε, πληῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὅσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,

774. ἐστυφέλιξαν Aristarchus. ἐστυφέλιξεν alii.

775. δ' ἐν Aristarchus. δὲ alii.

ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἔκτορι δῶκεν
 ἧ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ οἱ ἦεν ὀλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἄσπῃς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμῖεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 τὸν δ' αἴτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα, 805
 στῇ δὲ ταφών· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόνθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχρ' ἦ θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἵππεϋ,
 οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δηϊότητι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 αἶψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάλθυμον
 αἶψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820
 νεῖατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
 δοῦπήσεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμη,
 ὣτ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῖεμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὥς πολέας πέφνοντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχρ' ἑθυμὸν ἀπηύρα,

807. σχεδόνθεν βάλε] σχεδὸν οὔτασε Zenodotus.

810. τότε Aristarchus. πότε alii.

827. πέφνοντα Aristarchus. πεφνόντα Tyrannio.

καί οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Πάτροκλ', ἣ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμύν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναικάς, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας,
 ἄξιον ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
 Ἵρως φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἤμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἄ δειλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
 ‘ μή μοι πρὶν ἵεναι, Πατρόκλεις ἵποκέλευθε,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.’
 ὣς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθεν.”

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ
 “ ἦδη νῦν, Ἑκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὅλοη καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.”

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἀιδόσδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοώσασα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἑκτωρ
 “ Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἡυκόμοιο,

854. δαμέντ'] δαμέντι plene Aristarchus.

856. τεθνηῶτα Aristarchus. τεθνεῖῶτα alii.

φθῆγῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·”

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἔξ ὠτειλῆς
εἶρυσσε, λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὑπτιον ᾧσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

865

Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊότητι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρῇ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἔεισεν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησεν
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον
“ Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἕα δ' ἕναρα βροτόεντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλλω, ἀπὸ δὲ μελιγηδέα θυμὸν ἔλωμαι.”

5

10

15

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
“ Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.

867. γρ. ἤματι τῷ ὅτ' ἔγρημε Θέτιν λιπαροκρήδεμνον.
7. δέ οἱ] δὲ οὗ Zenodotus.

οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντας 20
 οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
 ὅσσον Πάνθου υἱὲς ἐϋμμελίας φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνωρος ἵπποδάμοιο
 ἧς ἦβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν 25
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔ φημι πόδεσσί γε οἷσι κίοντα
 εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνοὺς τε τοκῆας.
 ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μεν ἄντα
 στήγης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
 ἐς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
 πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.”
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα
 “νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ἥ μάλα τίσεις
 γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις, 35
 χήρωςας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἥ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας
 Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλῃ καὶ Φρόντιδι δῖῃ. 40
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
 οὐδέ τ' ἀδήριτος ἦτ' ἄλκῃς ἥτε φόβοιο.”
 Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσεν·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπιδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ 45
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 αἶψ' δ' ἀναχαζόμενοι κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεῖρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.

20. παρδάλιος Aristarch. πορ-
 δάλιος alii.

27. οὐδέ εἰ] οὐδέ τέ Aristarchus.

34. μάλα] τάχα fuit ἐν τισι
 τῶν ὑπομνημάτων.

41. ἔτι] ἐπὶ, κατ' ἓνα τῶν ὑπο-
 μνημάτων.

42. ἦτ'—ἥτε] ἡδ'—ἡδὲ Ari-
 starchus.

44. χαλκὸν] χαλκὸς Aristarch.

δοῦπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50

αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσιν 55

παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἄνθει λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60

ὣς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθὼς,
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει 65

δηῶν· ἀμφὶ δὲ τόνγε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
ὥς τῶν οὕτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαι 70

Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσοτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶ ἀτάλαντον Ἀρῆι,
ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“Ἐκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχῃτα διώκων, 75

ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἤδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος, Ἀρήϊος Ἀτρεὸς υἱός,
Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἐπεφνεν, 80
Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.”

51. Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι] Χαρίτεσ-
σι μέλαιναι Zenodotus.

54. ἀναβέβρυχεν] ἀναβέβροχεν
Zenodotus.

ὦς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ἄνδρῶν,
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας·
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ὄξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρεὺς ὄξυ βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμόν 90
 “ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδηται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μῶνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μή πῶς με περιστήσω' ἓνα πολλοί· 95
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅπποτ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 τῷ μ' οὔτις Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδηται 100
 Ἔκτορι χερήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρις
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαιέμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.” 105
 Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρυσσεν κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώϊ στίχας ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λίς ἡϋγένειος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·

95. περιστήσω' Aristarch. περι-
 στείωσ' alii.

103. ἰόντες] ἰόντε Zenodotus.

110. δίωνται] δ ενται apud He-
 rodianum.

- ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐπατρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ θέειν, εἴθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΐδα
 “Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.”
 “Ὡς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 “Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὥμοιιν κεφαλὴν τάφοι ὀξέϊ χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥύτε πύργον.
 “Ἐκτωρ δ' αἶψ' ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκειν ὥς τίς τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσιν,
 ᾧ ρά τε νῆπι ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει, 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηΐφίλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέζων.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν, 140
 “Ἐκτορ ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ
 “Ἐκτορ, εἶδος ἀριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξῃλιν ἐόντα.

134—136. non legebantur 139. ἐστήκει Aristarchus. εἰ-
 apud Zenodotum neque erant στήκει alii.
 in editione Chia.

φράζεο νῦν ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσεις
 οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν· 145
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἴσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δῆϊοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ ἀεΐ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μεθ' ὅμιλον,
 σχέτλι, ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον, 150
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 ζωὸς ἑὼν· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιτείσεται ἀνδρῶν,
 οἴκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη,
 ἄτρομον, οἶόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαιμέθα Ἴλιον εἴσω.
 εἰ δ' οὔτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηῶς καὶ μιν ἐρυσαιμέθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηϊῶν ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.”
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 “Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἑὼν ὑπέροπλον ἔειπες ; 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·

144. σαώσεις Aristarchus. σα- θνειῶς alii.
 ὀσης alii.

149. ὅμιλον] ὁμίλον Zenodotus.

153. κύνας] κύνον Zenodotus.

161. τεθνηῶς Aristarchus. τε-

171. πόποι] πέπον Zenodotus.

172. Schol. : μεμείωκε τὴν ἔμ-
 φασιν καὶ τὰ τοιαῦτα εἶωθεν ἀθετεῖν
 ὁ Ἀρίσταρχος.

νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἥε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις, 180
 ἢ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς, μάλα περ μεμαῶτα,
 σχίσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος."

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 "Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς."

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὐπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν, 190
 οἱ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγῆρα.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ δν μυθήσατο θυμόν 200
 "Ἄ δεῖλ', οὐδὲ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δὴ τοι σχεδὸν εἴσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις

173. σευ] σε Zenodotus, ut
E, 95.

174. με φῆς] μ' ἔφης Ptole-
mæus Ascalonita.

178. ὅτε] τότε Aristophanes.

190. μετασπῶν] μετάσπων qui-
dam.

202. εἴσι Aristarch. ἐστὶ alii.

ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἐταῖρον ἔπεφνες ἐνῆέα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205
 εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 τῶν ποινήν ὃ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος."

Ἡ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 "Ἐκτορι δ' ἤρμωσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δῦ δέ μιν Ἀρης 210
 δεινὸς ἐνυάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθέneos. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῳ Πηλείωνι.
 ἄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποیحόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἰππόβοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἴωνιστήν·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 "κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων" 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθύν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατράνχω καὶ ἔδωδῃ 225
 λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ ἐ σωθῆτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμπηξ
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας, 230
 ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς

214. μεγαθύμῳ Πηλείωνι Aristarchus. Idem dicendum de
 starchus. μεγαθύμου Πηλείωνος
 v. 582.
 229. τεθνηῶτα Aristarchus.
 τεθνεῶτα alii.

215. ἄτρυνεν] ὄτρυνεν Zenodo-
 tus (?) et, ut conjicere licet, Ari-

231. τῷ Aristarchus. τῶν alii.

ἔξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·

235

νήπιοι· ἥ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.

καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον

“ ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ

ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.

οὔτι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο,

240

ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνούς,

ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,

καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,

“Εκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.”

245

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς

“ ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἢδὲ μέδοντες,

οἶτε παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάφ,

δήμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος

250

λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον

ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδην.

ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ

Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.”

255

ὣς ἔφατ', ὅξυν δ' ἄκουσεν Οἴλῃος ταχὺς Αἴας.

πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτήτα,

τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὅπλων Ἰδομενῆος,

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίφ ἀνδρείφοντῃ.

τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἶποι,

260

ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλές· ἥρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.

234. ἔλπετο Aristarchus. ἥλ- starchus.
 πετο alii.

240. περιδείδια] περί δεῖδια Ari-

250. ἕκαστος] ἕκαστα quidam.

260. 261. ἀθετεῖ Zenodotus.

ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἡϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἕξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλὴν
 χεῦ, ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε, 270
 ὄφρα ζωὸς ἔων θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊόν κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῇσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὥρσεν ἑταίρους.
 ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοῦς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὥκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων σὺν εἴκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηνοὺς
 ῥῆιδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσας·
 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ρεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἦτοι τὸν Λήθιοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
 Ἴππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.

263. διυπετέος] διειπετέος Zenodotus.

264. βέβρυχεν] βεβρύχη Aristophanes.

268. φραχθέντες] ἀρθέντες Ze-

nodotus.
270. ἤχθαιρε] ἔχθαιρε Aristarchus.

292. ἰεμένων Aristarchus. ἰεμένων alii.

τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἦρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκκῶ,
 295
 πληγεῖς' ἔγχει' τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἵματόεις· τοῦ δ' αὔθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλειο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ,
 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἔκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκίων ὅχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νεύατον ὦμον ἀνέσχεν.
 310
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἶας δ' αὖ Φόρκυνα, daίφρονα Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόφῳ περιβάντα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψεν·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 315
 ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
 Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 320
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκεῖσσι δαμέντες,
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῃ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἑοικῶς,
 κήρυκ' Ἥπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 325
 τῷ μιν εἰσιάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

“ Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν ; ὥς δὴ ἶδεν ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας ἡγορέη τε
 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ’ αὐτοὶ τρεῖτ’ ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.”

Ὡς ἔφατ’, Αἰνείας δ’ ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ’ Ἔκτορα εἶπε βοήσας
 “ Ἔκτορ τ’ ἡδ’ ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ’ ἐπικούρων, 335
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ’, ἀρηϊφίλων ὑπ’ Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείησι δαμέντας.

ἀλλ’ ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν’, ὕπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
 τῷ ῥ’ ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ’ οἶγε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.”

Ὡς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
 οἱ δ’ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἔνθ’ αὖτ’ Αἰνείας Λειώκριτον οὕτασε δουρί,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον. 345

τὸν δὲ πεσόντ’ ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης,
 στῇ δὲ μάλ’ ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ’ ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσεν,
 ὅς ῥ’ ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει, 350
 καὶ δὲ μετ’ Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

τὸν δὲ πεσόντ’ ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ’ οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 ἐσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ’ ἔχοντο. 355

Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπόχετο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν’ ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔσοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ’ ἀμφ’ αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὥς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν 360

δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτὶ γ' ἐμάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοισι καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

365

ὦς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἥελιον σῶν ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
ἥερί γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ ὅσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.

οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εὐκνηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἡελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

370

πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγέ' ἔπασχον

375

ἥερί καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ
ὅσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐπω φῶτε πεπύσθην,
ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃς Ἀντίλοχός τε,

Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.

380

τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμὲς αἰεὶ
γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου
χειρὲς τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

385

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην
λαοῖσιν δῶγῃ τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ
δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν

390

368. μάχης ἐπὶ] μάχῃ ἐν Aristo-
phanes.

ἐπὶ ὅσοι] ἐπὶ τόσων (?) Zeno-
dorus. ἐπὶ θ' ὅσοι alii.

κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' αἰλιφῇ
 πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 ὥς οἶγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 Τρῶσιν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

395

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ᾗδε Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θεῶων,
 τείχει ὑπο Τρώων. τό μιν οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχυρμθέντα πύλῃσιν,
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύβητο νόσφιν ἀκούων,
 ἣ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
 δῆ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον ὅσον ἐτύχθη
 μήτηρ, ὅτι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

400

405

410

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμές ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 “ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστν πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.”
 ὧς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν
 “ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι

415

420

392. κυκλός] κύκλος Aristarchus.
 κύκλῳ Zenodotus. Conf. ad Δ, 212.

404—425. sustulit Zenodotus, solos versus 420—423. ἀθετεῖ Aristarchus.

πάντας ὁμῶς, μή πώ τις ἐρωείτω πολέμοιο.”

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς

χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·

425

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἑόντες

κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο

ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι.

ἧ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,

πολλὰ μὲν ἄρ μάλιστα θυῶν ἐπεμαίετο θείων,

430

πολλὰ δὲ μείλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·

τὼ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατύν Ἑλλήσποντον

ἠβελέτην ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,

ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἧτ' ἐπὶ τύμβῳ

ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἢ γυναικὸς,

435

ὥς μένον ἀσφαλῶς περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,

οὔδεις ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν

θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν

ἡνιόχοιο πύθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη

ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.

440

μυρομένῳ δ' ἄρα τώγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,

κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν

“ ἄ δειλῶ, τί σφωὶ δόμεν Πηλεΐδῃ ἄνακτι

θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρῳ τ' ἀθανάτῳ τε.

ἧ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;

445

οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς

πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.

ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν

Ἑκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.

ἧ οὐχ ἄλῃς ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῷ;

450

σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἢδ' ἐνὶ θυμῷ,

ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο

νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,

κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκωνται

δύη τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

455

ὦς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦΰ.
 τὼ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδάσδε βαλόντε
 ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποις αἴτσωσιν ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γάρ πως ἦν οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμαῖσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὁψὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδας·
 στῆ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα
 “ Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς ; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
 μῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.”

Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός
 “ Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζῶς ἑών ; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἥνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὅφρα μάχωμαι.” 480

ὦς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἥνία λάζετο χερσίν,
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγυς ἐντα
 “ Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485

456. ἵπποισιν—ἦΰ] ἵπποισι μένος
 πολυθαρεῖς ἐνέκε, | αὐτὸς δ' Οὔλυμ-
 πόνδε μετ' ἀθανάτοισι βέβηκε Ze-
 nodotus.

465. ἐπίσχειν Aristarchus et
 Herodianus. ἐπισχεῖν Ptolemæus
 Ascalonita.

ἵππῳ τῷδ' ἐνοησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνίοχοισι κακοῖσιν.
 τῷ κεν ἐελποίμην αἶρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 σῶ' ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ." 490

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθην ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαιο.
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης ἐλυμένῳ ὦμος
 αἴησι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδὴς
 ἦσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὔτις ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον 500
 "Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεύοντε μεταφρένῃ· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἑκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ
 νῶϊ κατακτείναντα, φοβήσῃ τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισιν ἀλοίη."

Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 "Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵπερ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
 νῶϊν δὲ ζωῶσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
 τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρύνοντα
 Ἑκτωρ Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει." 515

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν·
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζηῖος ἀνὴρ, 520

κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,

ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσιν,

ὥς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος

νηδυίοισι μάλ' ὀξὺν κραδαινόμενον λύε γυνῖα.

Ἔκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ 525

ἀλλ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·

πρόσσω γὰρ κατέκλυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν

οὔδεις ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσχθη

ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην, 530

εἰ μὴ σφῶ' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,

οἱ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.

τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις

Ἔκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής,

Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαίγμένον ἦτορ, 535

κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῶ' ἀτάλαντος Ἄρηϊ,

τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα

“ ἥ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαιο θανόντος

κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερεῖνά περ καταπέφνων.”

Ὡς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα 540

θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν

αἱματόεις ὥς τις τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδιδῶς.

Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμῖνῃ

ἀργαλὴ πολὺδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνῃ

οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύσπα Ζεὺς 545

ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.

ἥ τε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσση

Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,

ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων

ἀνθρώπους ἀνέπαιυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κῆδει, 550

539. καταπέφνων Aristarchus.

Alii igitur καταπεφνών.

545. ἀθετεῖ Zenodotus. Addit

schol.: τινὲς οὐδὲ γράφουσι, quod de Zenodoto ipso sæpissime dicitur in scholiis.

ὥς ἡ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἐ αὐτὴν
 δύσεται Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
 ἴφθιμον Μενέλαον—ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν—
 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν 555

“ σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
 ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 560

“ Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 δοίῃ κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν
 τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσματο θυμόν.
 ἀλλ' Ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
 χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.”

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἡρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίῃν ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
 καὶ οἱ μυῖης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν, 570

ἦτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
 ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575

ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
 αἰῶντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,

582. Ἔκτορα—Ἀπόλλων] Ἔκτορα δὲ φρένα διὸς Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν Zenodotus.

Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων
 [τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων]
 “Ἐκτορ, τίς κέ σ’ ἔτ’ ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσκειν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ’ οἴχεται οἶος ἀείρας
 νεκρὸν ὑπὲρ Τρώων, σὸν δ’ ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 ἑσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος.” 585

Ὡς φάτο, τὸν δ’ ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ’ αἰγίδα θυσσανόεσσαν
 μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
 ἀστράφας δὲ μάλα μεγάλ’ ἔκτυπε, τὴν δ’ ἐτίναξεν,
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ’ Ἀχαιοὺς. 595

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρης
 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ’ ἐβαλε σχεδὸν ἐλθών.
 Λήϊτον αἶθ’ Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ,
 υἱὸν Ἀλεκτρωνόος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσασθαι Τρώεσιν.
 Ἐκτορα δ’ Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῷ δ’ ἐάγῃ δολιχὸν δόρυ, τοῖ δ’ ἐβόησαν
 Τρῶες. ὁ δ’ Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαι
 δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ’ ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνοιο ὀπάουα θ’ ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ’ ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ’ αὐτῷ—
 πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας 600

595. τὴν] γῆν Zenodotus.

603. ἔλπετο Aristarchus. ἤλ-
 πετο alii.

607. τοὶ δ’ ἐβόησαν Aristar-

chus, nisi is τοὶ δὲ βόησαν scri-
 psit, omisso, ut solet, etsi non
 constanter, augmento. τοὶ δ’ ἐ-
 φόβηθεν alii.

ἦλθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὤκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο—
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε.
 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλῃσιν 620
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα
 “μάστιγε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.”

Ὡς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

Οὐδ' ἔλαβ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 “ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νῆπιός ἐστιν,
 γνοίῃ ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπηξ πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδὲ καὶ αὐτοὶ 635
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
 οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

εἶη δ' ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640
 Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὗ μιν οὔομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἐταῖρος.
 ἀλλ' οὗ πη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν
 ἥρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

631. ἀφείη] Schol.: ἐφείη δι-
 χῶς, καὶ ἀφείη.

637. δεῦρ' Aristarchus. νῦν
 alii.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645
 ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν οὕτως.”

Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,
 ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
 “ σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴ κεν ἴδῃαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὅτρυνον δ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
 εἰπεῖν ὅτι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος.” 655

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 βῆ δ' ἰέναι ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 οἷτε μιν οὐκ εἴῳσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἵτσοσσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦε πολλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε μή μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλῳρ δηΐοισι λίποιεν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν
 “ Αἴαντ', Ἀργεῖων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο 670
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζωὸς ἑών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὥστ' αἰετὸς, ὃν ρά τέ φασιν
 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
 ὄντε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ

ἔσσυτο, καί τέ μιν ᾧκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ὥς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαεινῶ
 πάντοσε δινεῖσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων, 680
 εἷ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶντα ἴδοιο.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 “Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθηναι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
 ἦδῃ μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 γιγνώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφεται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλλῇ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σώωσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.”
 “ὦς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῷ δέ οἱ ὅσσε 695
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλῃσεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρῳ,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἥθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη· 705
 ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει,
 στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἴθαρ δὲ προσηΐδα
 “ κείνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα βοῇσιν,

681. ἴδοιο] Sic οἱ ἀπὸ τῆς σχο-
 λῆς: sed Aristarchus ἴδοιτο. Alii
 ἴδουιντο.

688. κυλίνδει Aristarchus. κυ-
 λινδεῖ alii.

ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἑκτορι δίφ· 710
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας 715
 “πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὄκα
 νεκρὸν αἰείαντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθεν
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίφ,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
 μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.”

ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθεν
 Τρωϊκὸς, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
 ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἑοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρφῳ 725
 βλημένῳ αἰΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλκὴ πεποιθώς,
 αἶψ' ἅν' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος.
 ὥς Τρῶες εἶως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἰΐξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

ὧς οἷγ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἥτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.
 ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
 αἰζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·

οἱ δ', ὥσθ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἷγ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρὶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίῳ διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν 750
 πλάζων· οὐδὲ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐκοιοῶν, 755
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φύον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι κοῦροι Ἀχαιοῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον 760
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρως.

Σ.

Ὀπλοποία.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάραιθε νεῶν ὀρθοκραϊάων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν 5
 “ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίῳ ;

μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπεν
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμεῖο
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 ἥ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 σχέτλιος· ἥ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆϊον πῦρ
 αἶψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι."

10

Εἷος ὁ ταυτ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός,
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν
 "ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἥ μάλα λυγρῆς
 πεύσσαι ἀγγελίης, ἥ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
 κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ."

15

20

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακ' κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
 νεκταρέφ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
 αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί ταυθυθεὶς
 κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.
 δμῳαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς λήϊσσατο Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
 δεῖδιε γὰρ μὴ λαιμόν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
 σμερδαλέον δ' ὦμῳξεν ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
 ἡμένῃ ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,

25

30

35

10. 11. aberant ab editionibus Aristophanis et Rhiani.

αἶψ' ἵναί editiones nonnullae.

14. αἶψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν Aristophanes et Aristarchus. νῆας ἐπ'

34. ἀποτμήξειε Zenodotus. ἀπαμήσειε Aristarchus.

πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
 [ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις, 40
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι θ' αἱ κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.]
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλήτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο
 “ κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσai ὅς' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὴ, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
 ἦτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γονυῷ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπρόεκα κυρώνισιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω. 60
 ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχυνται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰούσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὅφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἥδ' ἐπακούσω
 ὅττι μιν ἴκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.”
 “ὦς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,

39 — 49. ἀθετοῦνται et, ut
 schol. annotavit. προσηθέτηνται καὶ
 παρὰ Ζηνοδότῃ, nec legebantur
 in editione Argolica.

40. θ' omisit Aristarchus.
 44. Δεξαμένη] Δεξαμένη qui-
 dam.
 53. ἐν] ἐπι Aristophanes.

ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὃξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑῷος,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἐξαῦδα, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διὸς, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχῶν, 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.”

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “ μήτηρ ἐμῇ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἧδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος, 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 δηρώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 καλὰ· τὰ μὲν Πηλεΐθι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 ἥματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ. 85
 αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὔθι μετ' ἀθανάτης ἀλήησιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδew ἀποτίσῃ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 “ ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορευέεις” 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος.”

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “ αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδὲ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, 105
 τοῖος ἐὼν οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο 110
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσιν ἀέξεται ἥντε καπνός·
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
 νῦν δ' εἴμ', ὅφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω 115
 Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἧδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ ἐ Μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρῆς. 120
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται,
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοίεν δ' ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 "ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἐστίν
 τειραμένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ

100. ἀρῆς fuit ἐν τοῖς εἰκαιστέ-
ροις. ἄρεω Aristarchus ut Ξ, 485.

124. ἀδινὸν Aristarchus. ἀδι-
νὰ alii.

αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσσο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι·
 ἦῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἄμ' ἡελίφ' ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.”

135

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,
 καὶ στρεφθεῖσ' ἀλήησι κασιγνήτησι μετηῦδα
 “ ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἵ κ' ἐθέλῃσιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.”

140

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
 ἦ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦϊεν, ὅφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.

145

Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τόνγε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκῆν.
 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρῶεσσιν ὁμόκλα·
 τρὶς δὲ δὺ Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθὼς,

150

155

138. ἔηος] ἐοῖο hic vulgo (licet
 εἶος v. 71.), ad quod schol. : ἐν
 ἄλλῳ ἔηος (vel εἶος), quæ fortasse
 Aristarchi scriptura est, ἐοῖο vero
 Zenodoti, qui hoc sæpe pro εἶος
 intulit.

142. ἀγορεύσατ'] ἀγορεύσαι Ze-
 nodotus.

154. φλογὶ] συτ Zenodotus.

155. τρὶς μὲν μιν—φαίδιμος Ἔκ-
 τωρ] ὅς μιν τρὶς — καὶ μέγ' αὐτεῖ
 Zenodotus.

156. ἐλκόμεναι—ὁμόκλα] ἐλκέ-
 μεναι μεμαῶς, κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς
 ἀνάγει | πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι τα-
 μόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς Zenodo-
 tus, sublatis v. 176. 177.

ἄλλοι τ' ἐπαίξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἶθωνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,
 ὧς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
 Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
 καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἕρῃ.
 ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ὄρσοε, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν” 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὔτ' εἵνεκα φύλοπις αἰνῇ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
 Πάτροκλον Τρῳῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 σοὶ λώβῃ, αἶ' κέν τι νέκυς ἡσχυμμένος ἔλθῃ.” 180
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 “Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 “Ἕρῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις”
 οὐδ' οἷδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κεῖνοι·

160. μέγα ἰάχων] μέγα ἀχέων
Zenodotus.

171. Πατρόκλῳ] Πατρόκλου A-
ristarchus.

174. ἡνεμόεσσαν] αἰτὸν θέλοντες
Zenodotus.

182. γάρ] τάρ Aristarchi edi-
tio altera.

μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι· 190
 στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πὰρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅδ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὁμιλεῖ,
 ἔγχεϊ δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος." 195

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις
 "εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,
 αἳ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο."

Ἦ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὄρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθῆνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶν 205
 χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,
 οἵτε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἀρηϊ
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἳ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἴκωνται·
 ὧς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανε.
 στῇ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς 215
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.

191. πὰρ' οἰσέμεν Aristarchus, sine anastrophe Chæris.

198. αὐτῶς] αὐτὸς Zenodotus et Aristophanes.

207. καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος] πῦρ ἐπὶ πάντων ἀριπρεπὲς Aristarchus ex sua ipsius conjectura, ut anno-

tavit Dionysius Thrax.

210. ἄστεος ἐκ σφετέρου] ἄστου ποτὶ σφέτερον Zenodotus.

211. ἐπήτριμοι] ἐπητριμοὶ Ptolemaeus Ascalonita.

213. ἀρῆς] ἄρρω Aristarchus ut supra v. 100.

ἔνθα στὰς ἦϋσ', ἀπάτερβε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγγεατ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.

ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
ἄστν περιπλομένων δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων, 220
ὥς τότε ἀριζήλη φωνή γένετ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὥς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἄψ ὄχρεα τρόπεον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225

δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαϊόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεὺς,
τρεῖς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυνώδεκα φῶτες ἄριστοι 230

ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων ἐρύσαντες
κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεὺς
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιν ἐπιστὸν ἐταῖρον 235

κείμενον ἐν φέρτρῃ δεδαιγμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι. 240

ἡέλιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς

222. χάλκεον] χαλκῆν Zenodotus. δυνώδεκα φῶτες ἄριστοι οἷσιν ἐν βελέεσσι Zenodotus.

230. καὶ—ὀχέεσσι] κοῦροι ὄλοντο 247. τρόμος] φόβος Zenodotus.

ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἠγ' δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνίκα·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μῖμνεν Ἡῷ διάν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὅφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δίῳ,
 τόφρα δὲ ῥήϊτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοὶ·
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐβελήσει
 μῖμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος दाτέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἵομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὦδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἑόντας
 αὔριον ὀρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνῶσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἰλίον ἱρὴν 270
 ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὦδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σαινίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακραὶ ἐὔξεστοι ἐξευγμένοι εἰρύσσονται·
 πρῶϊ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ' πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἱ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.

265. μαχήσεται] Schol.: ἐν 266. πίθεσθε] πιθέσθε Tyran-
 ἄλλῳ μαχέσεται. nio.

αἶψά πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδὲ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
“ Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὅς κέλεαι κατὰ ἄστν ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.

ἧ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντι πολύχρυσον πολύχαλκον
νῦν δὲ δὴ ἐξάπολωλε δόμων κειμήλια καλά,

πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτῆματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
νῆπιε, μηκέτι ταῦτα νηήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ·

οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπίεσται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,

συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἥπερ Ἀχαιούς.
πρῶϊ δ' ὑπηῶϊοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν' Ἀρηα.

εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη διὸς Ἀχιλλεὺς,
ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἔγωγε
φειδύσομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἧ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἧ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐυνάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.”

Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελαδῆσαν
νῆπιοι· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,

287. κεκόρησθε] κεκόρησθον Zenodotus.

Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλὴν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315

τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὥστε λῖς ἡϋγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δὲ τ' ἄχυνται ὕστερος ἐλθὼν, 320

πολλὰ δὲ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἔχινι ἔρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν
 “ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἥματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἥρωα Μενότιον ἐν μεγάροισιν” 325

φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν νῖον ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληϊδὸς αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐν Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330

δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὔν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος” 335

δώδεκα δὲ προπάραιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν κείσεται αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύουσιναι νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.”

Ὡς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο διὸς Ἀχιλλεύς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα

317. ἀνδροφόνους] Schol.: διὰ ἰgitur qui ἀνδροφόνου scriberent.
 τοῦ σ' ἀπασαι ἀνδροφόνους. Fuerunt 321. ἔχινι] ἔχινε' Aristarchus.

- Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέφ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θερμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λούσαν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροι·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεσπενάχοντο γοῶντες· 355
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε
 “ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια” Ἥρη,
 ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἧ ρά νυ σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια” Ἥρη 360
 “αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἧ φημι θεῶων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 365
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ράψαι;”
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἥφαίστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδῖον.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα ἐλισσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὐσταθέος μεγάρου,
 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375
 ὅφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα

364. ἔγωγ'] ἐγὼν Zenodotus.

376. δυσαΐατ' ἀγῶνα] ἐν ταῖς εἰκαιόταις fuit κατὰ δῶμα νέοντο.

ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὔπω
δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεςσιν, 380
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.

τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλῇ, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
“τίπτε, Θέτι ταυνύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.”

Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε διὰ θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου
καλοῦ δαιδαλέον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν· 390

κέκλετο δ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον
“Ἡφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
“ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395

μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κινώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
κρύψαι χολὸν ἑόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.

τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ, 400
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἑλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους
ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο

ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ᾗδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἱ μ' ἐσάωσαν. 405

ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.

385. et 424. Θετί—δῶ] Θετίς et Aristophanes.

ταυνύπεπλος, ἰκάνεις ἡμετερόνδε Zenodotus.

404. ᾗδεεν] γρ. ᾗδεν.

407. ζωάγρια Aristarchus μετὰ

400. πολλὰ] πάντα Zenodotus

τοῦ ἱ scripsit, i. e. ζωάγρια.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα.”

Ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
χωλεύων ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί. 410

φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο
σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415

δῦ δὲ χιτῶν, ἔλε δὲ σκῆπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο ἄνακτι
χρύσειαι, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα ἴσασιν. 420

αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἵζε φαινοῦ,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

“ τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις. 425

αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
“ Ἠφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀνέσχετο κῆδεα λυγρὰ,
ὅσσοι ἔμοι ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν; 430

ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,

Λιακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν

πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γήραι λυγρῶ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν· 435

υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,

ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·

τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,

νηυσὶν ἐπιπρόεγκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὔτις 440

οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆϊον εἴσω.

ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδὲ τί οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιοῶν,
 τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναιέτο λοιγὸν ἀμῦναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἀ τεύχεα ἔσσειν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσεν.
 πᾶν δ' ἥμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν
 καὶ νῦ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρφῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.”
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις
 “θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὥδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὔτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.”
 “Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάουσιςιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὔτε,

444—456. ἀθετοῦνται.

466. παρέσσεται] παρέξομαι Zc-
nodotus et Aristophanes.471. εὐπρηστον] εὐπρηκτον qui-
dam.

ὅπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμυθέῳ μέγαν ἄκμωνα, γέντο δὲ χειρὶ
 ραιστῆρα κρατερὴν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα. 480
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσιν,
 ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα, τὰτ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται, 485
 Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλήσιν καλέουσιν,
 ἥτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Ἐν δὲ δύο ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων θαΐδων ὑπο λαμπομενάων
 ἡγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 495
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινήs
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένον· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμψι πιφαύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500

477. κρατερὴν] κρατερόν Zeno-
 dotus.

483—608. ἀθετεῖ Zenodotus.

485. ἔστεφάνωται] ἐστήρικται
 Zenodotus, nominativo οὐρανὸς
 haud dubie in οὐρανῷ mutato, ut
 monet Ribbeckius. ἔστεφάνωκεν

Aristophanes.

492. ἐκ θαλάμων] ἐς θαλάμους
 Zenodotus.

499. ἀποφθιμένον] ἀποκταμένου
 Zenodotus et editiones plera-
 que.

ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορίῳ πείραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνουν, ἀμφὶς ἀρωγοί
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτνουν· οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶν ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων· 505
 τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκασον.
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῶα χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν δς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ θῶα στρατοὶ εἶατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλὴ, 510
 ἥε διαπραθείην ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
 κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργον·
 οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας· 515
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῷ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦεν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἰθοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δῶα σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δῶα δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες 525
 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὕτι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προιδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
 ἀργεννέων οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

501. ἐλέσθαι] ἀρέσθαι Zeno-
 dotus.

502. ἀμφοτέροισιν] ἀμφοτέρωθεν
 Zenodotus et Aristophanes. I-
 dem et ἐποίπνουν (pro ἐπήπνουν)
 fuit in editione Massiliensi.

506. ἀμοιβηδὶς] ἀμοιβηδὸν Ari-
 starchus.

526. τερπόμενοι] τερπομένῳ Ari-
 stophanes.

528. πάεα καλὰ] πᾶν μέγ' οἶον
 Zenodotus.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν 530

εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων

βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

ἐν δ' Ἑρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὅλοη Κῆρ, 535

ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄουτον,

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·

εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι δαφινεὸν αἵματι φωτῶν.

ὀμίλειον δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,

νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυνον κατατεθνηῶτας. 540

Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείειραν ἄρουραν,

εὐρεΐαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ

ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.

οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου 545

δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,

ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

ἡ δὲ μελαίνειτ' ὅπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφίκει,

χρυσεῖη περ εἴουσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550

ἡμῶν ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,

ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.

τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὅπισθεν

παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555

ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ

σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.

κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,

βοῶν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες

537. τεθνηῶτα Aristarch. τεθ- κατατεθνηῶτας alii.
νειῶτα alii.

538. εἷμα δ'] εἷμά τ' editio 549. θαῦμα τέτυκτο Aristarch.
Massiliensis. θαῦμ' ἐτέτυκτο alii.

557. ἐστήκει Aristarch. εἰστή-
κει alii.

540. κατατεθνηῶτας Aristarch.

δεῖπνον ἐρίθουσιν λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.

560

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἄλωῃν
καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυνες ἦσαν,
ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.

ἄμφι δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσαν
κασσιτέρου· μία δ' οἷῃ ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόμεν ἄλωῃν.

565

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἱυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

570

Ἐν δ' ἀγέλην ποιήσε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
πὰρ ποταμὸν κελαδόντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.

575

χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόμεναι βόεσσιν
τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

σμερδαλέω δὲλέοντε δὺ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἡδ' αἰζηοί.

580

τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλῳ βοεῖν

563. ἀργυρέησιν] ἀργυρέουσιν Zenodotus.

565. ἐπ' ἐς Zenodotus.

568. πλεκτοῖς ἐν] πλεκτοῖσιν Aristarchus.

μελιηδέα καρπὸν] Sic Aristarchus. Alii igitur aliter.

570. λίνον] λίνος Zenodotus.

576. παρὰ] διὰ Zenodotus.

ῥοδανὸν] ῥαδανὸν Zenodotus apud schol. et in Etym. M. p. 701, 51. (in duobus scholiorum codicibus κραδαλόν) et Aristophanes. ῥαδανὸν Aristarcho tribui-

tur in Etym. M. corruptela manifesta, pro ῥαδινόν, ut videbatur Arnaldo. Addit Etym. γράφεται δὲ καὶ ῥοδανόν.

δονακῆα] δονακῆεν scriptum memorat Dionysius.

579. σμερδαλέω] κυανέω Zenodotus.

δὺ' ἐν] δύο Aristarchi editio altera.

581. ἔλκετο Aristarchus. ἔλκετο alii.

τὸν δὲ] τοὺς δὲ Zenodotus.

ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἳ δὲ νομῆες
αὐτῶς ἐνδίσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἳ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργενάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 590
τῷ ἴκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

ἔνθα μὲν ἦίθει καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ᾠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ χιτῶνας 595

εἶατ' ἐϋνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ
καί ρ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἳ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἳ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600
ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ' κε θέησιν·

ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περίσταθ' ὁμίλος
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖς αἰιδὸς
φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσους.

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἳ θόρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, 610
τεῦξε δέ οἳ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκεν,
τεῦξε δέ οἳ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

584. αὐτῶς] οὕτως Zenodotus.

592. Ἀριάδνῃ] Ἀρήδνῃ Zenotus.

597. 598. ἀθετοῦνται, nec legantur in Aristophanis editione.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάρειθεν αἰείρας.
ἣ δ' ἴρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος,
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἥφαίστιο φέρουσα.

615

Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ᾠρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βριτοῖσιν·
ἣ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρουθ'. ἣ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν
“ τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τὴν δ' Ἥφαίστιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ', οἷ' οὐπω τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν.”

5

10

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥσεί σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω,
αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ μήτηρ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν οἷ' ἐπιεικὲς
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.

15

20

14. τρόμος] φόβος Zenodotus.

17. ἐξεφάανθεν Aristarch. ἐξεφάανθη alii.

νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
 εὐλὰς ἐγγείωνται, αἰκίσσῃσι δὲ νεκρόν—
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται—κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήνῃ.”

25

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 “ τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φύλα,
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
 ἦνπερ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος, ἥ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀπειπὼν Ἀγαμέμνωνι, ποιμένι λαῶν,
 αἰῖφα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσειο, δύσειο δ' ἀλκὴν.”

30

35

Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.

Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεὺς
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.

40

καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.

45

τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἔγχει ἐρειδομένῳ ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κιόντες.

50

αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ

26. ἐγγείωνται] ἐγγίνωνται Zenodotus.

27. σαπήν Aristarch. σαπεῖν alii.

30. ἀλαλκεῖν] ἀλαλκόμεν Aristophanes.

41. ἥρωας] ἐρίηρας Aristophanes et Rhianus.

οὔτα Κών' Αντηνιρίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀλλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 55
 “ Ἀτρεΐδῃ, ἧ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοὶ, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένῳ κῆρ
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰῶ,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας” 60
 τᾶ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος.
 “ Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδὲ τί με χρὴ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθὼν, 70
 αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυεῖν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἐγχεος ἡμετέροιο.”
 “ Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς]
 “ ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης,
 ἐσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

56. ἄρειον] ὕνεκα editio Chia, ἄμεινον Massiliensis.

62. ἀπομνηνίσαντος] ἀπο μνηνίσαντος Nicias. ἐπιμνηνίσαντος Chamaeleo.

70. ἀντίον Aristarch. ἀντίος alii.

75. ἀπειπόντος Aristarchus et editiones pleraeque ἔξω τοῦ ο. Alii igitur ἀπορειπόντος.

76. τοῖσι — Ἀγαμέμνων] τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zenodotus omisso v. 77. et editiones Chia et Massiliensis, quae pro v. 77. hunc habuerunt, μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ' ἑλκεος ἄλγεα πάσχων.

79. ἀκούειν Aristarchus. ἀκουέμεν alii.

ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι. 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85
 καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑρινὺς,
 οἷτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
 ἥματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἶται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδαι
 πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 [βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν].
 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζεὺς ἄσατο, τόνπερ ἄριστον 95
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρῃ θῆλυς εὐῖσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεΐην
 Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θῆβῃ.
 ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν 100
 'κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φώωσθε μογροστόκος Εἰλείθυια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,

80. ἐπισταμένῳ περ ἐόντι Aristarchus. ἐπισταμένον περ ἐόντα alii.

86. νεικείεσκον] νεικείουσιν Aristophanes et editio Chia.

90. κεν] κε Aristarchus.

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ] Schol.: γράφεται κατ' ἑνια "θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ"—ἐν δὲ τισι "θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται."

θεὸς διὰ] θεόσδια Hellanicus. θεὸς δ' ἰα Lesbocles.

92. τῇ Aristarchus. τῆς alii.

94. ἀθετεῖται.

95. Ζεὺς Aristarchus et editiones omnes. Ζῆν' fuit ἐν τισι τῶν εἰκαιοτέρων.

96. φασ'] φάμεν editio Chia. ἀλλά νυ καὶ τὸν] ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν Aristophanes.

- τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.¹ 105
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
' ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
ἧ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
τῶν ἀνδρῶν οἱ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
ὥς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' αἰξασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
καρπαλίμως δ' ἴκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἐνθ' ἄρα ἤδη 115
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
ἧ δ' ἐκῦε φίλον υἱόν, ὁ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἑόντα,
Ἄλκμηνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα 120
' Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
σὸν γένος· οὐ οἱ αἰεὶ ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
αὐτίκα δ' εἴλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον
μήποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἀτὴν, ἧ πάντας αἶται.
ὥς εἰπὼν ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἴκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσχε', ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρῳτο
ἔργον αἰεὶ ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
ὥς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
Ἀργεῖους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν, 135
οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἀτὴς, ἧ πρῶτον ἀάσθη.

105. οἷθ'] οἶ Aristophanes.

117. μείς] μής editio Chia.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἔλθων 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο διὸς Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἴδης·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὅφρα ἴδῃαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 145
 "Ἄτρεϊδῃ κίδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὥς ἐπιεικὲς,
 ἧτ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
 αἴψα μάλ'. οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον 150
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδῃται
 ἔγχρῃ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 "μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὔτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ οἴνιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἥμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἄκμητος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοιάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἧδὲ κιχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἔς μέσσην ἀγορῇν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.

ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι·

[ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν]
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.

αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
πιίρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδνεὺς ἔχῃσθα.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

“χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας·

ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,

οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

μιμνέτω αὖθι τέως, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·

μῖμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα

ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·

κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν

δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκεμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ

χθίζδον ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.

Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμέειν Δίί τ' Ἡελίῳ τε."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

“Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ἄλλοτε περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,

ὅππότε τις μεταπανσολὴ πολέμειο γένηται

καὶ μένος οὐτόσον ᾗσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν.

νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν

189. τέως] τέως περ fuit ἐν ταῖς εἰκαιόταις.

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἔς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἧ τ' ἂν ἔγωγε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖν
 οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις, ἑταῖρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὀξείῃ χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 215
 "ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσαν εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἥστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πῶς ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίγν γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσιν,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται, 230
 μεμνηῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
 ἐσσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλη
 λαῶν ὀτρυντὴν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
 ἦδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα."

Ἦ καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἃν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ' ἐναλίγκιος αὐδὴν 250
 κάπρου ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' Ἰφίφειος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
 εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 “ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ἵπατος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε καὶ Ἡέλιος καὶ Ἐρινύες, αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένους οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπιόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.” 265
 Ἦ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολίῃς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστάς Ἀργεῖοισι φιλοπτιλέμοισι μετηΐδα

239. Μέγητα] Μέγην τε Zenodotus.

246. ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην] ἕξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην Zenodotus.

“Ζεῦ πάτερ, ἥ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα. 270

οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν

Ἄτρείδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην

ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς

ἦβελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.” 275

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.

οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὺν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,

δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,

βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.

καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280

ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγανοί.

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσήν Ἀφροδίτην,

ὥς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,

ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν

στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἴδὲ καλὰ πρόσωπα. 285

εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν

“Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,

ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθην ἰοῦσα,

νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,

ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. 290

ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,

τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,

κηδεῖους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὤκυσ' Ἀχιλλεὺς 295

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,

κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο

κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν

ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.

τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεί.” 300

Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,

Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κῆδε' ἐκάστη.

αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο

λίσσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἡρνεῖτο στεναχίζων
 “λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων, 305
 μή με πρὶν σίτσιοι κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἥτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἡέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.”

Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἵππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἵματόεντος.

μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε
 “ἦ ρά νύ μοι ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων, 315
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολὺδακρυν Ἴαρη.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἔδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320

σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς πον νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 εἵνεκα ριγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω· 325
 ἦε τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλος υἱός.

[εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
 οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἵπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι, 330
 ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα ποθῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δεΐξειας ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἤδη γὰρ Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχσθαι 335

327. ἀθετεῖται et προηθέτει 333. δμῶας Aristarchus. δμῶας
 Aristophanes. alii.

γῆραί τε στυγερῶ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται."

Ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.

μυρομένους δ' ἄρα τούσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340

αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

"τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἧος.

ἢ νύ τοι οἰκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;

κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων

ῆσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345

οἷχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄσπαστος.

ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

στάξον ἐνὶ στήθεσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἴκηται."

Ὡς εἰπὼν ἄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθῆνην·

ἣ δ' ἄρ' ἔπειτα εἰκυῖα ταυπτέρυγι λιγυφώνῳ 350

οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλῆϊ

νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο,

αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355

ἄρχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θαάων.

ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,

ψυχραὶ, ὑπὸ ῥίπῃς αἰθρηγενέας Βορέας,

ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώσσαι

νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360

θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.

αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθών

χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὥρυτο ποσσὶν

ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο διὸς Ἀχιλλεύς.

[τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὅσσε 365

λαμπέσθην ὥσεί τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ

342. ἧος] εἶος Zenodotus.

365—368. ἀθετοῦνται. Aristarchum Dionysius Sidonius

narrat obelos quos primum apposuisset postmodo iterum sustulisse.

δὴν ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρῳσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἕφαιστος κάμε τεύχων.]
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥντε μήνης.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ 375
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσεαι, ἃς Ἕφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' εἰς αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυνῖα· 385
 τῷ δ' αὖτε πτερὰ γίγνετ', αἶερε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγυνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς

376. τὸ δὲ] τό τε Aristarchus.

384. εἰς αὐτοῦ] ἐοῦ αὐτοῦ Zenodotus. οἷ αὐτοῦ Ptolemæus Ascalonita.

386. αὖτε] εὔτε Aristarchus : αὖτε idem postmodum, quod fuit ἐν ταῖς ἀπὸ τῶν πόλεων. ὥστε Aristophanes.

388—391. ἀθετοῦνται. Ser-

vavit Zenodotus, quia eosdem versus rejecerat II, 141.

391. ἐκ κορυφῆς] ἐν κορυφῇ Aristarchus.

393. ζεύγυνον] Sic διὰ τοῦ ο scribi annotat schol. Alii igitur aliter. Codices plures ζεύγνυσαν.

γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δῖφρον. ὁ δὲ μᾶστιγα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιν ἀνόρουσεν,
 Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥστ' ἡλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατὴρ ἑοῖο
 “Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
 ἅψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ χ' ἑῶμεν πολέμοιο,
 μῆδ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῃ προσέφη πύδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἵκανεν·
 αὐδῆντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 “καὶ λῖν σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταίῃ. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὥμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἡΰκομος τέκε Λητὼ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.”

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἔσχεθον αὐδῆν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πύδας ὤκυν Ἀχιλλεύς
 “Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή. 420
 εὔ νύ τοι οὔδα καὶ αὐτὸς ὁ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατὴρ καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπηξ
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.”

Ἡ ρά καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Υ.

Θεομαχία.

ὧς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἣ δ' ἄρα πάντη 5
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, αἷς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν.
 ὧς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγγεράτ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτοὺς,
 ἔξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν 15
 “τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἧ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδην.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ἔγνως, ἐνοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν, 20
 ὦν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 ἦμενος, ἐνθ' ὀρώων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,

11. ἐνίζανον Aristarchus. ἐφί-
 ζανον Zenodotus. ἐνίδρανον qui-
 dam.

12. ποίησεν ἰδυίησι] Sic scribi

annotavit scholiasta. Est igitur hæc Aristarchi scriptura:
 alii ποίησ' εἰδυίησι.

οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσιν ποδῶκεα Πηλείωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρώντες·

νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χέεται αἰνῶς,

δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ." 30

ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρεν.

βᾶν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·

Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

ἦδὲ Ποσειδάων γαίεσχος ἦδ' ἐριούνης

Ἑρμείας, ὅς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέεασται· 35

Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων,

χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.

ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ

Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἦδ' Ἀρτεμις ἰσχύεαιρα

Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομειδής τ' Ἀφροδίτη. 40

Εἷως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,

τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς

ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·

Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνὴ ἕκαστον,

δειδιότας, ἔθ' ὀρώντι ποδῶκεα Πηλείωνα 45

τείχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἀρηϊ.

αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἦλθον ἀνδρῶν,

ῥῆτο δ' Ἑρίς κρατερὴ λαοσσόος, αὔε δ' Ἀθήνη,

στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτὸς,

ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ. 50

αὔε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,

ὅξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,

28. τέ] τί Aristarchus.

pleræque. ὑπὲρ μόνον alii.

30. Pro hoc versu a quibusdam tres scripti fuerunt, οὐ μέντοι μοῖρ' ἐστὶν ἔτι (vel ἐπὶ) ζωῷ Ἀχιλλῆος | Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον, | πέρσει δαυράτέος θ' ἵππος καὶ μῆτις Ἑπειοῦ.

35. κέεασται Aristarchus. κέεαστο alii.

40. φιλομειδής] γρ. Διὸς θυγάτηρ.

42. τόφρα δ'] Sic ἐν ἄλλῳ scribi dicit schol. pro vulgato τέως.

ὑπέρμορον Aristophanes, Ptolemæus Ascalonita et editiones

ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

ᾧΩς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν. 55

δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλιν καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60

ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μὴ οἱ ὕπερθε
γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
σμερδαλέ' εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ. 65

τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' Ἐνναλίιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ 70

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἄντα δ' ἄρ' Ἑφαιστόιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

ᾧΩς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75

Ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἐθυμὸς ἀνώγει
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνεῖαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλεΐωνος, ἐῆκε δὲ οἱ μένος ἡΰ· 80
υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν·

53. θεῶν Herodicus. θεῶν Aristarchus.

57. ἔνερθε] νέρθε Aristarchus,

59. 218. πολυπίδακος Aristarchus. πολυπιδάκου alii.

62. ἄλτο] ὦρτο fuit ἐν ἄλλῃ et in editione Massiliensi.

72. σῶκος] σωκὸς Tyrannio.

77. ἐ Aristarchus. γε alii.

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

“ Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,

ἅς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,

Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν; ”

85

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν

“ Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις

ἀντία Πηλείωνος ὑπερβύμοιο μάχεσθαι;

οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος

στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν

90

ἔξ' Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,

πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

εὐρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.

ἧ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,

ἢ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος ἡδ' ἐκέλευεν

95

ἔγχεϊ χαλκίῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.

τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.

καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει

πρὶν χρόος ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεός περ

100

ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὗ με μάλα ῥέα

νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

“ ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν

εὐχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης

105

ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·

ἢ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἢ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.

ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν

λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.”

ὧς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν,

110

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαια παῖς λευκώλενον Ἥρην

ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

ἦ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν
 115 “ φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη,
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεΐας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωνόμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῖων Ἀχιλῆϊ
 120 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τὸ πάρος περ
 Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.
 πάντες δ' Οὐλύμπιοι κατῆλθομεν ἀντιόωντες
 125 τῇσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσα οἳ Αἶσα
 γιγνομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
 δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 130 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.”
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 “Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
 οὐκ ἂν ἐγὼγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
 135 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειρὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν].
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπίην, πόλεμος δ' ἀνδρεσσιν μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆϊ ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 140 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἴω
 αἶψ' ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουριν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας.”

114. ἦ—ἔειπεν] Sic Aristarchus. ἦ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς
 ρεία ζώοντας Zenodotus

125—128. ἀθετοῦνται.

138. ἄρχωσι Aristarchus, memorata altera scriptura ἀρχησι,
 quæ Zenodoti fuit.

ὦς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
 ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
 ὅππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίουνδε.

145

ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισιν ἔσαντο·
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σέ, ἥϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.

150

ὦς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεύατο μητιόωντες
 βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ᾤκνεον ἀμφοτέροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευεν.

155

Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἦδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πίδεσσιν
 ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ διὸς Ἀχιλλεύς.

160

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ᾤρτο, λέων ὥς
 σίντης, ὅντε καὶ ἄνδρες ἀπικτάμεναι μεμαάσιν

165

ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθίων αἰζήσῃ
 δουρὶ βάλλῃ, ἐάλῃ τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,

170

οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
 μαστίεται, ἐε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκικίων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλῆϊ ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγάλητορος Αἰνείαο.

175

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

156. λάμπετο Aristarchus. ἐλάμπετο alij.

τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 “ Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης; ἥ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ’ ἐξεναρίξῃς,
 οὐ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ’ ἔμπεδος οὐδ’ ἀεσίφρων.
 ἥ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔσχορον ἄλλων,
 καλὸν φυταλῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμῃαι, 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ’ ἔολπα τὸ ρέξειν.
 ἤδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
 ἥ οὐ μέμνη ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μῦνον ἐόντα,
 σέϋα κατ’ Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πῦδεςσιν
 καρπαλίμως; τότε δ’ οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων. 190
 ἔθεν δ’ ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθῆνῃ καὶ Διὶ πατρὶ,
 ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ’ οὐ νῦν σε ρύεσθαι ὀίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ’ ἔγωγ’ ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἵεναι, μῆδ’ ἀντίος ἴστασ’ ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθέειν· ρεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.”

Τὸν δ’ αὖτ’ Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 “ Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ’ ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὥς 200
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἦμὲν κερτομίας ἥδ’ αἴσυλα μυθήσασθαι.
 ἴδμεν τ’ ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ’ ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 ὄψει δ’ οὔτ’ ἄρ’ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὔτ’ ἄρ’ ἐγὼ σοὺς. 205
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,

180—186. ἀθεοῦνται.

188. ἄπο] ἐπὶ Aristophanes et
editiones Rhiani et Chia.

195—198. ἀθεοῦνται.

195. σε ρύεσθαι] σ’ ἐρύεσθαι

Aristarchus.

205—209. ἀθεοῦνται.

μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἀλοσύδνης·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
εὔχουμαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη·
τῶν δὴ νῦν ἑτέροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται 210
σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπιτίοισιν
ᾧδε διακρινθέντε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὔ εἰδῆς
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐπώ Ἴλιος ἱρή
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπίδακος Ἰδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν.—
τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυσκαίδεκα πῶλους. 225
αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον σὺδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.—
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230
Τρῶς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἴλῶς τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρέψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦιν
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. 235

224. παρελέξατο κυανοχαίτη] γρ. ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ.

228. ἀλλ' ὅτε δὴ] ἀλλ' ὅτε δὲ Aristarchus. In alio scholio Aristarchus ἄλλοτε, Herodianus

ἀλλ' ὅτε probasse dicuntur.

234. ἀνηρέψαντο Aristarchus. ἂν ἠρείψαντο alii, inter quos Apollonius ὁ τοῦ Θέωνος.

Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαιομέδοντα,
 Λαιομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκέτάονά τ', ὅζον Ἄρηος·
 Ἄσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὦς,
 ἐσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτήν δὲ γλῶσσαν ἔστι βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὅπποιόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις. 250
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
 αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί' χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν."
 Ἥ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 νῆπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν

251—255. ἀθετοῦνται.

starchus.

255. πόλλ' ἔτεά τε] πολλά τ' εἶντα Aristarchus.

261. ἀπὸ ἑο] ἀπὸ οὗ Zenodot.

259. δεινῷ] δινῷ Aristarchus.

263. ῥέα διελεύσεσθαι Aristar-

σάκει ἤλασεν] σάκεϊ ἔλασ' Ari-

chus. ῥέα δ' ἐλεύσεσθαι alii, ut N, 144.

ὥς οὐ ρήϊδι ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείας δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥήξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροια,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.

Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείας κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος θέε χαλκὸς,
 λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥίνος βοός· ἣ δὲ διαπρὸ
 Πηλίας ἦϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ
 δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
 ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἷος.
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 ἣ κόρυθ', ἣ δὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν
 “ὦ πόποι, ἣ μοι ἄχος μεγάλητορος Αἰνείας,
 ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμεῖς Αἰδόςδε κάτεισιν,

269—272. ἀθετοῦνται.

269. ἔλασσε] θλάσσε quidam.

273. προῖει—εἴσῃ] μελίην ἰθυ-
 πτίωνα (imo ἰθυκτίωνα, ut colligi

potest ex scholio ad Φ, 169.)

ἀσπίδα νύξ' εὐχαλκον ἀμύμονος Αἰ-
 νείας Zenodotus.

πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο, 295
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 μὰψ' ἔνεκ' ἄλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ' κεν Ἀχιλλεύς
 τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄλῃται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 310
 “ἐνοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἥ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἥ κεν ἑάσεις
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα].
 ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμάρ, 315
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίην μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀργῆιοι υἷες Ἀχαιῶν.”

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 ἔξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγάλητορος Αἰνείας·

303. ἄσπερμος—ὄλῃται] ἄφαν-
 τος γενεὴ δημηθέντος ὄλῃται Aristar-
 chus scripsisse dicitur in cod.
 quodam Parisino.

306. ἤχθηρε] ἤχθαισε Aristoph.

307. Αἰνείας βίη Τρώεσσιν]

Schol. : μεταγράφουσί τινες, Αἰ-
 νείω γενεὴ (vel Αἰνείας γένος) πάν-
 τεσσιν.

308. γένωνται] λίπονται editio-
 nes αἱ διὰ τῶν πόλεων.

322—324. ἀθετοῦνται.

καὶ τὴν μὲν προπάρειθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας. 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 Ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσω καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δάμον Ἀἴδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι
 οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρίξει.”
 ὧς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
 “ ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τίδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω τῷ ἐφέγκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάασθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.”

Ἦ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω

331. καὶ μιν φωνήσας] καὶ μιν τέοντα, quod est in codicibus νεικέων Zenodotus. τὸν καὶ νεικέων Rhianus. nonnullis.

332. ἀτέοντα legi ἐν πάσαις ἀντί· Ἀχιλλῆος πολεμίζειν annotat schol. Alii igitur χα- ἦδὲ μάχεσθαι.] Schol. :

333. ἀντία—μάχεσθαι]

Schol. : ἐν ἄλλῳ “ἀντί· Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι.”

“μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ’ ἄγ’ ἀνὴρ ἄντ’ ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
 τοσοῦσδ’ ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ’ Ἀρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ’ Ἀθήνη
 τοσοῖσδ’ ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ’ ὅσσοι μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
 καὶ σθένει, οὗ μὲ τί φημι μεθυσέμεν, οὐδ’ ἡβαιόν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἼμι διαμπερές, οὐδέ τιν’ οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.”

“Ὡς φάτ’ ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ
 κέκλεθ’ ἐμοκλήσας, φάτο δ’ ἱμμεναι ἄντ’ Ἀχιλλῆος 365
 “Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεῖδτε Πηλείωνα.
 καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ’ ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ’ Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολοῦει. 370
 τῷ δ’ ἐγὼ ἀντίος εἼμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ’ αἴθωνι σιδήρῳ.”

“Ὡς φάτ’ ἐποτρύνων, οἱ δ’ ἀντίοι ἔγχε’ ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ’ ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ’ αὐτή.
 καὶ τότ’ ἄρ’ Ἐκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων 375
 “Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μή πῶς σ’ ἡὲ βάλλῃ, ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.”

“Ὡς ἔφαθ’, Ἐκτωρ δ’ αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας, ὅτ’ ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
 ἐν δ’ Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκὴν,
 σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ’ ἔλεν Ἰφιτίωνα,
 ἐσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ
 Τμῶλφ’ ὑπο νιφόντι, Τῆς ἐν πῖονι δῆμφ’ 385
 τὸν δ’ ἰθὺς μεμαῶτα βάλ’ ἔγχεϊ διὸς Ἀχιλλεύς
 μέσσην κὰκ κεφαλὴν· ἥ δ’ ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη.

δοῦπησεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἐπεύξατο διῶς Ἀχιλλεύς
 “ κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390

Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῷόν ἐστιν,
 “ Ὑλλῃ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινῆεντι.”

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο
 πρώτη ἐν ὕσμινῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα, 395

ἔσθλόν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν.

οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὁστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400

Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἴξαντα,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί.

αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἴσθε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405

ὥς ἄρα τόνγ' ἐρυγόντα λίπ' ὁστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
 αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον

Πριαμίδην. τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνιοι,

καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνικά· 410

δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης διῶς Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὀχῆς

χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλούς ἦντετο θώρηξ· 415

ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμὴ,
 γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν

κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

395. Δημολέοντα Aristarchus. κατὰ γενικὴν annotat scholiasta.
 Δημολέοντα quidam. παραΐσσοντα alii.

414. παραΐσσοντος] Sic scribi

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῇ
 ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς εἶδ', ὧς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα
 “ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμάσματο θυμὸν, 425
 ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.”

Ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον
 “ἄσσον ἴθ', ὧς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.”

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ 430
 “Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὧς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροιθεν.”

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' αἶψ' ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ρεῖα μάλ' ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 445
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἡέρα τύψε βαθεῖαν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ἔξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτ' ἐρύσματο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
 ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἣ θήν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ ποῦ τις καὶ ἔμειγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω."

ὦς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι· 455

ἥριπε δὲ προπάραιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἧν τε μέγαν τε,
καὶ γόνου δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν·

αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱὲ Βίαντος, 460

ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.

Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,

εἴ πῶς εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη

μηδὲ κατακτείνειεν ὀμηλικὴν ἐλεήσας, 465

νήπιος, οὐδὲ τὸ ἥδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·

οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,

ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὁ μὲν ἥπτετο χεῖρεσι γούνων

ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·

ἐκ δέ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470

κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὥσσε κάλυψεν

θυμοῦ δυνόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς

δουρὶ κατ' οὔς· εἴθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο

αἰχμῇ χαλκεῖν. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον

μέσσην κακὴν κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήνenti, 475

πᾶν δ' ἐπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε

ἔλλαβε περφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες

ἀγκῶνος, τῇ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν

αἰχμῇ χαλκεῖν· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς, 480

πρόσθ' ὀρώων θάνατον. ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας

τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε

471. ἐνέπλησεν] ἐνέπρησεν Ari-
starchus.

481. πρόσθ'] πρόσ' Zenodotus

χωρὶς τοῦ θ: quasi πρόσω vel
πρόσσω, eliso ω, voluerit.

σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κείμεν τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱόν,
 ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρηῖκης ἐριβώλακος εἰληλούθει· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκὸς,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὃ δ' Ἀρηίθοον θεράποντα,
 αἶψ' ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κυκλήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγχεα θεσπιδᾶες πῦρ 490
 οὔρεος ἄζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὥς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχει, δαίμονι ἴσος,
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους 495
 τριβέμεναι κρὶ λευκὸν εὐκτιμένην ἐν ἀλῶνι,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖνον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων 500
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
 ἅς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἷ' ἅπ' ἐπισσώτρων· ὃ δὲ ἔτο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λῦθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἑρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο

484. Πείρῳ] Πείρῳ Zenodotum ἀμέτρως scripsisse notat schol. Scripserat is haud dubie Pειρός ut est in alio scholio.

1. πόρον] ῥόν Aristophanes.
 2. ἀθάνατος] ἀθάνατον Zenodotus.
 Ἀχαιοὶ] γρ. οἱ ἄλλοι.

ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἑκτωρ·
 τῇ ῥ' οἶγε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκόμεν· ἡμίσεες δὲ
 ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῃ πατάγῃ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἱαχον· οἳ δ' ἀλαλητῶ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ριπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
 πλήτο ῥόος κελαδῶν ἐπιμιῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβησιν·
 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 πτώσσουν ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
 ποιήνῃ Πατρόκλειο Μενoitιάδῃα θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἥντε νεβροὺς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσιν,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ αἶψ' ἐπόρουσε δαΐξέμεναι μενεαίνων.

Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξείῃ χαλκῷ

τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
 κεῖθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἡμᾶτα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν 45
 ἐλθὼν ἐκ Λήμνιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαν καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 γυμνὸν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχλήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὔσπερ ἔπεφνον, 55
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡρώεντος,
 οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ἵπο νηλεὲς ἡμαρ,
 Λῆμνον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἀλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 γῇ φυσιζοός, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.”
 ὣς ᾤρμαινε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐγχεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσθη, ἰεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσεται γούνων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει
 [καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
 “ γουνούμαι σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
 ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο· 75
 πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
 ἥματι τῷ ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
 καί μ' ἐπέρασας ἀνενθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Λῆμνον ἐς ἡγαθέην, ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρίς τόσσα πορῶν· ἥως δέ μοι ἔστιν 80
 ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
 πολλὰ παθὼν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 μοῖρ' ὅλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς μέ σοι αὖτις ἔδωκε· μινυθαῖδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἀλταο γέροντος, 85
 Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
 τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῇσδε δύο γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
 ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῳ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἐκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνὲά τε κρατερόν τε.”
 Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν
 “ νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκειο μῆδ' ἀγόρευε·

73. Versus non lectus apud Aristarchum.

καί μιν φωνήσας] γρ. καί μιν λισ-
 σόμενος et καί ῥ' ὀλοφυρόμενος.

84. ἔδωκε] δῶκε Aristarchus.

86. ἀνάσσει Aristarch. ἀνασ-

σε alii et ἔναι τῶν κατὰ πόλεις.

88. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας] πολ-
 λῶν τε καὶ ἄλλων editio Massi-
 liensis.

95. οὐχ ὁμογάστριος] οὐκ ἰσγά-
 στριος Zenodotus.

πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἥμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωὺς ἔλον ἢ δ' ἐπέρασσα
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅστις θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἰλίου προπάραιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησιν,
 καὶ πάντων Τρώων, περί δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
 πατὴρ δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή— 110
 ἔσσεται ἢ ἥως ἢ δαίλη ἢ μέσον ἥμαρ—
 ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἴστῃ.”
 ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυν
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἀμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταβείς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι, 120
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
 “ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινήεις εἶσω ἄλδος εὐρέα κόλπον. 125
 θρώσκων τις κατὰ κύμα μέλαιναν φρίχ' ὑπαίξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.

106. οὕτως] Schol.: οὕτως διὰ τοῦ ὁ ἀπασαι. αὐτως alii.

110. ἐπὶ Aristarch. ἐπὶ alii.

122. κείσο] Schol.: διχῶς, κείσο καὶ ἦσο.

ὠτειλὴν] Schol.: οὕτως διὰ τοῦ ν ἀπασαι. ὠτειλῆς alii.

126. φρίχ' ὑπαίξει Aristarch. φρίκ' ἐπαίξει alii. φρίχ' ἐπαλύξει Philetas. μελαίνῃ φρίχ' ὑπαίξει editio Chia: quod ex dativo corruptum μελαίνῃ φρίχ' ὑπαίξει.

127. ὅς] ὅς Aristophanes.

φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστρῳ κιχέομεν Ἰλίου ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κεραΐζων.

οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἑύρροος ἀργυροδίνης 130

ἀρκέσει, ᾧ δὴ δητὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.

ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόνον, εἰσόκε πάντες

τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,

οὓς ἐπὶ νηυσὶ θαῖσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο." 135

Ὡς ἄρ' ἔφη, ποταμός δὲ χολώσατο κηρόβι μαῖλλον,

ἄρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο

δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.

τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,

Ἀστεροπαῖω ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίων, 140

υἱεῖ Πηλεγόνοσ' τὸν δ' Ἀξίος εὐρυρέθρος

γεῖνατο καὶ Περίβοια, Ἀκессαμενοῖο θυγατρῶν

πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμός βαθυδίνης.

τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο

ἔστη ἔχων δύο δοῦρε' μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145

Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκταμένων αἰζῆων,

τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς

"τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν, ὃ μιν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσιν."

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ' προσεφώνεε φαιδιμος υἱός

"Πηλείδῃ μεγάρθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;

εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλου, τηλόθ' ἐούσης,

Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχείας· ἥδε δέ μοι νῦν 155

ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.

αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,

[Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,]

ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει· τὸν δ' ἐμέ φασιν

130—135. ἀθετεῖ Aristophanes, non adversante Aristarcho. 131. πολέας Aristarchus. πο-
 λεῖς alii.

γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ." 160

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς

Πηλιάδα μελίν· ὃ δ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς

ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.

καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ

ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165

τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς

δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ

γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.

δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίν ἰθυπτίωνα

Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,

μεσσοπαγές δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.

Πηλείδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ

ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίν Ἀχιλῆος

οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῦ ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175

τρίς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,

τρίς δὲ μετῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ

ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,

ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.

γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλὸν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180

χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψε

ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι δούρας

τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα

“ κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος

παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185

φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος,

αὐτὰρ ἐγὼ γενηὲν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.

τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσιν,

162. ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς] ἀμαρτῇ (codex ἀμαρτῆι) δούρασιν ἀμφῶ editio Massiliensis. ἀμαρτῇ sine iota Aristarchus.

169. ἰθυπτίωνα] ἰθυκτίωνα Zenodotus. Conf. ad γ, 273.

172. μεσσοπαγές] μεσσοπαλές Aristarchus.

185. ἐκγεγαῶτι Aristarch. ἐκγεγαῶτα alii.

186. φῆσθα] φήσθα Tyrannio. φῆσθα (i. e. ἔφης) alii.

Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.

τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηνέντων, 190

κρείσσων αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.

καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύνатаί τι

χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,

τῷ οὔτε κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,

οὔτε βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195

ἐξ οὔπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα

καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·

ἀλλὰ καὶ ὃς δεῖδοικε Διὸς μεγάλῳ κεραυνὸν

δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση·”

Ἦ ρα καὶ ἐκ κρημοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200

τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,

κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.

τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,

δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·

αὐτὰρ ὁ βῆ ρ' ἵνα μετὰ Παίονας ἵπποκορυστὰς, 205

οἷ ρ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,

ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ

χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἱφι δαμέντα.

ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε

Μνῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἧδ' Ὀφελέστην· 210

καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς,

εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,

ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης

“ ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἵσυλα ῥέξεις

ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215

εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,

ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέξε·

πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,

190. ἀλιμυρηνέντων Aristarchus. οὐδὲ—οὐδὲ alii.
ἀλιμυρηνέντων quidam.

191. κρείσσων Aristarch. κρείσ-
σων δ' alii.

194. οὔτε — οὔτε Aristarchus.

195. Non legit Zenodotus.

217. γ' ἐλάσας] Sic scribi an-
notat schol., ad aliam respiciens
scripturam πελάσας.

οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως. 220
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διστρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστρῳ καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἣ κέν με θαμάσσεται, ἣ κεν ἐγὼ τόν."

Ὡς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
"ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίωος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρῳσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
δείελος ὅψε δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν."

Ἦ καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθῳρε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύνω,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς τε δὲ νεκρὸς 235
πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλῃς ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἥύτε ταῦρος,
χέρσινδ' ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα, 240
ᾧθι δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρίξασθαι. ὁ δὲ πετέλην ἔλε χερσὶν
εὐφυνέα μεγάλην· ἣ δ' ἐκ ριζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ᾧζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245
εἵσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἥϊξεν πεδίῳ ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔλῃγε μέγας θεὸς, ᾧρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρῶεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250

246. δίνης Aristarchus. Etiam
λίμνης scribi annotat schol.

249. πόνοιο Aristarchus. φό-
νοιο Aristophanes.

Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρῶν,
 αἶετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
 ὅσθ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν
 τῷ εἰκὼς ἦϊζεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς 255
 φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ρέων ἔπετο μέγαλ' ὀρυμαγδῶ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἅμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δὲ τ' ὄκα κατειβόμενον κελαρίζει
 χῶρφ' ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεὺς 265
 στήναι ἐναντίβιον, καὶ γνόμεναι εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὃ δ' ὑπόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος, ὕπαιθα ρέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλείδης δ' ὥμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 “Ζεῦ πάτερ, ὥς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι. ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἷτιος Οὐρανίωνων, 275
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριζεν. 280

252. οἶματ'] ὅματ' Philetas.
 μέλανος, τοῦ] μέλανός του Ari-
 starchus. μελανόστου Aristoteles.
 μελανόσσου alii.

262. φθάνει Aristarch. φθα-
 νέει Zenodotus.

265. ὀρμήσειε Aristarch. οἰμή-
 σειε alii.

νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἑναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα."

Ὡς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐίκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 " Πηλείδῃ, μήτ' ἄρ τι λῆν τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν,
 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 290
 ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε θαμήμεναι αἰσιμόν ἐστιν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
 αὐτὰρ σοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πίθηαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας
 αἶψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι."

Τὼ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ—μέγα γὰρ ῥα θεῶν ὥτρυνεν ἐφετμή—
 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαίκταμένων αἰζηῶν
 πλῶν καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθὺν, οὐδέ μιν ἔσχεν
 εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κύμα ῥόοιο
 ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας
 " φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροιο περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστρ' ἄστρ' ἰσχυρὸν Πριάμοιο ἄνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,

282. ἐρχθέντ'] εἰρχθέντ' editio
 Massiliensis.

290. ἀθετεῖται.

303. ἔσχεν] ἴσχευ Aristarch.

ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἴσα θεῶσιν. 315
 φημί γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλὺος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθουσιν, ἅλις χέραδος περιχεύας,
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆσ', ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί."

Ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
 ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλείωνα.
 Ἦρῃ δὲ μέγ' αὔσε περιδδείσας' Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 αὐτίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν 330
 "ὄρσοε, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἡἴσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
 εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν, 335
 ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μὴδέ σε πάμπαν
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειΐ·
 μὴδὲ πρὶν ἀπόπανε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ 340
 φθέγξωμι ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ."

Ὡς ἔφαθ', Ἦφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκρούς

319. εἰλύσω] γρ. ἰλύσω.

τυμβοχοῆς Crates.

321. ἀλλέξαι] ἀνλέξαι Aristarchus.

335. ὄρσουσα] ὄρσασα Zenodotus, et, ut conjicit scholiasta, ἡ

323. τυμβοχοῆσ' Aristarchus.

κεν pro ἡ κεν in versu proximo.

πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλλης ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.

πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδὲ ἄλωγν
αἰψ' ἀγξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθείρῃ
ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκροὺς
κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.

καίοντο πετέλαι τε καὶ ἰτέαι ἡδὲ μυρῖκαι, 350

καίετο δὲ λωτός τ' ἡδὲ θρύον ἡδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλλης ποταμοῖο πεφύκει·
τείρουτ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστιοι.

355

καίετο δ' ἰς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
“Ἡφαιστ', οὗτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεύς
ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;”

360

Φῇ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέας σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῇ
Ἡφαίστιο βίῃφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην
πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίός εἰμι
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τὸδ' ὀμοῦμαι,

365

370

347. ἀγξηράνῃ] ἀνξηράνῃ Aristarchus. ἐξανήνῃ Aristophanes.

351. κύπειρον] κύπαιρον scriptum ἐν ταῖς· ἐκ τῶν πόλεων.

355. πνοιῇ] ῥιπιῇ in nonnullis

libris.

356. καίετο δ'] καὶ ἐ τὸδ' Ptolemæus Pindario.

363. κνίσην Aristarchus. κνίσης alii.

μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἡμαρ,
μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν." 375

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷόν
"Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλές· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίξειν." 380

Ὡς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ρέεθρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἕρις πέσε βεβριθυῖα 385
ἀργαλή, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
ἦμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασε δέ οἱ φίλον ἦτορ
γηθοσύνη, ὅθ' ὁράτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390

ἔνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέεσταν· ἦρχε γὰρ Ἀρης
ρίνοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον
"τίπτ' αὖτ', ὦ κυνάμνια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
θάρος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκεν ; 395
ἧ οὐ μέμνη ὅτε Τυδείδην Διομῆδ' ἀνήκας
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῦ ὥσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαιψας ;
τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας."

Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν 400
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῇ μιν Ἀρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῷ.
ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
τόν ρ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
τῷ βάλε θυῖρον Ἀργα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυνῖα.

ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ νηπύτι, οὐδὲ νύ πώ περ ἐπεφράσω ὅσσοι ἀρείων 410
 εὖχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἔξαποτίνοις,
 ἥ τοι χωρόμενη κακὰ μῆδεταί, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.”

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ ὦ πόποι, αἰγινόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολογόν Ἄρηα
 δηῖον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.”

Ὡς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καί ῥ' ἐπείσαιμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κείμενοι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἡ δ' ἄρ' ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
 “ τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ᾧδὲ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη 430
 ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώσας·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἰλίου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.”

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἑνοσίχθων 435
 “ Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.

416. Διὸς θυγάτηρ] γρ. φιλομμειδής.

433. Ἰλίου] Ἰλιον Aristarchus.

ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα. 440

νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶνπερ
μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἅμφι
μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγένορι Λαομέδοντι
παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
μισθῷ ἔπι ῥήτῳ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445

ἦτοι ἐγὼ Τρῳέσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἣν ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἰδης ἐν κνήμοισι πολυπτύχου ὑλῆέσσης.

ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγυθές ὦραι
ἔξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἑκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν. 450

σοὶ μὲν ὅγ' ἠπειλήσε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπῶν·
στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀπολειψέμεν οὐατα χαλκῷ. 455

νῶϊ δέ τ' ἄσφορροι κίχμεν κεκοτηότι θυμῷ,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσεν.
τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾷ ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχῳ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.” 460

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
“ ἐννοσίγαι, οὐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
ἔμμεναι, εἰ δὴ σοὶ γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζουσιν
δειλῶν, οἳ φύλλοισιν εἰοκότες ἄλλοτε μὲν τε
ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
παυσάμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.”

ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν 470

446. πόλιν] πόλει Aristoph. θηλυτεράων scriptum ἐν ταῖς ἀπὸ

454. τηλεδαπῶν Aristarchus. τῶν πόλεων.

[Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδείων φάτο μῦθον]
 “φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;
 [μὴ σευ νῦν ἔτι πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]”

475

“Ὡς φάτο, τὴν δ' οὔτι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοῖη παράκοιτις
 νεέκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείους ἐπέεσσιν
 “πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύν ἄδδεες, ἀντί' ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
 τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σελέοντα γυναιξὶν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἣν κ' ἐθέλῃσθα.
 ἥτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θήρας ἐναίρειν
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ἄφρ' εὖ εἰδῆς
 ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.”

480

485

Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα,
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπτον οἰστοί.
 δακρυνόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥστε πέλεια,
 ἣ ῥά θ' ὑπ' ἱρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇγε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν
 ὥς ἡ δακρυνόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 Λητῷ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργεифόντης
 “Λητοῦ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίῃφιν.”

490

495

500

Ὡς ἄρ' ἔφη, Λητῷ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα

471. ἀθετεῖται.

475—477. ἀθετοῦνται.

492. ἐντροπαλιζομένην] γρ. ἐντροπαλιζομένη.

πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλλιγγι κονίης.
 ἥ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἥς·
 ἥ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 505
 δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺν γελάσσας
 “ τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραυνίωνων
 [μασιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ];”
 510

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος κελαδαινὴ
 “ σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.”

“Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
 515
 μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμορον ἡματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες·
 καὶ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 520
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκεν,
 πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἐφῆκεν,
 ὥς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κῆδ' ἔθηκεν.
 525

Ἐστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
 ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
 γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
 ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς
 530
 “ πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστν πεφυζότες· ἥ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,

513. νεῖκος] νεῖκε' Aristarch.

520. παρὰ πατρὶ] γρ. παρ Ζηνί.

530. ὀτρυνέων] ὀτρύνων Aristarchus.

αὐτίς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
 δείδρια γὰρ μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλγεται.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεύξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο, 540

δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
 φεύγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχρῃ, λύσσα δέ οἱ κῆρ
 αἶεν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν, 545
 φῶτ' Ἀντήνορος νῖδον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
 ἔσθη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένους· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ.

αὐτὰρ ὅγ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550
 ἔσθη, πολλὰ δέ οἱ κραδίῃ πόρφυρε μένοντι·

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
 “ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
 αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει. 555

εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι

Ἰδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο, 560
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός·
 μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ
 καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565

535. ἐπανθέμεναι Aristarchus.
 ἐπ' ἀψ θέμεναι alii et τινὲς τῶν κατὰ
 πόλεις.

538. 539. ἀθετεῖ Zenodotus.
 558. Ἰλῆιον] Ἰδῆιον Crates.

λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέν οἱ προπάραιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὸς ὀξεί χαλκῷ,
 ἐν δέ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἐ' φασ' ἀνθρώποι
 [ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει].”

570

ᾠς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλείς μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἧδὲ μάχεσθαι.
 ἥντε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
 εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ ἢ ἐβάλησιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι ἢ ἐδαμῆναι·
 ὧς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγένηωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασαί τ' Ἀχιλλῆος,
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 ἐγχεῖν δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ
 “ἦ δὴ πού μάλ' ἐολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἡματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι, ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεσαι ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
 ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
 οἱ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἴων
 Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 ὧδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστῆς.”

575

580

585

Ἥ ῥα καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάρμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέριοιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
 βλημένον, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

590

570. ἀθετεῖται.

573. πάρδαλις Aristarch. πόρ-
 δαλις alii.

575. κεν ὑλαγμὸν] κυνυλαγμὸν
 Zenodotus.

576. μιν] τις editiones αἱ ἀπὸ

τῶν πύλων.

586. ἀνέρες εἰμὲν] ἄνδρες ἔνειμεν
 editiones pleraeque.

587. οἱ καὶ Aristarchus. οἷ κε
 fuit ἔν τισι τῶν εἰκαισιτέρων.

Πηλείδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595
 δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
 ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
 αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικῶς 600
 ἔσθῃ πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 εἶος ὁ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 ὥς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσιν· 605
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφεβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ
 ἀσπᾶσιοι προτὶ ἄστῃ, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνῶμεναι ὅς τε πεφεύγοι
 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο 610
 ἐς πόλιν, ὅτινα τῶνγε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

X.

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστῃ, πεφυζότες ἤντε νεβροὶ,
 ἰδρῷ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δῆψαν,
 κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοῇ Μοῖρ' ἐπέδθησεν, 5
 Ἴλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιῶν.
 αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων

600. γὰρ Aristarchus. γάρ ῥ' alii.

607. πόλις δ' ἔμπλητο] πύλαι δ' ἔμπληντο Antimachi et Rhiani editiones.

611. σαώσαι Aristarchus. σά-ωσαν alii.

2. ἀπεψύχοντο] ἀνεψύχοντο Aristarchus.

“τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσ ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10
ἧ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος οὐς ἐφόβησας,
οἱ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.”

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλωώτατε πάντων, 15
ἐνθαδὲ νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἧ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
ῥηιδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσω.
ἧ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμὶς γε παρείη.” 20

ὣς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥσθ' ἵππος ἀθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὥς Ἀχιλεὺς λαιψήρᾳ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν, 25
παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ·
όντε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν.

λαμπρότατος μὲν ὃδ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσὶν
ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει
λίσσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάραιθε πυλάων 35
ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς
“Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον

28. ἀστράσι Aristarch. ἄστρα· nysius Sidonius.
σ. Philoxenus et Herodianus. 36. ἐστήκει Aristarch. εἰστή-
29. κύν' Ὀρίωνος] κυνωρίωνος Dio- κει alii.

οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
 Πηλείωνι δαμείς, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40
 σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἥ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὔνιν ἔθηκεν,
 κτείων καὶ περναὺς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστνυ ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἥ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνῶσι καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης· Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῶας, μῆδ' ἐμὸν κῦδος ὀρέξῃς
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερβῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἶσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 νῆας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτῃσι θύρῃσι
 ὠμῆσται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ

42. ἔδοιεν Aristarchus. ἔδονται ἀπὸ τῶν πόλεων.
 alii.

45. τηλεδαπάων Aristarchus. ὀνομάκλυτος Aristarchus. ὀνο-
 μακλυτὸς alii.

δηλυτερῶν alii. Conf. ad Φ, 454. 67. ὠμῆσται] ὠμῆσται Tyran-
 nio.

48. τοὺς Aristarchus. οὓς alii.

51. γέρων] φίλη editiones αἰ

τύψας ἡὲ βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλγεται,
οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπέζῃας θυραωροὺς,
οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες, ἀλύσσαντες περὶ θυμῷ, 70
κεῖσονται ἐν προθύροισι. νέφ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
ἀρηϊκταμένῃ, δεδαϊγμένῃ ὅξ' ἑὶ χαλκῷ,
κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ
ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺόν τε κάρη πολὺόν τε γένειον
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν."

Ἦ ρ' ὁ γέρων, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ' 80
καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
"Ἔκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαβικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
τῶν μνησαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἔων, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ· 85
σχέτλιος· εἵπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὗ σ' ἔτ' ἔγωγε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτῇ,
οὐδ' ἄλοχος πολυῶδρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται."

Ὡς τῷγε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν, 90
πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ 95
ὥς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,

69. θυραωροὺς Aristarchus. πυ-
λαωροὺς alii.

73. φανήῃ Aristarchus. φα-
νείῃ alii.

83. τοι] Sic διὰ τοῦ τ, ut an-

notat schol. Alii igitur σοί.

85. ἔων Aristarchus. ἰὼν alii.

93. ὀρέστερος—μένῃσιν] ὀρέστερον
—δοκεῦν fuit ἐν ἐνίαις τῶν κατὰ
πόλεις.

πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 ἐχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
 “ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο
 “Ἐκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.”
 ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 αὐτὴν ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἥε κεν αὐτὸν ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλης.
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλέεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' αὖ αὐτῇ,
 πάντα μάλ' ὅσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγάγετο Τροίηνδ', ἣτ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλιν ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι·
 [κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει·]
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἔοντα
 αὐτῶς ὥστε γυναικα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.

108. κέρδιον] κάλλιον fuit ἐν ἀποδάσσεσθαι alii.
 ταῖς κατὰ ἄνδρα.

109. κατακτείναντα—αὐτὸν] γρ.
 κατακτείναντι—αὐτῷ.

118. ἀποδάσσεσθαι Aristarchus.

122. τί μοι] Schol. ad τίη
 (nam sic codex duplici accentu),
 οὕτω χωρὶς τοῦ δ “ἀλλὰ τί μοι.”
 Alii igitur τί δή μοι.

οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
τῷ ὀαρίζεσθαι, ἅτε παρθένος ἡϊθέος τε,
παρθένος ἡϊθέος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
βέλτερον αἷτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
εἶδομεν ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.”

130

ὦς ὥρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
ἶσος Ἐνυαλίῳ, κορυθαίκι πτολεμιστῇ,
σεῖων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμων
δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
ἢ πυρὸς αἶθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος.

135

Ἔκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὐτὸς μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνῶϊσι πεπειθώς.

ἥύτε κίρκις ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·

140

ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
ὥς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψήρα δὲ γούνατ' ἐνώμα.

145

οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἡνεμόεντα
τείχεος αἶεν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
κρουῶ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρῳ δινήμεντος.

ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥσει πυρὸς αἶθομένοιο·

150

ἢ δ' ἐτέρῃ θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα

πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλάι τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.

155

τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὅπισθε διώκων
πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων

καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱεράϊον οὐδὲ βοείην
ἀρνύσθην, ἅτε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.

ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ρίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·

ὥς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
“ὦ πόποι, ἣ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ

Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην 170
Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς

ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε
ἡέ μιν ἐκ θανάτῳ σώσομεν, ἡέ μιν ἤδη 175

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
“ὦ πάτερ ἄργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτῳ δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
“θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
ἔρξον ὅπῃ δῆ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.” 185

Ὡς εἰπὼν ἄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα.

Ἑκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας· 190

τὸν δ' εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·

ὥς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
 δσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον αἰῆσθαι, ἐϋδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκειεν βελέεσσιν,
 τασσάκι μιν προπάρειθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίων· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν· 200
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεὺς, 205
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβὼν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἰσιμον ἥμαρ,
 ὄχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 215
 “ νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, δίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἐκτορα δῆώσαντε, μάχης ἄτον περ ἑόντα.
 οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι

197. ἀποστρέψασκε] Et sic et Aristarchus.
 παραστρέψασκε legi notat schol. 212. μέσσα] ῥῦμα Chrysippus.
 199—201. ἀθετοῦνται. 216. νῶϊ γ'] νῶϊν Zenodotus.
 202. ὑπεξέφυγεν] ὑπεξέφερεν

οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.”

Ὡς φάτ’ Ἀθηναίη, ὃ δ’ ἐπέειπετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῇ δ’ ἄρ’ ἐπὶ μελὴς χαλκογλῶχινος ἔρεισθεῖς. 225

ἢ δ’ ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ’ Ἔκτορα διὸν
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἀγχού δ’ ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ἦθεῖ”, ἥ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκυσ’ Ἀχιλλεύς,
ἄστν περί Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων. 230
ἀλλ’ ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

Τὴν δ’ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
“Δηϊφὸβ’, ἥ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὓς Ἐκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
νῦν δ’ ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ’, ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ’ ἔντοσθε μένουσιν.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
“ἦθεῖ, ἥ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ’ ἐξείης γονυούμενοι, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι, 240
αὖθις μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ’ ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
νῦν δ’ ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δούρων
ἔστω φειδωλῇ, ἵνα εἴδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεύς
νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται 245
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ.”

Ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ’ Ἀθήνη.
οἱ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
“οὐ σ’ ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ 250
τρὶς περὶ ἄστν μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ’ ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἀλόιην.
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι

μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων. 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ' κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν ὥς δὲ σὺ ῥέξεις."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη Πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς 260
 "Ἐκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὥς οὐκ ἔστι λένουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκει· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κῆδ' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων."

Ἡ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαιδίμος Ἐκτωρ·
 ἔζετο γὰρ προῖδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 αἶψ' δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα
 "ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἡεΐδης τὸν ἐμὸν μόνον. ἥτοι ἔφης γε 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὅφρα σ' ὑποδδείςας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλειαί 285
 χάλκεον. ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.

255. μάρτυροι] μάρτυρες Zenodotus haud dubie hic quoque ut alibi.

καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοις· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.”

Ἡ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν 290

τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χῳάσατο δ' Ἐκτωρ
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὤκν' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς,
στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὔσας,
ῥῆτε μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295

Ἐκτωρ δ' ἔγνω ῥῆσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε
“ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανάτόνδε κάλεσσαν·

Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἀνευθεν, 300

οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς νιέϊ ἐκηβόλῳ, οἷ μὲ πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὰν ἀσπυδὶ γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.” 305

Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἶμῃσεν δὲ ἀλεῖς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής,
ὅστ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγῳόν· 310

ὥς Ἐκτωρ οἶμῃσε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίον, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι 315

χρῳσεαι, ἃς Ἡφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
οἷος δ' ἀστῆρ εἷσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ

294. ἐκάλει] ἐβία fuit ἐν ταῖς εἰκαισιτέραις pro πάροισι γε.
ἀπὸ τῶν πόλεων.

315. καλαὶ] In plerisque li-
bris δειναὶ esse ait schol.

ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 πάλLEN δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δῖφ, 320
 εἰσέρων χροά καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τεύχη,
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ' ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρος· 325
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελὴν τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἤριπε δ' ἐν κοίῃς· ὁ δ' ἐπέυξατο δῖος Ἀχιλλεύς 330
 “Ἐκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξαναρῖζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζω νοσφιν ἐόντα,
 νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀσσητήρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη, 335
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἡδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.”

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ
 “λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῶν,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἵκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “μή με, κύον, γούνων γοναῖζο μηδὲ τοκῶν” 345
 αἱ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὥς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,

324. φαίνεται] φαῖνεν fuit ἐν
 τισι τῶν ὑπομνημάτων.

329. ἀτετεῖται.

336. ἐλκήσουσ' αἰκῶς] ἐλκήσουσι
 κακῶς Antimachus.

348. ὦς] ὡς Aristarchus.

οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθαδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγει
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῇ,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.”

Τὸν δὲ καταβήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ 355
 “ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζω νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἥματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.” 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ψυχὴν δ' ἐκ ρεθῶν παμμένην Ἀἰδὸςδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοῶσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἦβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηῦδα διὸς Ἀχιλλεύς
 “τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῇ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἧδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.”

Ἡ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 οἳ καὶ θήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγῆτον 370
 Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνυτητί γε παρέστη.

ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
 Ἐκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέφ.”

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
 “ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἧδὲ μέδοντες,
 ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380

378. ᾧ—μέδοντες] Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν Zenodotus.

εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐ μένειν μεμάσσι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385
 κεῖται παρ νήεσσι νέκυσ ἄκλαυτος ἄθαιπτος
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζωῶσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἰῖδαο,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. 390
 νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παίηονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον,
 ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῶ ὧς εὐχετόωντο."
 Ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰίρας,
 μαστίξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῖν ἐν πατρίδι γαίῃ.
 ὧς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μῆτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσε δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἦν ἐναλγίκιον, ὥς εἰ ἅπασα 410

388. ζωῶσιν—ὀρώρη] Schol. mile quid.
 ὅτι "ζῶας ἐν Ἀργείοισι φιλοπολέ- 393. 394. ἀθετοῦνται.
 μοισι μετεῖω." ubi post ὅτι exci- 410. ὧς εἰ] ὧς εἰ (i. e. ἰ, quod
 dit Ζηνόδοτος μετάγρᾶφει, vel Ζη- significat αὐτὴν) quidam.
 νόδοτος ἀντὶ τούτου πεποίηκε, vel si-

Ἴλιος ὀφρυνόεσσα πυρὶ σμύχχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόντων,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον 415
 “σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἑάσατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσει
 γῆρας. καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγέ' ἔθηκεν.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὥς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὅξυ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω, 425
 Ἐκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.”
 ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβῃ ἀδινῷ ἐξῆρχε γόοιο 430
 “τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 εὐχολῇ κατὰ ἄστυ πελέσκειο, πᾶσί τ' ὄνειρα
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὥς
 δειδέχατ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
 ζῶς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.”
 ὣς ἔφατο κλαίονσ', ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἔλθων

411. σμύχχοιτο Aristarchus.
 Alii igitur σμώχχοιτο, ut colligi
 potest ex alio scholio, in quo
 hæc scriptura male Aristarcho
 tribuitur.

416. κηδόμενοι Aristarchus.
 κηδόμενον alii.

431. βείομαι] βήομαι διὰ τοῦ η
 scripsisse dicitur Aristarchus,
 quod significet βιώσομαι. Scri-
 psit igitur βίομαι διὰ τοῦ ἰῶτα,
 ut est in alio codice.

παθοῦσα] τεκοῦσα Aristarchus.

- ἡγγεῖλ' ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἦγ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο 440
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι,
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἴμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυνῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
 ἦ δ' αὖτις δμῶῃσιν εὐπλοκάμοισι μετηῦδα
 “θεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
 πῆγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἱ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἕκτορα διὸς Ἀχιλλεύς, 455
 μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίουδ' ἐδίχεται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,
 ἥ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.”
 “Ὡς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση, 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὅμιλον,
 ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτῃ 470
 ἡματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ

ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 αἷ' ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἣ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 ἀμβλῆδην γοόωσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν
 "Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἴῃ ἄρα γιγνόμεθ' αἴσῃ
 ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν εὖωσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμερον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀἶδαν δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 ἦνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδ' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἤμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικά παῖδα τίθησιν 490
 πάντα δ' ὑπερνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δεινόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῃν τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερῶν δ' οὐκ ἐδίηνεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιβαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων
 "ἔρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,

475. ἄμπνυτο] ἔμπνυτο Aristarchus.

487—499. ἀθετοῦνται.

478. κατὰ δῶμα] ἐνὶ οἴκῳ habuerunt αἱ κοινότεραι.

491. παρειαί] παρειά Arisarchus.

εὐδесκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' αὖν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλήσιν καλέουσιν·
 οἷος γάρ σφιν ἔρυσσος πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκῶν,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 γυμνόν· ἀτάρ τι εἴματ' ἐνὶ μεγάρσισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι."
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

Ψ.

᾽Αθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὅγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα 5
 “Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὅχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.”
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερον ὥρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15

δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης Ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἑταίρου
 “χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν”
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
 “Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάραιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθεῖς.”

20

Ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα,
 πρηγέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύνον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καὶ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίαι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἴγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαίστσιοι·
 πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.

25

30

Αὐτὰρ τόνγε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθουεν
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἅπο βρότον αἵματόεντα.
 αὐτὰρ ὅγ' ἡρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσεν
 “οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῖραι
 κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ᾧδε
 ἴξετ' ἄχος κραδίην, ὅφρα ζωοῖσι μετείω.”

35

40

45

18. ἀνδροφόνους Aristarch. ἀν-
 δροφόνου alii.

39. κέλευσαν Aristarchus. κέ-
 λευσεν alii.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἥῳθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχεῖν ὅσ' ἐπιεικὲς
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα,
 ὅφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.”

50

ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 ἐστυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκον·
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 “Ἐκτορ' ἐπαΐσσω προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο,
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκνῖα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μεν ζώντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
 τῆλέ μ' ἔεργουσι ψυχαί, εἵδωλα καμόντων,
 οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῷσιν,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλῃμαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἀΐδος δῶ.
 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὔτις
 νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχῃτε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλάς ἐζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερῇ, ἥπερ λάχε γιγνόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,

55

60

65

70

75

80

77. οὐ μὲν γὰρ] οὐ γὰρ ἔτι fuit ἔν τισι τῶν πολιτικῶν.

τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθῃαι
μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστ' ἔ, Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφην περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
εὔτε με τυτθὸν ἔοντα Μενότιος ἔξ' Ὀπόντος
ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
ἥματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς.
ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότη Πηλεὺς
ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν
ὥς δὲ καὶ ὅστέα ᾧσιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτει
[χρῦσεος ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ].”

85

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ τίπτε μοι, ἡθείη κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας
καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὥς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο.”

95

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἥτε καπνὸς
ᾧχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν
“ ὦ πόποι, ἣ ρά τίς ἐστι καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
ψυχὴ ἐφεστήκει γοώσά τε μυρομένη τε,
καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.”

100

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἥμερον ᾧρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

105

110

81. εὐηγενέων] εὐηφενέων Ari-
starchus et Rhianus.

πλείους τῶν κατ' ἄνδρα.

92. ἀθετείται.

84. ἐτράφην περ] γρ. ἐτράφημεν.

94. ἡθείη] ὦ θείη Chamæleo.

88. ἀστραγάλοισι χολωθείς] ἀ-
στραγάλησιν ἐρίσσας habuerunt αἱ

106. ἐφεστήκει Aristarchus.
ἐφειστήκει alii.

οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνυρος Ἴδομενῆος.
 οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πῖπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ दाτεῦντο
 ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὧς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνυρος Ἴδομενῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 125
 φράσαστο Πατρόκλῳ μέγα ἡρίον ἡδὲ οἷ αὐτῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντα παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἶατ' ἄρ' αὔθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζευῆαι δ' ἐπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὤρυνντο καὶ ἐν τεύχεσσι νῆδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἵππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἐταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἰδόςδε.

Οἱ δ' ὅτε χώρον ἱκανὸν ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήον ὕλην.
 ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 140

111. τ' omiserunt πολλὰ τῶν διαπλήσσοντες alii.
 ἀντιγράφον. 135. καταείνυσαν Aristarchus.

117. πολυπίδακος Aristarchus. καταείνουν alii. Nonnulli κατα-
 πολιπιδάκου alii. εἶλυν.

120. διαπλήσσοντες Aristarch.

στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθώσαν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον

“Σπερχεῖ’, ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,

κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145

σοὶ τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,

πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν

ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.

ὥς ἡρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.

νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέυμαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150

Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.”

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο

θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο.

καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,

εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς 155

“Ἀτρεΐδῃ—σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν

πείσσονται μύθοισι—γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,

νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

ὄπλεσθαι. τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα

κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.” 160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας,

κηδεμόνες δὲ παρ' αὔθι μένον καὶ νῆεον ὕλην,

ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165

πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς

πρόσθε πυρῆς ἔδερὸν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων

δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεὺς

ἐς πῶδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.

ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170

πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους

ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.

160. κῆδεος] κηδεός quidam.

οἱ τ' ἀγοὶ] οἱ ταγοὶ Aristarch.

169. δρατὰ] δρετὰ habuerunt

τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων.

ἐννέα τῷγε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 δῶδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὅφρα νέμοιτο.
 ἄμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον
 “χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀῖδαο δόμοισιν”
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
 δῶδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὔτι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.”

ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἡματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφει ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο 190
 σκῆλει· ἀμφὶ περὶ χροῖα ἵνεσιν ἦδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διῶς Ἀχιλλεύς·
 στας ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἥρᾱτ' ἀνέμοισιν,
 Βορρῇ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ 195
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
 ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθείατο νεκροί,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὣκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἴτουσα μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύριοι δυσαιὸς ἀθροοὶ ἐνδον 200
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῷ ἐπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἐΐκαστος·
 ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον
 “οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 205

Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
 ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
 ὅφρα πυρὴν ὄρησθε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται 210
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.”

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσето, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἴκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννηχος ὤκυσ' Ἀχιλλεὺς
 χρυσεὺ ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

Ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὅντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδνεται ἡώς,
 τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 αἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηγίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. 230
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 αἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν 235
 “Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν σβέσαιτ' αἶθεπι οἶνον
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

ὅτ' τέα Πατρόκλῳ Μενoitιάδῳ λέγωμεν
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοῖ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
 θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀΐδι κεύθωμαι.
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε."

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἴνῳ, 250
 ὅσπον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ·
 κλαίοντες δ' ἐτάριοι ἐνὲός ὅστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐάνῳ λιτὶ κάλυψαν·
 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμεΐλιά τε προβάλλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῇ· εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεῖραντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα, 260
 ἥδ' ἐ γυναιῖκας εὐζώνους, πολὺν τε σίδηρον.

Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαεικοσίμετρον,
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππῳ ἔθηκεν 265
 ἐξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κνέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δίῳ χρυσοῖο τάλαντα,

244. ἐγὼν] Schol.: ἐν ἄλλῳ
 "ἰόν."

259 — 261. obeli appicti in
 cod. Marciano. In alio ad v.

259. adscriptum, καὶ παρὰ Ἀρι-
 στοφάνει ἠθέτῃται τοῦτο.

266. ἐξέτε' Ptolemæus Asca-
 lonita. ἐξέτε' alii.

- πέμπτω δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 "Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
 ἧ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην. 275
 ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωὶν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαϊτάων κατέχευε, λόεσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τώγ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἐστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν."
 ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωὺς ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἶθην τὴν Ἀγαμέμνονένην τὸν εὖν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρπειτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανώωσαν. 300

273. δεδεγμένα] Et sic et δε-
 δεγμένα apud Aristarchum.

θεν alii. In alio scholio ἔγερθεν
 Aristophani tribuitur.

287. ἄγερθεν Aristarch. ἔγερ-

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐντρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἄνακτος,
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ 305
 “Ἀντίλοχ', ἦται μὲν σε, νέον περ ἔοντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὔτι μάλα χρεώ·
 οἶσθα γὰρ εὔ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσόμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἶω λόγι' ἔσσεσθαι. 310
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ βίηφιν 315
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θεὸν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὼς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρώων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει
 ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὔον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ κατατίθεται ὄμβρῳ,
 λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἵππόδρομος ἀμφίς· 330
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,

307. ἐδίδαξαν Zenodotus. ἐδί-
 δαξεν Aristarchus.

317. ἐρεχθομένην] ἐεργαμένην alii.
 332. 333. Pro his duobus

καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχαρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἷζαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσση δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχαριμφθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσsetαι ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 μή πως ἵππους τε τρώσης κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσsetαι. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρεξελάσsetθα διώκων,
 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλγῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνουι,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.”

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῆος ἄψ ἐνὶ χώρῃ
 ἔζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐϋτριχας ὠπλίσασθ' ἵππους.
 ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαι
 Ἀντιλόχον· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμήλος·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος, 355
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαννέμεν· ὕστατος αὖτε
 Τυδείδης, ὅχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαννέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμνην δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
 ἀντίθεον Φοῖνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360
 ὥς μεμνέωτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιν μάστιγας ἄειραν,

versibus Aristarchus legisse dic-
 citur, ἡὲ σκίρος ἔην· νῦν αὖ θέτο
 τέρματ' Ἀχιλλεύς, ubi metrum
 σκίρος postulat. Apud Eusta-

thium ἡ τόγε σκίρος.

346. Ἀρείονα] Ἀρίονα alii.

361. δρόμου] δρόμους Aristarch.

πέπληγον θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο,
 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη ὥστε νέφος ἢ θύελλα,
 χαῖται δ' ἑρῳόντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἶξασκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρες
 ἕστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 νίκης ἰεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 αἱ Φηρητιάδαι ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρῳῖοι, οὐδὲ τι πολλὸν ἀνενθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἴκτην,
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάρφρενον εὐρέε τ' ὦμω
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος νῆϊ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωρόμενοιο,
 οὐνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφθράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἱ ἤξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,

374. ἐφ' Aristarch. ἀφ' editions pleræque.

387. οἱ δὲ οἱ Aristarch. οἱ δ' εἰς Ptolemæus Ascalonita.

ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥινάς τε, 395
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ 400
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατὴρ οἴῳ
 'ἔμβητον καὶ σφῶϊ· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.

ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐρίζεμεν οὔτι κελεύω,
 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ᾠρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.

ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ
 Αἶθῃ θῆλυς εὐῶσα· τίη λείπεσθε, φέρισται·

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένου ἔσται· 410
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ἔμμε κατακτενεῖ ὀξείῃ χαλκῷ,

αἱ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται ὅττι τάχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἥδὲ νοήσω, 415
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει."

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.

ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἥ χειμέριον ἅλυν ὕδωρ 420
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.

Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους

405. 406. ἀθετοῦνται.

414. ἐφομαρτεῖτον] Et sic et
 ἐφαμαρτεῖτον scribi notat schol.

417. ὑποδδείσαντες] ὑποδείσαντες
 ab schol. annotatum Aristarchi
 scriptura fuit.

420. ῥωχμὸς] ῥωχμὸς Herodia-
 nus.

421. ἅπαντα] ἔνερθεν Aristo-
 phanes.

422. τῇ] ἢ Aristarchus.

ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει 425

“Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·

στενωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεται ἄρματι κύρσας.”

Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰῶντι ἐοικώς. 430

ὅσσα δὲ δίσκου οὔρα καταμαδίῳ πέλονται,

ἐντ' αἰζῆς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,

τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω

Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,

μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι, 435

δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ

ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

“Ἀντίλοχ', οὔτις σείῳ βροτῶν ὀλωότερος ἄλλος·

ἔρρ', ἐπεὶ οὗ σ' ἔτυμόν γ' ἔφαμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί. 440

ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.”

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε

“μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ.

φθῆσονται τούτοισι πῆδες καὶ γοῦνα καμόντα

ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.” 445

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσερόωντο

ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους· 450

ἥστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ,

ταῖο δ' ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας

ἔγνω· φράσσαστο δ' ἵππιν ἀριπρεπέα προὔχοντα,

ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ 455

λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥτε μήνη.

στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

455. σῆμ' ἐτέτυκτο] σῆμα τέτυκτο Aristarchus.

- “ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀγάζομαι ἢ καὶ ὑμεῖς ;
 ἄλλοι μοι δοκεύουσιν παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ἰδέειν· πάντα δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἅμ' ἐπιδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 ἢ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδ' ἐδυνάσθη 465
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω σὺν θ' ἄρματα ἄξαι,
 αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκεῖ δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδεὸς ἵπποδάμου υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.”
 Τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Ἀΐας
 “Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι ; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο διένται. 475
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασιν παροίτεραι, αἱ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκεν.”
 Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἡΐδα
 “Αἶαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδῶμεθα ἢ λέβητος, 485

461. κεῖσε] κείθε Zenodotus et cod. Marc., in alio παπταίνεται. Aristophanes.

471. ἀθετείται.

463. οὐ πη Aristophanes. οὐ πω alii.

479. ἀθετείται.

483. νεῖκος Aristarchus. νεῖκει

464. παπταίνετον] Hæc scriptura Aristarcho tribuitur in alii.

ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων."

ὦς ἔφατ', ἄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν, 490

εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον

"μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,

Αἴαν' Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε 495

ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης

ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος

ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἳ τε πάροισιν."

ὦς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθε διώκων,

μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι 500

ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμῃα πρήσσοντε κέλευθον.

αἰεὶ δ' ἡνίοχον κοίνης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,

ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε

ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή

γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν 505

ἐν λεπτῇ κοίνῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέεσθην.

στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιν ἰδρῶς

ἵππων ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμαῖζε.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,

κλῖνε δ' ἄρα μάλιστα ποτὶ ζυγόν. οὐδ' ἐμάτησεν 510

ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,

δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖκα

καὶ τρίποδ' ὠτώνετα φέρειν· ὃ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἵππους.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊὸς ἤλασεν ἵππους,

κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515

ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.

ὅσσην δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα

ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·

τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θεόντος·
 τόσσοι δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἧν
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης· 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,
 λείπετ' ἀγακλῆος Μενέλαου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτῳ πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἄκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν 535
 “λοῖσθος ἀνὴρ ὦριτος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπιεικὲς,
 δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.”
 “ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευεν.
 καὶ νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον—ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί— 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμεΐφατ' ἀναστάς
 “ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄελλον,
 τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω 545
 αὐτός τ' ἐσθλὸς ἔων. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.

523. δίσκουρα Aristarchus, Pto-
 lemæus Ascalonita et plerique.
 δίσκ' (i. e. δίσκον) οὐρα alii.

527. οὐδ'] ἢ Zenodotus.

533. πρόσσοθεν] ὠκέας Zeno-
 dotus.

538. In exemplaribus quibus-
 dam duo versus additi fuerunt,
 τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα
 ξανθὸς Μενέλαος, | πέμπτα δὲ Μη-
 ριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.

εἰ δέ μιν οἰκτεῖρεις καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς παλὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἥε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐβέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι."

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς 555
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 "Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέρου
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἔσται."

Ἡ ῥα καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταίρῳ
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ᾗχετο καὶ οἱ ἔνικεν.
 [Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.] 565

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀρχειν,
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένους· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
 χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς
 "Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας. 570
 ἥσυχνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
 ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ,
 μή ποτέ τις εἴησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 575
 "Ἀντίλοχον ψευδῶσι βιησάμενος Μενέλαος
 οἷχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσω ἀρετῇ τε βίῃ τε."

548. φίλος] Schol.: οὕτω διὰ annotavit schol., qui in libro τοῦ σ παῖσαι εἶχον. φίλον quidam. suo χειρὶ habuit.

568. χερσὶ] Hanc scripturam

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μὴ οὔτινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστίν,
στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδιὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαννες,
ἵππων ἀψάμενος γαίηοχον ἐννοσίγαιον
ῥηνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλφ' ἄρμα πεδῆσαι." 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
"ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἷσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραυπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νῦ κεν οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσεις, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἥματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός." 595

Ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
ἰάνθη ὥσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
λήϊου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
ὥς ἄρα σὺ, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

"Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὔτι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.

δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπεύειν. 605

οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιτείσομαι, ἥδ' ἐκ αὖτ' ἵππον
δώσω, ἐμήν περ εὐώσαν, ἵνα γνῶσι καὶ οἷδε 610

581. ἀθετεῖται.

ἴσχεο. Conf. ad Ω, 518.

587. ἄνσχεο] Schol.: ἐν ἄλλῳ

604. νεοίη] νήμα Antimachus.

ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.”

Ἡ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρω
ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.

Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶα χρυσοῖο τάλαντα

τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,

615

ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,

Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς

“τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,

Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν

ῥῦψι ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τότ' ἄεθλον

620

αὐτῶς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,

οὐδὲ τ' ἀκοντιστὺν ἐσδύσει, οὐδὲ πόδεσσι

θεύσει· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.”

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

625

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες

ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.

εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη

ὡς ὅποτε κρεῖοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ

630

Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·

ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν

οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἥνοπος υἱόν,

Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·

635

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,

δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

οἰοσὶν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,

πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,

οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λείπετ' ἄεθλα.

640

οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,

622. ἐσδύσει Aristarchus. ἐν-
δύσει alii.

623. ἐπείγει] Tres alias scri-

pturas memorat scholiasta, ὑπά-
ζει, ἰκάνει et ἔπεισι.

635. πάλῃ] πάλην Aristarchus.

ἔμπεδον ἡμιόχευ', ὃ δ' ἄρα μᾶστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μευ αἰὲ μέμνησαι ἐνέεος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς ἥστέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.” 650

Ὡς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 ᾗχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδῃσ' ἐν ἀγῶνι
 ἐξέτε' ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστην δαμάσασθαι 655

τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων 660
 δώῃ καμμονίην, γνώσῃ δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.”

Ὡς ἔφατ', ἄρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡῦς τε μέγας τε
 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἑπειδός, 665
 ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ φώνησέν τε
 “ ἄσσον ἴτω ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·

ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμαῖ νικήσαντ', ἐπεὶ εὖχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἢ οὐχ ἄλλῃς ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν 670
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὥδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.” 675

ὦς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηιστιάς υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβασδ' ἤλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας. 680

τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοδὸς ἀγραύλοιο.
 τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685

ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφί βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρὼς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο διὸς Ἐπειὸς,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690

ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυνῆ.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέε ἀναπάλλεται ἰχθύς
 θῖν' ἐν φυκίοντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάλθυμος Ἐπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τῖον Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναικ' ἐς μέσσον ἔθηκεν, 700
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δέ ἐ τεσσαράβοιον.
 705
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.”
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

- ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ζωσαμένω δ' ἄρα τάγε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τούστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς, 715
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικέεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὗτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὐδὲ τε πελάσσαι,
 οὗτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν Ἰς Ὀδυσῆος. 720
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ μ' ἀνείρ', ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.”
 “ὦς εἰπὼν ἀνείρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς· 725
 κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα,
 καδ' δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὖτ' ἀνείρε πολὺτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν, 730
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίον ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.
 καὶ νῦ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν
 “μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν” 735
 νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὅφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.”
 “ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα, 740

721. ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς] A mutatum notat schol.
 quibusdam in ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί 731. ἐν] ἐν Leptines.

ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὔ ῥ' ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὄνον ἔδωκεν

Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδῃς Εὖνῃος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἐτάριοιο,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πύονα δημῷ, 750
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λισσθήϊ' ἔθηκεν.

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “ ὄρυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.”
 ὥς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς, 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.

[στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὧκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὥρνυτο διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζῶνοιο 760

στήθεός ἐστι κανὼν, ὄντ' εὔ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίου ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὅπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεὺς 765

αἰεὶ ρίμφα θέων ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλειον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὖχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν

“ κλυθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθέ ποδοῖν.” 770

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυνῆ δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβεν.

753. πειρήσεσθε] πειρήσεσθον 759. ἔκφερ' Ὀϊλιάδης] ἔκθορ' ὁ
 Zenodotus. Ἰλιάδης (codex διλιάδης) Zenodot.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαίξασθαι ἄεθλον,
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων—βλάψεν γὰρ Ἀθήνη—
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλήτο στόμα τε ῥινάς τε.

775

κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ὡς ἤλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν

780

“ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἢ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἡδ' ἐπαρήγει.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺν γέλασσαν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

785

“εἰδόσιν ἔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.”

790

ἌΩς φάτο, κύνθηεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.

τὸν δ' Ἀχιλλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

“Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος,
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.”

795

ἌΩς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.

800

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

“ἄνδρε δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 ἀλλήλων προπάραιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.

ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεζάμενος χροά καλόν,
 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων
 [καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.]”

810

ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερὸς Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 εἰς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν
 νύξ', οὐδὲ χροὶ ἴκανεν· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθὶ θώρηξ·
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο
 αἶεν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείςαντες Ἀχαιοὶ
 παυσασμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.

815

820

825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ρίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγεται ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “ ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

830

805. 806. Hos versus sic
 scripsit Aristophanes, ὀππότερός
 κε πρόσθεν (κεν πρῶτος apud Eu-
 stathium) ἐπιγράψας χροά καλόν |
 φθῆῃ ἐπευζάμενος διά τ' ἔντεα καὶ
 φόνον ἀνδρῶν (ἀνδρός Eustath.)

806. ἀθετεῖται, quod ab Ari-
 starcho factum esse in alio
 scholio narratur.

810. ἀθετεῖται.

824. 825. ἀθετοῦνται, præ-
 eunte Aristophane.

χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.” 835

“Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἑπειός.
ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840

δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὅζος Ἄρῃος·
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
[χειρὸς ἅπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]

ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἴλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
ἢ δέ θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον, 850
καδ' δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρόοιο

τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνῃφ δῆσεν ποδὸς, ἥς ἄρ' ἀνώγει
τοξεύειν· “ὅς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν, 855
πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
ὅς δέ κε μηρίνῃφιο τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν—
ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος—ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.”

“Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος. 860

κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
ἀρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγῃ γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865

843. ἀθετεῖται.

scripturas πόδα et ἥ, γὰρ et ᾧς

854. ποδὸς, ἥς ἄρ'] Varias γὰρ memorat schol.

αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἷστός.
 ἥ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν, ἥ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷστον ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·

τῇ ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν αἶψ' ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἴστῳ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρόροιο

αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
 ὣκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θγεῦντό τε θάμβησάν τε.

ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμιονες ἄνδρες ἀνέστησαν·

ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενεύης.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·

ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σᾶ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.”

Ὡς ἔφατ', αὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 895

870. ἐξείρυσε—ἔχεν] ἐπεθήκατ'
 οἷστον | τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν
 editio Massiliensis. ἐξείρυσε Τεύ-
 κρου | τόξον, χερσὶ δ' οἷστον ἔχεν

Antimachi editio.

879. λίασθεν] λίασσαν Aristar-
 chus. λιάσθη editio Massiliensis.

δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Ω.

Ἕκτορος λύτρα.

Λῦτο δ' ἄγων, λαοὶ δὲ θαῶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ἵπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδὲ μιν ἵπνος
ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἧῦ
ἧδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγη,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
ἵπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηγῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός. οὐδὲ μιν ἦως
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε.
ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δῖφρου ὀπισθεν, 15
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
αὖτις ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τόνδε δ' ἔασκεν
ἐν κόμῃ ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων,
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
ᾧ Ως ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίωνων
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,

6—9. ἀθετοῦνται, praeunte
Aristophane.

7. ἄλγη] ἔργα editiones αἱ δη-
μῶδεις.

8. πείρων] πειρῶν Pamphilus.

20. 21. ἀθετοῦνται.

αἰγίδι — χρυσείῃ] αἰγίδα — χρυ-
σεῖην Aristarchus.

κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόντην.
 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ 25
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρῃ,
 ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἑνὲκ' ἄτης,
 ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσανλον ἴκοντο,
 τὴν δ' ἤνυσ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινὴν. 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 "σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἔκτωρ μῆρι' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἑόντα, σαῶσαι, 35
 ἧ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾗ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὄκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾗ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἴξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν
 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδώς
 [γίγνεται, ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢδ' ὀνίνησιν]. 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἱόν
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὅγ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τόγε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.

25—30. ἀθετοῦνται.

28. ἄτης Aristarchus. In alio scholio ad ἄτης annotatum, ἐν ἄλλῳ "ἀρχῆς."

30. ἀθετεῖ Aristarchus.

πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινὴν] κε-
 χαρισμένα δῶρ' ὀνόμνη Aristopha-
 nes et editiones quaedam τῶν πο-
 λιτικῶν.

45. ἀθετεῖται.

μὴ ἀγαθῷ περ ἔοντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.”

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη 55

“ εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι θήσετε τιμὴν.

Ἐκτωρ μὲν θνητός τε γυναικὰ τε θήσατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
θρέψα τε καὶ ἀτίτληα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60

Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ’ ἀθανάτοισιν.
πάντες δ’ ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
δαίνυ’ ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ, αἰὲν ἄπιστε.”

Τῇν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 65

“ Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μὴ’ ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
ὥς γὰρ ἔμοιγ’, ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70

ἀλλ’ ἦτοι κλέψαι μὲν ἔασομεν—οὐδέ πη ἔστιν
λάβρην Ἀχιλλῆος—θρασὺν Ἐκτορα· ἥ γάρ οἱ αἰεὶ
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.
ἀλλ’ εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς 75
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ’ Ἐκτορα λύσῃ.”

ὣς ἔφατ’, ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
ἐνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχῃσε δὲ λίμνῃ.
ἥ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλῃ ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
ἥτε κατ’ ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα

53. ἀθετεῖται.
νεμεσσηθέωμεν Aristarchus. νε-
μεσσηθῶμεν alii.

71—73. ἀθετοῦνται.

71. ἔασομεν] ἀμήχανον Anti-
machi editio.

72. ἥ] γρ. εὔ.

ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὔρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἴαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἣ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
 “ ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.”
 τήν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 “ τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπῃ.”
 Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεῶν
 κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις 95
 ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην,
 εὔρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἴαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.
 ἣ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνην. 100
 “ Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὥρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 “ ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός· 105
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 ἐνῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 “ Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκιπον Ἀργειφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τότε κύδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω, 110

82. κῆρα] πῆμα fuit ἐν ἐνίαις
 τῶν κατὰ πόλεις.

84. εἴαθ' Aristophanes. εἴαθ'
 Aristarchus.

85. ὅς οἱ] ὅς τάχ' Rhiani editio.

86. ἀθετεῖται.

97. ἐξαναβᾶσαι Aristarchus.
 εἰσαναβᾶσαι alii.

109. ὀτρύνουσιν editiones Mas-
 siliensis et Chia. ὀτρύνεσκον alii.

110. προτιάπτω Apollodorus,
 Aretades, Neoteles et Dionysius

- αἰδῶ καὶ φιλότῃτα τεὴν μετόπισθε φυλάσσω.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε καὶ υἱεῖ σφ' ἐπίτειλον.
 σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 "Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγάλητορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ."
 "ὦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα.
 Ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος· ἐν δ' ἄρα τότε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λᾶσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο.
 ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 "τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρῃς ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων
 σὴν ἔδαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ᾧκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαί σοί φησι θεοὺς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 "Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἅποινα."
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "τῇδ' εἴη· ὅς ἅποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει."
 "ὦς οἶγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς

Thrax. προῖάπτω Zenodotus et Aristarchus. κῶς. Alii igitur κλισίης.

130—132. ἀθετοῦνται, οὐδέ pro

125. κλισίῃ Aristarchus ἐν- οὔτε scripto v. 129.

πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν

“βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο

ἄγγελιον Πριάμφῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω

145

λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

δῶρα δ' Ἀχιλλῇι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήνη,

οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.

κῆρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει

ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν εὐτρόχον, ἥδὲ καὶ αὖτις

150

νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

μηδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδὲ τι τάρβος·

τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,

ὅς ἄξει εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῇι πελάσση.

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,

155

οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·

οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτῆμων,

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.”

Ὡς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.

Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.

160

παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς

θάκρυσιν εἴματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος

ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή

κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,

τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆτιν.

165

θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νοοὶ ὠδύροντο,

τῶν μιμνησκόμεναι οἱ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.

στῇ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἥδὲ προσηύδα

τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·

170

“θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβει·

οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,

ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,

ὅς σευ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει.

148. οἶον] Schol. : οὕτω διὰ τοῦ ν. οἶος alii.

λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
 οἷον, μῆδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κῆρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἥδ' ἐκ αὖτις
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
 μῆδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μῆδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 ὅς σ' ἄξει εἰς κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσσει.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός."

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὅγ' ὕϊας ἅμαξαν ἐύτροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶντα
 κέδρινον ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε
 "δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κείσθ' ἵεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρύν Ἀχαιῶν."

Ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ 200
 "ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 ἔκλευ ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἥδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς

192. κεχάνδει] κεχάνδη Aristarchus. κεκεύθει editio Massiliensis.

198. ἄνωγεν Aristarchus. ἀνώ-

γει alii.

200. ἀμείβετο] ἀνήρετο (potius ἀνείρετο) Aristarchus.

υἷας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 εἰ γάρ σ' αἵρήσει καὶ ἐσώψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ἀμυστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὗ σ' ἐλεήσει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιή
 γιγνομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότε ἂν τιτὰ ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἐκακίζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων
 ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον αὐτ' ἀλεωρῆς.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής
 “ μὴ μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτῇ
 ὄρως ἐνὶ μεγάροις κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι ἢ ἱερεῖες,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ'—αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην—
 εἴμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἔξ' ἔρον εἶην.”

Ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφγεν,
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
 ἐκ δὲ δυ' αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,

205. Post hunc versum qui-
 dam addiderunt, ἀθάνατοι ποίη-
 σαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, vel
 ut est in alio codice, ἀ. π. οἱ οὐ-
 ρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

213. ἂν τιτὰ Apollodorus et

Callistratus. ἄντιτα Ptolemæus
Ascalonita.

214. οὗ ἐ] οὗτι editiones αἱ
κοιναί.

215. πρὸ] πρὸς alii.

ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦπερ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἱόν. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων
 "ἔρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχείες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσונτες;
 240 ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 ῥήϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἔγωγε,
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραῖζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἀΐδος εἴσω."

"Ἡ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἷαςιν οἷσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἐλεόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον,
 Πάμμονα τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην, 250
 Δηΐφωβόν τε καὶ Ἰππόβοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν
 "σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἶθ' ἅμα πάντες
 Ἔκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ βοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
 255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖφθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἵππιοχάρμην
 Ἔκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἑφκει
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, 260
 ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροῖτυπὶήσιν ἄριστοι,
 ἄρνων ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;"

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν 265

241. ὀνόσασθ' Aristarch. οὐ-
 νεσθ' alii.

253. κατηφόνες Aristarchus.
 κατηφέες Crates.

ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖν
καλὴν πρωτοπαγῇ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον
πύξινον ὀμφαλόεν, εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ. 270
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκεν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῷ,
πέξῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,
τρίς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐξεῖς κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης 275
νῆεν Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ξεῖξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμφ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμφ ἵπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραίος
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτῃ. 280

Τὸ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες·
ἀγχιμόλον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ,
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν,
χρυσέφ' ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιούτην· 285
στῇ δ' ἵππων προπάραιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
“τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
αἶψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
ἀλλ' εὐχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι 290
Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν δρᾶται,
αἶτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιὸν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας

269. Versus non lectus apud Zenodotum.

292. ταχύν] ἐὼν alii. Hoc nonnullos pro ἀγαθόν (quod εὖ significat) accipere, alios μεταγράφειν εἰς τὸ “ταχύν” (quod nunc

est in omnibus codicibus) annotavit Apollon. de pronom. p. 320. et de syntaxi p. 157, 22. Ex quo colligi potest εὖ etiam Aristarcho probatum fuisse.

293. καὶ εὖ] καὶ οὐ Zenodot.

τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἐπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα.”

295

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής
“ ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω
ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήσει.”

300

Ἡ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμῖν ὦτρυν' ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκράτον· ἡ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο·

305

εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἑρκεί, λείβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα
“ Ζεῦ πάτερ, Ἴδθηεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
δός μ' ἔς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἥδ' ἐλεεινόν,
πέμψον δ' οἶωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοὶ αὐτῷ
φίλτατος οἶωνών, καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιὸν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας

310

τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.”

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.

315

ὅσση δ' ὑψιρόφιοι θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῦ, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πετερά· εἴσατο δέ σφιν
δεξιὸς αἶψας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

320

Σπερχόμενος δ' ὁ γεραιὸς ἐοῦ ἐπεβήσεται δίφρου,
ἐκ δ' ἔλασε προβύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,

304. ἀθετεῖται.

πρόχοόν θ' ἅμα] ταμὴ μετὰ edi-
tio Massiliensis.

310. ταχὺν] ἐὼν qui legerunt
v. 292., hic τεὸν scribere debu-

erunt, non ἐὼν, quod annotatum
est in scholio.

316. περκνὸν Ptolemæus Asca-
lonita. πέρκνον Aristarchus.

τὰς Ἰδαῖος ἔλαννε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅπισθεν 325

ἵπποι, τοὺς δὲ γέρων ἐφέπων μᾶστιγι κέλευεν
καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥσεί θάνατόνδε κίοντα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἄσποροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330

παῖδες καὶ γαμβροὶ, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.

αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦ᾽δα
“Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν 335

ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐβέλησθα·
βάσκ' ἔθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὥς ἄγαγ', ὥς μὴτ' ἄρ τις ἴδῃ μὴτ' ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεϊωνάδ' ἰκέσθαι.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340

ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·

εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ᾧν θέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης. 345

αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν,
βῆ δ' ἰέναι κύρῳ αἰστυμνητῇρι ἐοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριστάτῃ ἥβῃ.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὅφρα πίοιεν, 350

ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν.

τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε
“φράζεο, Δαρδανίδῃ· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὁρώ, τάχα δ' ἅμμε διαρραίσεσθαι δίω. 355

ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἥ μιν ἔπειτα

332. προφανέντε] καταβάντε ed-
tio Chia.

344. ἐθέλει] Aristarchus. ἐθέλη
editiones αἰ κοιναί.

γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλέησῃ.”

Ὀς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δαΐδιε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἔλθων, 360
 χεῖρα γέροντος ἔλων, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν
 “ πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι ;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοὺς,
 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν ; 365
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θεὸν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δῆ τοι νόος εἴη ;
 οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὰ, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
 “ οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιόνδ' ἤκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺν δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
 πέπνυσαί τε νόψ, μακάρων δ' ἕξ ἐσσι τοκῶν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης
 “ ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
 ἥε πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
 ἣ ἥδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
 δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὥριστος ὅλῳλεν
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.” 385

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
 “ τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἕξ ἐσσι τοκῶν ;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης

“πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἑκτορα δῖον. 390

τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὅξείῃ χαλκῷ·
ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι. 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νῆς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ.
ἄφνειος μὲν ὅγ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὥς σύ περ ὦδε,
ἔξ δέ οἱ υἱές ἔασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἔβδομός εἰμι·

τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. 400

νῦν δ' ἤλθου πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστρῳ μάχῃν ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλώσι γὰρ οἷδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴσχειν ἐστυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής 405

“εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
εἴς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἥ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἥέ μιν ἦδη
ῥῆσι κυσὶν μελεῖστί ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης 410

“ὦ γέρον, οὐπω τόνγε κύνες φάγον οὐδ' οἶωνοί,
ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦώς
κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415

ἥ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάριοιο φίλοι
ἔλκει ἀκηδέστως, ἦώς ὅτε δῖα φανήῃ,
οὐδέ μιν αἰσχύνει. θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
οἶον ἐερσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
οὐδέ ποθι μιάρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔῃος,
καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.”

ὧς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 “ὦ τέκος, ἧ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοισι, ἐπεὶ οὐποτ' ἐμὸς παῖς, εἴποτ' ἔην γε,
 λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τότε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδῳ ἀφίκωμαι.”

425

430

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης
 “πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλει σέο δῶρα παρέξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσάμενος μαχέσαιο.”

435

440

Ἥ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἡΰ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο
 τοῖσι δ' ἐφ' ἵππον ἔχευε διάκτορος Ἀργεϊφόντης
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὥϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πριάμῳ τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδῳ ἀφίκοντο
 ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκινόισι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλής
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπὶ ρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπὶ ρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὥϊξε γέροντι,

445

450

455

ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε
 “ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
 ‘Ερμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν.
 ἀλλ’ ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ’ Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ἄδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ’ εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλείωνος,
 καί μιν ὑπὲρ πατρός καὶ μητέρος ἡυκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.”

460

465

“ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 ‘Ερμείας· Πρίαμος δ’ ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ’ αὔθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ’ ἰθὺς κίεν οἴκῳ,
 τῇ ῥ’ Ἀχιλεὺς ἔξεσκε δῖίφιλος. ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὔρ’, ἔταροι δ’ ἀπάνευθε καθεῖατο· τῷ δὲ δύ’ οἴω,
 ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὅζος Ἄρῃος,
 ποίπνυον παρεόντες· νέον δ’ ἀπέληγεν ἐδωδῆς
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τὺς δ’ ἔλαθ’ εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ’ ἄρα στάς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἷ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
 ὥς δ’ ὅτ’ ἂν ἀνδρ’ ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ’ ἐνὶ πάτρῃ
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ’ ἔχει εἰσορόωντας,
 ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἵδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “μνησθαι πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κεῖνον περυναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τεύρουσ’, οὐδέ τίς ἐστιν ἀρῇν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ’ ἦτοι κεῖνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων

470

475

480

485

490

χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθε μολόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖφθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν 495
 ἔννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν
 ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δέ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,
 τὸν σὺ πρώην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἅποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.”
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὧς ἱμερον ὥρσε γόοιο·
 αἰψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο
 κλαῖ' ἄδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεις, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο διὸς Ἀχιλλεὺς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἱμερος ἡδ' ἀπὸ γυνίων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὥρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, 515
 οἰκτεῖρων πολίων τε κάρη πολίων τε γένειον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ ἄ δειλ', ἥ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.

512. στοναχῇ] στεναχῇ Zeno-dotus.

514. ἀθετεῖται.

518. κάκ' ἄνσχεο Aristarchus.

Alii igitur aliud quid, velut κα-
 κὰ σχέο, κάκ' ἄσχεο vel κάκ' ἴσχεο.
 Conf. ad. Ψ, 587.

ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ ἐπὶ θρόνον, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 ὥς γὰρ ἐπεκλῶσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶν.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακεῖαται ἐν Διὸς οὔδει
 δῶρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔθηκεν
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὥς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
 παίδων ἐν μεγάροισι γυνὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόνγε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κῆδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἑέργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἅστῳ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι πρῆξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἑῷος, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
 “μή μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διωτρεφές, ὄφρα κεν” Ἐκτωρ

546. τῶν Aristarch. τῷ alii. riterque haud dubie v. 422. ubi
 550. ἑῷος] ἐοῖο Zenodotus, pa- nihil notatum in scholiis.

κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 [πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο]”.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἐκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἥβῶν, 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
 ρεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἑάσω
 καὶ ἰκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.” 570

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέειθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὧς ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύο θεράποντες ἔποντο,
 ἥρως Αὐτομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα 575
 τῷ Ἀχιλλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα,
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καδ' δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἥρειον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 καδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε' εὐννητόν τε χιτῶνα, 580
 ὅφρα νέκυν πυκάσας δοίῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.
 δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,

556. 557. ἀθετεῖ Aristarchus.
 Post quos qui sequitur 558. ne
 lectus quidem fuit ab gramma-
 ticis Alexandrinis.

557. ἔασας] ἔασας Didymus et
 Hermappias. πρῶτ' ἐλέησας Dio-

nysius Sidonius.

566. φυλάκους] φυλακοὺς Ari-
 starchus.

ὀχῆα Aristarchus, ut videtur.

ἐχῆας alii.

νόσφιν αἰράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν,
μὴ δ' ὁ μὲν ἀχνυμένην κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀριυθείη φίλον ἦτορ
καὶ ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλότηται ἐφετμάς. 585

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν ὁμωαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἥδ' ἐ χιτῶνα,
αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας,
σὺν δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590

ῥῆμαξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον
“ μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθηται
εἰν' Αἰδὸς περ ἐὼν ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.” 595

Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεὺς,
ἔξετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαϊδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον
“ υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἄμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν 600
ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπον.

καὶ γάρ τ' ἡὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώνοντες. 605

τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιυῖο
χώμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰσυχέαιρα,
οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ'·

φῇ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίῳνες. 610

584. χόλον οὐκ ἐρύσαιτο] Schol.: dianus γόν.
ἐν τισι “κότον οὐ κατερύκει.” κότον 594. 595. ἀθετοῦνται.
in alio scholio Rhiani lectio es- 604. υἱέες] γρ. υἱεῖς.
se dicitur. Alii κόπον, Hero-

ἥ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶν ἔμμεναι εὐνὰς
 615
 νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ ἐοὔσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διὲ γεραιῇ,
 σίτου. ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 "Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται."

620

Ἦ καὶ ἀναΐξας οἷν ἄργυφον ὥκυνς Ἀχιλλεὺς
 σφάξ· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 630
 ὅστος ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἔφκει·
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς,
 εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής
 "λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφεῖς, ὅφρα κεν ἦδη
 635
 ἦνψ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὔ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 640
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην."

Ἦ ῥ', Ἀχιλλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ

614—617. ἀθετοῦνται.

636. ταρπώμεθα] παυσώμεθα Aristarchus.

πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι. 645

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
αἰψα δ' ἄρα στορέσαν δοιῷ λέχε' ἐγκονέουσαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν 650

ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἶτε μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστίν·
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο βοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
πιστοῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
ἅφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
“ εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖφ, 660
ᾧδὲ κε μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θεῆς.
οἶσθα γὰρ ὥς κατὰ ἄστνυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἄξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρῳ γοάοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαὸς, 665
ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιοιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζοιμεν, εἴπερ ἀνάγκη.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
“ ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις·
σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.” 670

ὧς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δέισει' ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμφῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εἶδε μυχῷ κλισίης εὐπῆκτου· 675
τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι ἵπποκορυσταί

663. δὲ] γὰρ Aristarchus.

εὔδον παννύχιοι. μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν.
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “ὦ γέρον, οὗ νύ τι σοί γε μέλει κακὸν, ὅσον ἔθ' εὔδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἅποινα
 παῖδες τοῖ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώῃ σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.”

ὦς ἔφατ', ἔδδειςεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε, 690
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμιόνοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν, 700
 ἐσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν
 “ὦψεσθε, Τρῶες καὶ Τρῳάδες, Ἑκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶντι μάχης ἔκ νοστήσαντι 705
 χαίρειτ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.”

ὦς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

701. ἐσταότ'] ἐστεῶτ' Aristarchus.

704. ὦψεσθε] ὤψασθε Zenodot.

πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην, ἐπ' ἅμαξαν εὐτροχον αἶξασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 Ἑκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα 715
 "εἴξατέ μοι συρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσσεσθε κλαυθυμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε."
 ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἷξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδούς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οὔτε στονόεσσαν αἰοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἑκτορος ἀνδροφόνιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 "ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἥ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν
 ρύσκειν, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα, 730
 αἱ δὲ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὔ, τέκος, ἥ ἐμοὶ αὐτῇ
 εἴψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 ἀθλείων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἥ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὀλεθρον, 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἑκτωρ
 ἢ πατέρ', ἥε καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῖτι λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ, 740
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,

Ἕκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελεΐφεται ἄλγεα λυγρά.
οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειῖρας ὄρεξας,
οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσα.”

745

Ἦς ἔφατο κλαίουσ’, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

τῇσιν δ’ αὖθ’ Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο

“Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,

ἥ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·

οἱ δ’ ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτιό περ αἴσῃ.

750

ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς πόδας ὥκυσ’ Ἀχιλλεὺς

πέρνασχε, ὅντιν’ ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτιο,

ἐς Σάμον ἐς τ’ Ἰμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·

σεῦ δ’ ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,

πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ’ ἐτάριοι,

755

Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ’ ὥς.

νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν

κεῖσαι, τῷ ἵκελος ὅντ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.”

Ἦς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ’ ἀλίσστον ὄρινεν.

760

τῇσι δ’ ἔπειθ’ Ἑλένη τριτάτῃ ἐξῆρχε γόοιο

“Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,

ἥ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,

ὅς μ’ ἄγαγε Τροίηνδ’· ὥς πρὶν ὥφελλον ὀλέσθαι.

ἥδη γὰρ νῦν μοι τόδ’ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν

765

ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·

ἀλλ’ οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ’ ἀσύφηλον·

ἀλλ’ εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτει

δαέρων, ἢ γαλῶν, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

ἢ ἐκυρή—ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὥς ἡπιος αἰεὶ—

770

ἀλλὰ σὺ τόνγ’ ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,

[σῆ τ’ ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.]

τῷ σέ θ’ ἅμα κλαίω καὶ ἐμ’ ἄμμορον ἀχθυμένη κῆρ·

οὐ γάρ τίς μοι ἔτ’ ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

ἥπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.”

775

ὧς ἔφατο κλαίονσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.

λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν

“ ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ

δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἥ γὰρ Ἀχιλλεὺς

πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

780

μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.”

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάρτησιν βόας ἡμιόνοους τε

ζεύγνυσαν, αἷψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.

ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·

ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡώς,

785

καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δακρυχέοντες,

ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἔγρετο λαός.

[αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,]

790

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν αἴθοπι οἶνρ

πᾶσαν, ὀπίσσω ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

ὁστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἑταροὶ τε

μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.

καὶ τάγε χρυσεῖν ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,

795

πορφυρέεις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν

αἷψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάππετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθεν

πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν

ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντῃ,

μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

800

χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα

εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα

δώμασιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος.

ὧς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

In *Odyssea* nuper edita 1, 341. et 13, 255. αἰεὶ ἐνὶ] Recta scriptura αἰέν ἐνὶ est. Nam ubi brevi syllaba opus est non diphthongum corripiant epici, sed altera forma αἰέν utuntur. Eodem errore vulgo αἰεὶ ἐμήν Il. 9, 322. Recte vero αἰέν in locis similibus, velut Il. 11, 154. 178. 784. 13, 357. 386. 23, 821.

1, 351. 352. ἐπικλείουσ'—ἀκουόντεσσι] Veram lectionem ἐπιφρονέουσ'—ἀιόντεσσι ex Platone restitui supra p. vi. Vulgatum est etiam ap. Longin. Fragm. 3, 1. p. 160. ed. Weisk.: sed duo tamen codices (v. Weisk. p. 628.) ἀιόντεσσι. Productæ syllabæ secundæ aliud exemplum fortasse fuit in loco poetæ ex quo glossam αἰείως sumsit Hesychius.

2, 36. et 9, 377. Πεισίστρατον et ἀναδύη errores typothetæ pro Πεισίστρατος et ἀναδύη (optativo modo).

9, 302. et 19, 480. χεῖρ'] Male excusum pro χείρ' (i. e. χεῖρι).

In annotationibus adde Ἦ, 24. οἱ μὲν—οἱ δ'] ἡ μὲν—ἡ δ' Crates ap. Strabon. 1. p. 30. 31. (conf. 2. p. 103.) 5, 290. ἐλάαν] γρ. ἐάαν: v. schol. Il. N, 315.

8, 20. ἐνῆέα] Ἐνῆέα, nomine proprio, Zoilus ap. schol. Il. P, 204. 10, 465. πέποσθε—πέπασθε] Corrige πέπασθε—πέποσθε.

Vid. ad Il. 3, 99. 15, 251. νοθεύεται: v. schol. Il. Γ, 235.

September, 1880.

Clarendon Press, Oxford.

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
7 PATERNOSTER ROW, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

(See also *Clarendon Press Series* pp. 24, 26.)

- A Greek-English Lexicon**, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition, Revised and Augmented.* 1870. 4to. cloth, 1l. 16s.
- A copious Greek-English Vocabulary**, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. bound, 3s.
- A Practical Introduction to Greek Accentuation**, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. cloth, 10s. 6d.
- Etymologicon Magnum**. Ad Codd. MSS. recensuit et notis variorum instruxit Thomas Gaisford, S.T.P. 1848. fol. cloth, 1l. 12s.
- Suidae Lexicon**. Ad Codd. MSS. recensuit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 1834. fol. cloth, 2l. 2s.
- Scheller's Lexicon of the Latin Tongue**, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. 1835. fol. cloth, 1l. 1s.
- A Latin Dictionary**, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D., Professor of Latin in Columbia College, New York. 1879. 4to. cloth, 1l. 11s. 6d.
- Scriptores Rei Metricae**. Edidit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 8vo. cloth, 15s.

Sold separately:

Hephaestion, Terentianus Maurus, Proclus, cum annotationibus, etc.
Tomi II. 10s. Scriptores Latini. 5s.

- The Book of Hebrew Roots**, by Abu 'L-Walîd Marwân ibn Janâh, otherwise called Rabbi Yônâh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. *cloth*, 2l. 7s. 6d.
- A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew**. By S. R. Driver, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Thesaurus Syriacus**: collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorschbach, Arnoldi, Field: edidit R. Payne Smith, S.T.P.R.
Fasc. I-V. 1868-79. sm. fol. *each*, 1l. 1s.
Vol. I, containing Fasc. I-V. sm. fol. *cloth*, 5l. 5s. *Just Published*.
- A Practical Grammar of the Sanskrit Language**, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. *Fourth Edition*, 1877. 8vo. *cloth*, 15s.
- A Sanskrit-English Dictionary**, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. *cloth*, 4l. 14s. 6d.
- Nalopâkhyânam**. Story of Nala, an Episode of the Mahâ-Bhârata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Monier Williams, M.A. *Second Edition, Revised and Improved*. 1879. 8vo. *cloth*, 15s.
- Sakuntalâ**. A Sanskrit Drama, in seven Acts. Edited by Monier Williams, M.A. *Second Edition*, 1876. 8vo. *cloth*, 21s.
- An Anglo-Saxon Dictionary**, by the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *New edition. In the Press*.
- An Icelandic-English Dictionary**, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. *cloth*, 3l. 7s.
- A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic**. Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, M.A., *stitched*, 2s.
- A Handbook of the Chinese Language**. Parts I and II, Grammar and Chrestomathy. By James Summers. 1863. 8vo. *half bound*, 1l. 8s.
- Cornish Drama (The Ancient)**. Edited and translated by E. Norris, Esq., with a Sketch of Cornish Grammar, an Ancient Cornish Vocabulary, etc. 2 vols. 1859. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
The Sketch of Cornish Grammar separately, *stitched*, 2s. 6d.
- An Etymological Dictionary of the English Language**, arranged on an Historical Basis. By W. W. Skeat, M.A., Elrington and Bosworth Professor of Anglo-Saxon in the University of Cambridge. To be completed in Four Parts. Parts I-III, 4to. 10s. 6d. each.
Part IV. *In the Press*.

GREEK CLASSICS, &c.

Aeschyli quae supersunt in Codice Laurentiano quoad effici potuit et ad cognitionem necesse est visum typis descripta edidit R. Merkel. 1861. Small folio, *cloth*, 1*l.* 1*s.*

Aeschylus: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. *Second Edition*, 1851. 8vo. *cloth*, 5*s.* 6*d.*

Aeschylus: Annotationes Guil. Dindorfii. Partes II. 1841. 8vo. *cloth*, 1*s.*

Aeschylus: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. 1851. 8vo. *cloth*, 5*s.*

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorfii. *Third Edition*, 2 vols. 1860. fcap. 8vo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*

Each Play separately, *limp*, 2*s.* 6*d.*

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. *cloth*, 8*s.*

The Text alone, square 16mo. *cloth*, 3*s.* 6*d.*

Each Play separately, *limp*, 6*d.* (See also p. 26.)

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil. Dindorfii. Tomi II. 1849. 8vo. *cloth*, 1*s.*

The Text, Vol. I. 5*s.* 6*d.* The Notes, Vol. II. 4*s.* 6*d.*

Sophocles: Scholia Graeca:

Vol. I. ed. P. Elmsley, A.M. 1825. 8vo. *cloth*, 4*s.* 6*d.*

Vol. II. ed. Guil. Dindorfius. 1852. 8vo. *cloth*, 4*s.* 6*d.*

Euripides: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1834. 8vo. *cloth*, 1*s.*

Euripides: Annotationes Guil. Dindorfii. Partes II. 1840. 8vo. *cloth*, 1*s.*

Euripides: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. Tomi IV. 1863. 8vo. *cloth*, 1*l.* 16*s.*

Euripides: Alcestis, ex recensione Guil. Dindorfii. 1834. 8vo. *sewed*, 2*s.* 6*d.*

Aristophanes: Comoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1835. 8vo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*

Aristophanes: Annotationes Guil. Dindorfii. Partes II. 1837. 8vo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*

Aristophanes: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. Partes III. 1839. 8vo. *cloth*, 1*l.*

- Aristophanem**, Index in: J. Caravellae. 1822. 8vo. *cloth*, 3s.
- Metra Aeschyli Sophoclis Euripidis et Aristophanis**. Descripta a Guil. Dindorfio. Accedit Chronologia Scenica. 1842. 8vo. *cloth*, 5s.
- Anecdota Graeca Oxoniensia**. Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi IV. 1835. 8vo. *cloth*, 1l. 2s.
- Anecdota Graeca e Codd. MSS. Bibliothecae Regiae Parisiensis**. Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi IV. 1839. 8vo. *cloth*, 1l. 2s.
- Apsinis et Longini Rhetorica**. E Codicibus MSS. recensuit Joh. Bakius. 1849. 8vo. *cloth*, 3s.
- Aristoteles**; ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Indices Sylburgiani. Tomi XI. 1837. 8vo. *cloth*, 2l. 10s.
The volumes (except vol. IX.) may be had separately, price 5s. 6d. each.
- Aristotelis Ethica Nicomachea**, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Crown 8vo. *cloth*, 5s.
- Choerobosci Dictata in Theodosii Canones, necnon Epimerismi in Psalmos**. E Codicibus MSS. edidit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 1842. 8vo. *cloth*, 15s.
- Demosthenes**: ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi I. II. III. IV. 1846. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Demosthenes**: Tomi V. VI. VII. Annotationes Interpretum. 1849. 8vo. *cloth*, 15s.
- Demosthenes**: Tomi VIII. IX. Scholia. 1851. 8vo. *cloth*, 10s.
- Harpocratonis Lexicon**, ex recensione G. Dindorfii. Tomi II. 1854. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Heracliti Ephesii Reliquiae**. Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. *cloth*, price 6s.
- Herculanensium Voluminum Partes II**. 1824. 8vo. *cloth*, 10s.
- Homerus: Ilias**, cum brevi Annotatione C. G. Heynii. Accedunt Scholia minora. Tomi II. 1834. 8vo. *cloth*, 15s.
- Homerus: Ilias**, ex rec. Guil. Dindorfii. 1856. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Homerus: Scholia Graeca in Iliadem**. Edited by Prof. W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Fellow of Oriel College.
Vols. I. II. 1875. 8vo. *cloth*, 24s. Vols. III. IV. 1877. 8vo. *cloth*, 26s.
- Homerus: Odyssea**, ex rec. Guil. Dindorfii. 1855. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Homerus: Scholia Graeca in Odysseam**. Edidit Guil. Dindorfius. Tomi II. 1855. 8vo. *cloth*, 15s. 6d.

- Homerum**, Index in: Seberi. 1780. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Homer**: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D., Member of the General Council, University of Edinburgh. 1880. 4to. *cloth*, 1l. 1s.
- Oratores Attici ex recensione Bekkeri**:
- I. Antiphon, Andocides, et Lysias. 1822. 8vo. *cloth*, 7s.
 II. Isocrates. 1822. 8vo. *cloth*, 7s.
 III. Isaeus, Aeschines, Lycurgus, Dinarchus, etc. 1823. 8vo. *cloth*, 7s.
- Scholia Graeca in Aeschinem et Isocratem**. Edidit G. Dindorfius. 1852. 8vo. *cloth*, 4s.
- Paroemiographi Graeci**, quorum pars nunc primum ex Codd. MSS. vulgatur. Edidit T. Gaisford, S.T.P. 1836. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Plato**: **The Apology**, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.
- Plato**: **Philebus**, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Plato**: **Sophistes and Politicus**, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. *cloth*, 18s.
- Plato**: **Theaetetus**, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. *cloth*, 9s.
- Plato**: **The Dialogues**, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek. *A new Edition in 5 volumes*, medium 8vo. 1875. *cloth*, 3l. 10s.
- Plato**: **Index to**. Compiled for the Second Edition of Professor Jowett's Translation of the Dialogues. By Evelyn Abbott, M.A. 1875. 8vo. *paper covers*, 2s. 6d.
- Plato**: **The Republic**, with a revised Text and English Notes, by B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek. Demy 8vo. *Preparing*.
- Plotinus**. Edidit F. Creuzer. Tomi III. 1835. 4to. 1l. 8s.
- Stobaei Florilegium**. Ad MSS. fidem emendavit et supplevit T. Gaisford, S.T.P. Tomi IV. 1822. 8vo. *cloth*, 1l.
- Stobaei Eclogarum Physicarum et Ethicarum libri duo**. Accedit Hieroclis Commentarius in aurea carmina Pythagoraeorum. Ad MSS. Codd. recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi II. 1850. 8vo. *cloth*, 11s.
- Thucydides**: History of the Peloponnesian War, translated into English by B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek. *In the Press*.
- Xenophon**: **Historia Graeca**, ex recensione et cum annotationibus L. Dindorfii. *Second Edition*, 1852. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

- Xenophon:** *Expositio Cyri, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. Second Edition, 1855. 8vo. cloth, 10s. 6d.*
- Xenophon:** *Institutio Cyri, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1857. 8vo. cloth, 10s. 6d.*
- Xenophon:** *Memorabilia Socratis, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1862. 8vo. cloth, 7s. 6d.*
- Xenophon:** *Opuscula Politica Equestria et Venatica cum Arriani Libello de Venatione, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1866. 8vo. cloth, 10s. 6d.*

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

The Holy Bible in the earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. *cloth, 3l. 3s.*

Also reprinted from the above:

The New Testament in English, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. With Introduction and Glossary by W. W. Skeat, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. *cloth, 6s.*

The Book of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and Solomon's Song: according to the Version by John Wycliffe, Revised by John Purvey. *In the Press.*

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. *half bound, 1l. 1s.*

Vetus Testamentum Graece cum Variis Lectionibus. Editionem a R. Holmes, S.T.P. inchoatam continuavit J. Parsons, S.T.B. Tomi V. 1798-1827. folio, 7l.

Vetus Testamentum ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. *Editio Altera. 18mo. cloth, 18s.*

Origenis Hexaplorum quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta. Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1867-1874. 4to. *cloth, 5l. 5s.*

Libri Psalmorum Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. *cloth, 10s. 6d.*

Libri Psalmorum Versio antiqua Gallica e Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Michel, Phil. Doct. 1860. 8vo. *cloth, 10s. 6d.*

The Psalms in Hebrew without points. 1879. Crown 8vo. *cloth, 3s. 6d.*

Libri Prophetarum Majorum, cum Lamentationibus Jeremiae, in Dialecto Linguae Aegyptiacae Memphitica seu Coptica. Edidit cum Versione Latina H. Tattam, S.T.P. Tomi II. 1852. 8vo. *cloth, 17s.*

Libri duodecim Prophetarum Minorum in Ling. Aegypt. vulgo Coptica. Edidit H. Tattam, A.M. 1836. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

Novum Testamentum Graece. Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici. Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. *half morocco*, 2l. 12s. 6d.

Novum Testamentum Graece. Accedunt parallela S. Scripturae loca, necnon vetus capitulorum notatio et canones Eusebii. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 18mo. *cloth*, 3s. *The same on writing paper, with large margin, cloth*, 10s. 6d.

Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum. 18mo. *cloth*, 2s. 6d.

The same on writing paper, with large margin, cloth, 9s.

Evangelia Sacra Graece. fcap. 8vo. *limp*, 1s. 6d.

The New Testament in Greek and English. Edited by E. Cardwell, D.D. 2 vols. 1837. crown 8vo. *cloth*, 6s.

Novum Testamentum Coptice, cura D. Wilkins. 1716. 4to. *cloth*, 12s. 6d.

Evangeliorum Versio Gothica, cum Interpr. et Annot. E. Benzeli. Edidit, et Gram. Goth. praemisit, E. Lye, A.M. 1759. 4to. *cloth*, 12s. 6d.

Diatessaron; sive Historia Jesu Christi ex ipsis Evangelistarum verbis apte dispositis confecta. Ed. J. White. 1856. 12mo. *cloth*, 3s. 6d.

Canon Muratorianus: the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1868. 4to. *cloth*, 10s. 6d.

The Five Books of Maccabees, in English, with Notes and Illustrations by Henry Cotton, D.C.L. 1833. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Horae Hebraicae et Talmudicae, a J. Lightfoot. *A new Edition*, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. *cloth* 1l. 1s.

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

Liturgies, Eastern and Western. Edited, with Introduction, Notes, and a Liturgical Glossary, by C. E. Hammond, M.A. 1878. Crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

An Appendix to the above. 1879. Crown 8vo. *paper covers*, 1s. 6d.

St. Athanasius: Orations against the Arians. With an Account of his Life by William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. 1873. Crown 8vo. *cloth*, 9s.

St. Athanasius: Historical Tracts. With an Introduction by William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. *In the Press*.

- St. Augustine:** Select Anti-Pelagian Treatises, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. *cloth*, 9s. *Just Published.*
- The Canons of the First Four General Councils** of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon. 1877. Crown 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Catenae Graecorum Patrum** in Novum Testamentum. Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi VIII. 1838-1844. 8vo. *cloth*, 2l. 4s.
- Clementis Alexandrini Opera**, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi IV. 1869. 8vo. *cloth*, 3l.
- Cyrelli Archiepiscopi Alexandrini** in XII Prophetas. Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. *cloth*, 2l. 2s.
- Cyrelli Archiepiscopi Alexandrini** in D. Joannis Evangelium. Accedunt Fragmenta Varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum Duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2l. 5s.
- Cyrelli Archiepiscopi Alexandrini Commentarii** in Lucae Evangelium quae supersunt Syriace. E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. *cloth*, 1l. 2s.
- The same**, translated by R. Payne Smith, M.A. 2 vols. 1859. 8vo. *cloth*, 14s.
- Ephraemi Syri**, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Eusebii Pamphili Evangelicae Praeparationis Libri XV.** Ad Codd. MSS. recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi IV. 1843. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Eusebii Pamphili Evangelicae Demonstrationis Libri X.** Recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi II. 1852. 8vo. *cloth*, 15s.
- Eusebii Pamphili contra Hieroclem et Marcellum Libri.** Recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1852. 8vo. *cloth*, 7s.
- Eusebius' Ecclesiastical History**, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D. 1872. Crown 8vo. *cloth*, 8s. 6d.
- Eusebii Pamphili Hist. Eccl.: Annotationes Variorum.** Tomi II. 1842. 8vo. *cloth*, 17s.
- Evagrii Historia Ecclesiastica**, ex recensione H. Valesii. 1844. 8vo. *cloth*, 4s.
- Irenaeus:** The Third Book of St. Irenaeus, Bishop of Lyons, against Heresies. With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D., Fellow of St. John's College, Oxford. 1874. Crown 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

- Origenis Philosophumena**; sive omnium Haeresium Refutatio.
E Codice Parisino nunc primum edidit Emmanuel Miller. 1851. 8vo. cloth, 10s.
- Patrum Apostolicorum**, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. *Fourth Edition*, 1863. 8vo. cloth, 1l. 1s.
- Reliquiae Sacrae** secundi tertiiqae saeculi. Recensuit M. J. Routh, S.T.P. Tomi V. *Second Edition*, 1846-1848. 8vo. cloth, 1l. 5s.
- Scriptorum Ecclesiasticorum Opuscula**. Recensuit M. J. Routh, S.T.P. Tomi II. *Third Edition*, 1858. 8vo. cloth, 10s.
- Socratis Scholastici Historia Ecclesiastica**. Gr. et Lat. Edidit R. Hussey, S.T.B. Tomi III. 1853. 8vo. cloth, 15s.
- Socrates' Ecclesiastical History**, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Sozomeni Historia Ecclesiastica**. Edidit R. Hussey, S.T.B. Tomi III. 1859. 8vo. cloth, 15s.
- Theodoreti Ecclesiasticae Historiae Libri V.** Recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1854. 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Theodoreti Graecarum Affectionum Curatio**. Ad Codices MSS. recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1839. 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Dowling (J. G.) Notitia Scriptorum SS. Patrum aliorumque vet.** Eccles. Mon. quae in Collectionibus Anecdotorum post annum Christi MDCC. in lucem editis continentur. 1839. 8vo. cloth, 4s. 6d.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

- Baedae Historia Ecclesiastica**. Edited, with English Notes by G. H. Moberly, M.A. 1869. crown 8vo. cloth, 10s. 6d.
- Bingham's Antiquities of the Christian Church**, and other Works. 10 vols. 1855. 8vo. cloth, 3l. 3s.
- Bright (W., D.D.)**. Chapters of Early English Church History. 1878. 8vo. cloth, 12s.
- Burnet's History of the Reformation of the Church of England**. *A new Edition*. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. 4l. 4s.
- Burnet's Life of Sir M. Hale**, and **Fell's Life of Dr. Hammond**. 1856. small 8vo. cloth, 2s. 6d.
- Cardwell's Two Books of Common Prayer**, set forth by authority in the Reign of King Edward VI, compared with each other. *Third Edition*, 1852. 8vo. cloth, 7s.
- Cardwell's Documentary Annals of the Reformed Church of England**; being a Collection of Injunctions, Declarations, Orders, Articles of Inquiry, &c. from 1546 to 1716. 2 vols. 1843. 8vo. cloth, 18s.

- Cardwell's History of Conferences** on the Book of Common Prayer from 1551 to 1690. *Third Edition*, 1849. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Councils and Ecclesiastical Documents** relating to Great Britain and Ireland. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. Vols. I. and III. 1869-71. Medium 8vo. *cloth*, each 1l. 1s.
- Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. *stiff covers*, 3s. 6d.
- Formularies of Faith** set forth by the King's Authority during the Reign of Henry VIII. 1856. 8vo. *cloth*, 7s.
- Fuller's Church History of Britain.** Edited by J. S. Brewer, M.A. 6 vols. 1845. 8vo. *cloth*, 1l. 19s.
- Gibson's Synodus Anglicana.** Edited by E. Cardwell, D.D. 1854. 8vo. *cloth*, 6s.
- Hussey's Rise of the Papal Power** traced in three Lectures. *Second Edition*, 1863. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Inett's Origines Anglicanae** (in continuation of Stillingfleet). Edited by J. Griffiths, M.A. 3 vols. 1855. 8vo. *cloth*, 15s.
- John, Bishop of Ephesus.** The Third Part of his Ecclesiastical History. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. *cloth*, 1l. 12s.
- The same**, translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. *cloth*, 10s.
- Knight's Life of Dean Colet.** 1823. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Le Neve's Fasti Ecclesiae Anglicanae.** *Corrected and continued from 1715 to 1853* by T. Duffus Hardy. 3 vols. 1854. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- The Liturgy and Ritual of the Celtic Church.** By F. E. Warren, B.D., Fellow of St. John's College, Oxford. *In the Press*.
- Missale Vetus Anglo-Saxonicum:** the Liturgy of the Anglo-Saxon Church. By the same Editor. *In Preparation*.
- Noelli (A.) Catechismus** sive prima institutio disciplinae Pietatis Christianae Latine explicata. Editio nova cura Guil. Jacobson, A.M. 1844. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
- Prideaux's Connection of Sacred and Profane History.** 2 vols. 1851. 8vo. *cloth*, 10s.
- Primers** put forth in the Reign of Henry VIII. 1848. 8vo. *cloth*, 5s.
- Records of the Reformation.** The Divorce, 1527-1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other Libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. *cloth*, 1l. 16s.

- Reformatio Legum Ecclesiasticarum.** The Reformation of Ecclesiastical Laws, as attempted in the reigns of Henry VIII, Edward VI, and Elizabeth. Edited by E. Cardwell, D.D. 1850. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Shirley's (W. W.)** Some Account of the Church in the Apostolic Age. *Second Edition*, 1874. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Shuckford's** Sacred and Profane History connected (in continuation of Prideaux). 2 vols. 1848. 8vo. *cloth*, 10s.
- Stillingfleet's** Origines Britannicae, with Lloyd's Historical Account of Church Government. Edited by T. P. Pantin, M.A. 2 vols. 1842. 8vo. *cloth*, 10s.
- Stubbs (W.).** Registrum Sacrum Anglicanum. An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. small 4to. *cloth*, 8s. 6d.
- Styripe's Works Complete**, with a General Index. 27 vols. 1821-1843. 8vo. *cloth*, 7l. 13s. 6d. Sold separately as follows:—
- Memorials of Cranmer. 2 vols. 1840. 8vo. *cloth*, 11s.
 - Life of Parker. 3 vols. 1828. 8vo. *cloth*, 16s. 6d.
 - Life of Grindal. 1821. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
 - Life of Whitgift. 3 vols. 1822. 8vo. *cloth*, 16s. 6d.
 - Life of Aylmer. 1820. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
 - Life of Cheke. 1821. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
 - Life of Smith. 1820. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.
 - Ecclesiastical Memorials. 6 vols. 1822. 8vo. *cloth*, 1l. 13s.
 - Annals of the Reformation. 7 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 3s. 6d.
 - General Index. 2 vols. 1828. 8vo. *cloth*, 11s.
- Sylloge Confessionum** sub tempus Reformandae Ecclesiae editarum. Subjiciuntur Catechismus Heidelbergensis et Canones Synodi Dordrechtanae. 1827. 8vo. *cloth*, 8s.

ENGLISH THEOLOGY.

- Beveridge's** Discourse upon the XXXIX Articles. *The third complete Edition*, 1847. 8vo. *cloth*, 8s.
- Bilson** on the Perpetual Government of Christ's Church, with a Biographical Notice by R. Eden, M.A. 1842. 8vo. *cloth*, 4s.
- Biscoe's** Boyle Lectures on the Acts of the Apostles. 1840. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.
- Bull's Works**, with Nelson's Life. Edited by E. Burton, D.D. *A new Edition*, 1846. 8 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 9s.
- Burnet's** Exposition of the XXXIX Articles. 1845. 8vo. *cloth*, 7s.
- Burton's (Edward)** Testimonies of the Ante-Nicene Fathers to the Divinity of Christ. *Second Edition*, 1829. 8vo. *cloth*, 7s.

Burton's (Edward) Testimonies of the Ante-Nicene Fathers to the Doctrine of the Trinity and of the Divinity of the Holy Ghost. 1831. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. *cloth*, 11s.

Butler's Sermons. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Butler's Analogy of Religion. 8vo. *cloth*, 5s. 6d.

Chandler's Critical History of the Life of David. 1853. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

Chillingworth's Works. 3 vols. 1838. 8vo. *cloth*, 1l. 1s. 6d.

Clergyman's Instructor. *Sixth Edition*, 1855. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Comber's Companion to the Temple; or a Help to Devotion in the use of the Common Prayer. 7 vols. 1841. 8vo. *cloth*, 1l. 11s. 6d.

Cranmer's Works. Collected and arranged by H. Jenkyns, M.A., Fellow of Oriel College. 4 vols. 1834. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.

Enchiridion Theologicum Anti-Romanum.

Vol. I. Jeremy Taylor's Dissuasive from Popery, and Treatise on the Real Presence. 1852. 8vo. *cloth*, 8s.

Vol. II. Barrow on the Supremacy of the Pope, with his Discourse on the Unity of the Church. 1852. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

Vol. III. Tracts selected from Wake, Patrick, Stillingfleet, Clagett, and others. 1837. 8vo. *cloth*, 11s.

[**Fell's**] Paraphrase and Annotations on the Epistles of St. Paul. 1852. 8vo. *cloth*, 7s.

Greswell's Harmonia Evangelica. *Fifth Edition*, 1856. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.

Greswell's Prolegomena ad Harmoniam Evangelicam. 1840. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.

Greswell's Dissertations on the Principles and Arrangement of a Harmony of the Gospels. 5 vols. 1837. 8vo. *cloth*, 3l. 3s.

Hall's (Bp.) Works. *A new Edition*, by Philip Wynter, D.D. 10 vols. 1863. 8vo. *cloth*, 3l. 3s.

Hammond's Paraphrase and Annotations on the New Testament. 4 vols. 1845. 8vo. *cloth*, 1l.

Hammond's Paraphrase on the Book of Psalms. 2 vols. 1850. 8vo. *cloth*, 10s.

Heurtley's Collection of Creeds. 1858. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Homilies appointed to be read in Churches. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

- Hooker's Works**, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. *Sixth Edition*, 1874. 3 vols. 8vo. *cloth*, 1l. 11s. 6d.
- Hooker's Works**; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. *cloth*, 11s.
- Hooper's (Bp. George) Works**. 2 vols. 1855. 8vo. *cloth*, 8s.
- Jackson's (Dr. Thomas) Works**. 12 vols. 1844. 8vo. *cloth*, 3l. 6s.
- Jewel's Works**. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1847. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Patrick's Theological Works**. 9 vols. 1859. 8vo. *cloth*, 1l. 11s.
- Pearson's Exposition of the Creed**. Revised and corrected by E. Burton, D.D. *Sixth Edition*, 1877. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Pearson's Minor Theological Works**. Now first collected, with a Memoir of the Author, Notes, and Index, by Edward Churton, M.A. 2 vols. 1844. 8vo. *cloth*, 10s.
- Sanderson's Works**. Edited by W. Jacobson, D.D. 6 vols. 1854. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.
- Stanhope's Paraphrase and Comment upon the Epistles and Gospels**. *A new Edition*. 2 vols. 1851. 8vo. *cloth*, 10s.
- Stillingfleet's Origines Sacrae**. 2 vols. 1837. 8vo. *cloth*, 9s.
- Stillingfleet's Rational Account of the Grounds of Protestant Religion**; being a vindication of Abp. Laud's Relation of a Conference, &c. 2 vols. 1844. 8vo. *cloth*, 10s.
- Wall's History of Infant Baptism**, with Gale's Reflections, and Wall's Defence. *A new Edition*, by Henry Cotton, D.C.L. 2 vols. 1862. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Waterland's Works**, with Life, by Bp. Van Mildert. *A new Edition*, with copious Indexes. 6 vols. 1857. 8vo. *cloth*, 2l. 11s.
- Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist**, with a Preface by the present Bishop of London. 1868. crown 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer**. *A new Edition*, 1846. 8vo. *cloth*, 5s.
- Wyclif**. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. *cloth*. 3s. 6d.
- Wyclif**. Select English Works. By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1871. 8vo. *cloth*, 2l. 2s.
- Wyclif**. Trialogus. *With the Supplement now first edited*. By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. *cloth*, 14s.

ENGLISH HISTORICAL AND DOCUMENTARY
WORKS.

British Barrows, a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A. Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Prehistoric Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877. Medium 8vo. *cloth*, 25s.

Two of the Saxon Chronicles parallel, with Supplementary Extracts from the Others. Edited, with Introduction, Notes, and a Glossarial Index, by J. Earle, M.A. 1865. 8vo. *cloth*, 16s.

Magna Carta, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History. 1879. 4to. *stitched*, 1s.

Britton, a Treatise upon the Common Law of England, composed by order of King Edward I. The French Text carefully revised, with an English Translation, Introduction, and Notes, by F. M. Nichols, M.A. 2 vols. 1865. royal 8vo. *cloth*, 1l. 16s.

Burnet's History of His Own Time, with the suppressed Passages and Notes. 6 vols. 1833. 8vo. *cloth*, 2l. 10s.

Burnet's History of James II, with additional Notes. 1852. 8vo. *cloth*, 9s. 6d.

Carte's Life of James Duke of Ormond. *A new Edition*, carefully compared with the original MSS. 6 vols. 1851. 8vo. *cloth*, 1l. 5s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. *cloth*, 2l. 10s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. *cloth*, 1l. 1s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. Also His Life, written by Himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. *cloth*, 1l. 2s.

Clarendon's (Edw. Earl of) Life, including a Continuation of his History. 2 vols. 1857. medium 8vo. *cloth*, 1l. 2s.

Clarendon's (Edw. Earl of) Life, and Continuation of his History. 3 vols. 1827. 8vo. *cloth*, 16s. 6d.

Calendar of the Clarendon State Papers, preserved in the Bodleian Library. *In three volumes*. 1869-76.

Vol. I. From 1523 to January 1649. 8vo. *cloth*, 18s.

Vol. II. From 1649 to 1654. 8vo. *cloth*, 16s.

Vol. III. From 1655 to 1657. 8vo. *cloth*, 14s.

Calendar of Charters and Rolls preserved in the Bodleian Library. 1878. 8vo. *cloth*, 1l. 11s. 6d.

Freeman's (E. A.) History of the Norman Conquest of England; its Causes and Results. *In Six Volumes*. 8vo. *cloth*, 5l. 9s. 6d.

Vols. I-II together, 3rd edition, 1877. 1l. 16s.

Vol. III, 2nd edition, 1874. 1l. 1s.

Vol. IV, 2nd edition, 1875. 1l. 1s.

Vol. V, 1876. 1l. 1s.

Vol. VI. Index. 1879. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Lloyd's Prices of Corn in Oxford, 1583-1830. 8vo. *sewed*, 1s.

Luttrell's (Narcissus) Diary. A Brief Historical Relation of State Affairs, 1678-1714. 6 vols. 1857. 8vo. *cloth*, 1l. 4s.

May's History of the Long Parliament. 1854. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Rogers's History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259-1793. Vols. I and II (1259-1400). 8vo. *cloth*, 2l. 2s. Vols. III and IV *in the Press*.

Sprigg's England's Recovery; being the History of the Army under Sir Thomas Fairfax. 1854. 8vo. *cloth*, 6s.

Whitelock's Memorials of English Affairs from 1625 to 1660. 4 vols. 1853. 8vo. *cloth*, 1l. 10s.

Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 1875. 3 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 2s.

Enactments in Parliament, specially concerning the Universities of Oxford and Cambridge. Collected and arranged by J. Griffiths, M.A. 1869. 8vo. *cloth*, 12s.

Ordinances and Statutes [for Colleges and Halls] framed or approved by the Oxford University Commissioners. 1863. 8vo. *cloth*, 12s.—Sold separately (except for Exeter, All Souls, Brasenose, and Corpus), at 1s. each.

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1879. 8vo. *cloth*, 5s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. *Fifth Edition*. 1879. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Index to Wills proved in the Court of the Chancellor of the University of Oxford, &c. Compiled by J. Griffiths, M.A. 1862. royal 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Catalogue of Oxford Graduates from 1659 to 1850. 1851. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

CHRONOLOGY, GEOGRAPHY, &c.

- Clinton's Fasti Hellenici.** The Civil and Literary Chronology of Greece, from the LVlth to the CXXIIIrd Olympiad. *Third edition*, 1841. 4to. *cloth*, 1l. 14s. 6d.
- Clinton's Fasti Hellenici.** The Civil and Literary Chronology of Greece, from the CXXIVth Olympiad to the Death of Augustus. *Second edition*, 1851. 4to. *cloth*, 1l. 12s.
- Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici.** 1851. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Clinton's Fasti Romani.** The Civil and Literary Chronology of Rome and Constantinople, from the Death of Augustus to the Death of Heraclius. 2 vols. 1845, 1850. 4to. *cloth*, 3l. 9s.
- Clinton's Epitome of the Fasti Romani.** 1854. 8vo. *cloth*, 7s.
- Cramer's Geographical and Historical Description of Asia Minor.** 2 vols. 1832. 8vo. *cloth*, 11s.
- Cramer's Map of Asia Minor**, 15s.
- Cramer's Map of Ancient and Modern Italy**, on two sheets, 15s.
- Cramer's Description of Ancient Greece.** 3 vols. 1828. 8vo. *cloth*, 16s. 6d.
- Cramer's Map of Ancient and Modern Greece**, on two sheets, 15s.
- Greswell's Fasti Temporis Catholici.** 1852. 4 vols. 8vo. *cloth*, 2l. 10s.
- Greswell's Tables to Fasti**, 4to., and **Introduction to Tables**, 8vo. 1852. *cloth*, 15s.
- Greswell's Origines Kalendariæ Italicæ.** 1854. 4 vols. 8vo. *cloth* 2l. 2s.
- Greswell's Origines Kalendariæ Hellenicæ.** 6 vols. 1862. 8vo. *cloth*, 4l. 4s.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

- Archimedis quae supersunt omnia cum Eutocii commentariis** ex recensione Josephi Torelli, cum novâ versione Latinâ. 1792. fol. *cloth*, 1l. 5s.
- Bradley's Miscellaneous Works and Correspondence.** With an Account of Harriot's Astronomical Papers. 1832. 4to. *cloth*, 17s.
- Reduction of Bradley's Observations by Dr. Busch. 1838. 4to. *cloth*, 3s.

Astronomical Observations made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, M.A., Savilian Professor of Astronomy. No. 1. 1878. Royal 8vo. *paper covers*, 3s. 6d.

Treatise on Infinitesimal Calculus. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Vol. I. Differential Calculus. *Second Edition*, 8vo. *cloth*, 14s. 6d.

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. *Second Edition*, 1865. 8vo. *cloth*, 18s.

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. *Second Edition*, 1868. 8vo. *cloth*, 16s.

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. *cloth*, 16s.

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. 2 vols. 1841-1862. 8vo. *cloth*, 18s. 6d.

Daubeny's Introduction to the Atomic Theory. 1850. 16mo. *cloth*, 6s.

Vesuvius. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1869. Crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By the same Author. 1871. 8vo. *cloth*, 21s.

Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum. By H. W. Acland, M.D., F.R.S., 1867. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. By J. O. Westwood, M.A., F.L.S. With 40 Plates. 1874. Small folio, *half morocco*, 7l. 10s.

Text-Book of Botany, Morphological and Physiological. By Dr. Julius Sachs, Professor of Botany in the University of Würzburg. Translated by A. W. Bennett, M.A. and S. H. Vines, M.A., and edited by W. T. Thiselton Dyer, M.A. Royal 8vo. *Second Edition*, in the Press.

Johannes Müller on Certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice. Translated by F. J. Bell, B.A., and edited with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates. 1878. 4to. *paper covers*, 7s. 6d.

BIBLIOGRAPHY.

- Ebert's Bibliographical Dictionary**, translated from the German. 4 vols. 1837. 8vo. *cloth*, 1*l.* 10*s.*
- Cotton's List of Editions of the Bible in English.** *Second Edition*, corrected and enlarged. 1852. 8vo. *cloth*, 8*s.* 6*d.*
- Cotton's Typographical Gazetteer.** 1831. 8vo. *cloth*, 12*s.* 6*d.*
- Cotton's Typographical Gazetteer, Second Series.** 1866. 8vo. *cloth*, 12*s.* 6*d.*
- Cotton's Rhemes and Doway.** An attempt to shew what has been done by Roman Catholics for the diffusion of the Holy Scriptures in English. 1855. 8vo. *cloth*, 9*s.*

MISCELLANEOUS.

- Bacon's Novum Organum.** Edited, with English notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. *cloth*, 9*s.* 6*d.*
- Bacon's Novum Organum.** Translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. *cloth*, 9*s.* 6*d.* (See also p. 35.)
- The Works of George Berkeley, D.D.**, formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. *cloth*, 2*l.* 18*s.*
- The Life, Letters, &c.** 1 vol. *cloth*, 16*s.* See also p. 35.
- The Logic of Hegel**; translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. *cloth*, 14*s.*
- Smith's Wealth of Nations.** A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 1870. *cloth*, 21*s.*
- A Course of Lectures on Art**, delivered before the University of Oxford in Hilary Term, 1870, by John Ruskin, M.A., Slade Professor of Fine Art. 8vo. *cloth*, 6*s.*
- A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello** in the University Galleries, Oxford. By J. C. Robinson, F.S.A. 1870. Crown 8vo. *cloth*, 4*s.*
- Sturlunga Saga**, including the Islendinga Saga of Lawman Sturla Thordsson and other works. Edited with Prolegomena, Appendices, Tables, Indices, and Maps, by Dr. Gudbrand Vigfusson. In 2 vols. 1878. 8vo. *cloth*, 2*l.* 2*s.*

Casauboni Ephemerides, cum prae-fatione et notis J. Russell, S.T.P. Tomi II. 1850. 8vo. *cloth*, 15s.

The Ormulum; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by Rev. R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 21s.

The Sacred Books of the East. Translated by various, Oriental Scholars, and edited by F. Max Müller.

Vol. I. **The Upanishads.** Part I. The *Kbandogya-upanishad*, The *Talavakara-upanishad*, The *Aitareya-aranyaka*, The *Kaushitaki-brahmana-upanishad*, and The *Vagasaneyi-samhita-upanishad*. Translated by F. Max Müller. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Vol. II. **The Sacred Laws of the Aryas**, as taught in the Schools of Apastamba and Gautama. Translated by Georg Bühler. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Vol. III. **The Sacred Books of China.** The Texts of Confucianism. Part I. The *Shu King*, The *Shih King*, and The *Hsiao King*. Translated by James Legge. 8vo. *cloth*, 12s. 6d.

Vol. IV. **The Zend-Avesta.** Part I. The *Vendîdâd*. Translated by James Darmesteter. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Vol. V. **Pahlavi Texts.** Part I. The *Bundahis*, *Bahman Yast*, and *Shâyast-lâ-Shâyast*. Translated by E. W. West. 8vo. *cloth*, 12s. 6d.

Vol. VII. **The Institutes of Vishnu.** Translated by Julius Jolly. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

The following Volumes are also in the Press :—

Vol. VI. **The Qur'an.** Part I. Translated by Professor E. H. Palmer.

Vol. VIII. **The Bhagavadgîtâ** with other extracts from the *Mahâbhârata*. Translated by Kashinath Trimbak Telang.

Vol. IX. **The Qur'an.** Part II. Translated by Professor E. H. Palmer.

Vol. X. **The Suttanipâta**, etc. Translated by Professor Fausbøll.

Vol. XI. **The Mahâparinibbâna Sutta**, **The Tevigga Sutta**, **The Mahâsudassana Sutta**, **The Dhamma-Kakkappavattana Sutta**. Translated by T. W. Rhys Davids.

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the *Clarendon Press Series*, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. ENGLISH.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 4d.

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. *Second Edition*. In Two Volumes. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d. each.

Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay.

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

A Book for the Beginner in Anglo-Saxon. By John Earle, M.A., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

An Anglo-Saxon Reader. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Chaucer. The Prioresses Tale; Sir Thopas; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Chaucer. The Tale of the Man of Lawe; The Pardoner's Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d. (See also p. 22.)

Old English Drama. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus, and Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay. Edited by A. W. Ward, M.A., Professor of History and English Literature in Owens College, Manchester. 1878. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Marlowe. Edward II. With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Shakespeare. Hamlet. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 2s.

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

The Tempest, 1s. 6d.

King Lear, 1s. 6d.

As You Like It, 1s. 6d.

A Midsummer Night's Dream, 1s. 6d.

Julius Cæsar, 2s.

Coriolanus, 2s. 6d.

Richard the Third, 2s. 6d. *Just Published.*

(For other Plays, see p. 23.)

- Milton.** *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By J. W. Hales, M.A., late Fellow of Christ's College, Cambridge. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.
- Bunyan.** *Holy War, Life and Death of Mr. Badman, &c.* Edited by E. Venables, M.A. *In Preparation.* (See also p. 23.)
- Addison.** *Selections from Papers in the Spectator.* With Notes. By T. Arnold, M.A., University College. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
- Burke.** *Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France.* Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. (See also p. 23.)

Also the following in paper covers :—

- Goldsmith.** *The Deserted Village.* 2d.
- Gray.** *Elegy, and Ode on Eton College.* 2d.
- Johnson.** *Vanity of Human Wishes.* With Notes by E. J. Payne, M.A. 4d.
- Keats.** *Hyperion, Book I.* With Notes by W. T. Arnold, B.A. 4d.
- Milton.** With Notes by R. C. Browne, M.A.
Lycidas, 3d. *L'Allegro*, 3d. *Il Penseroso*, 4d. *Comus*, 6d.
Samson Agonistes, 6d.
- Parnell.** *The Hermit.* 2d.

A SERIES OF ENGLISH CLASSICS,

Designed to meet the wants of Students in English Literature, by the late Rev. J. S. BREWER, M.A., of Queen's College, Oxford, and Professor of English Literature at King's College, London.

- 1. Chaucer.** *The Prologue to the Canterbury Tales; The Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale.* Edited by R. Morris, Editor of *Specimens of Early English, &c., &c.* *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. (See also p. 21.)
- 2. Spenser's Faery Queene.** Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchen, M.A.
 Book I. *Eighth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
 Book II. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- 3. Hooker.** *Ecclesiastical Polity, Book I.* Edited by R. W. Church, M.A., Dean of St. Paul's; formerly Fellow of Oriel College, Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

4. **Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A.,
Fellow of Trinity College, Cambridge; and W. Aldis Wright, M.A.,
Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*.
I. The Merchant of Venice. 1s.
II. Richard the Second. 1s. 6d.
III. Macbeth. 1s. 6d. (For other Plays, see p. 21.)
5. **Bacon.**
I. Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A.
Second Edition. Extra fcap. 8vo, *cloth*, 4s. 6d.
II. The Essays. With Introduction and Notes. By J. R. Thursfield,
M.A., Fellow and formerly Tutor of Jesus College, Oxford.
6. **Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols.
Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
Sold separately, Vol. I. 4s.; Vol. II. 3s. (See also p. 22.)
7. **Dryden.** Select Poems. Stanzas on the Death of Oliver
Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel;
Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie,
M.A. *Second Edition*. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
8. **Bunyan.** The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation
of the Imprisonment of Mr. John Bunyan. Edited, with Biographical
Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap.
8vo. *cloth*, 5s.
9. **Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison,
B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
I. Essay on Man. *Sixth Edition*. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
II. Satires and Epistles. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. 2s.
10. **Johnson.** Rasselas; Lives of Pope and Dryden. Edited
by Alfred Milnes, B.A. (London), late Scholar of Lincoln College,
Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
11. **Burke.** Select Works. Edited, with Introduction and Notes,
by E. J. Payne, M.A., of Lincoln's Inn, Barrister-at-Law, and Fellow of
University College, Oxford.
I. Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on
America. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
II. Reflections on the French Revolution. *Second Edition*. Extra
fcap. 8vo. *cloth*, 5s. (See also p. 22.)
12. **Cowper.** Edited, with Life, Introductions, and Notes, by
H. T. Griffith, B.A., formerly Scholar of Pembroke College, Oxford.
I. The Didactic Poems of 1782, with Selections from the Minor
Pieces, A.D. 1779-1783. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s.
II. The Task, with Tirocinium, and Selections from the Minor Poems,
A.D. 1784-1799. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s.

II. LATIN.

An Elementary Latin Grammar. By John B. Allen, M.A., Head Master of Perse Grammar School, Cambridge. *Third Edition, Revised and Corrected.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

A First Latin Exercise Book. By the same Author. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Anglice Reddenda, or Easy Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A., Fellow and Tutor of Magdalen College, Oxford. *Fifth Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.

Second Latin Reader. *In Preparation.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.

Part I. The Gallic War. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Part II. The Civil War. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

The Civil War. Book I. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d. *Each Part separately, limp*, 1s. 6d.

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History.

Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature.

Part III. Rome's Rule of her Provinces.

Cicero. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s.

Cicero. Select Orations (for Schools). With Notes. By J. R. King, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Cornelius Nepos. With Notes. By Oscar Browning, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. *In Parts, limp, each* 1s. 6d.

Part I. The Caudine Disaster.

Part II. Hannibal's Campaign in Italy.

Part III. The Macedonian War.

- Ovid.** Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.
- Pliny.** Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.
- Virgil.** Edited with Notes, etc., by T. L. Papillon, M.A., Fellow of New College, Oxford. *In Preparation.*
-
- Catulli Veronensis Liber.** Iterum recognovit, apparatus criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. cloth, 16s.
- A Commentary on Catullus.** By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. cloth, 16s.
- Catulli Veronensis Carmina Selecta,** secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- Cicero de Oratore.** With Introduction and Notes, by A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester. Book I. 1879. 8vo. cloth, 6s. Book II. *In the Press.*
- Cicero's Philippic Orations.** With Notes. By J. R. King, M.A. *Second Edition.* 1879. 8vo. cloth, 10s. 6d.
- Cicero. Select Letters.** With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. *Second Edition.* 1874. Demy 8vo. cloth, 18s.
- Cicero. Select Letters. Text.** By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s.
- Cicero pro Cluentio.** With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- Horace.** With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A., Head Master of Wellington College. *Second Edition.* 1877. 8vo. cloth, 12s.
Also a small edition for Schools.
- Livy, Books I-X.** By J. R. Seeley, M.A., Regius Professor of Modern History, Cambridge. Book I. *Second Edition.* 1874. 8vo. cloth, 6s.
Also a small edition for Schools.
- Persius. The Satires.** With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. *Second Edition.* 1874. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A. 1869. Demy 8vo. *cloth*, 15s.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introductions and Notes. 1874. By John Wordsworth, M.A. 8vo. *cloth*, 18s.

Tacitus. The Annals. Books I–VI. With Essays and Notes. By T. F. Dallin, M.A., Tutor of Queen's College, Oxford. *Preparing*.

Vergil: Suggestions Introductory to a Study of the Aeneid. By H. Nettleship, M.A. 8vo. *sewed*, 1s. 6d.

Ancient Lives of Vergil; with an Essay on the Poems of Vergil, in connection with his Life and Times. By H. Nettleship, M.A. 8vo. *sewed*, 2s.

The Roman Satura: its original form in connection with its literary development. By H. Nettleship, M.A. 8vo. *sewed*, 1s.

A Manual of Comparative Philology. By T. L. Papillon, M.A., Fellow and Lecturer of New College. *Second Edition*. Crown 8vo. *cloth*, 6s.

The Roman Poets of the Augustan Age. By William Young Sellar, M.A., Professor of Humanity in the University of Edinburgh. VIRGIL. 1877. 8vo. *cloth*, 14s.

The Roman Poets of the Republic. By the same Author. *In the Press*.

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Sixth Edition, Revised and Enlarged*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.

Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Nineteenth Edition*, 1877. 12mo. *bound*, 4s.

A Greek-English Lexicon, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. *Eighteenth Edition. Carefully Revised throughout*. 1879. Square 12mo. *cloth*, 7s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references to the passages in which they are found. By W. Veitch. *Fourth Edition*. Crown 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

A Series of Graduated Greek Readers;—

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L., formerly Fellow of St. John's College, Cambridge, Second Classical Master at the City of London School. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Second Greek Reader. By A. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Third Greek Reader. *In Preparation.*

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects. With Introductions and Notes. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Fifth Greek Reader. Part I. Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A., Fellow of Balliol College. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Part II. By the same Editor. *In Preparation.*

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

A Golden Treasury of Greek Prose, being a collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A., Fellow of New College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.

Aeschylus. Agamemnon (for Schools), with Introduction and Notes by Arthur Sidgwick, M.A., Lecturer at Corpus Christi College, Oxford; late Assistant Master at Rugby School, and Fellow of Trinity College, Cambridge.

Aristophanes. In Single Plays, edited, with English Notes, Introductions, etc., by W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo.
The Clouds, 2s. The Acharnians, 2s. *Just Published.*

Other Plays will follow.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School.

Cebes. Tabula. With Introduction and Notes by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Euripides. Alcestitis (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

Euripides. Helena (for Schools). By the same Editor. *In the Press.*

- Herodotus.** Selections from. Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Homer.** *Odyssey*, Books I—XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A. *Nineteenth Thousand*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
Book II, *separately*, 1s. 6d.
- Homer.** *Odyssey*, Books XIII—XXIV (for Schools). By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 5s.
- Homer.** *Iliad*, Book I (for Schools). By D. B. Monro, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
- Homer.** *Iliad*, Book XXI. Edited with Notes, etc., for the use of Schools, by Herbert Hallstone, M.A., late Scholar of St. Peter's College, Cambridge. *Just ready*.
- Lucian.** *Vera Historia* (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- Plato.** Selections (for Schools). With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A., Fellow and late Lecturer of Balliol College, Oxford. *In the Press*.
- Sophocles.** In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. *limp*.
Oedipus Rex, Oedipus Coloneus, Antigone, 1s. 9d. each.
Ajax, Electra, Trachiniae, Philoctetes, 2s. each.
- Sophocles.** Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Ext. fcap. 8vo. *limp*, 1s. 6d.
- Theocritus** (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, M.A. (late Snow), Head Master of Cheltenham College. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Xenophon.** Easy Selections (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Xenophon.** Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School. *Fourth Edition*. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Xenophon.** Anabasis, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
-
- Aristotle's Politics.** By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.
- Aristotelian Studies.** I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics. By J. C. Wilson, M.A., Fellow of Oriol College, Oxford. 1879. Medium 8vo, *stiff*, 5s.

- Demosthenes and Aeschines.** The Oration of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. cloth, 12s.
- Homer. Odyssey,** Books I-XII. Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, M.A., and the late James Riddell, M.A. 1876. Demy 8vo. cloth, 16s.
- Homer. Odyssey,** Books XIII-XXIV. With Introduction and Notes. By S. H. Butcher, M.A., Fellow of University College.
- Homer. Iliad.** With Introduction and Notes. By D. B. Monro, M.A., Vice-Provost of Oriel College, Oxford. *Preparing.*
- A Homeric Grammar.** By D. B. Monro, M.A. *In the Press.*
- Sophocles.** The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, formerly Fellow of Queen's College, Oxford. 2 vols.
Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. *Second Edition.* 1879. 8vo. cloth, 16s. Vol. II. *In the Press.*
- Sophocles.** The Text of the Seven Plays. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
- A Handbook of Greek Inscriptions,** illustrative of Greek History. By E. L. Hicks, M.A., formerly Fellow of Corpus Christi College, Oxford. *In Preparation.*

IV. FRENCH.

- An Etymological Dictionary** of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated into English by G. W. Kitchin, M.A. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Brachet's Historical Grammar** of the French Language. Translated into English by G. W. Kitchin, M.A. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- Historical Outlines of French Literature.** By George Saintsbury, M.A. *In Preparation.*
- A Primer of French Literature.** By the same Author. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. *Just Published.*
- French Classics, Edited by GUSTAVE MASSON, B.A.*
- Corneille's Cinna,** and **Molière's Les Femmes Savantes.** With Introduction and Notes. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- Racine's Andromaque,** and **Corneille's Le Menteur.** With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- Molière's Les Fourberies de Scapin,** and **Racine's Athalie.** With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
- Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné** and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Voyage autour de ma Chambre, by **Xavier de Maistre**; Ourika, by **Madame de Duras**; La Dot de Suzette, by **Fievée**; Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille, by **Edmond About**; Mésaventures d'un Écolier, by **Rodolphe Töpffer**. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Regnard's Le Joueur, and **Brueys and Palaprat's** Le Grondeur. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Louis XIV and his **Contemporaries**; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

V. GERMAN.

LANGE'S German Course. By **HERMANN LANGE**, *Teacher of Modern Languages, Manchester*:

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. *Second Edition.* 8vo. cloth, 2s. 6d.

The German Manual; a German Grammar, a Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Grammar of the German Language. 8vo. cloth, 3s. 6d.

This 'Grammar' is a reprint of the Grammar contained in 'The German Manual,' and, in this separate form, is intended for the use of students who wish to make themselves acquainted with German Grammar chiefly for the purpose of being able to read German books.

German Composition; Extracts from English and American writers for Translation into German, with Hints for Translation in foot-notes. *In the Press.*

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By **A. HAMANN**, Phil. Doc., M.A., Taylorian Teacher of German in the University of Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Wilhelm Tell. A Drama. By **Schiller**. Translated into English Verse by **E. Massie**, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.

Also, *Edited by* **C. A. BUCHHEIM**, *Phil. Doc., Professor in King's College, London*:

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, &c. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Schiller's Historische Skizzen; Egmonts Leben und Tod, and Belagerung von Antwerpen. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Goethe's Iphigenie auf Tauris. A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

In Preparation.

Schiller's Maria Stuart. With Notes, Introduction, &c.

Schiller's Jungfrau von Orleans. With Notes, Introduction, &c.

Selections from the Poems of Schiller and Goethe.

Becker's (K. F.) Friedrich der Grosse.

A German Reader, in Three Parts. Part I. *In the Press.*

VI. MATHEMATICS, &c.

Figures Made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. cloth, 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples formed from the Tables in the same, with Answers. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 1s.

The Scholar's Arithmetic; with Answers to the Examples. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d.

The Scholar's Algebra. An Introductory work on Algebra. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d.

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton, Financial Assistant Secretary to the Board of Trade, and John Ball (of the Firm of Quilter, Ball, & Co.), Co-Examiners in Book-keeping for the Society of Arts. *New and enlarged Edition.* Extra fcap. 8vo. limp cloth, 2s.

A Course of Lectures on Pure Geometry. By Henry J. Stephen Smith, M.A., F.R.S., Fellow of Corpus Christi College, and Savilian Professor of Geometry in the University of Oxford.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. 1870. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Physics in the University of Cambridge. A New Edition in the Press, edited by W. D. Niven, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge.

An Elementary Treatise on the same subject. Edited, from the materials left by Professor Clerk Maxwell, by W. Garnett, M.A., Fellow of St. John's College, Cambridge. *Preparing.*

A Treatise on Statics. By G. M. Minchin, M.A., Professor of Applied Mathematics in the Indian Engineering College, Cooper's Hill. *Second Edition, Revised and Enlarged.* 1879. 8vo. cloth, 14s.

- A Treatise on the Kinetic Theory of Gases.** By Henry William Watson, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Cambridge. 1876. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System.** By H. W. Watson, M.A., and S. H. Burbury, M.A., formerly Fellow of St. John's College, Cambridge. 1879. 8vo. *cloth*, 6s.
- Geodesy.** By Colonel Alexander Ross Clarke, C.B., R.E. 1880. 8vo. *cloth*, 12s. 6d.

VII. PHYSICAL SCIENCE.

- A Handbook of Descriptive Astronomy.** By G. F. Chambers, F.R.A.S. *Third Edition*. 1877. Demy 8vo. *cloth*, 28s.
- A Cycle of Celestial Objects.** An enlarged and revised edition of vol. II. of Admiral Smyth's work. By G. F. Chambers, F.R.A.S. *In the Press*.
- Chemistry for Students.** By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions*. 1873. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.
- A Treatise on Heat,** with numerous Woodcuts and Diagrams. By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Natural Philosophy in Owens College, Manchester. *Third Edition*. 1876. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Lessons on Thermodynamics.** By R. E. Baynes, M.A., Senior Student of Christ Church, Oxford, and Lee's Reader in Physics. 1878. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Forms of Animal Life.** By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. Demy 8vo. *cloth*, 16s.
- Exercises in Practical Chemistry (Laboratory Practice).** By A. G. Vernon Harcourt, M.A., F.R.S., Senior Student of Christ Church, and Lee's Reader in Chemistry; and H. G. Madan, M.A., Fellow of Queen's College, Oxford. *Second Edition*. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Crystallography.** By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum. *In the Press*.

VIII. HISTORY.

- The Constitutional History of England,** in its Origin and Development. By William Stubbs, D.D., Regius Professor of Modern History. *Library Edition*. Three vols. demy 8vo. *cloth*, 2l. 8s.
Also in 3 vols. crown 8vo. price 12s. each.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and Edited by W. Stubbs, M.A. *Third Edition*. 1876. Crown 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

A History of England, principally in the Seventeenth Century. By Leopold Von Ranke. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, M.A., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. *cloth*, 3l. 3s.

A Short History of the Norman Conquest of England. By E. A. Freeman, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d. *Just Published*.

Genealogical Tables illustrative of Modern History. By H. B. George, M.A. *Second Edition*. Small 4to. *cloth*, 12s.

A History of France. With numerous Maps, Plans, and Tables. By G. W. Kitchin, M.A. *In Three Volumes*, 1873-77. Crown 8vo. *cloth*, each 10s. 6d.

Vol. 1. Down to the Year 1453. Vol. 2. From 1453-1624.

Vol. 3. From 1624-1793.

A History of Germany and of the Empire, down to the close of the Middle Ages. By J. Bryce, D.C.L., Regius Professor of Civil Law in the University of Oxford.

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford.

A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India. Edited by S. J. Owen, M.A., formerly Professor of History in the Elphinstone College, Bombay. 1877. 8vo. *cloth*, 1l. 4s.

A Selection from the Wellington Despatches. By the same Editor. *Just ready*.

A History of the United States of America. By E. J. Payne, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of University College, Oxford. *In the Press*.

A History of Greece from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864. By George Finlay, LL.D. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and Edited by H. F. Tozer, M.A., Tutor and late Fellow of Exeter College, Oxford. 1877. 7 vols. 8vo. *cloth*, 3l. 10s.

A Manual of Ancient History. By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, formerly Fellow of Exeter College, Oxford. Demy 8vo. *cloth*, 14s.

A History of Greece. By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

Italy and her Invaders, A.D. 376-476. By T. Hodgkin, Fellow of University College, London. Illustrated with Plates and Maps. 2 vols. 8vo. *cloth*, 1l. 12s.

IX. LAW.

The Elements of Jurisprudence. By Thomas Erskine Holland, D.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and Fellow of All Souls College, Oxford. 1880. Demy 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

The Institutes of Justinian, edited as a recension of the Institutes of Gaius. By the same Editor. 1873. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 5s.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of Oriel College, Oxford. *Second Edition*. 1875. 8vo. *cloth*, 18s.

Select Titles from the Digest of Justinian. By T. E. Holland, D.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and Fellow of All Souls' College, Oxford, and C. L. Shadwell, B.C.L., Fellow of Oriel College, Oxford. *In Parts*.

Part I. Introductory Titles. 8vo. *sewed*, 2s. 6d.

Part II. Family Law. 8vo. *sewed*, 1s.

Part III. Property Law. 8vo. *sewed*, 2s. 6d.

Part IV. (No. 1.) Law of Obligations. 8vo. *sewed*, 3s. 6d.

An Introduction to the Principles of Morals and Legislation. By Jeremy Bentham. Crown 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. By William Markby, M.A., Judge of the High Court of Judicature, Calcutta. *Second Edition, with Supplement*. 1874. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d. Supplement *separately*, 2s.

Alberici Gentilis, I. C. D., I. C. Professoris Regii, De Iure Belli Libri Tres. Edidit Thomas Erskine Holland I. C. D., Iuris Gentium Professor Chicheleianus, Coll. Omn. Anim. Socius, necnon in Univ. Perusin. Iuris Professor Honorarius. 1877. Small 4to. *half morocco*, 21s.

International Law. By William Edward Hall, M.A., Barrister-at-Law. Demy 8vo. *cloth*, 21s.

An Introduction to the History of the Law of Real Property, with original Authorities. By Kenelm E. Digby, M.A., of Lincoln's Inn, Barrister-at-Law. *Second Edition*. 1876. Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

Principles of the English Law of Contract. By Sir William R. Anson, Bart., B.C.L., Vinerian Reader of English Law, and Fellow of All Souls College, Oxford. 1879. Crown 8vo. *cloth*, 9s.

X. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

Bacon. Novum Organum. Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, M.A., Professor of Logic in the University of Oxford. 1878. 8vo. *cloth*, 14s.

Locke on the Conduct of the Understanding: Edited by T. Fowler, M.A., Professor of Logic in the University of Oxford. *In Preparation.*

Selections from Berkeley, with an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. *Second Edition.* Crown 8vo. *cloth*, 7s. 6d. (*See also* p. 18.)

The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A., Professor of Logic in the University of Oxford. *Seventh Edition*, with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

The Elements of Inductive Logic, designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s.

A Manual of Political Economy, for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A., formerly Professor of Political Economy, Oxford. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

XI. ART, &c.

A Handbook of Pictorial Art. By R. St. J. Tyrwhitt, M.A., formerly Student and Tutor of Christ Church, Oxford. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. *Second Edition.* 1875. 8vo. *half morocco*, 18s.

A Music Primer for Schools. By J. Troutbeck, M.A., Music Master in Westminster School, and R. F. Dale, M.A., B. Mus., Assistant Master in Westminster School. Crown 8vo. *cloth*, 1s. 6d.

A Treatise on Harmony. By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., Professor of Music in the University of Oxford. *Second Edition.* 4to. *cloth*, 10s.

A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue, based upon that of Cherubini. By the same Author. *Second Edition.* 4to. *cloth*, 16s.

A Treatise on Musical Form and General Composition. By the same Author. 4to. *cloth*, 10s.

The Cultivation of the Speaking Voice. By John Hullah. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

XII. MISCELLANEOUS.

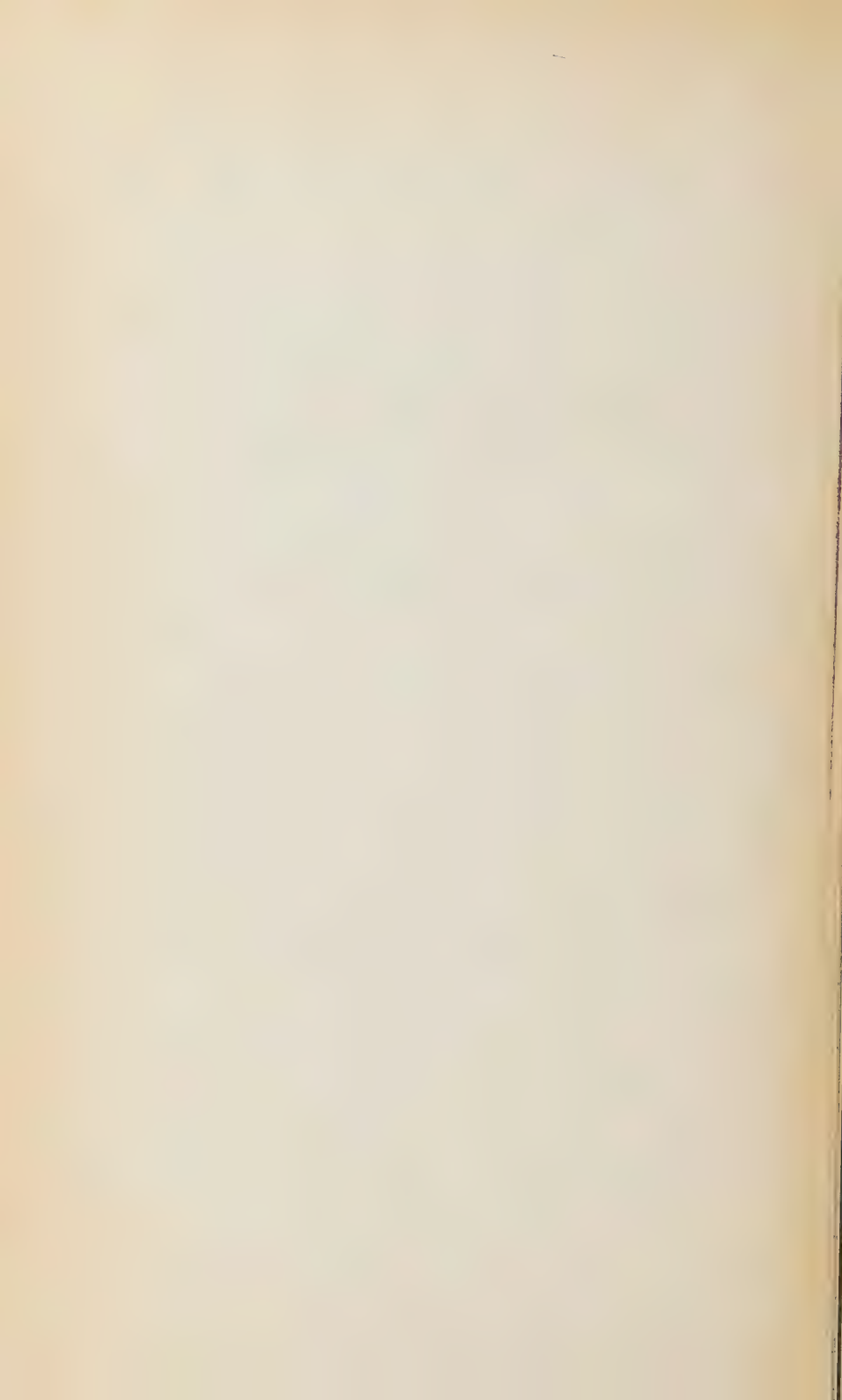
- The Construction of Healthy Dwellings;** namely Houses, Hospitals, Barracks, Asylums, etc. By Douglas Galton, late Royal Engineers, C.B., F.R.S., etc. Demy 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- River and Canal Engineering.** By Leveson Francis Vernon Harcourt, M.A., C.E. *Preparing*.
- A System of Physical Education:** Theoretical and Practical. By Archibald Maclaren. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Specimens of Lowland Scotch and Northern English.** By Dr. J. A. H. Murray. *Preparing*.
- English Plant Names from the Tenth to the Fifteenth Century.** By J. Earle, M.A., Professor of Anglo-Saxon in the University of Oxford. Small fcap. 8vo. *cloth*, 5s.
- An Icelandic Prose Reader,** with Notes, Grammar, and Glossary by Dr. Gudbrand Vigfusson and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Dante.** Selections from the Inferno. With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Tasso. La Gerusalemme Liberata.** Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- The Modern Greek Language** in its relation to Ancient Greek. By E. M. Geldart, B.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- The Book of Tobit.** A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. *cloth*, 6s.
- Outlines of Textual Criticism** applied to the New Testament. By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- A Handbook of Phonetics,** including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform. By Henry Sweet, President of the Philological Society, Author of a 'History of English Sounds,' &c. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

LONDON: HENRY FROWDE,

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, 7 PATERNOSTER ROW,
OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,

116 HIGH STREET.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

39353002378600